

தீருவள்ளுவராண்டு 2054
2023 பிப்ரவரி, மார்ச்சு, ஏப்ரல் - காலாண்டிதழ்
மலர்-6 இதழ்-20

உலகத்தமிழ்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

E-ISSN : 2581 - 9712

தமிழ் வளர்ச்சியில் இலங்கைத் தமிழர்களின் பாங்களியு
தொகுதி - 1

வெளியீடு
உலகத் தமிழ்ச் சங்கம், மதுரை

உலகத்தமிழ் பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

ஆசிரியர் குழு

தலைமை ஆசிரியர்

திரு மு.சமீகதீன்

இயக்குநர்(வொ),

உலகத் தமிழ்ச் சங்கம், மதுரை

தொலைபேசி: 0452-2530766

நிகர்: 0452-2530799

மின்னஞ்சல்: director@utsmdu.org

ஆசிரியர் குழு (இந்தியா)

முனைவர் வி.திருவள்ளுவன்

துணைவேந்தர்,

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்,

தமிழ்நாடு

மின்னஞ்சல்: tamilunive@gmail.com

முனைவர் ந.அருள்

இயக்குநர் (மு.கூ.வொ)

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை,

தமிழ்நாடு

மின்னஞ்சல்: iits@tn.nic.in

முனைவர் கோ.பிலவேந்திரன்

பேராசிரியர், தமிழ்த்துறைத் தலைவர்

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், சிதம்பரம்,

தமிழ்நாடு

மின்னஞ்சல்: drarangapari@gmail.com

முனைவர் வை.இராமராஜபாண்டியன்

புலத்தலைவர், தமிழியற்புலம்

மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், மதுரை,

தமிழ்நாடு

மின்னஞ்சல்: dramarajapandian@gmail.com

முனைவர் தி.உமா

பேராசிரியர், நவீன இந்திய மொழிகள் மற்றும்

இலக்கியவியல் துறை,

தில்லிப் பல்கலைக்கழகம், தில்லி-110007

மின்னஞ்சல்: dnamadevi@gmail.com / umadehtra@gmail.com

செய்தி ஆசிரியர்

முனைவர் சி.புவியரசு

மின்னிதழ் உருவாக்குநர்,

உலகத் தமிழ்ச் சங்கம், மதுரை

இதழ் வடிவமைப்பு

திருமதி பா.விஜி

கணினி செயல்முறையாளர்,

உலகத் தமிழ்ச் சங்கம், மதுரை

ஆசிரியர் குழு (சிங்கப்பூர்)

திரு ம.ஜெயராமசர்மா

விக்கடோரியா ஆந்துக் கல்வி மையத்தின் ஆலோசகர்,

அக்கினிக்குக் கல்வி மையத்தின் ஆலோசகர்,

"தடாகம்" தமிழ் இலக்கிய வட்டத்தின் பண்பாட்டு

இலக்கிய ஆலோசகர், ஆகதிரேவியா,

மின்னஞ்சல்: jeyaramiyer@yahoo.com.au

முனைவர் சி.இளங்குமரன்

விடுதலைப்போராணி, தமிழ்ப்பிரிவு,

தற்கால மொழிகள் துறை,

மொழிகள் மற்றும் தகவல் தொடர்பியல்புலம்,

கல்தான் இடில் பல்கலைக்கழகம்,

தாஞ்சோம்மாசிம், பேராக், மலேசியா.

மின்னஞ்சல்: s.lingkumaran@gmail.com

முனைவர் இர.பிரபாகரன்

கணினித் தொழில்நுட்ப வல்லுநர்,

பல்வேறு தமிழ்ச்சங்கங்களில் பதவி வகித்தவர்,

அமெரிக்கா.

மின்னஞ்சல்: prabu0111@gmail.com

முனைவர் வி.ஜீவகுமாரன்

அரசு நூலகத்தில் தமிழ்ப்பகுதியின் பொறுப்பாளர்,

ஆலோசகர், நகரசபையின் புவியியல் சார்ந்த

தொழில்நுட்பப்பிரிவின் பொறுப்பாளர், வடன்மலர்.

மின்னஞ்சல்: jeevakumaran5@gmail.com

முனைவர் ஆ.ரா.சிவகுமாரன்

இணைப்பேராசிரியர், தமிழ்மொழி பண்பாட்டுப் பிரிவு,

தேசியக் கல்விக்கழகம், நன்யாங் தொழில்நுட்பப்

பல்கலைக்கழகம், சிங்கப்பூர்.

மின்னஞ்சல்: sivakumaran.r@nie.edu.sg

கொடர்புக்கு

☎ 0452 - 2530766 / 2530799

✉ utsmdu2@gmail.com

🌐 Uts Mdu

🐦 @TamilUlaga

📺 உலகத் தமிழ்ச் சங்கம், மதுரை

முகவர்

இயக்குநர்,

உலகத் தமிழ்ச் சங்கம், மதுரை,

மருத்துவர் தங்கராசு சாலை,

சட்டக்கல்லூரி அருகில்,

மதுரை - 625020

உலகத்தமிழ்

காலாண்டிதழ்

வ.எண்	தலைப்பு	கட்டுரையாளர்	பக்கம்
1.	தமிழ் வரலாற்று நாவலின் முன்னோடி - தி.த.சரவணமுத்துப்பிள்ளை(1865-1902)	- முனைவர் கி.அய்யப்பன்	4
2.	தமிழ்க் கல்வியில் இலங்கைத் தமிழரின் பங்களிப்பு	- முனைவர் ச.அய்யர்	13
3.	மலையகத் தமிழ் இதழியல் வரலாற்றின் முன்னோடி கோ.நட்செய்யர்	- முனைவர் சி.அருள்கண்ணன்	17
4.	சொற்பிறப்பியலின் தந்தை வி.ஞானப்பிரகாசம்	- முனைவர் த.அருள்பத்மராசன்	26
5.	தெளிவத்தை சோசயின் புதினங்களில் மலையகத் தமிழர் வாழ்வியல்	- க.இலக்கியா	30
6.	தமிழ் வளர்ச்சியில் இலங்கைத் தமிழரின் பங்களிப்பு திருமிகு. லெட்சுமணன் முருகபூபதி	- திருமதி உமாயாரதி	38
7.	தமிழ் வளர்ச்சியில் இலங்கைத் தமிழரின் இலக்கியப் பங்களிப்பு	-திரு. கணபதி அன்மமத்தேசி	49
8.	தமிழ் இதழியல் வளர்ச்சியில் இலங்கை வானொலியின் பங்களிப்பு	-திரு மோ.கணேசன்	60
9.	இலங்கைத் தமிழறிஞர்களின் தமிழ்ப்பணிகள்	-தி.கல்பனா தேவி	70
10.	ஈழத்தவரின் தொடக்ககாலத் தமிழ் ஆய்விதழ் முயற்சிகள்	-திரு. வெ.கார்த்திக்	84
11.	தனிநாயக அடிகளாரின் தமிழ்ப்பணி	-முனைவர் நா.குமாரி	92
12.	செம்மொழி வளர்த்த இலங்கைச் செம்பல்கள்	-த.சங்கீதா	98
13.	தமிழ் வளர்ச்சியில் ஈழம் என்ற கனாமி விபுலாநந்தரின் பங்களிப்பு	-திருமதி செ.சத்யா	111
14.	தமிழ் வளர்ச்சியில் இலங்கைத் தமிழரின் பங்களிப்பு	- திருமதி சந்திரகௌரி சிவபாலன்	124
15.	புலம்பெயர்த் தமிழர்களின் இணையத் தமிழ்ப் பங்களிப்பு	- முனைவர் செ.சு.நா.சந்திரசேகரன்	136
16.	சிறுமீட்டி வைரவநாதர் தாமோதரம்பிள்ளையின் தமிழ்ப் பணிகள்	- முனைவர் யாழ்.க.சந்திரா	146
17.	கமேரீய நாகரிகம் பற்றி இலங்கை ஆய்வாளர்களின் கருத்துகள்	- முனைவர் மெய்.சித்ரா	158
18.	ஈழத்தமிழர்களின் தமிழ் இலக்கியப் பங்களிப்பு	- முனைவர் மு.சித்ரா தேவி	167
19.	ஈழத்து நாடகவியலுக்குக் கலையரசு சொர்ணலிங்கத்தின் பங்களிப்பு	- திரு. கோ.சிவசங்கர்	174
20.	தமிழ் வளர்ச்சியில் நுனானிஜார் கா.விசயரத்தினம் அவர்களின் இலக்கியப் பங்களிப்பு	- திரு. ப.சிவாஜி	184
21.	ஈழக்கவிஞர் இனியவனின் கவிதைகளில் காதல் சிந்தனைகள்	- முனைவர் மு.செந்தில்குமார்	194
22.	தனிநாயக அடிகளும் தென்கிழக்காசியா நாடுகளும்	- திரு. மா.செந்தில்குமாரன்	202
23.	தமிழ் வளர்ச்சியில் இலங்கை இதழ்களின் பங்கு	- முனைவர் அ.தமிழ்ச்செல்வன்	208

தமிழ் வரலாற்று நாவலின் முன்னோடி

தி.த.சரவணமுத்துப்பிள்ளை (1865 - 1902)

முனைவர் கி. அய்யப்பன்

பொன்னேரி

முன்னுரை

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் ஆங்கிலேயரது ஆட்சியின் காரணமாக தமிழ்மொழி பேசும் நல்லுலகில் உருவான நவீன மயமாக்கல் தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்கும் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் சிறப்பான பங்களிப்பாக இருந்தது. ஈழத்து அறிஞர்கள் பலர் பல்வேறு வகைகளிலும் செய்த தொண்டு அளவிடற்கரியது. அதனால்தான் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலே பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு ஈழத்துக்குரிய காலம் என்று கூட தமிழறிஞர்கள் சிலர் குறிப்பிடுவர்.

ஆறுமுக நாவலர், சைமன் காசிச்செட்டி, ஆணல்ட் சதாசிவம் பிள்ளை, சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை, சபாபதி நாவலர், மல்லாகம் விகனகசபைபிள்ளை, தி.த.கனகசுந்தரம்பிள்ளை, ஆ.முத்துத்தம்பிபிள்ளை என்று நீள்கின்ற வரிசையில் ஒருவராலும் குறிப்பிடப்படாமலிருக்கிற திருகோணமலை த.சரவணமுத்துப்பிள்ளையின் தமிழ்ப் பணியினை விளக்குவதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

சென்னை மாநிலக்கல்லூரியின் நூலகத்தில் கீழைத்தேய சுவடிகள் நிலையத்தின் பொறுப்பாளராக, தமிழின் தொடக்ககால நாவலாசிரியராக, ஈழத்தமிழராக, ஈழத்து எழுத்தாளராக, தமிழறிஞராக, தமிழின் முதல் வரலாற்று நாவல் மோகனாங்கியை எழுதியவராக என்று பன்முக ஆளுமை உடையவராகத் திகழ்ந்தவர் இவராவார்.

பிறப்பு, கல்வி

ஈழத்தின் திருகோணமலையில் தம்பிமுத்துப்பிள்ளை- அம்மணி அம்மாள் இணையருக்கு 1865இல் பிறந்த சரவணமுத்துப்பிள்ளை தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் புலமை மிக்கவராக இருந்ததோடு ஆய்வாளர்களுக்குத் தேவையான விஞ்ஞான ரீதியான ஆய்வுப் பார்வையைக் கொண்டவராகவும் இருந்தார். தமிழிலக்கிய வரலாற்றிலேபத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் ஈழத்தவர்கள் அரும்பங்காற்றியவர்களாக இருந்துள்ளார்கள். அந்தக் காலத்திற்குரிய அறிஞர்களில் ஒருவராகக் குறிப்பிடப்படும்

தி.த.கனகசுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் சரவணமுத்துப்பிள்ளையின் மூத்த சகோதரர் ஆவார். திருகோணமலை நகரசபைத் தலைவராக இருந்த முகாந்திரம் பாலசுப்பிரமணியபிள்ளை இவ்விருவருக்கும் இளையவர்.

ஆரம்பக்கல்வியைத் தந்தையார் தம்பிமுத்துப்பிள்ளையிடமும், தமிழ் சமஸ்கிருத மொழிகளைக் கணேசபண்டிதரிடமும், ஆங்கில மொழியைக் கதிரைவேற்பிள்ளை ஆசிரியரிடமும் கற்றார். 1880ஆம் ஆண்டு தனது பதினைந்தாவது வயதிலேயே சென்னை சென்று பச்சையப்பன் கல்லூரியிலும் மாநிலக் கல்லூரியிலும் கல்வி கற்று, சென்னைப் பல்கலைக்கழகப் பட்டதாரித் தேர்வில் ஆங்கிலத்தை ஒரு பாடமாகக் கொண்டு இளங்கலை ஆங்கிலப் பட்டத்தையும் பெற்றார்.

தனிச் சிறப்பு

தி.த.சரவணமுத்துப்பிள்ளை சித்தூர் உயர்தரப் பாடசாலையில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய பின்னர் சென்னை மாநிலக்கல்லூரியின் நூலகத்தில் கீழைத்தேய சுவடிகள் நிலையத்தின் பொறுப்பாளராகக் கடமையாற்றினார். “ஆர்வமும், அறிஞர் பலருடன் அளவளாவும் தன்மையும் பெரிதும் கொண்டவர். அவர் தாம் கற்ற கல்வி பலர்க்கும் பயன்படும் வகையில் சொற்பொழிவுகள் செய்துவரலானார்.” (மணி. திருஞானசம்பந்தமுதலியார், 1951)

தி.த.சரவணமுத்துப்பிள்ளை தமிழின் முதல் வரலாற்று நாவலான மோகனாங்கியையும், சிற்றிலக்கிய வடிவில் தத்தை விடு தூது என்னும் ஒரு நூலையும் எழுதினார். இந்நூல் பெண்விடுதலையை நோக்கமாகக் கொண்டது. அந்தக் காலகட்டத்தில் பெண் விடுதலையை மையமிட்ட ஒரு நூல் படைப்பது புரட்சிக்ரூரிய செய்தி. 1892ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநிலக் கல்லூரியினுள் தமிழ்ச்சங்கத்தைத் தொடங்கினார். அந்நிகழ்வில் சரவணமுத்துப்பிள்ளை ஆற்றிய தொடக்க உரை தமிழ்ப்பாஷைஎன்னும் ஆய்வுக்கட்டுரையாகவும் பின்னர் நூலாகவும் வெளிவந்துள்ளது.

தி.த.சரவணமுத்துப் பிள்ளையின் பெயரும் மோகனாங்கி நாவலும் தொடக்ககால ஆய்வாளர்களால் அறியப்படவில்லை. திருகோணமலை சித்தி. அமரசிங்கம் அம்மாவட்டத்தின் முக்கியமான கலை இலக்கிய ஆளுமைகளைப் பற்றிய பதிவுகளைச் செய்தபோது தி.த.கனகசுந்தரம்பிள்ளை பற்றிய செய்திகளுடன் தி.த.சரவணமுத்துப் பிள்ளையையும் அடையாளப்படுத்தினார். இதில் திருகோணமலை

இந்து இளைஞர் மன்றம் மற்றும் அதன் முன்னாள் பொதுச் செயலாளர் செ.சிவபாதசுந்தரம் அவர்களது முயற்சியும் குறிப்பிடத்தக்கது. சித்தி. அமரசிங்கத்தின் உதவிகொண்டு சரவணமுத்துப்பிள்ளை பற்றிய தகவல்களை “தமிழ்நாடும் ஈழத்துத் தமிழ்ச் சான்றோரும்” என்ற தமது நூலில் தனி அத்தியாயமாக சு.செபரத்தினம் வெளிக்கொணர்ந்தார்.

நூல்களும் அதன் சிறப்பும்

தி.த.சரவணமுத்துப்பிள்ளை 1. மோகனாங்கி (நாவல்) 1895, 2. தத்தை விடு தூது (சிற்றிலக்கியம்), 3. தமிழ்ப்பாஷை(கட்டுரை) 1892 ஆகிய மூன்று நூல்களை எழுதியதாக அறியப்படுகிறது.

மோகனாங்கி

மோகனாங்கி என்பது ஈழத்தவரால் எழுதப்பட்ட இரண்டாவது புதினமும், தமிழில் எழுதப்பட்ட முதலாவது வரலாற்றுப் புதினமும் ஆகும். 1895ஆம் ஆண்டில் இலங்கையின் திருகோணமலையைச் சேர்ந்த தி.த.சரவணமுத்துப்பிள்ளை இப்புதினத்தை எழுதினார். எழுதியவர் ஈழத்தவர் ஆயினும், இதன் கதைக் களமும், எழுதி வெளியிட்ட இடமும் தமிழ்நாடே. இப்புதினத்தை எழுதும்போது சரவணமுத்துப்பிள்ளை சென்னை மாநிலக் கல்லூரியில், கீழைத்தேயச் சுவடிகள் நிலையத்தின் பொறுப்பாளராகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தார்.

இக்காலத்தில் இவர் மேற்கொண்டிருந்த வரலாற்று ஆராய்ச்சியே இவரை இந்த வரலாற்று நூல் எழுதத் தூண்டியதாகக் கருதப்படுகின்றது. சென்னை இந்து யூனியன் அச்சகத்தில் அச்சிட்டு வெளியான இந்த நூல், தஞ்சையிலும், திருச்சியிலும் நாயக்க மன்னர்கள் ஆட்சிபுரிந்த காலத்தைக் கதைக்களமாகக் கொண்டது. இவ்விரு பகுதிகளின் ஆட்சியாளரிடையே நிகழ்ந்து வந்த அரசியல் போட்டிகளைப் பின்னணியாகக் கொண்டு இப் புதினத்தின் நிகழ்வுகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

சொக்கநாதன், மோகனாங்கி என்னும் இருவருக்கிடையேயான காதல் வாழ்க்கையை எடுத்துக்கூறும் இக்கதையில் இடையிடையே கவிதைகளும் இடம்பெற்றுள்ளன. இது புதினத்துக்குரிய இலக்கணத்துக்கு ஒவ்வாததாக அமைவதாகச் சிலர் எடுத்துக்காட்டியுள்ளனர். தவிரவும், புதினத்தில், கடுமையான தமிழில் நீளமான வசனங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதையும் சில ஆய்வாளர்கள் குறைசூறியுள்ளனர்.

ஏறத்தாழ நூறாண்டுகள் பதிப்பில் இல்லாமலிருந்த படைப்பு. பொன்னியின் செல்வன் போல வரலாற்றுக் கற்பனாவாத நாவல் (Historical Romance) அன்று, வரலாற்று நாவலேதான் (Historical Novel). நூற்றுமுப்பது ஆண்டுகளானாலும் இன்றும் சரளமாக வாசிக்கும் நடை கொண்டது. பொன்னியின் செல்வனுக்கு பின் உடனடியாகச் சினிமாவாக எடுக்கத்தக்க சரித்திர நாவல் எது என்று கேட்டால் தயங்காமல் மோகனாங்கி என்றுதான் சொல்லத்தோன்றும்.

மோகனாங்கி கதை நடைபெறும் மதுரை நாயக்க மன்னரான சொக்கநாத நாயக்கர் மற்றும் தஞ்சை விஜயராகவ நாயக்கர்களின் சமகால மிஷனரிமார்களின் குறிப்புகளிலிருந்து மோகனாங்கி நாவலின் பாத்திரங்களும் வரலாற்றுக்களமும் சமகால மிஷனரிமார்களின் குறிப்புகளுடன் மிகத்துல்லியமாக ஒத்துப்போவதைச் சுட்டிக்காட்டிய அவர் தி. த. சரவணமுத்துப்பிள்ளையை துல்லியமான வரலாற்று நாவலாசிரியர் என வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் பாராட்டுவர்.

மோகனாங்கி பற்றிய தகவல்களைச் சரியாக முதலில் கவனப்படுத்தியவர் சில்லையூர் செல்வராசன். அதைத் தொடர்ந்து சிட்டி. சிவபாதசுந்தரம் தம் 'நாவல் கலை' நூலில் மோகனாங்கி மற்றும் தி.த.சரவணமுத்துப் பிள்ளை பற்றி எழுதினார்.

மோகனாங்கி 1895இல் முதல் பதிப்புக்கு 123 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர், 2018-இல் திருகோணமலை இந்துக்கல்லூரி சம்பந்தன் மண்டபத்தில் முனைவர் க.சரவணபவன், ச.சத்யதேவன், மு.மயூரன் ஆகியோரை இணைப்பதிப்பாசிரியாரகக் கொண்டு திருகோணமலை வெளியீட்டாளர்களால் மறுபதிப்புச் செய்யப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது. 2012-ஆம் ஆண்டு கிழக்கு மாகாண சாகித்திய விழாவில் தி.த.சரவணமுத்துப்பிள்ளையின் பெயரால் ஓர் ஆய்வரங்கும் நடத்தப்பட்டது.

தத்தைவிடு தூது

பெண் விடுதலை எழுத்துக்கள் என்றவுடன் ஆரம்பநிலை வாசிப்பு உள்ளவர்களுக்கும் உடனடியாக ஞாபகத்துக்கு வருவது பாரதிதான். பெண் விடுதலை பற்றி பாடிய முதல் தமிழ்க் கவிஞனாக அவன் கொண்டாடப்படுவதுண்டு. பெண் விடுதலைப் பிரக்ஞை என்பது தமிழ்ப் பிரதிகளில் பாரதிக்கு முன்னமே நிறைய இருந்திருக்கிறது. பாரதியே நான் அறிந்தவரை அதனை அரசியலாக்கி, அதனைத் தெளிவாக முனைப்புறுத்தி, அதற்கென்றே பாடல்கள் எழுதியிருக்கிறான். ஆனால் பெண் விடுதலையை முனைப்புறுத்தி, பாரதிக்கு பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலேயே

எழுதப்பட்ட தூதுகாவியம் ஒன்று திருகோணமலை த.சரவணமுத்துப்பிள்ளை அவர்களால் எழுதப்பட்டுள்ளது. அது "தத்தை விடு தூது" எனும் நூல் ஆகும். ஈழத்து இலக்கிய முன்னோடிகள் நூலில் தி.சரவணமுத்துப் பிள்ளையின் தத்தைவிடு தூது கவிதையைப் பாராட்டி எழுதினார் க. கைலாசபதி.

இங்கே கொடுக்கப்பட்ட செய்யுட்பகுதிகள் யாவும் பொருட் தெளிவிற்காய் அசை பிரிப்புக்கள் நீக்கப்பட்ட நிலையில் கையாளப்படுகிறது.

"உண்பதுவும் உறங்குவதும் உஊர்க்கதைகள் பேசுவதும்

பெண்கள் தொழிலாமென்றே பேசிடுவாரொருசாரார்

பெண்களுக்குத் தம்பதியே பெருந்தெய்வம் என்பார் சிலர்

பெண்களுக்கும் அடிமைகட்கும் என்பார் சிலர்

பேதமைகாண் இவர் கொள்கை பேர்த்தறிவாய் பசங்கிளியே"

பாரதி பத்து வயது கூட தொட்டிராத காலத்திலேயே அ.தாவது 1892-இல் திருகோணமலை சரவணமுத்துப்பிள்ளை அவர்களால் இச்செய்யுள் "தத்தை விடு தூது" காவியமாகத் தமிழ் நாட்டு லிப்பன் அச்சியந்திர சாலையில் அச்சிடப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது.

பாரதியார் பயன்படுத்தும் படிமங்கள் இக்காவியத்தில் அப்படியே எடுத்தாளப்பட்டிருக்கின்றன. இச்செய்யுள்களைப் பாரதியார் இளமைக்காலத்தில் பார்த்திருக்க வாய்ப்பு உண்டு என்று கூறப்படுவதுமுண்டு.

"தத்தை விடு தூது" காதல் தோல்வியிலிருந்து எழுந்த ஓர் காவியம். சரவணமுத்துப்பிள்ளை ஓர் இளமாணிக் கலைப்பட்டதாரி. ஆங்கில இலக்கியங்களை, நூல்களைப் படித்தறிந்தவர். தனது காதல் தோல்வியினைத் தர்க்கரீதியான ஆய்வுக்குட்படுத்தி, அதற்கான அடிப்படைக் காரணம் பெண்ணடிமைத்தனம்தான் என்ற முடிவுக்கு வருகிறார். அந்த முடிவிலிருந்தே இக்காவியத்தின் செய்யுட்கள் பெண்விடுதலையைப் பேசத்தொடங்குகின்றன. மேற்கண்ட செய்யுள் முழுக்க முழுக்க மரபுவழிச் சிந்தனைகளைக் கேள்விக்குட்படுத்தும் முயற்சி. மிகத்தீவிரமான உடைத்துப்போடலை நிகழ்த்துகிறது. சற்று ஆழமான பார்வையுடையவர்கள் இதை ஏற்பர்.

“பெண்களுக்குத் தம்பதியே பெருந்தெய்வம் என்பார் சிலர்”

இந்த அடியின் தீவிரம் பாரதியாரில் இல்லை என்றே கருத வேண்டியுள்ளது.

"மாதரறங்கள் பழமையைக் காட்டிலும் மாட்சி பெறச்செய்து"

வாழ்ச் சொல்லத்தான் அவனால் முடிந்தது.

"கூட்டிற் பசுங்கிளிபோல் கோதையரை எப்பொழுதும்
வீட்டிலடைத்து வைக்கும் விரகிலருக்கு யாதுரைப்போம்
பூட்டித் திறந்தெடுக்கும் பொருளாக் கருதினரோ
கேட்டார் நகைப்பதுவும் கேட்டிலரோ பைங்கிளியே
கிஞ்சுகவாய் பைந்தொடிபாற் கிளத்தாய் பசுங்கிளியே"

இச்செய்யுளின் முதல் அடிகள் பாரதியின் படிமங்களோடு ஒப்பிடத்தக்கவை.

"அத்தி முதல் சிற்றெறும்பீறாக உயிர் யாவதிலும்
உத்தமராம் மாந்தரொருவரே பேசவலார்
சித்தமகிழ்ந்தே பிறர்பாற் தெரிவையரைப் பேசவிடார்
எத்தான் மறுத்தனரோ இசையாய் இளங்கிளியே
ஏது குற்றம் செய்தனர் இசைவாய் பசுங்கிளியே"

பெண்களை மனிதர்களுக்குச் சமமாகக்கூட மதிக்காத போக்கினை அப்படியே சொல்கிறது இச்செய்யுள். அடுத்த செய்யுள் பெண்ணின் தெரிவுச்சுதந்திரம் பற்றி உரைக்கிறது.

"கண்ணைமறைத்தே கொண்டுபோய் காட்டில்விடும் பூனையைப்போல்
பெண்ணை மனையடைத்துவைத்து பின்னொருவர் கைக்கொடுப்பார்
கண்ணால் முன்கண்டுமிலர் காதற்சொற் கேட்டுமிலர்
எண்ணாதுமெண்ணி இருந்தார் பசுங்கிளியே
இக்கொடுமைக்கு யாது செய்வதுரையாய் பசுங்கிளியே"

"தம்மனைக்கோர் பசுவேண்டின் தாம் பலகாற் பார்த்திருந்தும்
பின்னும் துணிவிலராய் பேதுறுதன் மாந்தர் குணம்
என்னே மணவினையை இமைப்பொழுதிலே முடிப்பார்
சின்னபதிமை கொடு சிறார் செய்மணம் போலுமரோ
தெரிவையட் கிம்மாற்றம் சீர்கிளியே கூறுதியாய்"

பாரதியின் பெண் விடுதலைக் கவிதைகள் பிரெஞ்சு நூல்களின் தாக்கத்தில், அறிவுத்தளத்தில் வந்ததென்றால், சரவணமுத்துப்பிள்ளையிடம், காதல் தோல்வியிலிருந்து உணர்வுத் தளத்தில் வருகிறது.

காதலிலே தோல்வியுற்ற 'தலைவன்' ஒருவனது மன உணர்வுகளின் வடிகாலாக வெளிப்படுவதே தத்தை விடு தூதுப் பிரபந்தம். தலைவன் தத்தைக்கு எடுத்துரைப்பனவற்றினூடாக அவனது காதலின் ஆழம், ஏக்கம், பாசம், ஏமாற்றம், வேதனை, குமுறல் என்பன நுணுக்கமான விதத்திலும், நளினமான முறையிலும் வெளியாகின்றன. அத்தகு செய்யுட்களை நீங்கள் வாசிக்கும்போது அவற்றிலே லயித்து விடுவீர்களென்பது உண்மை. அவ்வாறாயின், புலவரது 'தான் கலந்து' பாடும் தன்மையே அதற்குக் காரணமாகின்றது. கவித்துவப் பண்பு வாய்ந்த இத்தகைய செய்யுட்கள் இடம் பெற்றிருப்பது பிரபந்தத்தின் சிறப்பியல்புகளுள் ஒன்றாகின்றது.

புலவர் 'தான் கலந்து' பாடியதற்குப் பிறிதொரு காரணத்தையும் கூற முடியும். "இவர் ஒரு பெண்ணைக் காதலித்து அதில் தோல்வியுற்றதால் அப்பெண்ணிற்குத் தூது விடுவதுபோன்று இப்பாடல்களை இயற்றினாராம்" இக்கதை உண்மையாயின், புலவரது செய்யுட்களிலே மேற்கூறிய பண்பு அமைந்திருப்பது ஆச்சரியத்தை ஏற்படுத்தாது. யதார்த்த தளத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டெழுந்த காதற் பிரபந்தம் என்ற சிறப்பினையும் பெற்றுவிடும்.

தமிழ்ப்பாடை

1892 ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநிலக் கல்லூரியினுள் தமிழ்ச் சங்கத்தைத் தொடங்கும் போது சரவணமுத்துப்பிள்ளை ஆற்றிய தொடக்க உரையே 'தமிழ்ப்பாடை' என்னும் ஆய்வுக் கட்டுரையாக அமைகிறது. (சரவணமுத்துப்பிள்ளை, 2013). "1892- இல் சி.வி.சாமிநாதன் என்பவரை ஆசிரியராகக் கொண்டு சென்னையில் இருந்து வெளிவந்த 'விவேக சிந்தாமணி' என்ற பத்திரிகையில் 'தமிழ்ப்பாடை' தொடர் கட்டுரையாக வெளிவந்ததாக" (சரவணமுத்துப்பிள்ளை, 2013) பேராசிரியர் செ. யோகராசா கூறுகிறார்.

தி.த.கணகசுந்தரம் பிள்ளையின் புதல்வர் தி.க.இராஜசேகரன் தொகுப்புகளில் இருந்து பேராசிரியர் செ.யோகராசா முயற்சி எடுத்து 2011-ஆம் ஆண்டு கிழக்குமாகாண சாகித்திய விழா மலரில் தி.த.சரவணமுத்துப் பிள்ளை எழுதிய தமிழ்ப் பாடை கட்டுரை இடம்பெற்றது. இந்நூலில் 'தமிழ்ப்பாடை' தவிர்த்து

சரவணமுத்துப்பிள்ளை இயற்றிய செய்யுள்களும் ஆங்கிலக் கவிதை ஒன்றும் அடங்கியுள்ளது.

தமிழ்ப்பாஷை என்ற இந்நூல் முக்கியமாகப் பின்வரும் செய்திகளை உள்ளடக்குகின்றது. தமிழ்ப்பாஷையின் பிறப்பு, தமிழ் என்ற பெயர் ஏற்பட்டமைக்கான காரணம், தமிழ்ச் சங்கங்கள் இருந்தனவா? தமிழ்ப் பாஷையில் இருக்கும் இலக்கியங்கள், சமகாலத் தமிழ் மொழியின் நிலை, சமகாலத் தமிழ்ப் புலவரின் நிலை, மொழி பெயர்ப்பின் முக்கியத்துவம், தமிழ் மொழிப்பற்றின் அவசியம்.

மேற்கூறியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு நுணுகி நோக்குகின்றபோது தமிழ்மொழி, தமிழ் இலக்கிய வரலாறு தொடர்பான முக்கியமான சில செய்திகள் பற்றி இந்நூல் முதன் முதலாகப் பேச முற்படுவது புலப்படுகின்றது. அதாவது முற்குறிப்பிட்ட சமகால ஆய்வாளர்களை மனம் கொள்வோம் ஆயின் ஆறுமுகநாவலர், சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை, தி.த.கனகசுந்தரம்பிள்ளை ஆகியோர் நூற்பதிப்பு பொருண்மையில் மட்டும் கூடிய கவனமெடுக்கின்றனர். சைமன் காசிச் செட்டியும், ஆணல்ட் சதாசிவம்பிள்ளையும் தமிழ்ப் புலவர்களின் வரலாறு பற்றியே அக்கறை கொள்கின்றனர். அத்துடன் சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை, தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றைக் காலகட்ட அடிப்படையில் அணுகும் முயற்சியிலும் ஈடுபடுகின்றார்.

மறைவு

தி.த.சரவணமுத்துப்பிள்ளை அவர்கள் 1902-ஆம் ஆண்டு தமது 37-ஆம் வயதில் மறைந்தார்.

முடிவுரை

நூற்றிருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் எழுதப்பட்டிருக்கின்ற சரவணமுத்துப்பிள்ளையின் எழுத்துக்களை நோக்கும்போது அவரது சமகால அறிஞர்கள் பலரைவிட முற்போக்கான, பகுத்தறிவான சிந்தனை கொண்டவராக சரவணமுத்துப்பிள்ளை இருந்திருக்கின்றார் என்பதை அறிய முடிகின்றது. தமிழ் கூறும் நல்லுலகுக்கு ஒரு நற்செய்தி! தற்காலத்தில் வாசிப்புக்குக் கிடைக்காமல் ஏறக்குறைய மறைந்து போய்விட்டதாகக் கருதப்பட்டு வந்த, தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றின் மைல்கற்களில் ஒன்றாக விளங்கும் தி.த.சரவணமுத்துப்பிள்ளை அவர்கள் எழுதிய தமிழின் முதலாவது வரலாற்று நாவல் 'மேகாணாங்கி' பற்றி தமிழுலகு அறிய வேண்டும். தமிழ் மொழியின் தோற்றம் பற்றி அன்றைய நாளில் நிலவிய புராணக் கதைகள் சார்ந்த நம்பிக்கைகளையும் அவை சார்ந்த நூல்களின்

கருத்துகளையும் நிராகரித்துவிட்டு விஞ்ஞான ரீதியாக தனது ஆய்வைச் செய்ய முற்படுகின்றார். அதுபோல தத்தை விடுதலையில் அவர் எழுதிய பெண்விடுதலை பற்றியதும் பெண்களின் சமூகநிலை பற்றியதுமான கருத்துகளை வைத்துப் பார்க்கின்றபோது அவர் தமிழில் பெண்விடுதலைச் சிந்தனைகளின் முன்னோடிகளில் ஒருவர் என்று துணிந்து கூறலாம்.

துணை நூல்கள்

1. சரவணமுத்துப்பிள்ளை, தி.த., (சற்குணம் சத்யதேவன் - பதிப்பாசிரியர்), தமிழ்ப்பாலை, எழுநா ஊடக நிறுவனம், கொழும்பு, இலங்கை, 2013.
2. சரவணபவன், கலாநிதி. க., ச.சத்யதேவன், மு.மயூரன் (ப.ஆ), மோகனாங்கி (மீள்பதிப்பு), திருகோணமலை வெளியீட்டாளர்கள், திருகோணமலை, 2018.
3. திருஞானசம்பந்தர், மணி., சென்னைத் தமிழ்ப் புலவர்கள், இரண்டாம் புத்தகம், கழகவெளியீடு, திருநெல்வேலி, 1951.
4. சிவத்தம்பி. கா., நவீனத்துவம்-தமிழ் பின்நவீனத்துவம், நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ் (பி)லிட்., சென்னை, 2010.
5. செல்வநாயகம், வி., தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, ஸ்ரீ லங்கா அச்சகம், யாழ்ப்பாணம், 1960.
6. அருணாசலம், க., தமிழில் வரலாற்று நாவலின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும், குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு, 2005.

தமிழ்க் கல்வியில் இலங்கைத் தமிழரின் பங்களிப்பு

முனைவர் ச.அய்யர்

மதுரை

முன்னுரை

தற்போதைய மதிப்பீடுகளின்படி தமிழர்கள் நாற்பதுக்கும் மேற்பட்ட நாடுகளில் சிதறி வாழ்கின்றார்கள். அவர்களுடைய மக்கட்தொகை ஏழு கோடியாக உள்ளது. தமிழ்நாடு, இலங்கை, மலேசியா, பாண்டிச்சேரி, சிங்கப்பூர் ஆகிய இடங்களில் தமிழ்மொழி ஆட்சிமொழியாக அல்லது அரசு அங்கீகாரம் பெற்ற மொழியாக உள்ளது. எல்லா நாடுகளிலும் தமிழ்மொழி ஒரு பாடசாலையில் பாடமாகக் கற்பிக்கப்பட்ட போதிலும் இலங்கையில் மட்டுமே சகல தமிழ்ப்பிள்ளைகளும் பாடசாலை நிலைக் கல்வியைத் தமிழ் மொழியில் மட்டுமே பெறுகின்ற வாய்ப்பைப் பெற்றுள்ளனர்.

பாடசாலைக் கல்வி

இன்று நாட்டில் காணப்படும் 10191 பாடசாலைகளில் (1995) 2130 பாடசாலைகள் தமிழ்மொழிவழியில் கற்பிக்கும் தமிழ்ப்பாடசாலைகள் இவற்றை விட பெரும்பாலும் தமிழ் வழியில் கற்பிக்கும் 739 முஸ்லிம் பாடசாலைகளும் உண்டு.

மொத்த தமிழ்ப் பாடசாலைகளில் 14.4 சதவீதமானவை மட்டுமே க.பொ.த.உ.நி வகுப்புகளைக் கொண்டவை: 63 சதவீதமான பாடசாலைகள் 6-8 வரையான வகுப்புகளை மட்டுமே கொண்டவை.

தமிழர்கள் செறிந்து வாழும் வடக்கு, கிழக்கு மகாணங்களிலும் மத்திய, ஊவா, சம்பிரகமுவா மகாணங்களிலும் மொத்தத்தில் 2800 தமிழ்ப்பாடசாலைகள் காணப்படுகின்றன.

இலங்கைப் பாடசாலை முறைகளில் சேர்ந்து பயிலும் 42லட்சம் மாணவர்களில் ஏறத்தாழ 25 வீதமானவர்கள் (9,86,000பேர்) தமிழ்மொழி வழிக்கல்வி பெறுபவர்களாவர். இவர்களில் முஸ்லிம் மாணவர்களும் அடங்குவர்.

பல்கலைக்கழகக் கல்வி

பல்கலைக்கழகக் கல்வியைப் பொறுத்தவரையில் கலை, வர்த்தகவியல், சட்டம், முகாமைத்துவம், கல்வியியல் போன்ற துறைகளில் தமிழ் வழிக் கல்வியே பெரும்பாலும் நடைபெறுகின்றது. சில பல்கலைக்கழகங்களில் விஞ்ஞானப்

பட்டநெறிகளும் தமிழ் வழியில் கற்பிக்கப்படுகின்றன. கிடைத்துள்ளதரவுகளின்படி மேற்கூறிய துறைகளில் தமிழ்மொழியிலேயே பயிற்சி நெறிகளும் நடாத்தப்படுகின்றன. கிடைத்துள்ளதரவுகளின்படி மொத்த பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் 35,467 பேரில் 3,536 பேர் (1995,96) தமிழ்வழிக்கல்வி பயில்பவர்களாவர். பாடத்துறை வகைப்படி நோக்குமிடத்து ஆங்கில வழி மாணவருடன் ஒப்பிட்டால் கலைத்துறையில் மட்டுமே தமிழ்வழி மாணவர்தொகை அதிகம். முகாமைத்துவம், வர்த்தகவியல், சட்டம், விஞ்ஞானம், விவசாயம் போன்ற துறைகளில் தமிழ் வழிக்கல்வி சிங்களம், ஆங்கிலம் என்பவற்றுக்கு அடுத்த இடத்தையே பெற்றுள்ளது.

ஆசிரியர் கல்வி

ஆசிரியர் கல்வியையும் பயிற்சியையும் பொறுத்தவரையில் ஆரம்பநிலை, இடைநிலைக் கல்வி நிலைகளுக்கான பயிற்சி நெறிகள் தமிழ் மொழியிலேயே நடத்தப்படுகின்றன. பல்கலைக்கழகங்களும் தேசியக் கல்வி நிறுவகமும், ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிகளும், தேசியக் கல்வியியல் கல்லூரிகளும் தமிழ்வழியில் பயிற்சி நெறிகளை நடாத்துகின்றன.

ஆசிரியர் கல்விப் பயிற்சியைத் தமிழில் வழங்கும் நிறுவனங்கள்:

1. பல்கலைக்கழகங்கள்

·கொழும்புப் பல்கலைக்கழகம்

·யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

·கிழக்கிலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் (தற்போது கல்வியியல் அறிமுகம்செய்யப்பட்டுள்ளது)

·திறந்த பல்கலைக்கழகம்

2. தேசியக் கல்வி நிறுவகம்

3. ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிகள்

·எத்தென்ஸ்சைட்

·கோப்பாய்

·மட்டக்களப்பு

·அட்டாளைச்சேனை

·அலுத்தகம்

4. தேசியக் கல்வியியல் கல்லூரிகள்

பத்தன

மட்டக்களப்பு

வவுனியா

அட்டாளைச்சேனை

யாழ்ப்பாணம்

யாழ். பல்கலைக்கழகம் தவிர்ந்த ஏனைய தென்னிலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்கள் கல்வியியல் உயர்பட்டப்பயிற்சி நெறிகளைத் (M.Ed.,M.Phil) தமிழ் வழியில் நடத்த முன்வருவதில்லை என்ற முக்கிய முறைப்பாடொன்று உண்டு.

பெண்கல்வி

க.பொ.த. உயர்நிலைக் கல்வி நிலையில் பெண்களின் வீதாசாரம் ஆண்களைவிட அதிகமாக இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆண்கள் முன்னதாக வேலைக்குச்செல்ல இடையில் விலகிச் செல்வது இதற்கான முக்கியக் காரணமாக இருக்கலாம். மொத்த பாடசாலை மாணவர் தொகையில் (4,124,000) ஆண்கள் தொகை அதிகமாயினும் (2,064,700பேர்) க.பொ.த. உயர்நிலைப்பிரிவுகளில் இருமொழிகளையும் பொறுத்தவரையில் பெண்கள் தொகை அதிகமாகும்.

இரு மொழி மூலம் பயிலும் மாணவர்களின் மொத்த தொகையில் ஆண்களின் வீதாசாரம் குறையக் காரணம் கலைத் துறையில் பெண்கள் சேர்வு வீதம் ஆண்களைவிட ஏறத்தாழ இருமடங்கு அதிகமாக இருப்பதாகும். விஞ்ஞானம், வர்த்தகவியல் ஆகிய பிரிவுகளில் ஆண்களின் வீதாசாரமே அதிகமாகக் காணப்படுகின்றது.

முடிவுரை

தமிழ்வழிக்கல்வியின் தோற்றம், வளர்ச்சி பற்றி நோக்குமிடத்து உலகளாவியரீதியில் இலங்கை இம்முயற்சியில் மிகுந்த முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. இலங்கையில் மட்டுமே பல்வேறு நிலைகளில் தமிழ்வழிக்கல்விக்கு அதிகாரப்பூர்வமான ஒப்புதலும் அங்கீகாரமும் கிடைத்துள்ளது. தாய்மொழியே பிள்ளைகளின் இயற்கையான போதனாமொழி என்ற கல்வி தத்துவ, கல்வி உளவியல் கருத்துக்கு ஒப்ப மட்டுமின்றி, பின்தங்கிய பொருளாதார, சமூக வகுப்பினரும் உயர்தரமான கல்வியைப் பெறும் வகையில் கல்வித்துறையில் சமூகநீதியை

நிலைநாட்டும் நோக்குடன் கல்வி முறையின் சகல நிலைகளிலும் தாய்மொழி போதனா மொழியாக்கப்பட்டது. ஆங்கிலக் குடியேற்ற ஆட்சிக்காலத்தில் செல்வமும் வசதியும் மிக்க ஒரு சிலருக்கு உயர்தரமான கட்டணம் அறவிடும் பாடசாலைகளில் ஆங்கிலக்கல்வியும் ஆங்கிலக்கல்விக் கற்றோருக்கு மேலும் சமூக, பொருளாதார அந்தஸ்தும் அரசு பதவிகளும் சுயமொழியில் கற்றோருக்கு அவ்வாறான வாய்ப்புகளின்மை என்ற நிலைமை இருந்தது.

இவ்வகையான சுயமொழிகளை மையப்படுத்திய போதனாமொழி மாற்றம் ஒரு கல்விச் சீர்திருத்தமாக மட்டுமின்றிச் சமூக அநீதிகளைக் களையும் ஒரு சமூகச் சீர்திருத்த இயக்கமாகவும் விளங்கியது.

மலையகத் தமிழ் இதழியல் வரலாற்றின் முன்னோடி கோ.நடேசய்யர்

முனைவர் சி.அருள்கண்ணன்

திருச்செங்கோடு.

முன்னுரை

தமிழக வரலாற்றில், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலும் அதற்கு முன்பும் பல்வேறு உலக நாடுகளுக்குப் புலம்பெயர்ந்த வரலாறு தமிழருக்குண்டு. அப்புலம்பெயர்வுக்கு, வரலாற்று ஆசிரியர்கள் பல்வேறு காரணங்களைக் கூறுகின்றனர். புலம் பெயர்ந்த தமிழர்கள், அருகாமையிலுள்ள இலங்கை மற்றும் உலகின் பல தீவுகளில் குடியமர்த்தப்பட்டனர். அப்படிக் கொண்டுவரப்பட்ட தமிழர்களின் இனத்தைத்தான் மலையகத் தமிழர் என்றும், இந்தியத் தமிழர் என்றும் இந்திய வம்சாவழித்தமிழர் என்றும் பல வகையாக அழைக்கப்படுகின்றனர். பெருந்தோட்ட உற்பத்தியில் ஈடுபட்ட தொழிலாளர்கள், கொடூரமான சுரண்டல் மூலம் அரசியல், பொருளாதார, மற்றும் சமூக ரீதியான ஒடுக்கு முறைக்கு ஆளாகினர். காலனியத்திற்கு எதிராக எந்தவிதக் குரலும் ஒலிக்கப்படாத சூழலில் நடேசய்யர் இலங்கைக்கு வருகை தந்தார். அங்கே மலையகத்தில் சூழ்ந்திருந்த காலனியத்துவ ஆட்சியில் சிக்கிய மக்களை மீட்க பல முயற்சிகளை மேற்கொண்டார். குறிப்பாக, தொழிற்சங்கம், அரசியல், பத்திரிகை, பதிப்பு, இலக்கியம் ஆகியவற்றின் மூலமாக இந்நகர்வுகளை முன்னேடுத்தார். மலையகம் சார்ந்த எழுத்துகளில் எல்லாவகையிலும் முன்னோடியாகத் திகழ்ந்தவர் நடேசய்யர். இவர் பணிகளிலேயே குறிப்பிடத்தக்க நிலையைத் தொட்ட பத்திரிகைத்துறையினைப் பற்றியும், அதன்வழி அடைந்த முன்னேற்றங்களையும் இக்கட்டுரை விளக்கியமைகிறது.

இதழியல் முன்னோடி

மலையகம் இலக்கியத்திலும், பத்திரிகையிலும் இன்று சிறப்போடு இருக்க மலையக மாணிக்கங்களுள் ஒருவரான கோ.நடேசய்யர் என்பவர் குறிப்பிடத்தக்கவர். மலையகத்தில் காணப்படும் இலக்கிய வடிவங்களுக்கு முன்னோடியாகச் சிறுகதை நாவல், நாடகம், என தோட்டத் தொழிலாளர்களின் அவலங்களைத் தனது எழுத்தின் மூலம் வெளிக்காட்ட பத்திரிகைத்துறையை நடேசய்யர் தேர்ந்தெடுத்தார்.

“எனக்கு சட்டசபை பெரிதல்ல, பத்திரிகைதான் பெரிது நான் சட்ட சபைக்குப் போய் செய்யக்கூடிய நன்மைகளைவிட பன்மடங்கு அதிக நன்மை பத்திரிகை ஏற்படுத்தும்.”¹ என்று நடேசய்யர் தேசபக்தன் இதழில் எழுதினார்.

தமிழகத்திலும், மலையகத்திலும், மொத்தமாக 8 தமிழ் ஏடுகளிலும், 4 ஆங்கில ஏடுகளிலும் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றிய நடேசய்யர் ‘தேசபக்தன்’ என்ற பத்திரிகையை ஏழு ஆண்டுகள் தொடர்ந்து நடத்தி, மலையகத் தமிழ் நாளிதழின் முன்னோடியாகத் திகழ்ந்துள்ளார். இலக்கியத்துறையிலும் பத்திரிகைத் துறையிலும் அவருடைய பணிகள் குறிப்பிட்டத்தக்க நிலையைக் கொண்டது. “தொழிலாளர் அந்தரப்பிழைப்பு நாடகம்” நூலின் மூலம் படைப்பிலக்கியத்துக்கு அடிகோலினார் என்று கோ. நடேசய்யர் நினைவுப் பேருரையில் சாரல் நாடன் குறிப்பிடுகின்றார்.

தன்னுடைய பத்திரிகைகள் மூலமாக வெளியான தன் எழுத்துகளாலும், “மூளையில் குந்திய முதியோன்” என்ற தொடர் கதை மூலமும் நாவல் என்னும் வடிவத்தினை மலையக இலக்கியத்திலும் தொடங்கி வைத்தவர் நடேசய்யராவார். மலையகச் சிறுகதை வடிவங்களைப் பற்றி ஆராய்ந்த மு.நித்தியானந்தன் அவர்கள் நடேசய்யரின் எழுத்துகள் பற்றி முதன் முதலில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்:

“கோதண்டராம நடேசய்யரின் எழுத்துக்களில் ஒரு சிறுகதை இருக்கிறது. இதை வாசித்தறிந்து முதன்முதலில் வெளி உலகுக்கு அறிமுகப்படுத்திய பிறகே செங்கை ஆழியான் க.குணராசாவும் துரை மனோகரனும் தாமெழுதும் சிறுகதை வரலாறுகளிலும் சிறுகதை அறிமுகக் கட்டுரைகளிலும் நடேசய்யரின் பெயரைச் சேர்க்கத் தொடங்கினார்.”² என்ற பதிவின் வாயிலாக மலையக இலக்கிய முயற்சிக்கு முன்னோடியாக நடேசய்யர் திகழ்ந்துள்ளார் என்பதே உண்மை.

இலங்கை மலையகத் தமிழர்களுக்காக நடேசய்யர் மேற்கொண்ட எல்லா முயற்சிகளும், மலையக இலக்கியத்தின் முதன் முயற்சியாகவே கருதப்படுகின்றன. மலையகம் என்ற சொல் இவ்வுலகில் இருக்கும் வரை அய்யரின் புகழும் இருக்கும் என்று அந்தனி ஜீவா குறிப்பிடுகிறார்.

நடேசய்யரின் பத்திரிகைகள்

நடேசய்யர் 1914 முதல் 1947 வரை 12 பத்திரிகைகளை நடத்தி, பத்திரிகை உலகின் முன்னோடியாகவும் திகழ்ந்துள்ளார். 1914 - வர்த்தகமித்ரன், 1918 - சுதந்திரன் ஆகிய இரண்டும் நடேசய்யர் இந்தியாவிலிருக்கும் போது நடத்திய பத்திரிகைகள் ஆகும். இலங்கையில் வாழ்ந்த காலத்தில் நடத்திய பத்திரிகைகளாக, 1920-தேசநேசன்,

1924-தேசபக்தன், 1921-உரிமைப்போர், 1940-சுதந்திரப்போர், 1942-வீரன், 1947-சுதந்திரன், 1947-தோட்டத் தொழிலாளி, 1922-The Citizen, 1926-The Forward, 1928-The Estate Labourer, 1936-India Opinion போன்ற பத்திரிகைகள் இலங்கையின் தமிழ் மொழிக்கும், சமூக அரசியலுக்கும் பெரும் பங்காற்றியுள்ளன. இலங்கை மண்ணில் தோன்றிய முதல் தமிழ் பத்திரிகை எது என்பதில் இன்று வரை கருத்து வேறுபாடுகள் நிலவுகின்றன. சிங்களப் பத்திரிகை மற்றும் உலகப் பத்திரிகை எது என்பதிலும் கணக்கெடுப்பில் பல சிக்கல்கள் உள்ளன. “தமிழகத்திலும் முதல் தமிழ் பத்திரிகை ஏடாகக் கருதப்பட்ட சுதேசமித்திரன் பத்திரிகைக்கு முன்பே ‘லத்தலிபிரச்சனோதயா’ என்ற தமிழ் நாளிதழ் வெளிவந்துள்ளதாக தற்போது கண்டறியப்பட்டுள்ளது.”³ என்ற செய்தி கவனிக்கத்தக்கது.

இலங்கையின் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் குறித்து பல ஆய்வுகள் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. இருப்பினும் மலையகப் பத்திரிகை வெளியீடு குறித்தும் முன்னோடியாகக் காணப்படும் நடேசய்யர் குறித்தும் பெரிதாக ஆய்வு நிகழ்த்தப்படவில்லை. சாரல் நாடன், அந்தனி ஜீவா, க.அருணாசலம், குமாரி ஜயவர்தனா, லெனின் மதிவானம், என். சரவணன் ஆகியோர் நடேசய்யரின் வாழ்க்கையும், பணிகளையும் குறித்து ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் மற்றும் ஆய்வு நூல்களையும் வெளியிட்டுள்ளனர்.

நடேசய்யர் நடத்திய பத்திரிகைகள் செயற்கையாகவும், இயற்கையாகவும் அழிக்கப்பட்டதாகக் கூறப்படுகின்றன. அவருடைய பல பத்திரிகைகள் நம் கைகளுக்குக் கிடைக்கவில்லை. ஆங்கிலம், தமிழ், சமஸ்கிருதம் ஆகிய மொழி அறிவு பெற்றிருந்த நடேசய்யர் நூலாசிரியர், கதை எழுதுதல், பேச்சு, ஆகியவற்றோடு தொழிற்சங்க அறிவு மிக்கவராகவும் இருந்துள்ளார். தன்னுடைய பணிகளால் அரசியல்வாதியாகவும், தொழிற்சங்கவாதியாகவும் அறிந்த அளவுக்கு, அவரின் பத்திரிகை மற்றும் இலக்கியப் பணிகள் குறித்து பரவலாக அறியப்படவில்லை. மலையக இலக்கியவாதிகளும், திறனாய்வாளர்களும் வரலாற்று ஆசிரியர்களும், சமூக ஆய்வாளர்களும் நடேசய்யரின் ஆளுமைப் பண்புகளைப் பதிவு செய்யத் தவறிவிட்டனர். பல்வேறு துறைகளில் திறம்பட விளங்கிய நடேசய்யரின் பணிகளை,

“இந்நாட்டின் தொழிற்சங்க வரலாற்றிலும், அரசியல் நடவடிக்கைகளிலும், பத்திரிகை வெளியீட்டுத்துறையிலும், மலையகத் தமிழ் இலக்கிய முயற்சிகளிலும் தமது பாரிய பங்களிப்பினால் முத்திரை பதித்துக் கொண்டார்”⁴ என்று சாரல்நாடன் பதிவு செய்துள்ளார். ஆனால் நடேசய்யர், தம்மை ஒரு பத்திரிகையாளர் என்று

அடையாளப்படுத்திக் கொள்வதில் பெருமிதமும், விருப்பமும் கொண்டிருந்தார். இவ்வுண்மையை வாய்ப்புக் கிடைத்தபோதெல்லாம் நடேசய்யர் வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருந்தார் எனலாம். தன் சட்டசபை உரைகளிலும் இதைக் குறிப்பிட்டிருப்பதை 'ஹன்சார்ட்' பதிவேடுகள் பதிவு ஆவணப்படுத்தியுள்ளன. ஆக நடேசய்யரின் எழுத்துகள், அரசாங்கக் குறிப்புகள், காவல்துறை அறிக்கைகள், ஆகியவற்றிலும் நடேசய்யர் ஒரு பத்திரிகையாளராகவே (Journalist) குறிப்பிடப்படுவதும் ஈங்குணரத்தக்கது.

இலங்கையின் நாளிதழான வீரகேசரி, தினகரன் ஆகியவை தொடங்கப்படுவதற்கு முன்பே அங்கு தினசரிப் பத்திரிகை வெளியீட்டுத் துறையில் நடேசய்யர் தனியிடம் பிடித்தார். தஞ்சையில் வாழ்ந்த காலத்தில் வர்த்தகமித்ரன், சுதந்திரன் என்ற பத்திரிகைகளை நடத்திய அனுபவங்கள் இதற்கு மூலகாரணமாகும்.

கோ.நடேசய்யரின் இத்தகு பணியையும், அவரின் பெயரையும் இருட்டடிப்புச் செய்யும் முயற்சியிலும் வரலாற்றில் தொடர்ந்து நிகழ்ந்து வருகின்றன.

"வர்த்தகமித்ரன் சுதந்திரன் என்ற இரு பத்திரிகைகளைப் பற்றிப் பேசப்படும் போதெல்லாம் வராவின் பெயர் குறிப்பிடப்படுகின்ற அளவுக்கு நடேசய்யர் பெயர் குறிப்பிடப்படுவதில்லை. இப்பத்திரிகைகளை ஆரம்பித்து நடத்தியவரே நடேசய்யர்தான் என்பது பலருக்கு இன்னும் தெரியாமலே போய்விட்டது. தமிழிதழியல் குறித்து ஆய்வர்கள் கூட இவ்விதமே எண்ணத் தலைப்படுகின்றார்கள்"⁵ என சாரல் நாடன் கூறுவது ஈங்குணர வேண்டும்.

நடேசய்யர் வர்த்தகமித்திரனில் சந்தா கட்டும் நபர்களை சந்தாநேயர்கள் என்று குறிப்பிட்டார். அதன் நீட்சியாகவே இன்றுவரை நாம் 'சந்தாநேயர்' என்னும் சொல் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இந்தியாவில் வசூலிக்கப்பட்ட சந்தா, வர்த்தகமித்ரன் பத்திரிகையை நடத்த போதுமானதாக இல்லை என்பதால் கடல் கடந்த தமிழரிடம் சந்தா சேர்க்கும் பணிகளுக்காக மலேயா, பர்மா, இலங்கை, அந்தமான் ஆகிய இடங்களில் தேடி பத்திரிகைக்குச் சந்தாவை நடேசய்யர் சேர்த்து வந்தார். நடேசய்யரின் எல்லா எழுத்துகளும், செயல்பாடுகளும் ஆய்வுக்குட்படுத்தப்படுவதால் பல வரலாற்றுச் செய்திகள் கிட்டும்.

விடுதலைக்குக் குரல் கொடுத்த பத்திரிகைகள்

மொழியும், சமயமும் தங்கள் வாழ்வில் சிக்கி சிதைந்து வந்த மலையகத் தமிழரை எழுச்செய்தும், சிந்திக்கச் செய்தும் மாபெரும் சக்திமிக்கவர்களாக மாற்றிய

கோ.நடேசய்யரின் செயல்களைப் பற்றி குறிப்பிடுவது இன்றியமையாததாகும். தோட்டங்களில் வேலை செய்யும் இந்திய மக்களுக்கெனப் பத்திரிகையைத் தோற்றுவித்த முதல் நபர் நடேசய்யராவார். இலங்கையில் அடிமைகளுக்கு விடுதலை, பெண்களின் விடுதலை, பெண்களுக்கான அரசியல் வாக்குரிமை ஆகியவற்றை முன்னடுத்துள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

நடேசய்யர் பத்திரிகை நடத்த இலங்கையில் பல்வேறு இடர்பாடுகள் நேர்ந்தன. தன் பத்திரிகைகள் மறைய நேர்ந்த போது கூட அவர் நம்பிக்கையைக் கைவிடாதிருந்தார். ஒவ்வொரு பத்திரிகை மறையும் பொழுது இன்னொரு பத்திரிகை உருவாகிக் கொண்டேயிருந்தது. சூழலுக்கு ஏற்ப அன்றைய நாள்களின் தேவைகளைக் கருதி அதற்கேற்ப பத்திரிகைகளை நடத்தினார். தான் நடத்திய எல்லா பத்திரிகைகளிலும் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் விடுதலைக்குக் குரல் எழுப்பினார்.

இலங்கைத் தோட்டப்புற மக்களிடையேயும் இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்களிடையேயும் தமது பத்திரிகைப் பணிகளை முன்னெடுத்துச் சென்ற நடேசய்யர் நடத்திய பத்திரிகைகள் தோட்டப்புறங்களில் நடக்கின்ற நிகழ்வுகளை வெளிப்படுத்துவனவாக அமைந்த காரணத்தால், இந்திய மற்றும் இலங்கை அரசாங்கத்தார்களின் கவனத்தை ஈர்ப்பனவாக விளங்கின. அரசியல் சார்ந்த கருத்துகளைப் பற்றி தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் வெளியிட்டு ஆங்கில ஆட்சியாளரின் கவனத்துக்கு பல பிரச்சினைகளை நடேசய்யர் கொண்டுவந்தார். இதன் விளைவாக இலங்கையில் தனது அரசியல் கட்டுரைகளையும் தமிழகத்தில் சுப்பிரமணிய பாரதியாரின் கவிதைகளையும், கட்டுரைகளையும் உடனுக்குடன் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டார்.

நடேசய்யர் பத்திரிகைகளின் மூலம் கொடுத்த குரல் இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்களிடையே ஆரோக்கியமான மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியது.

நடேசய்யரின் பத்திரிகை வெற்றிகளுக்குக் காரணமாக இருந்தவர் அவரின் மனைவி மீனாட்சியம்மாள் ஆவார். அவர் தன் பங்களிப்பை உரியமுறையில் அய்யரின் பத்திரிகைக்கும், தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கும் பாடல், கவிதை, முதலியவற்றைப் பத்திரிகையில் வெளியிட்ட தன் மூலம் தீவிரக் குரல் கொடுத்தவர்.

தமிழ்ப் பத்திரிகை உலகில் சுப்பிரமணிய பாரதியாரின் சாதனைகள் ஏராளம். பாரதியார் நடத்திய இந்தியா பத்திரிகை கருத்துப்படங்களை வெளியிட்டுச் சாதனைபுரிந்தது. இந்தியாவில் வெளியான இருநூறுக்கும் மேற்பட்ட

கருத்துப்படங்கள் பாரதியின் கவிதைகளைப் போல ஆங்கில ஆட்சிக்கு எதிராகக் கிளர்ந்தெழும் உணர்வினை வாசகர்களிடையே ஏற்படுத்தின.

இந்தியப் பத்திரிகையில் வெளிவரும் படங்களுக்குச் சித்திர விளக்கமும் தெளிவாக எழுதப்பட்டன. அவை அரசியல் தொடர்பானவை. பத்திரிகைத் துறையின் வெளியீடும் தலையங்கத்துக்குக் கொடுக்கப்படும் முக்கியத்துவம் போலவே கருத்துப்படங்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. தலையங்கம் மற்றும் கருத்துப்படங்கள் மூலம் இலங்கை மலையகத் தமிழ் மக்களின் விடுதலைக்காகக் குரல் கொடுத்த முதல் நபர் நடேசய்யரே ஆவார்.

இலங்கைத் தமிழ்ப்பத்திரிகை உலகத்தில் கருத்துப்படங்களை முதன்முதலில் அறிமுகம் செய்தவரும் நடேசய்யர் ஆவர். இம்முயற்சியைத் தேசபக்தன் பத்திரிகையில் சாத்தியமாக்கினார். நடேசய்யர் வெளியிட்ட கருத்துப் படத்தில் ஆளை விழுங்கும் முதலையாக ஆதிக்கவாதிகளைச் சித்தரிக்கும் கருத்துப்படங்கள் வெளியாகின.

நடேசய்யரின் கருத்துப்படங்கள் அவை வெளியான பின்னணியிலும் அதை வெளியிட்ட காலத்தையும் கவனிக்கையில் நடேசய்யர் தொழிலாளர்களின் விடுதலைக்காக பத்திரிகைத் துறையை ஒரு ஆயுதமாகப் பயன்படுத்தி மலையகத் தமிழ்ப் பத்திரிகையில் முன்னோடியாகத் திகழ்ந்து தனக்கான முத்திரையை பதித்துச் சென்றுள்ளார் என்பது இவ்வியல் உணர்த்துவதாகும்.

பத்திரிகை வளர்த்த மலையகத்தமிழ்

மலையகத்தமிழ் என்பது பத்திரிகைகளின் வாயிலாகவே பெரிதும் வேர் கொண்டது. லங்காமித்ரன், ஜனமித்திரன், தேசநேசன், தேசபக்தன், இலங்கை இந்தியன் முதலிய பத்திரிகைகள் தோட்டத்தொழிலாளர்களிடையேயும் இலங்கைத் தமிழர்களிடையேயும் பெரும் விழிப்புணர்வை உண்டாக்கின. குறிப்பாக, நடேசய்யர் நடத்திய தேசபக்தன் இதழ், தோட்டப்புற மக்களின் பரிதாபகரமான வாழ்வு குறித்துப் பல கட்டுரைகளை வெளியிட்டது.

"தோட்டப்புறத்தில் வாழுகின்ற ஏழைத் தொழிலாளர்களைப் பற்றி அதிகமாகச் சிந்திக்கத் தொடங்கியிருந்த கோதண்டராம நடேசய்யரும், பத்யவாசீவரய்யரும் முறையே தாம் நடத்திய தேசபக்தன், இலங்கை இந்தியன் பத்திரிகைகளில் தோட்டப்புற மக்களைப் பற்றிய செய்திகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தனர்.

இதன்மூலம் மலையக இலக்கியம் வளர்ச்சியடைய பத்திரிகைகள் பெரும் துணை நின்றமையை அறியமுடிகிறது. மலையக இலக்கியத்தில் 1947 வரையிலான காலகட்டத்தைத் தனியாகப் பிரித்துக் காண்பது பொருத்தமாகும். ஏனெனில் பிரித்தானியர் ஆட்சி நிலவிய இக்காலப்பகுதியைத் தனித்துக் காண்பதே சரியானது.

தோட்டத் தொழிலாளர்களின் விடிவினை நோக்காகக் கொண்ட பல பத்திரிகைகளை நடேசய்யர் வெளியிட்டார். அதில் கட்டுரைகள், கவிதைகள், புனைகதைகளை வெளியிட்டார். சட்டசபை அங்கத்தவர் பதவி மற்றும் பத்திரிகை முதலியவற்றைப் பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு எதிரான ஆயுதமாகப் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

இந்தியாவில் இருந்த சமயத்தில் இன்ஸ்யூரன்ஸ், ஆயில் என்ஜின்கள், வங்கிகளும் அவற்றை நிர்வகிக்கும் நிர்வாகமும், வியாபாரப் பயிற்சி நூல், ஒற்றன் முதலான நூல்களை நடேசய்யர் வெளியிட்டார். இலங்கையில் குடியேறியபோது, 'மூலையில் குந்திய முதியோன் அல்லது துப்பறியும் திறம்' என்ற நாவலும், 'வெற்றியுனதே!' 'நீ மயங்குவதேன்' என்னும் மனவெழுச்சி நூல்களும், நரேந்திரப்பதின் வாழ்க்கை, கதிர்காமம், அழகிய இலங்கை போன்ற வரலாற்று நூல்களும், தொழிலாளர் அந்தரப்பிழைப்பு நாடக நூலும், இந்திய இலங்கை ஒப்பந்தம், The planter Raj, The Ceylon Indian Crisis ஆகிய அரசியல் நூல்களைத் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் வெளியிட்டார்.

இலங்கை வருகைக்கு முன்னரே, ஐரோப்பிய வர்த்தக முறைக்குத் தமிழ் மக்களைப் பழக்கப்படுத்த வியாபாரம் சார்ந்த நூல்களை எழுதி வெளியிட்டார்.

சமூகக் கூட்டத்தைத் தன் எழுத்தாலும், பேச்சாலும் விழிப்புணர்வு கொள்ளச் செய்த நடேசய்யர், எழுத்து, பத்திரிகைத் தொழில், நூல் வெளியீடு ஆகியவற்றில் தன் இறுதிக்காலம் வரை திறம்படச் செயலாற்றினார். "இளைஞர்களை உறக்கத்திலிருந்து தட்டி எழுப்பும் அருமையான நூல்" என்று முன்னட்டையில் எழுதி அகவெழுச்சி நூல்களை வெளியிட்டார். அய்யரின் தமிழ்நடை தெளிவானதாகவும், எளிமையானதாகவும் இருந்ததென கனக செந்திநாதன் குறிப்பிவது கவனிக்கத்தக்கதாகும்.

"சோம்பேறிகளையும் விழிப்புற்று ஊக்கங் கொண்டு உழைக்கத் தூண்ட வேண்டுகோள் விடுப்பதாக எழுந்தது "வெற்றியுனதே என்றும், மக்களை மயக்க நிலையிலிருந்து தட்டி எழுப்பி முன்னேறும் வழியைக் காட்டுவதாக எழுந்தது நீ மயங்குவதேன் " என அய்யரின் மனவெழுச்சி நூல்களைப் பற்றியும் குறிப்பிடுகின்றார்.

தனது இடைவிடாத உழைப்பாலும் ஆற்றல் மிகு பேச்சாலும், துண்டுப்பிரசுரங்கள் மற்றும் மீனாட்சியம்மாளின் பாடல்கள் மூலமாகவும் கால் நூற்றாண்டு காலத்தில் மக்களைத் திரட்டினார். அவர் எழுதிய “தோட்ட முதலாளிகள் இராச்சியம் (The Planter Raj) என்னும் நூல் தோட்ட முதலாளிகளின் முறையற்ற செயல்களை விவரித்தது. இந்நூல் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் கைகளுக்குச் செல்லாமலிருக்க தோட்டத்துரைமார்கள் நூற்றுக்கணக்கான புத்தகங்களை வாங்கித் தீயிட்டு எரித்தனர்.

பின்னாளில் கோ.நடேசய்யரின் பணிகளையும் செயல்பாடுகளையும் பரவலாக வெளிக்கொணர்ந்து அறிமுகப்படுத்தியதில் மலையகத் தமிழ் இலக்கியப் பேரவையைச் சேர்ந்த சாரல்நாடன், அந்தனி ஜீவா ஆகியோர் குறிப்பிடப்படத்தக்கோராவர். இவர்கள் தேசபக்தன் கோ.நடேசய்யர், பத்திரிகையாளர் கோ.நடேசய்யர், காந்தி நடேசய்யர் ஆகிய நூல்களின் மூலம் அய்யரின் வரலாற்றை அறியச் செய்தனர்.

1924ஆம் ஆண்டு வரையிலும் மலையகத்தின் இலக்கியம் என்று கூறப்பட்ட “கும்மியோ கும்மி” என்ற இலக்கியத்திற்கு அடுத்ததாக, மலையக இலக்கியங்கள் உருவாவதற்குப் பெரும் உதவியாக இருந்தவர் நடேசய்யர். வசனத்தாலும் பாடலாலும் மலையகப் படைப்பிலக்கியத்திற்கு அச்சாணியாக இருந்தவர். மலையகத்தின் முதல் சிறுகதையாகக் கருதப்படும் “இராமசாமி சேர்வையின் சரித்திரம்” என்னும் கட்டுரை மலையகத்தின் சிறுகதை வரலாற்றில் முதன் முதலாக வெளிவந்த சிறுகதையாகக் கருதப்படுகிறது. சிறுகதை பாணியில் இக்கதை அமைந்துள்ளது. கவிதை, கட்டுரை, கதை, நாடகம், தலையங்கம், பாடல் என இலக்கிய வடிவங்களான எல்லாவற்றையும் தனது எழுத்தால் மலையகத் தமிழ் வளர்ச்சிக்கு இவர் வித்திட்டார்.

முடிவுரை

நடேசய்யர் மலையகத் தோட்ட மக்களுக்கு விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்த பத்திரிகைகளை வெகுவாக நம்பினார். அந்த வகையில் இலங்கை அரசியல் பற்றிய எவ்வித அறிவும் இல்லாமல் இருந்த தோட்ட மக்களுக்காக முதன் முதலில் மலையகத்தில் பத்திரிகைகளைத் தொடங்கினார். தமிழகத்திலும் இலங்கையிலும் 1914 முதல் 1947 வரை தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் பல பத்திரிகைகளை நடத்தி, அதில் வியாபாரம், வணிகம் சார்ந்த செயல்பாட்டின் தொடர்புகளால் நடேசய்யரிடமிருந்து புதிய வடிவ தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் உருவம் பெற்றன. அவ்வகையில் இம்முயற்சி மலையகத்தின் முதல் முயற்சி என்பதால் நடேசய்யர் மலையகத் தமிழ்ப்

பத்திரிகையின் முன்னோடி என்று அழைக்கப்படுகிறார். மேலும், நடேசய்யரின் பத்திரிகை எழுத்துக்களில் பாரதியாரின் தாக்கம், ஆசிரியர் தலையங்கங்கள் மற்றும் அவர் நடத்திய எல்லாப் பத்திரிகைகள் மலையகத் தோட்ட மக்களின் விடுதலைக்காகவும், மலையகத் தமிழிலக்கிய உருவாக்கத்திற்காகவும் நடேசய்யர் பத்திரிகைகளை அவரின் இறுதிக்காலம் வரை தொடங்கிக் கொண்டேயிருந்தார் என்பதை இக்கட்டுரை விளக்குகிறது.

அடிக்குறிப்புகள்

1. அந்தனி ஜீவா, மலையக மாணிக்கங்கள், ப.21.
2. சாரல் நாடன், இலங்கை மலையகத் தமிழ் இலக்கிய முயற்சிகள், ப.59.
3. சாரல் நாடன், பத்திரிகையாளர் கோ.நடேசய்யர், ப33.
4. சாரல் நாடன், தேசபக்தன்கோ. நடேசய்யர், ப.01.
5. சாரல் நாடன், பத்திரிகையாளர் கோ.நடேசய்யர், பக்.41,42.

சொற்பிறப்பியலின் தந்தை வி.ஞானப்பிரகாசம் (1875-1947)

முனைவர் த. அருள்பத்மராசன்
பொன்னேரி

கிறித்துவுக்குப் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே திராவிட இனமக்கள் ஈழத்தில் வாழ்ந்து வந்தனர். சங்க இலக்கியத்தின் வழி ஈழத்துப் பூதன் தேவனார்' என்ற புலவர் இருந்தமையை அறிய முடிகிறது. சங்க காலம் தொட்டு பல்லவர், பாண்டியர், சோழர் என வேந்தர் பலர் இலங்கைமீது படையெடுப்பு நிகழ்த்தியதையும் வெற்றி கொண்டதையும் வரலாற்றுவழி அறிய முடிகிறது. போர்த்துக்கீசியர் ஆட்சி செய்தபோது கூட யாழ்ப்பாணம் சுதந்திரத் தமிழ் அரசாக விளங்கியது. தமிழ் மொழிக்கு இலங்கையில் இருந்த தமிழ் அறிஞர்கள் செய்த தொண்டு குறிப்பிடத்தக்கது.

இலங்கைத் தமிழர்களால் சங்க இலக்கியப் பாக்கள், காப்பியம், புராணம், சிற்றிலக்கியம், நீதிநூல் என நூல்கள் பல இயற்றப்பட்டன. பதிப்பு, மொழி பெயர்ப்பு எனப் பல்வேறு வகைப்பட்ட தமிழ்த் தொண்டையும் செய்துள்ளனர். அவர்களுள் ஒருவர் சொற் பிறப்பியலுக்குத் தந்தை எனப் போற்றப்படும் ஞானப்பிரகாசர். தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் ஐம்பதிற்கும் மேற்பட்ட நூல்கள் எழுதியுள்ளார். தமிழ் மொழியில் இவர் எழுதிய தமிழரின் பூர்வ சரித்திரமும் சமயமும், யாழ்ப்பாணச் சரித்திர ஆராய்ச்சி, துறவிஞானம், கிறிஸ்துநாதர் சரித்திர ஆராய்ச்சி, கத்தோலிக்கத் திருச்சபையும் அதன் போதகங்களும், வேத ஆராதனை முறை, ஆண்டவர் சரித்திரம் முதலியனவும் ஆங்கில மொழியில் யாழ்ப்பாண அரசர் பண்டைய இந்தியச் சரிதையும் ஆண்டு வரிசையும், தமிழரின் சாதி உற்பத்தி முதலிய நூல்கள் எழுதியுள்ளார். வரலாறு, அரசியல், மானிடவியல், சமூகவியல், முதலான பல துறைகளில் ஆய்வு மேற்கொண்டார்.

பிறப்பும் கல்வியும்

ஞானப்பிரகாசர் ஈழத்தில் 1875- ஆகத்துத் திங்கள் 30ஆம் நாள் 'மானிப்பாய்' என்ற இடத்தில் பிறந்தார். சைவக் குடும்பத்தில் பிறந்த இவரின் இயற்பெயர் வைத்தியலிங்கம். இவரின் தந்தையார் இராசசிங்கம் சுவாமிநாதப் பிள்ளை. தாயார் தங்கமுத்து அம்மையார். பள்ளிப்படிப்பை அச்சுவேலியில் ஒரு திண்ணைப் பள்ளியிலும், கல்லூரிப் படிப்பை யாழ்ப்பாணத்திலும் முடித்தார். கொழும்பு இரயில்வே துறையில்

பணி செய்தார். பின்னர் இறையியல் கல்வி பயின்றார். 1901ஆம் ஆண்டு குருவானார். மதத் தழுவலின் காரணமாகத் தமது பெயரை ஞானப்பிரகாசர் என்று மாற்றிக்கொண்டார். அது முதலாக இந்தப் பெயர் நிலைத்து விட்டது. கத்தோலிக்க திருச்சபையில் சமய குருவாக விளங்கியமையால் 'சுவாமி' என்னும் அடைமொழி பெற்றார். 43 ஆண்டுகள் கிறித்துவத் தொண்டு புரிந்தார். சமயம் தொடர்பான நூல்களை எழுதினார்.

ஞானப்பிரகாசர் தமிழ் மொழி மட்டுமன்றி வடமொழி, கிரேக்கம், இலத்தீன் ஆகிய மொழிகளிலும் நல்ல புலமை உடையவராகத் திகழ்ந்தார். இந்தப் புலமை அவரின் சொல்லாய்வுக்கு வித்திட்டது. இவருக்குப்பின் தேவநேயப்பாவாணர் சொல்லாய்வு நூல்கள் பலவற்றை எழுதினாலும் சொற் பிறப்பியலின் தந்தை என ஞானப்பிரகாசம் அவர்களே போற்றப்படுகிறார். நல்லூர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் அவரின் வாழ்வையும் மொழியியல் அறிவையும் கூறுவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

நூல்களும் கட்டுரைகளும்

நல்லூர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் மொழியியல் தொடர்பாக எழுதிய நூல் ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட்டுள்ளது. தமிழ்ச் சொற் பிறப்பாராய்ச்சி, தமிழ் அமைப்புற்ற வரலாறு என இரண்டு நூல்கள் எழுதினார். சொற் பிறப்பியல் ஒப்பியல் ஆராய்ச்சி என ஓர் அகராதியை 1938இல் வெளியிட்டார்.

தமிழ்ச் சொற் பிறப்பாராய்ச்சி என்ற நூல் 1932இல் இலங்கையிலுள்ள தூய யோசேப்பு கத்தோலிக்க அச்சகத்தில் அச்சாகி உள்ளது. இந்தநூல் 98 பக்கங்களைக் கொண்ட நூல். இந்த நூலில் ஆறு அதிகாரங்கள் உள்ளன. முதல் தலைப்பு அடிச்சொல் இயல்பு என்பதாகும். தமிழ் மொழியின் அடிச்சொல்லுக்கு உரிய இயல்புகளை இந்தத் தலைப்பின் கீழ் குறிப்பிடுகிறார். சொற்கள் எல்லாம் இடச்சார்பு கொண்டு பிறந்தன என முதல் அதிகாரத்தில் உரைக்கிறார்.

இரண்டாம் அதிகாரம் 'வழி சொல்லாக்கக் கட்டளைகள்' என்பதாகும். சொல் ஆக்கம் பெறுவதற்கான கட்டளைகளை இந்த இயலில் எடுத்துரைக்கிறார். மூன்றாம் அதிகாரம் மேலும் நான்கு கட்டளைகள் என்னும் தலைப்பின் கீழ் சொல்லாக்கத்திற்கான விதி முறைகளை எடுத்துரைக்கிறார். நான்காம் அதிகாரத்தில் சொற்சிதைவு பற்றி விரிவாகப்பேசுகிறார். சொற்சிதைவு ஒலித்திரிபாலும் உருத்திரிபாலும் நிகழ்வதைச் சுட்டிச் செல்கிறார். கால வெள்ளத்தில் சிதைந்து

வேறுபட்ட சொற்களெல்லாம் ஒலித்திரிபாலன்றி உருத்திரிபாலும் சிதைவை எய்தியதைச் சுட்டிச் செல்கிறார். ஒலித்திரிபு பற்றிக் கூறும்போது ஓரோர் எழுத்து மற்றொன்றாகப் பரிணமித்தவையாகும் என்கிறார்.

உருத்திரிபு ஒவ்வோர் சொல்லே கடைநிலைக் கேடு, இடைநிலைக் கேடு, முதலிலைக் கேடு, இருதலைச் சுருக்கம், தலையொற்று நீக்கம், நிலை மாற்றம், ஒப்புமைச் சொல்லாக்கம் என ஏழு வகையானும் பெற்றுள்ள மாற்றமாகும் எனக் குறிப்பிட்டு அதற்கு உரிய சான்றுகளைத் தந்து விளக்குகிறார். ஐந்தாம் அதிகாரத்தில் பொருள் வேறுபாட்டு முறை பற்றி எடுத்துரைக்கிறார். ஆறாம் அதிகாரத்தில் ஆரிய மொழிகளிலமைந்த வழி சொல்லாக்கம் பற்றி விவரிக்கிறார்.

நல்லூர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசரின் இரண்டாவது நூல் தமிழ் அமைப்புற்ற வரலாறு என்பதாகும். இந்நூலை ஒரு மறுப்பு நூல் எனலாம். மாகறல் கார்த்திகேய முதலியாரின் சொற் பாகுபாடுகளை இந்த நூலில் மறுத்துள்ளார். சொற்களின் உருத்திரிபுக்குரிய காரணத்தை விளக்காமல் கார்த்திகேய முதலியார் விட்டு விட்டதாக நூலாசிரியர் குற்றம் சாட்டுகிறார்.

ஞானப்பிரகாசர் சொற்பிறப்பியல் ஒப்பியல் ஆராய்ச்சி என்ற ஒரு நூலை உருவாக்கினார். அதில் தமிழ்ச் சொற்றொகுதி முழுவதும் ஒரு சில தலையடிகளின்று முளைத்துக் கிளைத்துள்ளன என்றுரைக்கிறார். மேலும் மேலைநாட்டு மொழிகளிலும் வடமொழியிலும் வழங்கும் தமிழ்ச்சொற்களைப் பற்றி விரிவான அகராதியாக இந்நூல் அமைகிறது.

சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் லோகபோகாரி, சத்தியநேசன், ஈழகேசரி, செந்தமிழ் முதலான இதழ்களில் கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார். இந்தக் கட்டுரைகளில் நல்லூர் ஞானப்பிரகாசரின் மொழியியல் பார்வையை உணர்த்தும் இரண்டு வேர்ச்சொல் தொடர்பான கட்டுரைகளை இனிக் காண்போம்.

1936ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த செந்தமிழ் என்னும் இதழில் தொகுதி 33, பகுதி 3இல் இவரின் 'தமிழிற் சகர முதற் சொற்கள்' என்ற கட்டுரை இடம்பெற்றுள்ளது. இக்கட்டுரையில் 'சகர' முதற்சொற்கள் தமிழிலே தொடக்கத்தில் இருக்கவில்லை. பிற மொழிகளிலும் 'சகரம்' பின்னர் எழுந்த ஒரு பேச்சொலியே என்பர் மொழிநூல் வல்லுநர். தொல்காப்பியர் காலத்தில் 'சகர' ஆகாரம் முதலியவற்றை மொழி முதலில் கொண்ட சொற்கள் இருந்தன என்பது திண்ணம். சகரத்தை முதலில் கொண்ட

சொற்களும் உலக வழக்கில் இருந்திருக்கலாம். சட்டி, சமழ்ப்பூ என்பன தமிழ்ச் சொற்களே எனக் கூறுகிறார்.

1936ஆம் ஆண்டு செந்தமிழ் தொகுதி 34இல் 'பனையின் பெயர்' என்னும் தலைப்பில் இவரது கட்டுரை இடம்பெற்றுள்ளது. கட்டுரையில் புறக்காழன புல் எனப்படும் அவை பனை, தெங்கு, கமுகு முதலாயின. இப்புல் என்னும் சொல் எழுந்த வரலாறு இதில் உள்ளது. உட்துளையுள்ள தாவரங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் பொதுப்பெயர் 'புல்' ஆகும். பனைக்குப் பொள் என்ற அடியிலிருந்து போந்து என்ற பெயர் எழுந்தது. போந்து>பனை. போந்தை>இளம்பனை. போந்து போந்தை என மாறிற்று. பெண்ணை-பனை இரண்டு பெயரும் ஒன்றே. பெண்ணை, பண்ணை எனும் வழக்கொழிந்த உருவத்தினூடு 'பனை' என மருவி நின்றல் ஒலிநூல் விதிகட்குப் பொருந்தியதாகிறது.

இதுகாறும் கண்டவற்றால் தமிழர்களுக்கும் யாழ்பாணத்திற்கும் உரிய உறவு, வெளிவந்த தமிழ் நூல்கள், நல்லூர் ஞானப்பிரகாசரின் ஆங்கிலம் மற்றும் தமிழ் மொழியில் வெளிவந்த நூல்கள், குறிப்பாக அவரின் மொழியியல் சார்ந்த வெளிப்பாடு முதலியன இக்கட்டுரை வாயிலாக எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது.

தெளிவத்தை ஜோசப்பின் புதினங்களில் மலையகத் தமிழர் வாழ்வியல்

க.இலக்கியா

தஞ்சாவூர்.

முன்னுரை

19ஆம் நூற்றாண்டில் உலகின் பல்வேறு இடங்களுக்கு அடிமைகளாகவும் கூலிகளாகவும் தமிழர்கள் கொண்டுசெல்லப்பட்டு வலிந்து குடியமர்த்தப்பட்டனர். வல்லாதிக்கப் போட்டியில் தீவிரமாக ஈடுபட்ட பிரித்தானியர், பிரான்ஸ் நாட்டினர் ஆதிக்கத்திலிருந்த நாடுகளிலும் தீவுகளிலும் தமிழ்த்தொழிலாளர்கள் அதிகளவில் குடியமர்த்தப்பட்டதின் விளைவாக அரசியல், பொருளாதார, சமூக ரீதியாக அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டு முதலில் பிரித்தானிய, பிரான்ஸிய ஆட்சியாளர்களாலும் பின்பு சுதேச ஆட்சியாளர்களாலும் அந்தந்த நாடுகளையும் தீவுகளையும் சேர்ந்த சுதேச இனத்தவர்களாலும் தொழிலாளர்கள் அல்லாத ஏனைய தமிழர்களாலும் வணிகர்கள் அதிகாரிகள் போன்றவர்க்கத்தினரால் இத்தோட்டத் தொழிலாளர்கள் சுரண்டப்பட்டனர்.

மலையகத் தமிழ் இலக்கியம் என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட தொழில் உற்பத்தி முறையில் பெருந்தோட்டப் பயிற்செய்கையில் ஈடுபடுகின்ற சுமார் 10 இலட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளர் சமூகத்தையும் அதன் தனித்துவமான வாழ்வியல் அம்சங்களையும் அச்சமூகத்திற்கே உரிய அரசியல், சமூக, பொருளாதார நிலைமைகளையும் பிரச்சினைகளையும் வாழ்க்கைப் போராட்டங்களையும் பிரதிபலிக்கும் இலக்கிய வகையாகமலையக இலக்கியம் இன்று உருப்பெற்றிருக்கிறது.

ஆய்வு நோக்கம்

தெளிவத்தை ஜோசப் புதினங்களில் இடம்பெறும் மலையகத் தமிழர் வாழ்வியல் பற்றிஇக்கட்டுரை முதன்மையாக எடுத்தியம்புகிறது. மேலும்,

1. மலையகத்தின் அரசியல், தொழிற்சங்கத் தலைமைகளை சிறுபான்மை இனத்தவர்கள் ஏற்று நடத்துவதன் மூலம் இனப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணவியலும் என்பதை 'குடைநிழல்' புதினத்தின் வழி இக்கட்டுரை நிறுவுகிறது.

2. குடியுரிமை, வீட்டுரிமை போன்ற உரிமையிழப்பினால் பாதிக்கப்பட்ட மலையகத் தமிழ் மக்களின் வாழ்வியலை எடுத்துக்கூறுவதாக 'பாலாயி' என்ற குறும் புதினம் அமைகிறது. மேலும் அதன் அரசியல் பின்புலங்கள் ஆராயப்படுகிறது.
3. ஒடுக்கப்பட்ட, உரிமையற்ற மலையக (வேளாண்மை, மீனவ, புலம்பெயர்ந்த) மக்களில் ஐம்பது சதவீதத்திற்கும் மேற்பட்ட வறுமையால் வாடுகின்ற மக்களுக்கு, ஒரு மாற்றம் பெற்ற சமுதாயத்தை அமைக்கவும், இனக்கலவரத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மலையக மக்களுக்கு இன்றைய சமூக, அரசியல், பண்பாட்டுச் சூழலும் அதைச் சார்ந்த பொருளியல் நிலைகளும் சென்றடைய வேண்டும் என்பதை 'நாங்கள் பாவிக்களாக இருக்கிறோம்' அல்லது 1983 என்ற புதினமும், பெருந்தோட்ட அமைப்பின் செயல்முறை, பெருந்தோட்டத் தொழிலாளரின் அவலம் நிறைந்த வாழ்க்கைப் போராட்டங்கள், அப்போராட்ட வாழ்வை வெற்றிகொண்டு மேல்நோக்கிய அசைவை அடைய அத்தொழிலாளர்கள் எடுக்கும் முயற்சிகள் போன்றவற்றை 'காலங்கள் சாவதில்லை' என்ற புதினத்தின் வழி ஆராயப்படுகிறது.

தெளிவத்தை ஜோசப்பின் நாவல்களில் மலையகத் தமிழர் வாழ்வியல்

மலையக எழுத்தாளர்களின் முன்னோடியாக விளங்கிய தெளிவத்தை ஜோசப் 1960களில் சிறுகதைகளின் மூலம் தனது எழுத்துப் பணியைத் தொடங்கினார். கடந்த 62 ஆண்டுகளாக புதினம், குறும்புதினம், சிறுகதைகள், கட்டுரைகள், இதழ்கள் போன்ற பல்வேறு படைப்புகளின் மூலம் தனக்கென ஒரு தனி அடையாளத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டார். தற்காலச் சமூக நிகழ்வுகளை மையமாகக்கொண்டும் மனித உறவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டும் தன்னுடைய படைப்புகளை படைத்துள்ளார். மலையக மக்களிடையே ஏற்படும் பிரச்சினைகள் சிறுசிறு கலவரங்களாக மாறி நாளடைவில் பெரும் ஆயுதம் ஏந்திய போராட்டமாக மாறியது. அக்காலத்தில் படைக்கப்பட்ட இலக்கியங்களில் போர் பற்றிய பதிவுகள் முக்கியத்துவம் பெற்றன. அந்தவகையில் தெளிவத்தை ஜோசப்பின் படைப்புகளான 'நாங்கள் பாவிக்களாக இருக்கிறோம்' அல்லது '1983' என்ற புதினம் இனக்கலவரத்தினால் ஏற்பட்ட உயிரிழப்புகளையும் உடைமைகளையும் சுரண்டல்களையும் வெளிப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது. இனக்கலவரத்தின்போது அரசு எந்தவித இரக்கமுமின்றி ஒருதலைச் சார்பாக நடந்து கொண்டுள்ளதையும் இக்கலவரத்தின் மூலம் தமிழர்களைக் கைது செய்து காவலில் வைத்திருக்கவும் இலங்கைத் தமிழர்களைச் சித்திரவதை செய்யவும் அனைத்து முயற்சிகளும் அரசினால் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இப்புதினத்தின் கதைக்களங்களாகத்

தொழிற்சாலை, பள்ளி, வீடுகள், வீட்டிற்குச் செல்லும் வழியில் ஏற்படும் பலவிதமான போராட்டங்கள் போன்றவற்றை மையமாகக் கொண்டுள்ளது.

மனித வரலாறு முழுவதும் ஏற்பட்டுள்ள பல்வேறு அதிகார வம்சத்தின் அடக்குமுறைகளையும் இனக்கலவரத்தினால் தமிழ்க்குடும்பங்களில் ஏற்பட்ட பொருளாதார பாதிப்பினையும் அன்றாட வாழ்க்கையில் ஏற்பட்டுள்ள சிக்கல்களையும் இப்புதினத்தின் வழி அறியமுடிகிறது. அரசியல் தலைவர்கள் சுயமாக, மனசாட்சியோடு சுதந்திரமாகச் செயல்பட்டு மக்களின் முன்னேற்றத்திற்காக உழைக்க வேண்டும். மேலும், மலையகத் தமிழர்களுக்கு எதிராக இழைக்கப்படும் இன்னல்களை எதிர்த்து இச்சமூகத்திற்கு முறையான பாதுகாப்பின்மையால் இழைக்கப்படும் பல்வேறு வன்செயல்களைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும் என்பதை இப்புதினம் எடுத்தியம்புகிறது.

சிங்களத்தவர்கள் அனைவருமே இன ஆதிக்கவாதிகள் அல்லது இனத் துரோகிகள் அல்ல. சொய்சா போன்ற நல்லுள்ளம் கொண்டவர்களைப் பார்க்கையில் சிங்களத்தவர்களும் இனபேதங்களுக்கு அப்பால் மனித நேயத்துடனும் இருக்கிறார்கள் என்பதை 'நாங்கள் பாவிகளாக இருக்கிறோம்' அல்லது 1983 என்ற புதினத்தின் வழி அறியமுடிகிறது.

இனமுரண்பாட்டுச் சிக்கல்களைத் தழுவியதாக வெளிவந்த மற்றொரு புதினம் 'குடைநிழல்'. கொழும்பு நகரிலிருந்து தன் மகனைத் தமிழ்ப்பள்ளியில் சேர்க்க வீடுதேடி அலையும் மலையகத்தமிழ்க் குடும்பத்துக்குள் ஏற்படும் நிகழ்வுகளை மையமாகக் கொண்டு இப்புதினம் விரிவு கொள்கிறது.

மலையக மக்கள் தாங்கள் இருந்த மலையகப்பகுதியிலிருந்து பல்வேறு இடங்களுக்கு விரட்டியடிக்கப்பட்டாலும் தமிழர் என்ற பெயரால் எந்தவிதக் காரணமுமின்றிச் சிங்கள இராணுவத்தினரால் கைது செய்யப்பட்டுக் கொல்லப்படுவதையும் காணாமல் ஆக்கப்படுவதையும் கலவரங்களினால் இடம் பெயர்ந்து தங்களுடைய வாழ்வாதாரத்தைத் தொலைத்தும், மத்திய வர்க்கத்தினரின் அடக்கு முறைகளால் தாங்கள் விரும்பிய தமிழ்வழிக் கல்வியைப் பெற இயலாமலும் மலையக மக்கள் சந்திக்கும் வாழ்வியல் பிரச்சினைகளை இப்புதினம் எடுத்தியம்புகிறது.

இனப்பிரச்சினைகளினால் ஏற்பட்ட பாதிப்புகள்

1. மலையக மக்கள் செறிந்து வாழும் பகுதிகளில் தங்களுக்கென ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதி இல்லாமை.

2. அரசியலமைப்பில் மலையக மக்களுக்கு எதிரான பாகுபாடுகள் காணப்படுகின்றன.
3. வாக்குரிமை மூலமாக மற்ற உரிமைகளைப் பெற்று, பெருந்தோட்ட அமைப்பு முறைமையை மாற்றி சமத்துவ சமுதாயத்தைப் பேண வேண்டும்.
4. ஏனைய சமூகத்தைப்போல் நாமும் பெருந்தோட்டத்துறை தொழிலாளர்களுக்குச் சமத்துவமாக வாழக்கூடிய நிலையை உருவாக்க வேண்டும்.
5. குடும்பம் ஒவ்வொன்றிற்கும் சொந்த நிலத்தில் அடிப்படை வசதிகளுடன் கூடிய இல்லங்கள் அமைக்க வேண்டும்.

மேற்கண்டவற்றை நிறைவேற்ற அரசியலில் புதிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். சிறுபான்மை இனத்தவர்களுக்கு அரசுபதவிகளில் பங்கேற்க வாய்ப்பினை அளிக்க வேண்டும்.

மேலும், பலதரப்பட்ட மக்கள் வாழ்கின்ற நாட்டில் இனங்களுக்கிடையே முரண்பாடுகள் வலுப்பெறுவதற்கான முக்கியக் காரணியாகக் கல்வி அமைகிறது. பாடசாலை மட்டத்திலிருந்தே திட்டமிட்ட அடிப்படையில் இந்த இனவாதம் அடுத்த தலைமுறைகளுக்கு எப்படி ஊட்டி வளர்க்கப்படுகிறது. அரசியல் அமைப்புகள் அரசு இயந்திரத்தை இயக்குபவர்கள் அனைவருமே இனவாதத்தைப் பாதுகாக்கும் முயற்சியில் ஈடுபடுகின்றனர், இதன் மூலம் தங்கள் அரசு பதவியைத் தக்க வைத்துக் கொள்கின்றனர். இந்த அமைப்புகளை உடைக்க வேண்டும். கல்வி முறையில் மாற்றத்தினை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

கல்வி முறையில் மாற்றங்களாக

1. மலையக மக்களுக்கு எல்லாத் துறைகளிலும் வளர்ச்சி பெற்று முறையான கல்வியை முழுமையாகக் கொடுக்க வேண்டும்.
2. பெண்களுக்கு ஆரம்பக்கல்வி, தொடக்கம், கூட்டுக் கல்வி, முறை சாராக்கல்வி, தொழில்நுட்பக்கல்வி, உயர் தொழிலாளர் கல்வி ஆகியன கொடுக்கப்பட வேண்டும்.
3. கல்வியியல் கல்லூரி மலையக மக்களுக்காக முழுமையாக ஒதுக்கப்பட்டு, இதன் தன்மைகளை முழுமையாகப் பெற்றுக்கொள்ளப் புதிய நிருவாகம் அமைக்கப்பட வேண்டும்.
4. மலையக மக்கள் கல்வியில் அரசு போதிய கவனம் செலுத்தாமல் மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மையில் உள்ளது, இந்நிலை மாற வேண்டும்.

“சிங்கள அரசின் ஆதிக்கத்தையும் மலையகக் கங்காணிகளின் ஆதிக்கத்தையும் இப்புதினம் காட்சிப்படுத்துகிறது. சொந்த வீட்டுக்குள் இருக்கும் ஆணாதிக்கத்தையும் சொல்கிறது எழுத்தாளர் ஜெயமோகன் இதை ஆதிக்கத்தின் கதை என்கிறார்.”

(இந்து தமிழ்திசை, ஆதிக்கங்களால் கதை - மண்குதிரை
குடை நிழல் - தெளிவத்தை ஜோசப்)

<https://www.hindutamil.in/news/literature/194187~h> (பார்வை நாள் -28.06.2022)
வீட்டிற்குள் இருக்கும் ஆணாதிக்கத்தைக் குடைநிழல் புதினத்தில் இருந்து,

அம்மாவுக்கே சுகமில்லை என்றால்?

மருந்து வரும், தோட்டத்து ஆஸ்பத்திரியிலிருந்து, மருத்துவச்சிக்கிழவி வருவாள், மருந்து கொடுக்க. அவளைத் தேடிக்கொண்டு அவளுடைய மகள் வருவாள், இடுப்பிலேந்திய இரண்டு வயது மகனுடன்.

ஆனால் அப்பா மட்டும் வரமாட்டார். அந்தி ஆறெழு மணிபோல் அப்பா வருவார்.
'எப்படி இருக்கே, மருந்து குடுத்தானுவளா...? என்று கேட்பார்.'

பதிலுக்குக் காத்திருக்கமாட்டார் போய்விடுவார்.

போகும்போது கிழவியின் மகளைப் பார்த்து 'பயலை ஒங்காயிகிட்ட விட்டுட்டு தேத்தண்ணியை எடுத்துக்கிட்டு உள்ளாற வா' என்பார்.

-குடைநிழல் - (ப. எண். 61-62)

மலையகப் பெண்கள் ஆணாதிக்கத்திலிருந்து விடுபட கீழ்க்கண்ட உரிமைகள் அவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டும்.

1. குடும்ப உறவுகளில் ஆண்களும், பெண்களும் சமம் என்ற அடிப்படையில் எல்லா உரிமைகளும் உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டும்.
2. பெண்களுக்கு இழைக்கப்படும் வன்முறைகளுக்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைக்கப்பட வேண்டும். குறிப்பாகக் குடும்பத்தில் பாலியல் பலாத்காரம், சித்திரவதை, கீழ்த்தரமாக நடத்தப்படல் ஆகியனவற்றைத் தடுக்க வேண்டும்.
3. பெண்கள் விடுதலை பெற போதிய அறிவைப் பெற விழிப்புணர்ச்சிக் கருத்தரங்குகள் மூலம் ஆழ்மனதில் பதிக்க வேண்டும். மூட நம்பிக்கைக்குப் பதிலாக விடுதலைச் சிந்தனையை ஏற்படுத்திச் சமூகத்தில் மாற்றத்தை உருவாக்க வேண்டும்.

2000 ஆம் ஆண்டில் மலையகம் - எஸ்.கீதபொன்கலன் (ப. எண் .21)

மலையகத்தைப் பாகற்காய் என்றும், அதன் உள்ளே கிடந்த பூச்சி நான் என்றும் தெளிவத்தை கூறுவதிலிருந்து மலையகத்தின் மொத்த இன்னல்களையும் ஒரு உமிழ்நீர்ச் சுவைப்பில் உணர்த்திவிடுகிறது இந்த 'குடைநிழல்' புதினம்.

'பாலாயி' (மூன்று குறுநாவல்கள்) தொகுதியிலுள்ள 'ஞாயிறு வந்தது' என்ற குறும் புதினம் 1966இல் கலைமகளில் வெளிவந்தது. மாதந்தோறும் 10ஆம் நாளை எதிர்பார்த்து ஆவலோடு காத்திருக்கும் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் கையில் கிடைக்கும், சிறு கூலித் தொகையை வல்லாறுகள் போலப் பறித்தெடுக்கும், அறவட்டிக்காரன், கொள்ளை விலையில் பொருட்களை விற்கும் ஒற்றைக் கடைக்காரன் போன்றவர்களிடமிருந்து,

மிஞ்சும் பணத்தைக் குடித்து விட்டுத் தனது கவலைகளை மறக்க முயலும் தொழிலாளர்களின் அவல நிலையைக் கூறுவதாகவும் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் குடும்பத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு குறும் புதினம் அமைந்துள்ளது. மேலும் குடிப்பழக்கத்திற்கு அடிமையான தன் கணவன் சன்னாசியைக் குடியிலிருந்து மீட்டு, குடும்ப பாரத்தைச் சுமக்கும் காத்தாயி என்ற ஒரு பெண் கதாபாத்திரத்தின் மூலம் தோட்டத்தொழிலாளர்களின் அவல வாழ்க்கையைச் சித்தரித்துள்ளார்.

'மனம் வெளுக்க' என்னும் குறும் புதினம், நான்கு வாரத் தொடராக தினகரன் வார மஞ்சரியில் வெளிவந்த இப்படைப்பே தெளிவத்தை ஜோசப்பின் முதல் படைப்பாகும்.

தோட்டத்துரைமார், கிளார்க்காரர்கள், பெரிய கங்காணிகள் போன்றோரின் உல்லாச சுகபோக வாழ்வின் உச்சமாகத் தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களை அடக்கு முறைப்படுத்தியும் பல்வேறு சட்டதிட்டங்களுக்கு ஆட்படுவதையும் குறும்புதினம் எடுத்தியம்புகிறது.

'பாலாயி' என்ற குறும் புதினம் கதம்பம் என்னும் இதழில் வெளிவந்துள்ளது. தேயிலைத் தோட்டங்களை நிருவகிக்கும் துறைகளின் தர்பாரையும், குடியுரிமை (பிரஜாஉரிமை) சட்டத்தினால் கப்பலேறி, இந்தியாவில் மரணப்படுக்கையிலுள்ள தனது தாயை பார்த்து வரக் கர்ப்பிணி மனைவியைப் பிரிந்து செல்லும் கணவன் பின்னர் இறக்கின்றான். தன் கணவன் இறந்த செய்தியைக் கேட்ட பாலாயி மனநிலை பாதிக்கப்படுகின்றாள் என்பதே 'பாலாயி' குறும் புதினத்தின் மையக்கரு.

குடியுரிமைப் (பிரஜாவுரிமை) பறிப்பு மற்றும் அதன் விளைவுகளினால் மலையகத் தமிழர்கள் அடைந்த துயர், அது அவர்களது வாழ்வில் ஏற்படுத்திய

தாக்கங்கள், தனிமனித, குடும்ப அவலங்களைச் சித்தரிப்பதாக 'பாலாயி' குறும் புதினம் அமைந்துள்ளது.

தெளிவத்தையின் 'பாலாயி' குறும் புதினம் போன்று மலையகத் தமிழரின் பிரஜாவுரிமைப் பறிப்பு பற்றி அ.செ.முருகானந்தனின் காளிமுத்துவின் "பிரஜாஉரிமை"(1950), செந்தூரனின் "உரிமை எங்கே?" (1960), இரா.சிவலிங்கத்தின் 'முன்னவன் சொத்து' (1963) முதலான சிறுகதைகளை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கலாம்.

"காலங்கள் சாவதில்லை" என்ற நாவலானது 1974ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. மலையகத் தோட்டங்களிலே இரத்தமும் சதையுமாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற ஒரு உழைப்பாளர் வர்க்கத்தினுடைய வாழ்வியல் நிலைகளையும், தொழில் ரீதியாக இழைக்கப்படுகின்ற துன்புறுத்தல்கள், அநீதிகள் பற்றியும் பெருவாரியாகப் பேசப்படுகின்றன. மலையகத் தொழிலாளர்களின் விருப்பு வெறுப்புகள், நம்பிக்கைகள், ஆசைகள் என்ற அத்தனை உணர்வுகளும் ஒவ்வொரு வரிகளிலும் செதுக்கப்பட்டிருப்பதை நாம் விரிவாகப் பார்க்க முடிகிறது. தோட்டத்துறையிலுள்ள தொழிலாளர் வர்க்கத்தினருக்கு அதிகாரிகளாக இருக்கக்கூடிய அதிகார வர்க்கத்தினரின் பதவிகளையும் அந்தப் பதவிகள் வகிக்கக்கூடிய ஒவ்வொருவரின் குணநலன்களையும் அந்த அதிகாரிகளினால் தொழிலாளர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட துன்புறுத்தல்களையும் இப்புதினம் எடுத்தியம்புகிறது.

"காலங்கள் இறந்து போவதில்லை கடந்து போகின்றது ஆகையால் நிகழ்காலத்தையும் எதிர்காலத்தையும் கட்டமைக்க வேண்டிய கடமை நம் ஒவ்வொருவரின் கையில் தான் இருக்கிறது என்பதை 'காலங்கள் சாவதில்லை' என்ற புதினம் இவ்வுலகிற்கு பறைசாற்றுகிறது."

நிறைவாக

தெளிவத்தை ஜோசப்பின் புதினங்களில் பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்கள் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்கள், அடக்குமுறைகள், அந்த அடக்குமுறையில் சிக்கித் தவித்தவர்களின் உளப்போரட்டம், எதிர்பார்ப்பு, அதிலிருந்து அவர்கள் மீண்டு வந்த சூழல் இனங்களுக்கு இடையே பெருகிவரும்விரிசல், இந்த இனவேறுபாடுகளையும் கடந்து நிற்கும் மனிதநேயம் முதலியன தெளிவத்தை ஜோசப்பின் படைப்புகளின் தளமாக விளங்குகிறது. இன்றைய சூழலில் ஆழமான தேடலும் அறிவும் உடைய நமது இளம் சமூகம் நம் உறவுகளான மலையகத் தமிழர்களின் துன்பங்களுக்கும், குரல்களுக்கும் செவிசாய்க்க வேண்டும் என்ற உணர்வினை ஒவ்வொரு

இளைஞரின் மனதிலும் விதைக்கக்கூடிய படைப்புகளாக நாம் தெளிவத்தை ஜோசப்பின் புதினங்களில் காணமுடிகிறது. இவரது படைப்புகள் மலையகத் தொழிலாளர்களின் வாழ்வியலை அவர்களது ஏக்கங்களை வெளியுலகத்திற்கு எடுத்துக்காட்டுவதன் மூலம் இம்மலையக மக்களுக்கு ஒரு புதிய விடியலைத் தருகின்றது. இவ்வாறு மலையக மக்களின் வாழ்வியல் சிக்கல்களைப் பல கோணங்களில் தனது படைப்புகளின் மூலம் வெளிப்படுத்தியவர் தெளிவத்தை ஜோசப்.

துணைநின்ற நூல்கள்

1. அருணாசலம், க. (1994) இலங்கையின் மலையகத்தமிழ், இலங்கை: தமிழ் மன்றம்.
2. கீதபொன்கலன், எஸ்(1995) 2000ஆம் ஆண்டில் மலையகம், பண்டாரவளை - லீயோ மார்கா ஆஸ்ரம்.
3. கீதபொன்கலன், ச (2004) இருபத்தோராம் நூற்றாண்டில் மலையகத் தமிழர் எதிர்நோக்கும் சவால்கள், பண்டாரவளை - லீயோ மார்கா ஆஸ்ரம்.
4. சாரல் நாடன், (2000) மலையக இலக்கியமும் தோற்றமும் வளர்ச்சியும், கொட்டகலை : சாரல் வெளியீட்டகம்.
5. மனோகரன், துரை. (1997) இலங்கையில் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி, கண்டி : கலைவாணி புத்தக நிலையம்.
6. லெனின் மதிவானம், (2012) ஊற்றுக்களும் ஒட்பங்களும் (மீனாட்சியம்மாள் முதல் மார்க்சிம் கார்க்கி வரை) கொழும்பு : பாக்யா பதிப்பகம்.
7. தெளிவத்தை ஜோசப், (2010) குடைநிழல், கொழும்பு : எஸ்.கொடகே சகோதரர்கள்.
8. தெளிவத்தை ஜோசப், (1974) காலங்கள் சாவதில்லை, கொழும்பு : வீரகேசரி வெளியீடு.
9. தெளிவத்தை ஜோசப், (1997) பாலாயி மூன்று குறுநாவல்களின் தொகுதி, சென்னை : துரைவி வெளியீடு.
10. தெளிவத்தை ஜோசப், (2016) நாங்கள் பாவிக்களாக இருக்கின்றோம் அல்லது 1983, கொழும்பு : பாக்யா பதிப்பகம்.

தமிழ் வளர்ச்சியில் இலங்கைத் தமிழரின் பங்களிப்பு திருமதி. லெட்சுமணன் முருகபூபதி

திருமதி உமாபாரதி
சென்னை.

முன்னுரை

மகா புண்ணிய பூமியாகிய பாரத தேசத்தில் பிறந்து கலியுகத்தின் கொடூரத்தினால் அயர்ந்து அசிரத்தை யாயிருக்கும் தாய்நாட்டில் பூபாரத்தைக்குறைக்கும் நிமித்தம் வெளி தேசங்களில் வசிக்கும் ஆரியபுத்திரர்களே, நீங்கள் நம் தாயை மறவாதிருப்பதற்காக நாங்கள் மிகவும் நன்றி பாராட்டுகிறோம். நீங்கள் வேறு தேசத்திற்குச் சென்றாலும் ஒரே தாயின் புத்திரர்கள் என்பதை உலகத்திற்கு இப்பொழுது நிரூபித்து வருகிறீர்கள். இதை ஆராய்ந்து பார்த்தால் நமது அருமைத்தாயான பாரத தேவி தான் குழந்தைகளுக்கு எவ்வளவு பிரீதியுடன் நற்குண நற்செயல்களை ஊட்டி வளர்த்தாள் என்பது விளங்கும். ஒருவருக்கொருவர், பாஷை தெரியாமலிருந்தாலும், வர்ண பேதப்பட்டாலும் உடைகளை வெவ்வேறு விதமாகத் தரித்தாலும், பாரத புத்திரர் என்ற மாத்திரத்திலேயே ஒரு விதமான சகோதர நேசம் உண்டாகிறதே, இதற்கு என்ன காரணம் சொல்லுகிறது? இவ்வாறு மகாகவி பாரதி புலம் பெயர்ந்த தமிழர்களைக் குறித்து தமது கட்டுரை ஒன்றில் எழுதியுள்ளார். அந்த வகையில் இலங்கைக்குப் புலம் பெயர்ந்த தமது முன்னோர்களின் வழியில் பிறந்த இலங்கைத் தமிழறிஞரான லெட்சுமணன் முருகபூபதி அவர்களின் தமிழ்ப் பணி குறித்து நாம் இந்தக் கட்டுரையில் காணப்போகிறோம்.

லெட்சுமணன் முருகபூபதி அவர்கள் இலங்கைப் படைப்பிலக்கியவாதியும் ஊடகவியலாளரும் ஆவார். 1972இல் 'கனவுகள் ஆயிரம்' சிறுகதை மூலமாக மல்லிகை என்ற பத்திரிகையில் அறிமுகமானார். 1975இல் வெளியான 'சுமையின் பங்காளிகள்' என்ற இவரின் முதலாவது சிறுகதைத் தொகுதிக்கு இலங்கை சாகித்திய மண்டல விருது கிடைத்தது. வீரகேசரி நாளிதழில் துணை ஆசிரியராகப் பணியாற்றியவர். ரஸூரானி, ரிஷ்யசிருங்கர் என்ற புனைபெயர்களிலும் எழுதி வருகிறார்.

பிறப்பும் கல்வியும்

கம்பகா மாவட்டம் இலங்கையின் 25 மாவட்டங்களில் ஒன்றாகும். இதுமேற்கு மாகாணத்தில் அமைந்துள்ளது. கம்பகா நகரம் இதன் தலைநகரமாகும். இலங்கைப் பாராளுமன்றத்தில் 13 ஆசனங்களைக் கொண்டுள்ளது. இது 1177 கிராமசேவகர் பிரிவுகளையும், 13 பிரதேச செயலர் பிரிவுகளையும் கொண்டுள்ளது. அப்படிப்பட்ட சிறப்பான மாவட்டத்தின் ஒரு நகரம் தான் நீர்கொழும்பு ஆகும்.

லெ.முருகபூபதியின் முன்னோர் தமிழகத்தில் திருநெல்வேலியைச் சேர்ந்தவர்கள். இலங்கையின் வட மேல் மாகாணத்தின் நீர்கொழும்பு பிரதேசத்தில் இலட்சுமணன் - கதிர்மாணிக்கம் இணையருக்கு சூலை 13, 1951இல் பிறந்தார் முருகபூபதி. இவர் நீர்கொழும்பு விஜயரத்தினம் இந்து மத்திய கல்லூரி 1954இல் விவேகானந்த வித்தியாலயம் என்னும் பெயரில் தொடங்கியபோது அதன் முதலாவது மாணவராகச் சேர்ந்தார். பின்னர், யாழ்ப்பாணம் ஸ்ரான்லி கல்லூரியிலும் நீர்கொழும்பு அல்கிலால் மகா வித்தியாலயத்திலும் கல்வி கற்றார். முருகபூபதி அவர்கள், 1987ஆம் ஆண்டு இலங்கையிலிருந்து ஆசுதிரேலியாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்தார். தற்போது மெல்பேர்னில் வசித்துவருகிறார்.

இலக்கிய வாழ்க்கை

இவர் 1972இல் 'கனவுகள் ஆயிரம்' என்ற சிறுகதை மூலமாக டொமினிக் ஜீவா நடத்திவந்த மல்லிகை இதழில் அறிமுகமானார். இவரது முதலாவது சிறுகதைத் தொகுதியான 'சுமையின் பங்காளிகள்' 1975இல் வெளியானது. அதன்பின்னர், இலங்கையிலிருந்து வெளிவரும் மல்லிகை, பூரணி, மாணிக்கம், கதம்பம், புதுயுகம், தேசாபிமானி மற்றும் வீரகேசரி பத்திரிகை ஆகியவற்றில் சிறுகதைகள், கட்டுரைகள் மற்றும் விமர்சனங்களை 'ரஸூனானி' மற்றும் 'ரிஷ்யசிருங்கர்' ஆகிய புனைபெயர்களில் எழுதினார்.

1985ஆம் ஆண்டு சோவியத் மாஸ்கோவில் நடைபெற்ற அனைத்துலக இளைஞர் மாநாட்டிற்கு, வீரகேசரி பத்திரிகையின் சார்பில் கலந்துகொண்ட முருகபூபதி, இந்தப் பயணம் குறித்த தொடர் ஒன்றை 'சமதர்ம பூங்காவில்' என்ற பெயரில் 15 வாரங்கள் தொடராக எழுதினார். இதன்மூலம், முருகபூபதி இலங்கைத் தமிழ் பத்திரிகை உலகிலும் எழுத்தாளர்கள் வட்டத்திலும் பரவலாக அறியப்பட்டார்.

இதழியல்

1972லிருந்து 1977ஆம் ஆண்டுவரை கொழும்பு 'வீரகேசரி' தேசிய தமிழ் பத்திரிகையில் பிராந்திய நிருபராகப் பணிபுரியத் தொடங்கிய முருகபூபதி அவர்கள், 1977ஆம் ஆண்டு பத்திரிகையின் ஒப்புநோக்காளராகப் பணியாற்றத் தொடங்கினார். 1982இல் இலங்கையில் பாரதி நூற்றாண்டு கொண்டாடப்பட்டபோது, அதன் அமைப்புக்குழுவில் இயங்கியவர். 1985இல் சோவியத் ஒன்றியத்தின் அழைப்பில் மாஸ்கோவில் நடந்த உலக இளைஞர் - மாணவர் விழாவில் கலந்து கொண்டார். நீர்கொழும்பு இலக்கிய வட்டத்தின் செயலாளராகவும் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் தேசிய சபை உறுப்பினராகவும் கொழும்புக் கிளையின் செயலாளராகவும் பணியாற்றியவர். 1987இல் ஆசுதிரேலியாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்தவர். சிறுகதை, நாவல், கட்டுரை, நேர்காணல், பயண இலக்கியம், சிறுவர் இலக்கியம், விமர்சனம், புனைவுசாரா பத்தி எழுத்துக்கள் முதலான துறைகளில் இதுவரையில் 28 நூல்கள் எழுதியுள்ளார். 1984இன் நடுப்பகுதியில், வீரகேசரியின் ஆசிரியர் பீடத்தில் துணை ஆசிரியரானார். 1987ஆம் ஆண்டு சனவரித் திங்கள் வரையில் அந்தப் பணியிலிருந்தார். 1987ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் ஆசுதிரேலியாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்தார்.

இலக்கிய இடம்

முருகபூபதி தரவுகளின் சேகரம், அரசியல், சமூகம், இலக்கியம் சார்ந்த அனைத்துத் துறைகளிலும் நினைவுத்திறன் ஆகியவற்றால் ஓர் இலக்கிய ஆவணப்பதிவாளராக முக்கியமானவராக விளங்கினார். ஆசுதிரேலியாவுக்குக் குடிபெயர்ந்த பின்னரும் தொடர்ச்சியாக இலங்கை எழுத்தாளர்கள் பற்றியும் நூல்கள் பற்றியும் இலக்கிய நிகழ்வுகள் பற்றியும் அவர் எழுதிவரும் கட்டுரைகளும் பதிவுகளும் இலக்கிய ஆய்வுகளுக்கு மூலப்பொருள்களாக அமைகின்றன.

முருகபூபதி எழுதிய ஒரேயொரு நூலைத் தவிர, மிகுதி அனைத்தும் அவர் புலம்பெயர்ந்த பிறகு ஆசுதிரேலியாவிலிருந்து எழுதப்பட்டவை. அந்த நூல்கள் அனைத்திலும் புதிய நிலங்கள் பற்றிய அவரது புறவயமான பார்வையும் நுட்பமான அவதானங்களும் உள்ளன.

"முருகபூபதி அவர்கள் சிற்றிலக்கியப் பரப்பிற்குள் செயற்பட்டுக்கொண்டே மிகச்சிறந்த ஆய்வு நூலையும் வரவாக்கியுள்ளார். ஆய்வு என்பது அறிந்தவற்றில் இருந்து அறியாததை அறிய உதவ வேண்டும். அவ்வகையில் அவர் எழுதியிருக்கும்

'இலங்கையில் பாரதி' எனும் நூல் சிறந்த ஆய்வு நூலாகும்" என இலங்கையின் ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியை நீலாம்பிகை கந்தப்பு குறிப்பிடுகிறார்.

படைப்புகள்

முருகபூதியின் படைப்புகள் பற்றிப் பார்த்தோமானால் ஒரு வியப்பு தான் நமக்கு ஏற்படும். ஏனென்றால், அவரது படைப்புகளில் ஒரு வித்தியாசத்தைக் காண முடியும் நம்மால். எத்தனையோ தமிழ் எழுத்தாளர்கள் வரிசையில் முருகபூதி அவர்கள் தனித்து நிற்பது அவரது படைப்புகளின் தனித்தன்மையால்தான். அவரது சுறுசுறுப்பு என்னை மிகவும் வியக்க வைக்கும் எப்போதும். இவரது படைப்புகள் அனைத்துமே மனங்களைக்கவரும்.

சிறுகதைகள்

- சுமையின் பங்காளிகள் (1975)
- சமாந்தரங்கள் (1989)
- வெளிச்சம் (1998)
- எங்கள் தேசம் (2000)
- கங்கை மகள் (2005)
- நினைவுக்கோலங்கள் (2006)
- மதக செவனெலி (Shadows Of Memories)- மொழிபெயர்ப்பு (2012)
- கதைத் தொகுப்பின் கதை (2021)

முருகபூதியின் தேசிய சாகித்திய விருதுபெற்ற 'பறவைகள்' நாவல்

"வாழ்க்கையின் மீதான விமர்சனத்திலிருந்தே ஒருபடைப்பு உருவாகிறது. சுயஅனுபவத்தின் மெய்த்தன்மை படைப்பில் தென்படுமானால் அந்தப்படைப்பு வாசகரின் நம்பிக்கையைப் பெற்றுவிடுகிறது. நம்பிக்கையைப் பெற்று நம்மை பாதிக்கிறது. இந்தப்பாதிப்பே இலக்கியத்துக்கும் சமூகத்துக்குமான உறவின் அடிப்படையாக அமைகிறது. இந்தப்பாதிப்பே இலக்கியத்துக்கும் சமூகத்துக்குமான உறவின் அடிப்படையாக அமைகிறது. நல்ல எழுத்து - அனுபவம்சார்ந்து வாழ்க்கையின் சிக்கலைப்பற்றி விவாதிக்கும். வாழ்க்கை இப்படி...இப்படி இருக்கிறது என்று கவனப்படுத்துவதன் மூலம், நமக்கும் வாழ்க்கைக்குமான உறவை ஒழுங்கு செய்யமுயலும், வாழ்க்கையை எதிர்கொள்ளுவதற்கான ஒரு தூழலையும்

தயாரிப்பையும் உருவாக்கும். மகிழ்ச்சியான தருணங்களும், துயர நிகழ்ச்சிகளும் எல்லோருக்கும் ஒரே மாதிரியானவை அல்ல என்பது உண்மைதான். ஒரே நபருக்குக்கூட இவை எப்போதும் ஒரே மாதிரியானவை அல்ல. மற்றவர் வாழ்க்கை அனுபவங்களும் வேறுவேறானவைதான். ஆனால், எல்லா மனிதர்களுடைய சுக துக்கங்களுக்கும் பொதுவான ஒரு இழை இருக்கிறது. அந்த இழையை உணரச்செய்யும் எழுத்துக்கள் வாசகர் மனதில் பதிந்து வெற்றிபெற்றுவிடுகின்றன. முருகபூபதியின் பறவைகள் நாவல், நம்காலச்சூழலின் ஒரு பகுதியைப் பதிவுசெய்துள்ள முறையில் நம்மைபாதிக்கிறது. பல எழுத்தாளர்களின் கதைகளைப்படித்த பின் அவர்களது புத்திசாலித்தனமும், கதையைச் சொல்லியவிதமுமே மனதில் மீந்திருக்கும். கதை முடிந்தபிறகு, அதை எழுதியவரைப்பற்றி நினைக்காமல் எழுத்தில் காட்டப்பட்ட வாழ்க்கையைப்பற்றி மனிதர்களைப்பற்றிக் கொஞ்சநேரமேனும் ஆழ்ந்து யோசிக்கவைக்கும் சக்தி மிகச்சில எழுத்தாளர்களுக்கே வாய்த்திருக்கிறது. அதில் முருகபூபதியையும் ஒருவராய்க் குறித்துக்கொள்ள முடிகிறது. இலக்கியப்படைப்புகள் அனைத்துக்குமே, அவை வாசகன் அல்லது வாசகிக்கான இடைவெளியை எங்கெங்கு விட்டுவைத்திருக்கின்றன என்பதைப்பொறுத்தே அதன் தன்மையும் பெறுமானமும் தெரியவருகிறது. கவிதை அதன் சொற்களுக்கு இடையே இருக்கும் மெளனத்தின் மூலம் வாசகன் - வாசகி தன் அனுபவத்தை நிரப்பிக்கொள்ள இடம்தருகிறது. சிறுகதையின் மெளனம் அதன் முடிவிற்குப்பிறகு இருக்கிறது. அங்கிருந்து வாசக மனத்தின் பயணம் மீண்டும் சிறுகதைக்குள் நடக்கிறது. நாவலோ, சித்தரிப்புகளின் உட்குறிப்புகள் ஒன்றையொன்று நிரப்பிக்கொள்வதினூடாகத் தன் கவித்துவத்தை அடைகிறது. அனுபவங்களைத் தொகுப்பதன் மூலம் உருவாகிறது நாவல். இந்தத்தொகுப்பின்போது விடப்படும் இடைவெளிகள் அல்லது உருவாகும் மெளனம் நாவலுக்கு மிக முக்கியமானவை. இந்த மெளன இடைவெளிகளை வாசகன், வாசகி தம்முடைய கற்பனையில் நிரப்பும்போதுதான் நாவலின் பிரமாண்டத்தன்மை கிடைக்கிறது. சகல திசைகளிலும் கூடுமானவரை வாசல்களைத்திறந்துவிடுகிறது நாவல். கவனமுடன் எழுதப்பட்ட நாவல் ஒன்றை வாசிக்கும்போது நமக்குள் உறைந்திருக்கும் மானுட சிந்தனையின் ஒரு துளி விரிவடைந்து பல கேள்விகளாகக் கிளைக்கிறது. நாவலின் இடைவெளிகளுக்குள் புகுந்து நம் அனுபவங்களையும் நிரப்பி ஒரு வாழ்க்கைப்பார்வையை எதிர்கொள்கிறோம். பறவைகள் நாவலின் வாழ்க்கைப்பார்வை, அதன் தலைப்பிலிருந்தும் ஓரளவு தெளிவாகிறது.

உண்மையில் இலக்கியம் என்பது மனிதன் தன்னோடும் பிறரோடும் தரையோடும் காற்றோடும் கலந்து கரைந்து இருப்பதைக் காண்பிக்கிறது. உணரவைக்கிறது. மனிதனை ஈரப்படுத்துகிறது. இலக்கிய வாசிப்பில் மனிதன் தன்னைக் கரைத்துக் கொள்கிறான். தன் சூழலை, சூழலின் வண்ணங்களையும் வடிவங்களையும் தன் மனம்தோய இலக்கியத்தின் வழியே பார்க்கிறான். நமக்குள் மீண்டும் நம் குழந்தைப்பருவம் சிலிர்த்துக்கொள்கிறது. வாழ்ந்த கிராமம், அதன் நூற்றுக்கணக்கான மனிதர்களோடும், பயிர்களோடும், அவற்றோடு உறவுகொண்டதை, அந்த உறவில் நாம் வளர்ந்ததை, நமக்குச்சொல்கிறது. இன்னும் நாவலின் உள்ளே எட்டிப்பார்க்கிறபோது நாம் நடந்த வரலாற்றின் பல திசைகள் தட்டுப்படுகிறது. பயணத்தின் வழியில், எப்படி ஒரு வெட்டவெளியில் வறண்ட வானத்தின் கீழ் வந்து நிற்கும்படியாகியிருக்கிறது என்ற யோசனைக்குள் விழவைக்கிறது.

பனிமூட்டங்களில் ஒளிக்கீற்றுக்களைத்தேடி, மனித வாழ்க்கை குறித்துப்பல கோணங்களில் கேள்விகளையும் சந்தேகங்களையும் எழுப்பி, மனிதனின் அவலங்களை, சிதைவுகளை, பொய்மைகளை, துன்பங்களை,... எப்போதேனும் அவனுள் சுடர்விடும் மேன்மைகளை, நம்பிக்கைகளை வெளிப்படுத்துவதன் மூலம் வாழ்க்கையின் சாராம்சத்தைக் கண்டடைய முயல்கின்றன இலக்கியங்கள். வாழ்க்கையின் துக்கங்களும், குரோதங்களும், ஏமாற்றுக்களும், வஞ்சனைகளும், சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன என்றாலும், இவ்வளவு இறுக்கங்களின் மத்தியில் - நிராசைச்சோர்வுகளின் மத்தியிலும் இவ்வுலகமும் இந்த வாழ்க்கையும் இனிது என்று மென்மையாகவும் உறுதியாகவும் கூறுவது இந்த நாவல்”

2002 ஆம் ஆண்டு இலங்கையில் தேசிய சாகித்திய விருது பெற்ற முருகபூபதியின் பறவைகள் நாவலின் அறிமுக அரங்கு 09-03-2003 ஆம் திகதி கொழும்பு தமிழ்ச்சங்கத்தில் நடந்தது. இந்நிகழ்வில் படைப்பாளியும் ஊடகவியலாளருமான சிதம்பரப்பிள்ளை சிவக்குமாரினால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட நாவல் நயப்புரை இதுவாகும். தமிழ்நாடு தஞ்சை பல்கலைக்கழக மாணவி செல்வி நர்கிஸ் என்பவர் தனது முனைவர் பட்டத்திற்காக பறவைகள் நாவலை எடுத்துக்கொண்டு ஆய்வு செய்தார்.

மகாகவிபாரதி நினைவு நூற்றாண்டில் முருகபூபதியின் 'பாரதிதரிசனம்' நூல்வெளியீடு

முருகபூபதியின் மூதாதையரான தொ.மு.சி.ரகுநாதன் ஐயா அவர்கள் மஹாகவி பாரதி குறித்து மிகச் சிறந்த ஆய்வு மேற்கொண்டு பல நூல்கள் பாரதியைப் பற்றி

படைத்திருக்கிறார். அவரது வழியில் வந்த முருகபூபதி அவர்கள் தானும் ஒரு சிறந்த பாரதி பற்றாளராக விலங்குவதில் ஐயம் ஏதுமில்லையே. தமது ஏழாம் வயதில் தொடங்கி தாம் அறிந்த, படித்த மஹாகவி பாரதியார் பற்றிய செய்திகளையெல்லாம் தொகுத்து முதலில், இலங்கையில் பாரதி என்னும் நூலைப் படைத்தார். பின்னர் மேலும் செப்டெம்பர் 11 ஆம்நாள் 2021 அன்று மகாகவி பாரதியார் மறைந்து 101 ஆண்டுகளாகின்ற இந்நிலையில், அவரது இந்நினைவு நூற்றாண்டில் முருகபூபதி அவர்கள் எழுதியிருக்கும் பாரதி தரிசனம் என்ற புதிய படைப்பு மின்னூலாக வெளியாகியது.

மற்ற படைப்புகள்

சிறுவர் இலக்கியம் - பாட்டி சொன்ன கதைகள் (1997)

பயண இலக்கியம் - சமதர்மப்பூங்காவில் (1990)

கடித இலக்கியம் - கடிதங்கள் (2001)

நேர்காணல் - சந்திப்பு (1998, இலக்கிய மற்றும் ஊடக ஆளுமைகளின் கருத்துகளைத் தொகுத்து எழுதிய நூல்)

கட்டுரை நூல்கள்

- நெஞ்சில் நிலைத்த நெஞ்சங்கள் (1995, தமிழ், சிங்கள, முசுலிம், சோவியத் உக்ரைன் இலக்கிய நண்பர்கள் 12 பேரைப்பற்றிய நினைவுத்தகவல்கள்)
- இலக்கியமடல் (2000)
- மல்லிகை ஜீவா நினைவுகள் (2001)
- எம்மவர் (2003, ஆசுதிரேலியத் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் பற்றிய விபரத்திரட்டு)
- கவிஞர் அம்பி வாழ்வும் பணியும் (2004)
- ராஜ பூகாந்தன்நினைவுகள் (2005)
- உள்ளும் புறமும் (2011, சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாட்டின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் பயன்பாடும்)
- சொல்ல மறந்த கதைகள் (2014)
- சொல்ல வேண்டிய கதைகள் (2017)
- சொல்லத்தவறிய கதைகள் (2019)

- இலங்கையில் பாரதி - ஆய்வு நூல் (2019)
- நடந்தாய் வாழி களனி கங்கை (2021)
- யாதுமாகி (2022)
- வாழும் வரலாறு மல்லிகை ஜீவா (2022)
- பாரதி தரிசனம் (சிறப்பு மின் நூல் (2022))

விருதுகள்

- 'சுமையின் பங்காளிகள்' - 1975ஆம் ஆண்டு சிறந்த சிறுகதைத் தொகுதிக்கான இலங்கை அரசின் தேசிய சாகித்திய விருது
- 'பறவைகள்' - 2002ஆம் ஆண்டு சிறந்த நாவலுக்கான இலங்கை அரசின் தேசிய சாகித்திய விருது
- 2002 ஆசுதிரேலியா தினத்தில் சிறந்த பிரஜைக்கான விருது
- பஸ்தேசிய கலாசார ஆணையத்தின் விருது (2012, ஆசுதிரேலியா)
- அக்கினிக்குஞ்சு இணைய இதழ் 2018இல் வழங்கிய வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருது

அமைப்புச் செயல்பாடுகள்

- முருகபூபதி பங்காற்றிய இலக்கிய அமைப்புகள்
- 1985இல் நீர்கொழும்பு இலக்கிய வட்டத்தின் செயலாளராகவும், இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் தேசியசபை உறுப்பினராகவும் கொழும்புக் கிளையின் செயலாளராகவும் பணிபுரிந்திருக்கிறார்
- ஆசுதிரேலியத் தமிழ் இலக்கியக் கலைச் சங்கம் (2004 முதல் இன்றுவரை)
- இலங்கை மாணவர் கல்வி நிதியம் (1988 முதல் இன்றுவரை)

முடிவுரை

இன்றைய கால கட்டத்தில் பல தமிழறிஞர்கள், தமிழில் அதிக நூல்கள் படைத்திருக்கிறார்கள். பவிதமான தமிழ் இலக்கிப் பணிகளும் செய்து வருகிறார்கள். ஆனால் நமது ஐயா முருகபூபதியை நினைக்கும் போதே எனக்கு மஹாகவி பாரதி தான் நினைவுக்கு வருகிறார். எப்படி என்றால், பாரதி தம் வாழ்க்கையைப் பற்றிய கவிதைகளும் கட்டுரைகளும் மட்டும் பொது மக்களுக்கு எழுதினால் போதாது

என்று தம்முடன் இருந்த தமிழறிஞர்கள் பற்றியும், விடுதலை வீரர்கள் பற்றியும் எழுதியிருக்கிறார். அவைகள் பாரதி போற்றிய பெரியோர்கள் என்னும் பெயரில் நூலாகத் தொகுக்கப்பட்டு வெளி வந்திருக்கிறது. அதே போல்தான் முருகபூபதி ஐயா அவர்களும், தம்முடைய தமிழ் ஆசிரியர்கள் தொடங்கி தம்முடன் பயணித்த சக தமிழறிஞர்கள் குறித்து மிக அழகாக அவர்களது சிறப்பினை வெளிப்படுத்தும் விதமாக கட்டுரைகள் புனைந்துள்ளார். அவைகள் பல மாத வார இதழ்களிலும் மின்னிதழ்களிலும் வெளிவந்துள்ளது ஒரு சிறப்பான விடயமாகும். இன்னும் இவரைப் பற்றிச் சொல்லிக்கொண்டே போகலாம்.

திருமிகு.முருகபூபதியின் படைப்புகள்

கொழும்பு சர்வதேச எழுத்தாளர் மாநாடு

பிரபல எழுத்தாளர்களுடன் திருமிகு. முருகபூபதி

துணை நின்ற நூல்கள்

- லெ.முருகபூபதி நேர்காணல்- காணொளி
- தன்னைத் தானே தகனம் செய்யுமாறு கட்டளையிடுவது அநீதி - லெ.முருகபூபதி
- முருகபூபதி நேர்காணல், நோயல் நடேசன்
- ரு. கோமகன் முருகபூபதியுடன் நடத்திய நேர்காணல்
- லெ. முருகபூபதி - மறக்க முடியாதவர்களின் இருப்பிடம்!
- இளங்கீரன், கடித இலக்கியம் லெ. முருகபூபதி
- லெ.முருகபூபதி (ரஸஞானி) அவர்களோடு சிறப்பு வானலைச் சந்திப்பு
- லெ. முருகபூபதி நூல்களின் தொகுப்பு, இணைய நூலகம்

- இலக்கியப்பணி, அஞ்சலோட்டத்திற்கு ஒப்பானது ... முருகபூபதியுடன் நேர்காணல்
- முருகபூபதி நேர்காணல் காணொலி
- இலங்கை மாணவர் கல்வி நிதியம்! லெ.முருகபூபதி 03-08-2021
- டொமினிக் ஜீவா பற்றி முருகபூபதி பேட்டி
- இலங்கையில் பாரதி
- பாரதி தரிசனம் மின் புத்தகம்

தமிழ் வளர்ச்சியில் இலங்கைத் தமிழரின் இலக்கியப் பங்களிப்பு

திரு. கணபதி அன்னமத்தேசி
திருக்கோயிலூர்

ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு

நீண்ட நெடிய வரலாறு உடைய தமிழ் மொழி வழங்கி வரும் நாடுகளில் இலங்கை குறிப்பிடத்தக்க இடத்தை வகித்து வருகின்றது. இந்தியாவில் தமிழ் வழங்கி வரும் பிரதேசமாகிய தமிழகத்திற்கு மிக அண்மையில் அமைந்திருப்பதனால் தமிழகத்திற்கும் இலங்கைக்கும் இடையிலான தொடர்புகள் மிகப் பழங்கால முதல் இருந்து வந்துள்ளது. இந்தியாவிற்கும் இலங்கைக்கும் இடையிலான தொடர்புகளை மிகப் பழமையான பழைய இதிகாச புராணங்களில் இருந்து அறிய முடிகின்றது.

வால்மீகியின் இராமாயணம் இலங்கை வேந்தனாகிய இராவணன் சிறந்த சிவபக்தன் எனவும் அவன் கோணேசர் ஆலயத்தை வழிபட்டு வந்ததாகவும் கூறுகின்றது. மகாபாரதம் ஆதி பருவப் பகுதியில் தெற்கே தல யாத்திரை மேற்கொண்ட அர்ச்சுனன் திருக்கேதீஸ்வரனை வழிபட்ட பின்னர் அல்லி அரசாணியைச் சந்தித்ததாகக் குறிப்பிடுகின்றது. புராணங்களில் ஒன்றாகிய மகாபாரத புராணம் இராவணனின் இலங்காபுரியைக் குறிப்பிடுகின்றது. தமிழகத்திற்கும் இலங்கைக்கும் இடையிலான தொடர்பினைப் பட்டினப்பாலை, அகநானூறு முதலிய சங்க இலக்கியங்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

“ஈழத்து உணவும் காளகத்தாக்கமும்” என வரும் பட்டினப்பாலை வரிகளும் “நன்னகர் மாந்தை முற்றத்துண்ணா பணிதிறை தந்த பாடுசார் நன்கலம் பொன்செய்பாவை வைரமோடாம்பல் ஒன்னுவாய் குவையியின்ற நிலத்தினைத் துறந்த நிதியத்தன” என வரும் அகநானூற்று பாடல் வரிகளும் தமிழ்நாட்டிற்கும் ஈழத்திற்கும் இடையே இருந்த வாணிபத் தொடர்பையும் உறவையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. தமிழ்நாட்டிற்கும் ஈழத்திற்கும் இடையே நெருங்கிய தொடர்புகள் இருந்தாலும் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றோடு பொருத்தி நோக்கும்போது 2000 ஆண்டுகாலப் பழமை உடைய தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றுப் பாரம்பரியம் ஈழத்தில் 14ஆம் நூற்றாண்டு வரை தெளிவாக அறிய இயலாதவாறு தோய்ந்தே காணப்படுகின்றது.

சங்க காலம் தொடக்கம் ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் காலம் வரை ஈழத்துத் தமிழிலக்கிய வளர்ச்சியை நோக்கும் போது ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றை ஆராயப் புகுபவர்கள் ஈழத்தின் ஆரம்ப காலத் தமிழ்ச் சங்கப் புலவர்களில் ஒருவராக இருந்த ஈழத்துப்பூதன் தேவனாரைக் கொள்ளும் மரபு உண்டு. ஈழத்துப்பூதன் தேவனாரால் பாடப்பட்ட செய்யுட்களில் ஈழம் பற்றிய எவ்விதக் குறிப்புகளும் இல்லை. ஈழத்து பூதன் தேவனார் மதுரை ஈழத்து பூதன் தேவனார், பூதன் தேவனார் போன்ற பெயர் விகற்பங்கள் மட்டுமே காணப்படுகின்றன. இதனால் இவற்றில் வரும் ஈழம் என்ற சொல் இலங்கையைத் தான் குறிப்பிடுகின்றது என சித்தாந்தமாகக் கொள்ள முடியாது என கலாநிதி பொ.பூலோக சிங்கம் குறிப்பிடுவார். ஈழத்துப்பூதன் தேவனார் இலங்கையில் பிறந்து வளர்ந்தவர் என்பதை நிரூபிக்கும் வரை அவரது பாடல்களை ஈழத்து இலக்கிய வரிசையில் இணைத்துக் கூற முடியுமா என்பது சந்தேகமே எனவும் அப்புலவர் பெயருக்கிட்டுள்ள அடைமொழியான ஈழத்து என்ற சொல்லை மட்டும் கொண்டு அவர் ஈழத்தவர் என்று கூறுவது தக்கதெனத் தோன்றவில்லை. ஈழவர் என்ற வகுப்பினர் கேரள நாட்டில் வாழ்ந்தனர் என அறியப்படுகின்றது. அவர் வாழ்பதியும் ஈழம் என வழங்கப்பட்டிருத்தல் சாலும் என கலாநிதி க.செ.நடராசா குறிப்பிடுவார்.

ஈழத்துப்பூதன் தேவனாரை இலங்கையர் என்று முதன் முதலில் கூறியவர் புன்னாலை கட்டுவனைச் சேர்ந்த மகா வித்துவான் ஸ்ரீ கணேச ஐயர் அவர்களே இவரது கருத்துகளை எல்லாம் நுணுகி ஆராய்ந்த பேராசிரியர் வேலுப்பிள்ளை தொல்லியல் சான்றுகளையும் இலக்கியச் சான்றுகளையும் கல்வெட்டு ஆதாரங்களையும் புவி இயர் சின்னங்களையும் கொண்டு பூதன் தேவனார் இலங்கையைச் சேர்ந்தவர் என்று முடிவு கட்டுகின்றார். இவர் காட்டிய சான்றுகளை தகுந்த ஆதாரம் காட்டி மறுக்கும் வரை ஈழத்துப்பூதன் தேவனாக இலங்கை நாட்டவர் என்று கூறுவதற்குத் தயங்க வேண்டியது இல்லை என கலாநிதி சிவலிங்க ராஜா குறிப்பிடுகிறார். ஈழத் தமிழின் வளர்ச்சிப் போக்கினை ஈழத்துப்பூதன் தேவனார் வாழ்ந்த காலமாகிய சங்க காலத்தில் இருந்தே பேராசிரியர் ஆ.சதாசிவம் ஆரம்பித்துத் தமது ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியத்தில் விளக்கியுள்ளார். ஈழத்துப்பூதன் தேவனாரால் பாடப்பட்ட ஏழு செய்யுட்கள் சங்க இலக்கியத் தொகை நூல்களில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. அவை நற்றிணை-366, அகநானூறு-88,231,307 குறுந்தொகை-343,360,189 என்பனவாகும். ஈழத்து அடைமொழி பெற்றிடாத வேறு பல இலங்கைப் புலவர்கள் பாடிய பாடல்கள் அடையாளம் காண முடியாமல் போயிருக்கலாம்.

ஈழத்துப்பூதன் தேவனாரின் பாடல்களில் தலைவியின் அங்க வர்ணனையை அகம் 307, நற்றிணை 366இல் காண முடிகின்றது. குறுந்தொகை 360ஆம் செய்யுளில் குறிஞ்சியில் முருக வழிபாட்டின் ஒரு கூறாகிய வெறியாட்டு நிகழ்ந்தமையை 'வெறியன உணர்ந்த வேலவன் நோய் மருந்து' என்று தொடர் மூலம் உணரமுடிகின்றது. அகநானூறு 231ஆம் செய்யுள் நடுகல் வழிபாட்டுடன் தொடர்புடையதாகக் காணப்படுகின்றது. அகம் 88ஆம் செய்யுளும் இறைச்சிப் பொருளும் கொண்டு புணையப்பட்டமை இவரது பாடல்களின் சிறப்பம்சம் ஆகும். இவர் பாடிய குறுந்தொகை 189ஆம் செய்யுள் உரை ஆசிரியர்களினால் மேற்கோள் காட்டப்பட்டமையும் இவரது சிறப்பாகும்.

ஈழத்துப்பூதன் தேவனாரை அடுத்து கி.பி 14ஆம் நூற்றாண்டில் யாழ்ப்பாண தமிழ் வேந்தர் ஆட்சி நிறுவும் வரை ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு இருண்டே காணப்படுகின்றது. கி.பி 9ஆம், 10ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது எனக் கருதப்படும் அனுராதபுரத்தில் உள்ள நாலு நாட்டார் கல்வெட்டில்,

‘போதி நிழலமர்ந்த புண்ணியம்போ லெவ்வயிர்க்குந்

தீதி வருள் சுரக்குஞ் சிந்தையா - னாதி

வருதன்மங் குன்றாத மாதவன் மாக் கோதை

யொரு தரம பாலுனுளன்’

என வருகின்ற வெண்பாவின் அமைப்பு அக்காலப் பகுதியில் சிறந்த தமிழ் இலக்கியப் பாரம்பரியம் இருந்ததனையே கோடிட்டுக் காட்டுகின்றது. இத்தகைய செய்யுள் வளம் கி.பி 9ஆம், 10ஆம் நூற்றாண்டு அளவில் ஈழத்தே விருத்தி அடைந்திருந்தது என்றால் அதற்கு சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னரே அங்கு தமிழ் இலக்கிய மரபு வளர்ச்சியுற்று இருக்கவேண்டும் என்பது தெளிவு என்பார் கலாநிதி க.செ.நடராஜா. தமிழ்க்கல்வி தமிழ்ப்புலமை சிறப்பாக நிலவியமையாலேயே இத்தகைய யாப்பு வடிவில் கல்வெட்டு அமைக்கப்பட்டு இருக்கலாம் என ஊகிப்பதும் தவறாகாது என்று கலாநிதி எஸ்.சிவலிங்க ராஜா குறிப்பிடுகிறார்.

கி.பி. 12ஆம் நூற்றாண்டிற்கு உரியது எனக் கருதப்படும் பதவியாக் கல்வெட்டில்,

‘உத்தமர்தங் கோயில் வலகழி எனலும்

நித்த நியமம் நெறிவளர் - சித்தமுடன்

சீரிளமை சேர்ந்த பதியில் விளையாரம்ப

பேரிளமை யார்த்துகள் போதா வாயிரங் கொண்டுரைப்பார்

திரு சூத்தமாக முயன்றான் முயன்ற திரு”

என பொறிக்கப்பட்டிருக்கும் இணைக்குறளாசிரியப்பாவின் சிறப்பும் கி.பி. 13ஆம் நூற்றாண்டிற்கு உரியது எனக் கருதப்படும் பண்டுவஸ்நுவரக் கல்வெட்டில் வரும்

“தென்னிலங்கைக்கும் பராக்கிரம பாகு நிஸங்கமல்லற் கியாண்டஞ்சிற்
தினகரன் சுறவி வணைந்தவத்தையிலுத்திரட்டாதி யேழ் பக்கம் பொன்னவன்
தின நற்சாத யோகத்தில் ஊர்தரு போதிமாதவர்தம்
பொற்பமர் கோவில் முனிவராலயந்தேனறத் திகழ் சாலையுஞ் - செயித்தம்
அன்னவை திகழ் ஐவர் கண்டன் வனுபேரிலங்கை அதிகாரி
அலகுதபுயன் தென்பராக்கிரமன் மேனைச் செனெவி நாதன் திருப்பியரன்
மண்ணிய சிறப்பில் மலிதருமழகாற் ப்ராக்கிரம அதிகாரிப் பிரிவுன
வளர்தர அமைத்தான் பூர்புரநகருள் மதிமான் பஞ்சரன் மகிழ்ந்தே”

விருத்தப்பாவின் சிறப்பும் ஈழத்தின் தமிழ் இலக்கியப் பாரம்பரிய வளர்ச்சியை வலியுறுத்துகின்றது.

சைவக் கோயிலைப் பாடும் ஈழத்து இலக்கியங்களில் இன்று கிடைக்கும் ஈழத்தவரால் பாடப்பட்ட மிகத் தொன்மையான செய்யுளாகப் பதவியாச் செய்யுள் காணப்படுகின்றது. பௌத்த நிறுவனங்கள் எடுக்கப்பட்டதைக் கூறும் பண்டுவஸ்நுவரக் கல்வெட்டில் சோதிடக் கலைச் சொற்கள் காணப்படுகின்றன என பேராசிரியர் ஆ.வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் “கல்வெட்டுச் சான்றும் தமிழாய்வும்” என்ற நூலில் குறிப்பிடுகின்றார்.

யாழ்ப்பாண அரசின் படைகள் கேகாலை மாவட்டம் வரையிலே சென்று வெற்றி ஈட்டிய நிகழ்ச்சியைக் கூறும் கி.பி. 14ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த கோட்டகமே என்னும் இடத்தில் உள்ள கல்வெட்டில் வரும்,

“கங்கணம்வேற் கண்ணினணையாற் காட்டினார் காமர் வளைப்
பங்கயக்கை மேற்றிலதம் பாரித்தார் - பொங்கொலி நீர்ச்
சிங்கைநக ராரியனைச் சேரா வனுரேசர்
தங்கள் மடமாதர் தாம்”

என்ற செய்யுளின் வெண்பா யாப்பும் கி.பி.14ஆம் நூற்றாண்டு வரை ஈழத்துத் தமிழ் மொழியின் இலக்கியத்திலுள்ள வளர்ச்சிப் படிநிலைகளை உணர்த்துகின்றன. இருப்பினும் ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் ஈழத்தில் ஆட்சி அமைக்கும் வரை அதற்கு முன் உள்ள இலக்கிய வளர்ச்சியினை அறிய முடியவில்லை. அதற்கு பல காரணங்களைக் குறிப்பிட்டுக்காட்டலாம்.

கி.பி.14ஆம் நூற்றாண்டு வரை ஈழத்தில் உறுதியற்ற அரசு நிலவி இருக்கலாம். இதனால் அரசு சபைகளிலே தமிழிலக்கிய முயற்சிகளுக்கு ஆதரவு இல்லாத நிலை

ஏற்பட்டு இருக்கலாம். இத்தகைய சூழ்நிலை ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியில் செல்வாக்கு செலுத்தியதனாலோ என்னவோ ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியினை அறிய முடியவில்லை.

கி.பி. 14ஆம் நூற்றாண்டிற்கு முன்னர் ஈழத்தில் வாழ்ந்த தமிழ் மக்கள் வரலாற்றுப் பேண் முறையை சரியாகப் பின்பற்றாது விட்டமையும் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிப் போக்கினை அறிய இயலாமைக்கு முக்கியக் காரணமாயிற்று எனலாம். தமிழ்நாட்டில் ஆட்சி செலுத்திய பல்லவ மன்னர்கள் வரலாற்றுப் பேண்முறையைப் பின்பற்றியது போன்று ஈழத்தில் பின்பற்றப்படாததனால் அக்கால ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய முயற்சிகளை அறிய முடியாது போய்விட்டது.

ஈழத்துத் தமிழ் புலவர் பெருமக்களால் பாடப்பட்ட இலக்கியங்கள் பேணிப் பாதுகாக்கப்படாமையும் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிப் போக்கினை அறிய இயலாமைக்குக் காரணம் எனலாம். ஈழத்துப்பூதன் தேவனார் எழுதிய பாடல்கள் தமிழ்நாட்டில் தொகுக்கப்பட்டுப் பேணப்பட்டதால் இன்று கிடைத்திருக்கின்றது. அத்தகைய நிலை ஈழத்தில் இருக்கவில்லை எனலாம். தமிழ்நாட்டில் சங்க இலக்கியங்கள் தோன்றிய காலகட்டத்திலே ஈழத்திலே வாழ்ந்த தமிழ்ப் புலவர்களும் இலக்கியங்களை ஆக்கி இருப்பார்கள். இப்புலவர்களின் ஆக்கங்கள் தொகுப்போர், தொகுப்பிப்போர் இன்றி அழிந்திருக்கலாம் என்பது வருத்தம் அளிக்கக் கூடியதாக உள்ளது.

ஈழத்தில் கிடைத்துள்ள கி.பி. 9, 10, 12, 13, 14ஆம் நூற்றாண்டுகளைச் சேர்ந்த கல்வெட்டுகளைக் கொண்டு நோக்கும்போது ஈழத்தில் செழுமைமிகு தமிழ் இலக்கியப் பாரம்பரியம் இருந்தது என்பது வலியுறுத்தப்படுகின்றது. கி.பி.7, 8ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழ்நாட்டில் தோன்றிய பக்தி இயக்க நாயன்மார்கள் ஆகிய சம்பந்தர், சுந்தரர் ஆகியோர் திருக்கோணேஸ்வரம், திருக்கேதீஸ்வரம் ஆகிய தளங்கள் மீது தோத்திரப் பாடல்கள் பாடியுள்ளனர். அவை தமிழ்நாட்டில் பேணப்பட்டு வந்தமையால் இன்று கிடைக்கின்றன. ஈழத்தில் பக்திப் பாடல்கள் தோன்றாமல் விட்டமைக்கு மிக நீண்ட காலமாக பௌத்தமதச் செல்வாக்குக்கு உட்பட்ட ஈழத்தில் பௌத்தத்திற்கு எதிரான தமிழ்நாட்டுப் பக்தியியக்கத்தின் செல்வாக்கு இலங்கைத் தமிழர் மத்தியில் சிறிது சிறிதாகவே செல்வாக்குப் பெற்றிருக்க வேண்டும் எனப் பேராசிரியர் ஆ.வேலுப்பிள்ளை குறிப்பிடுகிறார்.

ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் காலத்தில் தமிழ் இலக்கியத்தின் வளர்ச்சி

பூதன் தேவனார் காலமாகிய சங்க காலத்தை அடுத்து ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியில் இடம்பெறும் காலப்பகுதி ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் காலமாகும். கி.பி.1216

முதல் 1621 வரை உள்ளடக்கிய இக்காலப் பகுதி ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு அடிக்கல் நாட்டப்பட்ட காலம் எனக் குறிப்பிடலாம். இக்காலத்தில் இடம்பெறும் பிரதான இலக்கிய முயற்சிகளாக,

- o வரலாறு சார்ந்த இலக்கியங்கள்
- o அறிவியல் சார்ந்த இலக்கியங்கள் (மருத்துவம், சோதிடம்)
- o சமயம் சார்ந்த இலக்கியங்கள்
- o பொதுமக்கள் சார்பான இலக்கியங்கள்
- o காப்பிய இலக்கியங்கள்

என்பன தோற்றம் பெற்றன.

யாழ்ப்பாண வரலாற்று மூலங்கள் எனக் கொள்ளப்படும் வையாபுரி ஐயரின் வையாபாடல் முத்துக் கவிராயரின் கைலாயமாலை, கவிராயரின் கோணேசர் கல்வெட்டு என்பன குறிப்பிடத்தக்கனவாக அமைகின்றன. மேலும் இராசமுறை.பரராசசேகரன் உலா என்பன மறைந்துவிட்டன என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இலங்கையை ஆண்ட மன்னர்களைப் பற்றியும், இலங்கைக்குப் பிற தேசங்களில் இருந்து குடிகள் வந்தேறிய முறை பற்றியும் ஈழத்தில் வண்ணியர் குடியேற்றம் பற்றியும் பல தகவல்களை தரும் நூலாக வையா பாடல் விளக்குகின்றது. இந்நூல் 104 விருத்தப்பாக்களைக் கொண்டு அமைகின்றது.

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூரில் பிரபல்யம் பெற்றிருந்த கைலாசநாதர் கோயிலைச் சிங்கையாரின் என்ற தமிழ் மன்னன் கட்டி பிரதிஷ்டை செய்த வரலாற்றையும் யாழ்ப்பாணத்து அரசர்களின் வரலாற்றையும் கூறும் நூலாகக் கைலாயமாலை திகழ்கின்றது. இது 310 கண்ணிகளைக் கொண்ட கலிவெண்பாவினால் அமைந்தது.

திருகோணமலையில் வீற்றிருக்கும் கோணேசர் ஆலய வரலாற்றையும் குளக்கோட்டு மன்னனின் திருப்பணிகளையும் கிழக்கு மாகாணத் தமிழ் மக்களது வாழ்க்கைச் சித்தரிப்புகளையும் விளக்கும் நூலாகக்கோணேஸ்வர் கல்வெட்டு விளங்குகின்றது. இலங்கையிலேயே தமிழ் தோன்றிய வரலாறுசார்ந்த நூல்களில் கோணேசர் கல்வெட்டு தனித்துவம் உடையது எனப் பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன் குறிப்பிடுகின்றார்.

ஆட்சியாளரின் பெயரால் அரசியல் ஒருமைப்பாடு காணும் பண்பிற்கு எடுத்துக்காட்டாக பரராசசேகரன் உலா அமைகின்றது எனப் பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி குறிப்பிடுகின்றார்.

குருநாகல் பகுதியில் உள்ள தம்பதெனியாவில் நான்காம் பரக்கிராம பாகு மன்னர் ஆட்சிக் காலத்தில் அவைக்களப் புலவரான தேனுவரை பெருமாள் என்று அழைக்கப்படும் போசராச பண்டிதரால் பாடப்பட்ட சரசோதி மாலை என்ற சோதிட நூலை ஈழத்தில் எழுந்த முதல் தமிழ் நூலாக விளங்குகின்றது. இது 12 படலங்களையும் 934 விருத்தப்பாக்களையும் உடையது. செயதோனால், செய்வித்தோனால், பொருளால், இடத்தால், காலத்தால், செய்யுளால், செய்யுள் தொகையால் நூலுக்குப் பெயரிடும் முறையை மாற்றி “புண்டரிகத்தார் மார்பன் புகழ் சரசோதி மைந்தன்” என தன்னைத்தான் கூறும் நூலாசிரியர் தன் தந்தை பெயரால் நூலுக்குப் பெயரிட்டுப் புதுமையைப் புகுத்தியுள்ளார்.

சரஸ்வதி மாலையின் பின்வந்த வடிவமாக அமையும் சோதிட நூலை சோமசன்மா என்பவரால் பாடப்பட்ட செகராசசேகர மாலை ஆகும். இந்த நூல் 9 படலங்களையும் 290 விருத்தப்பாக்களையும் கொண்டதாகத் திகழ்கின்றது.

சோதிட நூல்களை அடுத்து இடம்பெறும் அறிவியல் நூல்களாக வைத்திய நூல்கள் சிறப்பு பெறுகின்றன. ஈழத்தில் முதலில் தோன்றிய வைத்திய நூலாக திகழ்வது செகராசசேகரம்ஆகும். இதன் ஆசிரியர் பெயர் அறியமுடியவில்லை. இது ஆயுர்வேத முறையைத் தழுவி எழுந்துள்ளது. இந்நூல் அந்தாதித் தொடையினாலும் விருத்தப்பாவினாலும் வெண்பாவினாலும் ஆக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நூலில் 1600 பாடல்கள் வரை பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளன.

செகராசசேகரத்தை அடுத்து சிறப்பிடம் பிடிக்கும் ஈழத்து வைத்திய நூல் பரராசசேகரம் ஆகும். இந்நூல் ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் காலத்தின் கூட்டு முயற்சியாக இருக்கலாம் என்று பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளை குறிப்பிடுகின்றார். இந்நூல் 8000 செய்யுட்களைக் கொண்டு உள்ளது. முன்னர் 12000 கொண்டு விளங்கியது என்பர். தற்போது ஏழு பாகங்களாக அச்சிடப்பட்டு உள்ளது. இதன் பதிப்பாசிரியர் ஏழாலை ஐ.பொன்னையாப்பிள்ளை ஆவார்.

ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் காலத்தில் தோற்றம் பெற்ற சமய இலக்கியங்களாக தட்சண கைலாய புராணம், திருக்கரசை புராணம், வியாக்கிரபாத புராணம் என்பன விளங்குகின்றன. ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் காலத்தில் தோன்றிய பொதுமக்கள் சார்பு இலக்கியங்களில் விதந்து குறிப்பிடப்படுபவை கதிரைமலை பள்ளும், கண்ணகி வழக்குரை ஆகிய இரண்டும் ஆகும். ஈழத்தில் எழுந்த பள்ளுப் பிரபந்தங்களுள் காலத்தால் முந்தியதாகக் கதிரைமலை பள்ளு விளங்குகின்றது. இந்நூல் 130 செய்யுட்களை உடையது. பள்ளுப் பிரபந்த இலக்கண மரபுக்கு ஏற்ப அமைந்துள்ளது. கதிர்காம முருகனைப் பாட்டுடைத்தலைவனாகக் கொண்டு பள்ளன், மூத்த பள்ளி,

இளைய பள்ளி, பண்ணைக்காரன் ஆகிய நான்கு சாதாரணப்பொதுமக்கள் பாத்திரங்களாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளனர். ஆசிரியர் யார் என அறியுமாறு இல்லை. ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் காலத்திலேயே தோன்றியஏனைய இலக்கியங்களைப் போன்று மொழிபெயர்ப்பாகவோ தகவல்களாகவோ அமையாது ஈழத்துக்கே உரிய தனித்துவமான இலக்கியமாகவும் இந்நூல் திகழ்கின்றது.

ஈழத்தில் எழுந்த மற்றோர் பொதுமக்கள் சார்பிலக்கியம் கண்ணகி வழக்குரையாகும். இளங்கோவடிகளின் சிலப்பதிகாரக் கதையினைப் பொதுமக்களுக்கு ஏற்ற வகையில் சில நீக்கப்பட்டும், புதுப்பிக்கப்பட்டும் செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்நூல் கண்ணகி வழக்குரை என்ற இதே பெயரில் கிழக்கு மாகாணத்திலும் கோவலனார் கதை என்று யாழ்ப்பாணத்திலும், சிலம்பு கூறல் என முல்லைத்தீவுப் பகுதியிலும் வழங்கப்படுகின்றது. இந்நூல் 15 காதைகளையும் 2219 பாடல்களைக் கொண்டு ஆக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நூலின் ஆசிரியர் “சகவீரன்” எனக் குறிப்பிடப்படுகின்றார்.

ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் காலத்தில் எழுந்த முதற்காப்பு இலக்கியமாகக் குறிப்பிடப்படுவது அரசசேகரியினால் ஆக்கப்பட்ட “இரகுவம்சமாகும்”. வடமொழியில் மகாகவி காளிதாசனால் எழுதப்பட்ட இரகுவம்சத்தின் தமிழாக்கமாகும். இந்நூல் பொது காண்டம், சிறப்புக் காண்டம், பொது சிறப்புக் காண்டம் என்ற மூன்று பெரும் பிரிவுகளையும் 26 படலங்களையும் 244 விருத்தப்பாக்களையும் உடையது. தீப மகராசர் காமதேனுவை வழிபட்டு ரகு என்பவனைப் புத்திரனாகப் பெற்ற கதையும், தசரதன் மகன் ராமன் கதையும், ராமன் மகன் குஷன் கதையும் கூறப்படுகின்றன. இக்காப்பியத்தின் செய்யுள் நடை எளிதில் பொருள் உணர்ந்து கொள்ள முடியாத சொல் நடை கொண்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

போர்த்துக்கேயர் காலத்தில் எழுச்சியடைந்த ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியங்கள்

ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் காலத்தை அடுத்து ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் இடம்பெறும் காலப்பகுதி போர்த்துக்கேயர் காலமாகும். போர்த்துக்கேயர் இலங்கைக்கு வந்த கி.பி.155 முதல் கி.பி.1658 வரை உள்ள 153 ஆண்டுகளை உள்ளடக்கியதாக காலப்பகுதி விளக்குகின்றது. இக்காலத்தே தோற்றம் பெற்ற இலக்கியங்களாக ஞானப்பள்ளு, அர்ச்சயாகப்பர் அம்மாணை, ஞானானந்த புராணம் முதலிய கத்தோலிக்க மத நூல்கள் விளங்குகின்றன.

போர்த்துக்கேயர் காலத்தில் எழுந்த இலக்கியங்களில் குறிப்பிடத்தக்க இலக்கியமாக அமைவது ஞானப்பள்ளு ஆகும். இயேசுநாதரை பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு, கத்தோலிக்க மதத்தைப் போற்றியும், புகழ்ந்தும் மக்கள்

மத்தியில் பிரச்சாரம் செய்வதைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு பள்ளுப் பிரபந்த இலக்கணத்திற்கு ஏற்ப ஆக்கப்பட்டுள்ளது.

ஞானப்பள்ளு பிரபந்தத்தில் இடம்பெறும் பாத்திரங்களாகிய மூத்த பள்ளி, பள்ளன் ஆகிய இருவரும் கிறிஸ்து நாதரின் பிறப்பிடமாகிய ஜெருசலேம் நாட்டவராகவும், இளைய பள்ளி கத்தோலிக்க திருச்சபையின் தலைமைப் பீடமான ரோமாபுரி நாட்டவராகவும், பண்ணைக்காரன் ரோமாபுரி என்னும் பண்ணைக்கு உரிமையாளனாகவும் சித்தரிக்கப்படுகின்றனர். இப்பள்ளுப் பிரபந்தம் சிந்து களிப்பா, விருத்தப்பா, வெண்பா ஆகிய யாப்புக்களால் ஆக்கப்பட்டு 251 செய்யுட்கள் உடைய நூலாக விளங்குகின்றது. இதனைப் பாடிய ஆசிரியர் யார் என அறியமுடியவில்லை. இந்நூல் வேதப்பள்ளு என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது. இது கி.பி.1642ஆம் ஆண்டு தோன்றியது என்பர் நல்லூர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர்.

போர்த்துக்கேயர் காலத்தை அடுத்து ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் இடம்பெறும் காலப்பகுதி ஒல்லாந்தர் காலமாகும். கி.பி.1258 முதல் கி.பி.1796 வரை உள்ள 138 ஆண்டுகளை உள்ளடக்கிய காலப்பகுதியில் புரோட்டஸ்டன் கிறிஸ்துவ இலக்கியங்களும், இந்து மதம் சார்ந்த இலக்கியங்களும் ஏறத்தாழ 20 இலக்கியங்கள் வரை தோற்றம் பெற்றுள்ளன. ஒல்லாந்தர் காலத்து இலக்கியங்களைப் பின்வருமாறு பட்டியலிடலாம்.

காவியம் - திருச்செல்வர் காவியம்

புராணம் - சிவராத்திரி புராணம், ஏகாதசி புராணம், பிள்ளையார் கதை, யோசேப்பு புராணம்
தூது - கிள்ளைவிடு தூது, பஞ்சவண்ணத் தூது

அம்மாணை - திருச்செல்வர் அம்மாணை

காதல் - வெருகல் சித்திரை வேலாயுதர் காதல்

அந்தாதி - கல்வளைய அந்தாதி, மறைசை அந்தாதி, புலியூர் அந்தாதி

கோவை - கரவை வேலன் கோவை

பள்ளு - பறாளாய் விநாயகர் பள்ளு, தண்டிகைக் கனகராயன் பள்ளு

பதிகம் - இணுவில் சிவகாமி அம்மை பதிகம்

ஊஞ்சல் - வட்டுக்கோட்டை பத்திரகாளி அம்மை ஊஞ்சல்

துதி - இணுவில் சிவகாமி அம்மை துதி

பிள்ளைத்தமிழ் - இணுவில் சிவகாமி அம்மை பிள்ளைத்தமிழ்

வரலாறு - யாழ்ப்பாண வைபவ மாலை

நாடகம் - அலங்கார ரூபன் மலையநந்தினி, அதிரூபாவதி வாள பீரிமன், நொண்டி

நாடகம், அனிருத்தன் நாடகம்

விளக்க நூல் - காசியாத்திரை விளக்கம்

மருத்துவம் - அமுதாசிரம்

சோதிடம் - சந்தான தீபிகை

போர்த்துக்கேயர் காலத்தில் செந்தமிழ், கொடுந்தமிழ் எனத் தமிழ் வேறுபாடு உணரப்பட்டிருந்தமை அக்கால இலக்கியங்கள் மூலம் தெரியவருகின்றது. “செந்தமிழாற் பள்ளினிசை தேனுலகிற் பாடுதற்கு” என ஞானப்பள்ளிலும், “செந்தமிழைப் புன்றமிழாற் செப்பத்துணிந்து கொண்டு” எனவும் “கீர்த்தியுள்ள செந்தமிழாற் கிளத்தினார் இக்கதையை” எனவும் “செந்தமிழினாலறிய செப்பினார் யாவருக்கும்” எனவும் அர்ச்சயாகப்பர் அம்மானையில் வரும் அடிகளை நோக்கும் போது செந்தமிழ், கொடுந்தமிழ் வேறுபாடு புலனாகிறது.

ஒல்லாந்தர் காலத்தில் ஈழத்தில் இயற்றப்பட்ட காவியங்களும், இலக்கியங்களும்

ஒல்லாந்தர் காலத்தில் எழுந்த இலக்கியங்களில் காவியம் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். காப்பிய இலக்கியத்திற்கான இலக்கண நெறிமுறைக்கு உட்பட்டும் தமிழ் மரபோடு ஒத்துப்போகக் கூடியவாறு அமையும் திருச்செல்வர் காவியம் இக்காலத்திற்குரியதாகும். சிந்து தேச கதையொன்றின் தமிழாக்கமாக அமையும் காவியம் கிறிஸ்துவ மதப் பெரியவராகிய திருச்செல்வராயன் என்பவரின் உயர்வு பற்றி எடுத்துக் கூறுகின்றது. இக்காப்பியம் காப்புச் செய்யுள் ஒன்றும், பாயிரம் 34 பாடல்களும், 24 படலங்களில் 1912 பாடல்களுமாக மொத்தம் 1947 விருத்தப்பாக்களை உடையது. இக்காவியத்தைப் பாடிய ஆசிரியர் யாழ்ப்பாணம் தெல்லிப்பாளையில் வசித்த பூலோக சிங்க முதலியார் என்று அழைக்கப்படுகின்ற அருளப்ப நாவலர் ஆவார்.

ஒல்லாந்தர் காலத்திலே தோன்றிய காதல் இலக்கியமாக வெருகல் சித்திரை வேலாயுதர் காதல் விளங்குகின்றது. திரிகோணமலைக்குத் தெற்கே உள்ள வெருகல் பகுதியில் கோயில் கொண்டு அருளியிருக்கும் சித்திரை வேலாயுதசுவாமி மீது பாடப்பட்டதாகும். சித்திரைவேலாயுதர் வீதி உலா வந்ததும் அவரைப் பார்த்து அவர் மீது காதல் கொள்வதாகவும் கொண்டு பாடப்பட்டுள்ளது. இது 421 கண்ணிகளை உடையது. இதனை அருளியவர் தம்பலகாமம் வீரக்கோன் முதலியார் ஆவார்.

வரலாற்று நூலாகக் கொள்ளப்படும் மாதகல் மயில்வாகனப் புலவரால் வசன நடையில் எழுதப்பட்ட “யாழ்ப்பாண வைபவ மாலை” ஒல்லாந்தர் காலத்தில் தோற்றம் பெற்றது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

19ஆம் நூற்றாண்டில் ஈழத்தில் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி

19ஆம் நூற்றாண்டில் ஈழத்தில் சிறப்புப் பெற்ற இலக்கிய முயற்சி பதிப்புத் துறையின் வளர்ச்சி ஆகும். தமிழ் நூல் பதிப்புத் துறைக்கு அடிக்கல் வைத்தவர்

ஆறுமுக நாவலர் ஆவார். நூல் பதிப்புத் துறையில் நாவலருக்கு ஈடானோர் யாருமில்லை என்பதனையே “நாவலர் பதிப்பு” என்றால் “சுத்தப் பதிப்பு” என்ற தனித்துவ இடத்தைத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் நாவலருக்கு வழங்கிச் சிறப்பிக்கின்றது. நாவலரைத் தொடர்ந்து சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை, ச.தம்பிமுத்துப்பிள்ளை, வல்லை. வைத்தியலிங்கப் பிள்ளை, காரைத்தீவு. மு.கார்த்திக்கேய ஜயர், வித்துவ சிரோன்மணி பொன்னம்பலப்பிள்ளை முதலானோர் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியப் பதிப்பிற்குச் சிறப்பாகப் பணியாற்றினர்.

ஈழத்தில் 19ஆம் நூற்றாண்டிலேயே தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றுச் சிந்தனை முளைவிடத் தொடங்கியது. இச்சிந்தனையின் முன்னோடியாக சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளையைக் குறிப்பிடலாம். இவர் தமது வீரசோழியப் பதிப்புரையில் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றை அபோத காலம், அசஷ்ர காலம், இலக்கணக் காலம், சமுதாயக் காலம், அநாதர காலம், சமணர் காலம், இதிகாச காலம், ஆதீன காலம் ஆகிய எட்டுக் காலக் கட்டங்களாகப் பாகுபடுத்தியுள்ளமை சிறப்புப் பெற்றுள்ளது.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியச் செந்நெறி - கலாநிதி சிவலிங்க ராஜா
2. ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி - க.செ.நடராசா
3. இலக்கியத்தில் ஈழத்தறிஞர் பெரும் முயற்சிகள் - கலாநிதி.பொ.பு.லோக சிங்கம்
4. தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றுச் சுருக்கம் - தி.மதிவதனன்
5. தொடக்க கால ஈழத்து இலக்கியங்களும்
அவற்றின் வரலாற்றுப் பின்னணியும் - பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளை

தமிழ் இதழியல் வளர்ச்சியில் இலங்கை வானொலியின் பங்களிப்பு

மோ.கணேசன்

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்,

இதழியல் மற்றும் புதிய ஊடகப் புலம்,

தமிழ்நாடு திறந்தநிலை பல்கலைக்கழகம், சென்னை.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

மனிதன் பேசக்கற்று, நாகரிகமடையத் தொடங்கியதும் ஒருவருடன் மற்றொருவர் தொடர்புகொள்ள மொழியைப் பயன்படுத்தினான். அந்த மொழிக்கு எழுத்து வடிவம் கொடுத்தான். களிமண்ணிலும், கற்களிலும், உலோகங்களிலும் எழுதத் தொடங்கி தகவல் தொடர்பு வைத்துக்கொண்ட மனிதன், காலமாற்றத்திற்கு ஏற்ப துணிகளிலும், ஓலைகளிலும் எழுதி தகவல் தொடர்பை விரிவாக்கினான். தாள்கள் கண்டுபிடித்த பிறகு அதில் எழுத ஆரம்பித்தான். அச்ச இயந்திரம் கண்டுபிடித்த பிறகு செய்தித்தாள்கள், வார இதழ்கள், புத்தகங்கள், துண்டுப்பிரசுரங்கள் எனும் பல்வேறு அச்சிதழ்கள் வடிவில் மாபெரும் மக்கள் தொடர்பு சாதனமாக, இதழியல் துறையை உருவாக்கினான். மனிதர்களின் தகவல் தொடர்பு துறையில் முதலில் வந்தது இதழியல்தான்.

இதழியல் துறையானது தொடக்கத்தில் புத்தகமாக அச்சிடுவதில் தொடங்கி, மாத இதழ், வார இதழ், நாளிதழ் என பல்வேறு மாற்றங்களை அடைந்து தகவல் தொடர்பில் வேகத்தையும், நம்பகத்தன்மையையும் உருவாக்கியது. 'இன்றைய செய்தி நாளை வரலாறு' என்ற சொல்லாடலை உருவாக்கிய பெருமை இதழியலையே சாரும். உலகில் நடக்கும் அத்தனை நிகழ்வுகளையும் ஒரே சேர உள்ளடக்கி, அச்ச வடிவில் மக்களை சென்றடைந்த வலிமை மிகுந்த சாதனமாக இதழியல் இருந்தது. அது உலகின் மூத்த மொழியான தமிழ் மொழியில் வெளிவந்து, தானும் வளர்ந்து, தமிழையும் வளர்த்தது.

அப்படி வளர்ந்திருந்த இதழியலைப் போலவே, தகவல்களை மக்களிடம் கொண்டு சேர்த்த பெருமை, ஊடகத்துறையில் முதல் மின்னணு சாதனமாக அறிமுகமான வானொலியையே சாரும். ஆனால், அந்த வானொலி எனும் ஊடகம்,

உலகின் தகவல் தொடர்பில் புதியதொரு புரட்சியை ஏற்படுத்தியது. அச்சு ஊடகத்தை விஞ்சி நின்று, உடனுக்குடன் தகவல்களை உலகோருக்கு கொண்டு சேர்த்தது. ஊடக உலகில் புதியதொரு பாய்ச்சலாக வந்த வானொலியானது எதிர்காலத்தில் இதழியலையே முடக்கிவிடும். அதை காணாமல் செய்துவிடும்' என்று எண்ணும் அளவிற்கு அதனுடைய வளர்ச்சி இருந்தது.

அத்தகைய திறன் வாய்ந்த வானொலியானது 19ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில், மேலை நாட்டில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இரு தசாப்தங்களுக்குப் பிறகு கீழ்த்திசை நாடுகளிலும் ஆங்கிலேயர்களால் வானொலி நிலையம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. அப்படி முதன் முதலாக ஆசியக் கண்டத்தில் வானொலியை ஏற்படுத்திய பெருமை இலங்கைக்குச் சென்று சேர்ந்தது.

அத்தகைய பெருமை பெற்ற இலங்கை வானொலியானது ஒலிபரப்புத்துறையில் வைரமாய் மின்னினாலும், இதழியல் துறையை அழிக்காமல், அதனோடு சேர்ந்தேதான் வளர்ந்தது. தாய்மொழியான தமிழ் மொழியில் ஒலிபரப்பு செய்து, தமிழை வளர்த்தது மட்டுமின்றி தமிழ் இதழியல் துறைக்கும் பல்வேறு பங்களிப்பினை அளித்துள்ளது என்பதை இலங்கை வானொலி வெளியிட்ட இதழ்கள், இலங்கை வானொலியின் பணியாளர்கள் எழுதிய புத்தகங்களைக்கொண்டு ஆய்வு செய்கிறது இக்கட்டுரை.

குறிச்சொற்கள் : தமிழ் வளர்ச்சி, இலங்கை தமிழர்கள், இலங்கை வானொலி, தமிழ் இதழியல், இதழியல் பங்களிப்பு

முன்னுரை

உலகின் மூத்த மொழியாம் தமிழ் மொழியானது காலமாற்றத்திற்கு ஏற்ப தன்னை வளர்த்துக்கொண்டு, தனது இனத்தையும் வளர்த்துக்கொண்டு என்றும் இளமையோடு விளங்கி வருகிறது. அத்தகைய தமிழ்மொழியானது தகவல் தொடர்புத் துறையில் முதலில் தோன்றிய இதழியலில் இருந்து, அடுத்து வந்த வானொலியிலும் தனது ஆளுமையைச் செலுத்தியது.

தேமதுரத் தமிழோசையை உலகமெலாம் பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும் என்ற மகாகவி பாரதியாரின் கூற்றை இலங்கை வானொலிதான் முதன் முதலாக மெய்யாக்கியது. இலங்கையில் அதன் ஒலிபரப்பு இருந்தாலும், இந்தியா முழுவதும் அதன் வீச்சு இருந்தது. வானொலியானது ஒரு வழி தகவல் தொடர்பு ஊடகமாகும். இருவழி தகவல் தொடர்பை பெறுவதற்கு, அதாவது தனது நேயர்களிடமிருந்து

தகவலைப் பெறுவதற்கு கடிதத்தொடர்பைத்தான் இலங்கை வானொலி நம்பியிருந்தது. பின்னாட்களில் தனது நேயர்களுக்காக இதழ்களையும், புத்தகங்களையும் வெளியிட்ட இலங்கை வானொலி, அதன் வழியாக தமிழை எப்படி வளர்த்தது, தமிழ் இதழியலை எப்படி வளர்த்தது என்பதை ஆய்வு நோக்கில் இக்கட்டுரையில் காணலாம்.

ஆய்வுமுறை

இலங்கை வானொலியில் பணியாற்றிய அறிவிப்பாளர்கள் வானொலி நேயர்களுக்காக வெளியிட்ட இதழ்கள், எழுதிய நூல்கள் மூலம் தமிழ் வளர்ச்சிக்கு எப்படி பங்காற்றினார்கள்? தமிழ் இதழியல் வளர்ச்சிக்கு எப்படி பங்காற்றினார்கள் என்பதை ஆய்வு செய்து தீர்மானிக்கும் நோக்கில் இந்த கட்டுரையின் பொருண்மை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது. ஆய்வின் முதற்கட்டமாக சோ.சிவபாதசுந்தரம் எழுதிய 'ஒலிபரப்புக்கலை', இலங்கை வானொலியின் நேயர்களுக்காக நடத்தப்பட்ட 'தமிழ் ஒலி' இதழ்கள், இலங்கை வானொலி நிலையத்தாரால் வெளியிடப்பட்ட 'வானொலி மஞ்சரி' இதழ்கள் முழுவதுமாக வாசிக்கப்பட்டுள்ளன. அதில் தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்கு என்ன செய்திருக்கிறார்கள்? தமிழ் இதழியல் வளர்ச்சிக்கு என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்ற நோக்கில் படித்து, பகுத்து அறியப்பட்டுள்ளன. இக்கட்டுரையின் தகவல்கள் அனைத்தும், இலங்கை வானொலியானது தமிழ் வளர்ச்சிக்கும், தமிழ் இதழியல் துறை வளர்ச்சிக்கும் பங்காற்றியிருக்கிறது என்று குறிப்பிடுகிறது.

ஆய்வின் நோக்கம்

இலங்கை வானொலியும், அதில் பணியாற்றிய இலங்கைத் தமிழர்களும் எப்படி தமிழ் வளர்ச்சிக்கும் தமிழ் இதழியல் வளர்ச்சிக்கும் உறுதுணையாக இருந்தார்கள் என்பதை அறிவதே இந்த ஆய்வின் நோக்கம்.

முன் ஆய்வுகள்

இலங்கை வானொலியின் அறிவிப்பாளராக இருந்த தம்பிஜயா தேவதாஸ், "இலங்கை ஒலிபரப்பாளர்கள் எழுதிய சில நூல்கள்" என்ற தலைப்பில் எழுதிய கட்டுரையில், 'சோ.சிவபாதசுந்தரம் எழுதிய ஒலிபரப்புக்கலை நூல், அக்காலத்தில் ஒலிபரப்புக்கலையின் பால பாடமாகக் கருதப்படுகிறது'¹ என்று குறிப்பிட்டு, அந்நூல் குறித்து 5 வரிகளில் சிறு அறிமுகத்தையும் கொடுத்துள்ளார். மேலும் அக்கட்டுரையில் இலங்கை வானொலியில் பணியாற்றிய ஒலிபரப்பாளர்கள் எழுதிய நூல்கள் ஒவ்வொன்றையும் இரண்டு பத்திகளில் அறிமுகப்படுத்தியுள்ளார். அதன் வழியே

ஒலிபரப்புக்கலையின் வரலாற்றையும், அறிவிப்பாளர்களின் வரலாற்றையும் அறிந்துகொள்ள முடியும் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“வானொலி மஞ்சரி மாத இதழ் பொருளடக்கத்தினை முன் வைத்து ஒரு ஆய்வு”² என்ற தலைப்பில் சி.யமுனை செல்வன் எழுதிய ஆய்வுக்கட்டுரையில், வானொலி மஞ்சரி இதழானது மிக எளிய மொழியில் விவசாயம், உலக நடப்புகள், திரையிசைப் பாடகர்களின் வாழ்க்கைப் பயணங்கள் என பன்முகப் பார்வையினைக் கொண்டிருக்கிறது’ என்கிறார்.

இலங்கை வானொலி - அறிமுகம்

“வானொலி என்பது செவிவழியே நுழைந்து மக்களின் மனங்களை ஆக்ரமிக்கும் சக்தி வாய்ந்த ஊடகம். ஏழை, எளியவருக்கும் மிக எளிதாகச் சென்று சேர்ந்த சாதனம்”³. 1901, டிசம்பர் 12 அன்று மார்க்கோனியால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட வானொலியானது ஆசிய கண்டத்தில் முதன்முதலாக இலங்கையில் கால்பதித்தது. 1925 டிசம்பர் 16இல் இலங்கை தந்தி நிலையத்தின் தலைமைப் பொறியாளரான எட்வர்ட் ஹாப்பர் என்ற ஆங்கிலேயரால், கொழும்பு வெலிக்கடை பகுதியில் இலங்கை வானொலி தனது ஒலிபரப்பை தொடங்கியது. தொடக்கத்தில் கொழும்பு ரேடியோ என அழைக்கப்பட்ட இந்த வானொலி, 1949ல் இலங்கை வானொலி என பெயர் மாற்றம் பெற்றது”⁴.

‘தேமதுரத் தமிழோசையை வானலைகளில் பரப்பிய நமது அன்பு அறிவிப்பாளர்’ என்ற தலைப்பில் மோ.கணேசன் எழுதிய கட்டுரையில், ‘இலங்கை வானொலியின் வர்த்தக சேவை 1950 செப்டம்பர் 30ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது’⁵ என்கிறார். தொடக்கத்தில் ஆங்கிலத்தில் ஒலிபரப்பினை செய்து கொண்டிருந்த இலங்கை வானொலியானது, 1951 ஜூலையில் தமிழ் ஒலிபரப்பினை முதன்முதலாகத் தொடங்கியது. அப்போது அதன் அறிவிப்பாளராக சோ.சிவபாதசுந்தரம் பணியில் சேர்ந்தார்.

ஒலிபரப்புக்கலை

இலங்கை வானொலியின் மூத்த அறிவிப்பாளராக இருந்த சோ.சிவபாதசுந்தரம், தனது 10 ஆண்டு கால அனுபவத்தைக் கொண்டு ‘ஒலிபரப்புக்கலை’⁶ என்ற புத்தகத்தை எழுதி, 1954ல் வெளியிட்டுள்ளார். இப்புத்தகத்திற்கு மூதறிஞர் ராஜாஜி முன்னுரை எழுதியிருப்பது சிறப்பான ஒன்றாகும். அந்த முன்னுரையில், ‘வானொலியில் பணியாற்ற விரும்புவர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையை இந்தப் புதுத் தெய்வத்துக்காக

(வானொலிக்காக) அர்ப்பணிக்கலாம். நிலையத்து உத்தியோகஸ்தர்கள், பேச்சாளர், சங்கீதக்காரர், ஆசிரியர்கள், நடிகர்கள் எல்லோருக்குமே இந்த நூல் பயன்படும். இந்த நூலுக்கு பெயர் 'ரேடியோ வாத்தியார்' என்றே வைத்திருக்கலாம்' என்று ராஜாஜி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

அப்புத்தகத்தில், ரேடியோ ஒரு கலைச் சாதனம், ஒலிபரப்பு விஞ்ஞானம், கலாரசனையும் ஒலிபரப்புச் சாதனமும், ரேடியோ பேச்சு, பேச்சும் எழுத்துப் பிரதியும், பேச்சு பயிற்சி, பேச்சின் பிற அங்கங்கள், ரேடியோ அறிவிப்பாளர், செய்தி ஒலிபரப்பு, வெளிப்புற ஒலிபரப்புகள், ரேடியோ நாடகம், நாடக ஒத்திகையும் ஒலிபரப்பும், வானொலியும் சங்கீதமும், ஒலிச்சித்திர நிகழ்ச்சிகள், பெண்களும் சிறுவரும், கல்வி ஒலிபரப்பு, ரேடியோவும் கிராம மக்களும், ஒலிபரப்பு, விளம்பரம், ஒலிபரப்பு நிர்வாகம் என 19 தலைப்புகளில் ஒலிபரப்பு குறித்த அத்தனை தகவல்களையும் 280 பக்கங்களில் எளிய முறையில், தமிழ் மொழியில் எழுதியிருக்கிறார்.

செய்தி ஒலிபரப்பு செய்யும்போது, செய்தியானது மிக எளிய சொற்களாலும், சுருக்கமாகவும் சொல்லப்பட வேண்டும். நான்கு இலக்கங்களுக்கு மேற்பட்ட எண்களை வாசிப்பதாக இருந்தால், எழுத்தினாலேயே அந்த எண்கள் எழுதப்பட வேண்டும் என்று பல்வேறு தகவல்களை அந்த புத்தகத்தில் எளிய ஆசிரியரைப்போல் எழுதியிருக்கிறார். வானொலி குறித்து ஏதும் தெரியாமல் இருப்பவர்கள் கூட, இப்புத்தகத்தை தரவாக படித்து முடித்தால், ஒலிபரப்புக் கலையில் நிச்சயம் வித்தகராக முடியும்.

அன்று வானொலித்துறையில் கால் பதிக்க விரும்பும் அத்தனை பேருக்கும் இப்புத்தகம்தான் அரிச்சுவடியாக இருந்தது. இன்று பல்வேறு புத்தகங்கள் வெளிவந்திருந்தாலும், வானொலி ஊடகத்தின் ஒலிபரப்புக்கலை குறித்து தமிழில் வெளிவந்த முதல் நூல் இது என்றே கூறலாம்.

தமிழ் ஒலி

"தமிழ் ஒலி சஞ்சிகையானது, தமிழ் ஒலி மன்ற வெளியீடாக வானொலி நேயர்களுக்காக 80களின் நடுபகுதியில் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து வெளிவந்தது. இது வானொலி நேயர்களுக்கான காலாண்டு சஞ்சிகையாக வெளிவந்துள்ளது. இதன் பதிப்பாசிரியராக தம்பி ஐயா தேவதாஸ் அவர்களும், உதவியாசிரியராக எஸ். உமாகாந்தன் அவர்களும் காணப்பட்டுள்ளனர். அவ்வகையில் இதன் உள்ளடக்கங்களாக வானொலி ஒலிபரப்பு சம்பந்தப்பட்ட விடயங்கள், வானொலி

சம்பந்தமான விடயங்கள், கலை விடயங்கள், சமூக விடயங்கள் முதலான பல்சுவை விடயங்களைத் தாங்கி இந்த சஞ்சிகை வெளிவந்துள்ளது⁷ என்று விளக்கம் தருகிறது நூலகம்.காம் இணையதளம்.

இந்த நூலகம்.காம் இணையதளத்தில் 1982ல் வெளியான 4 இதழ்கள், 1983ல் வெளியான இரண்டு இதழ்கள், 1984ல் வெளியான 3 இதழ்கள், 1985ல் வெளியான 1 இதழ் என பத்து இதழ்கள் இருக்கின்றன.

காலாண்டு என்றால் 3 மாதத்திற்கு ஒரு முறை வெளியாகும் இதழாகும். இதன் ஆசிரியரான தம்பி ஐயா ராமதாஸ் இலங்கை வனொலியின் அறிவிப்பாளராக அப்போது பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தார். தொடக்கத்தில் இந்த இதழ் 10 பக்கத்தில் வெளிவந்தது. சில காலங்களில் அது 44 பக்கங்கள் கொண்டதாக, 32 பக்கங்கள் கொண்டதாகவும் வெளியாகி இருக்கிறது.

பக்கங்கள் விரியும் என்பதை மனதில் கொண்டு, “ஏப்ரல்/ஜூன் 1983ல் வெளியான; தமிழ் ஒலி”⁸ இதழை மட்டும் ஆய்விற்காக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

அந்த இதழில், பாகிஸ்தான் வானொலி தமிழ்ச் சேவையின் அறிவிப்பாளர்கள் ஜனாப் இக்பால், திருமதி சபியா ஆகியோர், தமிழ் ஒலி இதழுக்கு அளித்த சிறப்புப் பேட்டியினை காமாட்சி ஜெகநாதன் எழுதியிருக்கிறார். ‘இலங்கைத் தொலைக்காட்சிச் சேவையில் தமிழ் நிகழ்ச்சிகள் எப்படி இருக்கின்றன’ என்பதை தயாரிப்பாளர் பி.விக் கேஸ்வரன் எழுதியிருக்கிறார். ‘வானொலிக்கு எழுதுவது எப்படி?’ என்ற தொடரின் 4வது பாகத்தை கே.எம்.வாசகர் எழுதியிருக்கிறார். ‘இங்கும்.....அங்கும்’ என்ற சிறுகதையை சித்ரா நாகநாதன் எழுதியிருக்கிறார். இறுதியில் இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின் ஜனவரி 1983 முதல் மார்ச் 1983 வரையிலான முக்கிய நிகழ்ச்சிகள் தொகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் பல தலைப்புகளில் பல்வேறு தகவல்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதன் விலை 3 ரூபாய் ஆக இருந்திருக்கிறது.

வானொலி மஞ்சரி

“நேயர்களுக்காக ஒலிபரப்பாகும் வெளிநாட்டு வானொலிகள் அனைத்தும் தனது நேயர்களுக்கு ஏதேனும் ஒரு இதழினை மாதத்திற்கு ஒரு முறையோ அல்லது காலாண்டு இதழாகவோ அனுப்பி வந்துள்ளது.”⁹ அதன்படி இலங்கை வானொலியும் தனது நேயர்களுக்காக ‘வானொலி மஞ்சரி’ என்ற மாத இதழை வெளியிட்டது.

நூலகம்.காம் எனும் இணையதளமானது 1996ல் வெளியான ஒரு இதழையும், 1999 மற்றும் 2000த்தில் வெளியான இதழ்களையும் கொண்டிருக்கிறது. இதன் உள்ளடக்கத்தைப் ஆராய்ந்து பார்த்தபோது, 24 பக்கங்களில் மாத இதழாக வெளிவந்திருக்கிறது. ஒவ்வொரு மாதமும் ஆசிரியர் தலையங்கம் தவறாது இடம்பெற்றிருக்கிறது. பாரதியாரின் பகவத் கீதை இடம்பெற்றிருக்கிறது. இலங்கை வானொலியில் பணியாற்றிய அறிவிப்பாளர்கள் ஆளுக்கொரு கட்டுரைகளை எழுதிருக்கிறார்கள். கறுப்பு வெள்ளையில் வெளிவந்த இந்த இதழ்களில் அத்தனையும் அரிய தகவல் முத்துக்களாக இருக்கின்றன.

“வானொலி மஞ்சரி” இதழ் கொழும்பு இலங்கை ஒலிபரப்பு கூட்டு தாபன வெளியீடாக 1996 தை மாதத்தில் வெளிவர ஆரம்பித்தது. இதன் ஆசிரியராக பி. முத்தையா விளங்கினார். அரசியல், சிறுகதைகள், கவிதைகள், வானொலி பற்றிய தகவல்களுடன், இலங்கை ஒலிபரப்பு கூட்டு ஸ்தாபன மாதாந்த நிகழ்ச்சி நிரலையும் பதிவு செய்தது¹⁰. மொழியின் வளர்ச்சிக்காகப் புலவர் தகனகரத்தினம், இந்த இதழில் “சொல்வளம் பெருக்குவோம்”¹¹ என்ற தலைப்பில், தமிழில் புதிய சொற்களை அறிமுகம் செய்வது எப்படி, உச்சரிப்பது எப்படி? வேற்றுமொழி சொற்களை தமிழ்ப்படுத்துவது எப்படி? என்றும் எழுதியுள்ளார்.

ஆய்விற்காக ஜனவரி 1999ல் வெளியான “வானொலி மஞ்சரி”¹² இதழ் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. அதில், அட்டைப்படம் வண்ணத்தில் வந்திருந்தது. ஆசிரியர் குழு முகவரியும் தலையங்கமும் இருந்தது. தைப்பொங்கல் குறித்து 2 பக்க கட்டுரை எழுதப்பட்டிருந்தது. ஆனால் யார் எழுதியது என்ற குறிப்பு அதில் இல்லை. அதனையடுத்து, அ.கனகசூரியர் எழுதிய ‘சர்வதேச சிறுவர் ஒலிபரப்புத் தினம்’, ‘தேசிய சேவையின் சிறப்பான நல்விருந்து’ என்ற 2 பக்க கட்டுரை எழுதப்பட்டிருந்தது. மயில்வாகனம் சர்வானந்தா அவர்கள் ‘நடிப்பிசைப் புலவர் கே.ஆர்.ராமசாமி’ வாழ்க்கை வரலாற்றை தொடராக எழுதியுள்ளார். தம்பி ஐயா தேவதாஸ் எழுதிய ‘மூன்று தலைமுறை கண்ட ரி.எம்.சௌந்தரராஜன்’ கட்டுரை இடம்பெற்றிருந்தது. இதழின் இறுதிப்பகுதியில் இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் தேசிய சேவை, இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் வர்த்தக சேவையில் என்னென்ன நிகழ்ச்சிகள் ஒலிபரப்பாகும் என்று, திங்கள் முதல் ஞாயிறு வரையிலான நிகழ்ச்சி நிரல் பட்டியலை முன்கூட்டியே வெளியிட்டுள்ளார்கள். இந்த புத்தகம் தமிழ்நாட்டில் கிடைக்காது.

இலங்கையில் மட்டும்தான் கிடைக்கும். ஒரு இதழின் விலை 10 ரூபாய்க்கு விற்பனையாகி இருக்கிறது.

முடிவுரை

ஊடகவியல் சார்ந்த புத்தகங்கள் பிற மொழிகளில் இருந்த காலகட்டத்தில், தாய்மொழியான தமிழ் மொழியில், குறிப்பாக அக்காலத்தில் புதியதொரு ஊடகமாக அறிமுகமான வானொலியின் ஒலிபரப்புக்கலை குறித்து சோ.சிவபாத சுந்தரம் எழுதிய புத்தகம், தமிழின் மொழி வளர்ச்சிக்கு மட்டுல்ல இதழியல் துறைக்கும், ஊடகத்துறைக்கும் மாபெரும் உந்துசக்தியாக இருந்துள்ளது. இன்றும் ஒலிபரப்புக்கலை சார்ந்து எழுதப்படுகின்ற பல்வேறு நூல்களுக்கும் அந்த நூல்தான் ஆதார நூலாக விளங்கி வருகிறது.

தம்பி ஐயா தேவதாஸ் நடத்திய 'தமிழ் ஒலி' காலாண்டிதழ், அக்காலகட்டத்தின் வரலாற்றை எளிய தமிழில் அறிந்துகொள்ளும் காலப்பெட்டகமாக, வரலாற்றுக் கருவூலமாக திகழ்ந்துள்ளது. வானொலி பற்றிய அரிய செய்திகளையும், தகவல் தொடர்புத் துறையில் வானொலிக்கு அடுத்து வந்த தொலைக்காட்சி ஊடகம் குறித்த தகவல்களையும் அந்த இதழ் தந்திருப்பதை அறிய முடிகிறது. வானொலி அறிவிப்பாளர்களுக்கும் நேயர்களுக்கும் ஓர் இணைப்புப் பாலமாக 'தமிழ் ஒலி' காலாண்டிதழ் இருந்திருக்கிறது என்பதை அறிய முடிகிறது.

இலங்கை வானொலியால் நடத்தப்பட்ட 'வானொலி மஞ்சரி' மாத இதழ், வானொலி சார்ந்த தகவல்களை மட்டுமின்றி திரையிசை பாடகர்கள், கவிஞர்கள் குறித்த அரிய தகவல்களை வழங்கும் வரலாற்றுப் பெட்டகமாக இருந்திருக்கிறது. சொல் வளம் பெருக்குவோம் என்ற தொடரின் மூலம், கடினமான வெளிநாட்டு மொழி சொற்களை எப்படி அழகு தமிழில், எளிய முறையில் உச்சரிக்கலாம் என்று புலவர். த.கனகரத்தினம் எழுதிய தொடரானது தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்கு பெரிதும் உதவியது என்பதை அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

நிறைவாக இலங்கை வானொலியும் அதில் பணியாற்றிய அத்தனை அறிவிப்பாளர்களும் தமிழ் மொழி கொண்டு, வான் அலைகளால் வானத்தை அளந்துள்ளனர். தேமதுரத் தமிழோசையை உலகம் முழுக்க பரப்பியது மட்டுமின்றி, அவர்கள் நடத்தி வந்த இதழ்கள் மூலம் தமிழ் இதழியலையும் அவர்கள் பரப்பியிருக்கிறார்கள். இலங்கை வானொலியில் பணியாற்றிய இலங்கைத் தமிழர்கள் அத்தனை பேரும், தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்குப் பெரும் பங்காற்றியிருக்கிறார்கள் என்பது இதன் மூலம் திண்ணமாகிறது.

அடிக்குறிப்புகள்

1. தங்க.ஜெய்சக்திவேல், (2016), பன்முகப் பார்வையில் இலங்கை வானொலி, தமிழ்நாடு புதுச்சேரி தொடர்பியல் ஆசிரியர் சங்கம், இதழியல் மற்றும் தொடர்பியல் துறை, சென்னை பல்கலைக்கழகம், சென்னை - 600 005.
2. மேற்படி நூலைக் காண்க.
3. மோ.கணேசன், (2021), இப்படித்தான் ஜெயித்தார்கள், இளையோர் இலக்கியம் - பாரதி புத்தகாலயத்தின் ஓர் அங்கம், சென்னை - 600 018.
4. Rukmin Wijemanna, HISTORY OF BROADCASTING IN SRI LANKA https://www.academia.edu/32875826/HISTORY_OF_BROADCASTING_IN_SRI_LANKA HISTORY OF BROADCASTING IN SRI LANKA HISTORY OF BROADCASTING IN SRI LANKA HISTORY OF BROADCASTING IN SRI LANKA.
5. தங்க.ஜெய்சக்திவேல், (2016), பன்முகப் பார்வையில் இலங்கை வானொலி, தமிழ்நாடு புதுச்சேரி தொடர்பியல் ஆசிரியர் சங்கம், இதழியல் மற்றும் தொடர்பியல் துறை, சென்னை பல்கலைக்கழகம், சென்னை - 600 005.
6. சோ.சிவபாதசுந்தரம், (1954). ஒலிபரப்புக்கலை, கலாபவனம் வெளியீடு, 23. பெயர்லைன் ரோட், தென்விவளை, கொழும்பு, இலங்கை.
7. https://noolaham.org/wiki/index.php/பகுப்பு:தமிழ்_ஒலி
8. <https://noolaham.net/project/16/1558/1558.pdf>.
9. தங்க.ஜெய்சக்திவேல், (2016), பன்முகப் பார்வையில் இலங்கை வானொலி, தமிழ்நாடு புதுச்சேரி தொடர்பியல் ஆசிரியர் சங்கம், இதழியல் மற்றும் தொடர்பியல் துறை, சென்னை பல்கலைக்கழகம், சென்னை - 600 005.
10. https://noolaham.org/wiki/index.php/பகுப்பு:வானொலி_மஞ்சரி
11. <https://noolaham.net/project/16/1567/1567.pdf>.
12. <https://noolaham.net/project/16/1564/1564.pdf>.

துணை நூல் பட்டியல்

1. தங்க.ஜெய்சக்திவேல், (2016), பன்முகப் பார்வையில் இலங்கை வானொலி, தமிழ்நாடு புதுச்சேரி தொடர்பியல் ஆசிரியர் சங்கம், இதழியல் மற்றும் தொடர்பியல் துறை, சென்னை பல்கலைக்கழகம், சென்னை - 600 005. தமிழ்நாடு, இந்தியா.
2. மோ.கணேசன், (2021), இப்படித்தான் ஜெயித்தார்கள், இளையோர் இலக்கியம் - பாரதி புத்தகாலயத்தின் ஓர் அங்கம், இளங்கோ தெரு, சென்னை - 600 018. தமிழ்நாடு, இந்தியா.
3. சோ.சிவபாதசுந்தரம், (1954). ஒலிபரப்புக்கலை, கலாபவனம் வெளியீடு, 23. பெயர்லைன் ரோட், தெஹிவளை, கொழும்பு, இலங்கை.
4. தமிழ் ஒலி, தமிழ் ஒலி மன்றம், 251/4. காங்கேசன் துறை வீதி, யாழ்ப்பாணம், இலங்கை.
5. வானொலி மஞ்சரி, இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம், தபால்பெட்டி இலக்கம். 574, கொழும்பு, இலங்கை.

இலங்கைத் தமிழறிஞர்களின் தமிழ்ப்பணிகள்

தி.கல்பனா தேவி

காஞ்சிபுரம்

இலங்கைத் தமிழறிஞர்களான 1. யோகசுவாமிகள், 2. சிவசம்புப் புலவர், 3. தி.த.கனகசுந்தரம் பிள்ளை, 4. குமாரசுவாமிப் புலவர், 5. அம்பலவாண நாவலர் ஆகியோரின் தமிழ்ப்பணிகள் குறித்து இக்கட்டுரையில் நாம் காண்போம்.

1. யோக சுவாமிகள்

(1872 - 1964) யாழ்ப்பாணத்தில் மாவிட்டபுர அம்பலவாணருக்கும், சின்னாச்சியம்மையாருக்கும் புதல்வராகப் பிறந்தவர். இவருக்குப் பெற்றோர் இட்ட பெயர் சதாசிவம். யாழ்ப்பாணத்துக் கொழும்புத் துறையில் தமிழும், ஆங்கிலமும் பயின்றவர். சுவாமிகளுக்குச் சிவகீதை, பகவத்கீதை, உபநிடதங்கள் முதலியவற்றில் நல்ல பயிற்சி உண்டு. இவர் தமது இளமையில் அரசாங்க ஊழியராக இருந்தார். தமது ஓய்வு நேரத்தைத் தியானத்திலும், மௌனத்திலும் கழித்து வந்தார்.

பணிகள்

இவருடைய குரு செல்லப்பா சுவாமிகள். நல்லூர்த் தேர் மண்டபத்தில் தம் குருவின் மேற்பார்வையில் சுவாமிகள் நாற்பது நாள் தவம் இருந்தார். இதன் பின்னர் ஊர் இருப்பை மரத்தடியில் நிடைபெற்றார். இவர் தம்மைத் தரிசிக்க வருவோருக்கு உபதேசம் செய்து வந்தார். அவர்களுடைய ஐயங்களைத் தாமாகவே உணர்ந்து அவற்றுக்கு விளக்கமும் கூறுவார்.

சுவாமிகள் “சிவத்தொண்டன்” என்னும் மாத இதழ் ஒன்றினையும் தோற்றுவித்து, “சிவத்தொண்டன் நிலையம்” ஒன்று சுவாமிகளால் யாழ்ப்பாணத்தில் நிறுவப்பட்டுள்ளது. இதன் கிளையொன்று சமீபத்தில் மட்டக்களப்பில் நிறுவப்பட்டது. மாதமொரு முறை இச்சிவத்தொண்டன் நிலையங்களில் யாகம் நடைபெற்று வருகிறது. சுவாமிகள் 1964 பங்குனி ஆயில்ய நட்சத்திரத்தில் மகா சமாதியடைந்தார். சுவாமிகளின் அருள்வாக்கு ‘நற்சிந்தனை’ என்னும் நூலாக வெளிவந்துள்ளது. (கலைக்களஞ்சியம், பக். 454 - 455).

2. சிவசம்புப் புலவர்

யாழ்ப்பாணம் உடுப்பிட்டியில் 1852ஆம் ஆண்டு பிறந்தவர். சம்பந்தப்புலவர், சரவணமுத்துப்புலவர் அவர்களிடம் திருவிளையாடல், கந்தபுராணம், பாரதம், இராமாயணம் முதலிய இலக்கியங்களையும், தொல்காப்பியம், நன்னூல், இலக்கண விளக்கம் முதலிய இலக்கண நூல்களையும் நன்கு கற்றுத் தேறியவர். மாணவர் பலருக்குக் கல்வி கற்பித்தார். யமகம், திரிபு முதலிய செய்யுட்கள் பாடுவதில் மிக வல்லவர்.

பாடலும், நன்கொடையும்

தமிழ் மொழியிடத்துப் பேரார்வங் கொண்டு விளங்கியவரும், பெருங் கொடையாளருமாகிய பாஸ்கர சேதுபதிமன்னர் மீது கல்லாடசாரக் கலித்துறை என்னும் நூலும், வேறு பல செய்யுட்களும் பாடிச் சென்று, அரங்கேற்றித் தக்கவாறு பரிசில் வழங்கப் பெற்றார்.

நூல்கள்

கந்தவனநாதர் பதிகம், வல்லிபுரநாதர் பதிகம், செந்தில் யமகவந்தாதி, திருவேரக யமகவந்தாதி, எட்டிக்குடிப் பிரபந்தம், புலோலி நான்மணிமாலை முதலிய நூல்கள் இவரால் செய்யப் பெற்றுள்ளன. இவருடைய செய்யுட்கள் மிக நயஞ் செறிந்தவைகளாக விளங்கும்.

“மணியாக வந்தண் வனமுடி மாயன் மருகசுப்ர

மணியாக வந்த மறாத்தட வேரக வாசவெங்கண்

மணியாக வந்த குகனே பனிமலை மன்னன்தந்த

மணியாக வந்தரி மைந்தாதந் தாள்பத வாரிசமே”

எனும் பா இவரால் பாடப் பெற்ற திருவேரக யமகவந்தாதிப் பாக்களில் ஒன்றாகும்.

இறுதி

இவர் அடிக்கடி தமிழ்நாட்டில் உள்ள முருகப்பெருமான் எழுந்தருளிய பல பதிகளையும் வணங்கிச் சென்றார். 1910 ஆம் ஆண்டில் தமது ஊரிலேயே காலமானார். (தமிழ்ப்புலவர் வரிசை, ஏழாம் புத்தகம், பகுதி - 3, பக்கங்கள். 1-2).

3. தி.த. கனகசுந்தரம் பிள்ளை

இவர் இலங்கை திருகோண மலையிலே 1863 ஆம் ஆண்டு ஆவணித்திங்கள் 24 ஆம் நாள் பிறந்தார். தந்தையார் பெயர் தம்பிமுத்துப்பிள்ளை. ஆசிரியர்கள் கதிரைவேற்பிள்ளை, கணேச பண்டிதர் ஆகியோரிடம் கல்வி கற்றார். சிறு வயதினிலேயே இலக்கிய இலக்கணங்களைக் குன்றா ஊக்கத்துடன் கனகசுந்தரனார் கற்று, மிகச் சிறு வயதினிலே மறைசையந்தாதி முதலிய நூல்களுக்குப் பொருள் உரைக்கத்தக்க ஆற்றலைப் பெற்று விட்டார். பதினான்காவது அகவையில் இளந்தமிழ்ப்புலவர் என்னும் பெயர் திருகோண மலையிலேயே கனக சுந்தரனாருக்கு உண்டாகி விட்டது.

ஆங்கிலம்

அகவை பதினேழு நிரம்பும் வரையில் தாம் பிறந்த இலங்கை நாட்டிலேயே தமிழையும், ஆங்கிலத்தையும் நன்கு கற்ற கனகசுந்தரனார், தமது பதினெட்டாம் வயதில் 1880 ஆம் ஆண்டில் சென்னையை அடைந்து கல்வி கற்க விரும்பினார். ஒரு வீட்டை வாடகைக்கு அமர்த்திக் கொண்டு அதில் தனிமையாகத் தங்கினார். செங்கல்வராய நாயகர் பாடசாலை, பச்சையப்பன் கல்லூரி, மாகாணக் கல்லூரி ஆகியவைகளில் சேர்ந்து கல்வி கற்றார். தேர்வுகள் யாவற்றினும் இவரே முதல்வராக நின்றார். இளங்கலைத் தமிழிலும், மற்றையவற்றிலும் இவரே முதன்மையாய் விளங்கினார்.

சிறிது காலம் வேலையில்லாமல் இருந்து, சிற்றூர் எனும் ஊரில் ஒரு பாடசாலையில் சிறிது காலம் தலைமையாசிரியர், பிறகு சைதாப்பேட்டை ஆசிரியப் பயிற்சிக் கல்லூரியில் சிறிது காலம் ஆங்கில ஆசிரியர், பின்னர் நுங்கம் பாக்கத்தில் கல்விப்பிரிவு அலுவலகத்தில் கணக்காளர் வேலை சில காலம், பிறகு அரசியலார் செயலகத்தில் மனதிற்குப் பிடித்த வேலையில் அமர்ந்து வேலையைத் திறம்படச் செய்து மேலதிகாரிகளின் நன்மதிப்பையும் பெற்றார். பிறகு வேலையில் அங்கு உயர்வு பெற்றுச் சிறப்படைந்தார். இறுதி வரை அவ்வலுவலை நன்கு பார்த்து முடிவில் உதவி ஊதியமும் பெற்றார்.

கல்வியும், தொழிலும்

மனைவியை இழந்த பின் துன்பத்தை மறப்பதற்குக் கல்வியைத் தோழமை கொண்டார். அறிஞர் சிலருடன் தமிழ் நூல்களையும், இலக்கணத்தையும் மேலும் நன்றாக ஆராய்ந்தார். கனகசுந்தரனாரின் பெரும் புலமைத்திறத்தை உணர்ந்த

கிறித்துவக் கல்லூரியின் தலைமையாசிரியர் அக்கல்லூரியிலும் தமிழ்ப் பேராசிரியராக அமர்ந்து பணி புரியுமாறு கனக சுந்தரனாரைக் கேட்டுக் கொண்டார்.

தமிழ் வளர்த்துத் தொண்டு புரிதற்கு இது தக்க வழி என்றுணர்ந்த அவர் இப்பணியை மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்று மாணவர்கட்கு கல்விச்செல்வத்தை வரையாது வாரி வழங்கினார். மாணவர் பலரும் இவரின் கல்வியறிவினால் திறமையுடன் இருந்தனர். பலரும் அவரிடம் கல்வி கற்க விரும்பினர். மாணாக்கரின் கல்வி அறிவுத்தரம் அறிந்து தக்க சங்க நூல்களையும், இலக்கண, இலக்கியங்களையும் இனிதாக போதித்து அவர்களைத் தமிழறிஞர்களாக்கினார். அவரின் இல்லத்தில் எப்போதும் கற்பவர் கூட்டத்தினால் செந்தமிழ் முழக்கம்முழங்கிக் கொண்டிருந்தது.

மாணாக்கர் சிலர்

சோமசுந்தர முதலியார், மணி திருநாவுக்கரசு முதலியார், மோசூர் கந்தசாமி முதலியார், பி.ஏ.வித்துவான் சுப்பிரமணிய ஆச்சாரியார் முதலியோர் கனக சுந்தரனாரிடம் தமிழ்க் கற்றவர்கள்.

தமிழ் நூற்பணி

கனகசுந்தரனார் காலத்திலேயே நூல்களை அச்சிட்ட அறிஞர்களில் பெரும்பாலார் தாம் அச்சிடும் நூல்களைக் கனக சுந்தரனாரிடம் காண்பித்து ஆராயச் செய்து அவருடைய உடன்பாட்டோடு வெளியிட்டனர். பல நூல்கள், “இந்நூல், திரு. த.கனகசுந்தரம் பிள்ளையவர்களால் பார்வையிடப்பட்டது.” என்னும் குறிப்புடன் வெளியாயின. ஆறுமுக நாவலர் அவர்கள் நூல்கள் பதிப்பிக்கும் போது பிழைத் திருத்தஞ் செய்து கொடுத்துப் பேருதவி புரிந்தனர்.

கம்பராமாயணம் பால காண்டத்திற்கு உரையொன்றும் எழுதி முடித்தார். வட மொழி, தென் மொழிகளில் வல்லவராகிய சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப்பிள்ளை அவர்களோடு ஒன்றுபட்டு நம்பியகப் பொருளுக்குப் புத்துரை ஒன்றும் எழுதினார்.

தமிழ் நாவலர் சரிதை, ஈழ மண்டலத் தேவாரம்முதலியன கனக சுந்தரனாரின் குறிப்புரையோடு வெளியாயின. இவர் வடமொழியிலும் புலமை பெற்றிருந்த படியால் வால்மீகி இராமாயணத்தில் சுந்தர காண்டத்தைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்தார். அந்நூல் 1811 ஆம் ஆண்டில் கலியாணராமஜயர் என்பவரால் வெளியிடப் பெற்றது.

இறுதி

ஈழ நாட்டில் பிறந்து இந்நாட்டில் கல்வி கற்றுப் பெரும்புலவராக விளங்கித் தமிழ்த் தொண்டு செய்த இவருக்கு இறுதிக்காலம் அறுபதாம் அகவையில் உடல் நோய் வாய்ப்பட்டு தக்க மருந்தளித்தும், பலிதமின்றி 1922 ஆம் ஆண்டு ஆனித்திங்கள் பருவடல் நீத்துப் புகழுடலைப் பெற்றார். மாணாக்கர்கள் சூழ்ந்து பணி செய்தனர். (தமிழ்ப்புலவர் வரிசை, ஏழாம் புத்தகம், பகுதி-3, பக்கங்கள். 28-33).

4. குமாரசுவாமிப் புலவர்

அ.குமாரசுவாமிப் புலவர் 1855, தைத்திங்கள் பதினெட்டாம் நாள், யாழ்ப்பாணம் நன்னாகத்தில் அம்பலவாணபிள்ளை என்பவருக்கும் சிதம்பர அம்மையார் என்பவருக்கும் அருந்தவச் செல்வனாகப் பிறந்தார். புலவரின் குலம் சைவ வேளாண் குலம், புலவரின் தந்தையாகிய அம்பலவாணபிள்ளை சிவ வழிபாட்டிலும் சைவத் திருமுறைகளை ஓதுவதிலும் மிகுந்த பற்றுடையவர்.

கல்வி

குமாரசுவாமிப்புலவர் மல்லாகம் ஆங்கிலப் பாட சாலையில் கல்வி பயின்றார். பிறகு முருகேச பண்டிதர் என்பவரிடம் இலக்கண இலக்கியங்களைக் கற்றார். நாக நாத பண்டிதர் என்பவரிடம் வடமொழியைக் கற்றார். இலக்கிய இலக்கணங்களைத் தாமே ஆழ்ந்து கற்றார். செய்யுள் பாடுவதிலும், கட்டுரைகள் எழுதுவதிலும் சொற் பொழிவுகள் செய்வதிலும் வல்லுநரானார்.

ஆசிரியத் தொழில்

குமாரசுவாமிப்புலவரின் கல்வித்திறமையை சி.வை.தாமோதரம் பிள்ளை நன்கு உணர்ந்து ஏழாடையில் உள்ள அவர் தொடங்கிய சைவ வித்தியா சாலைக்குத் தலைமையாசிரியராகக் குமாரசுவாமிப் புலவரை அமர்த்தினார். குமாரசுவாமிப்புலவர் பல ஆண்டுகள் அவ்வேலையைத் திறமையுடன் பார்த்தார். 1892 ஆம் ஆண்டு குமாரசுவாமிப் புலவருக்குத் திருமணம் நடைபெற்றது. விசாலாட்சி, அம்பலவாணன், முத்துக்குமாரன் எனும் மூவர் மகவாகத் தோன்றினர்.

இந்தியா வருகை

புலவர் இரண்டு, மூன்று முறை இந்தியாவிற்கு வருகை புரிந்து சிவப்பதிகளை வணங்கிச் சென்றார். ஒரு முறை திருவாவடுதுறை சென்று அவ்வாதீனத்தாராலும்

பாராட்டப் பெற்றார். பாண்டித்துரைத் தேவர் முதலிய தமிழ்வாணர்களும் புலவரைப் புகழ்ந்து போற்றினர்.

ஏழாலை வித்தியா சாலையை விட்ட பின் குகதிரைவேற்பிள்ளை என்பவர் தொகுத்த அகராதிக்குத் துணையாக இருந்து உதவி புரிந்தார். பிறகு 1902 ஆம் ஆண்டு முதல் ஆறுமுக நாவலருடைய சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலைக்குத் தலைமையாசிரியராக அமர்ந்திருந்து இறுதி வரை அப்பணியை நடத்தினார். பாண்டித்துரைத்தேவர் தாம் அமைத்த மதுரை தமிழ்ச் சங்கத்தில் புலவரையும் ஓர் உறுப்பினராக அமைத்துத் தமிழ்ச் சங்க அலுவல்களிலும் புலவரை ஈடுபடுத்தினார்.

இயற்றிய நூல்கள்

1. கம்பராமாயணம் பாலகாண்ட அரும்பதவுரை
2. நீதிநெறி விளக்கப் புத்துரை
3. தண்டியலங்காரப்புத்துரை
4. யாப்பருங்கலக்காரிகைப் புத்துரை
5. வினைப் பகுபத விளக்கம்
6. சாணக்கிய நீதி வெண்பா
7. இலக்கியச் சொல்லகராதி
8. தமிழ்ப்புலவர் சரித்திரம்
9. இதோபதேசம்
10. சிசுபாலசரிதம்
11. இராமோதந்தம்
12. இரகுவமிச சரிதாமிர்தம்
13. சிவத்தோத்திரக் கவித்திரட்டு
14. மேகதூதக்காரிகை
15. ஏகவிருத்த பாரதாதி
16. மாவைப்பதிகம்
17. கலைசைச் சிலேடை வெண்பா அரும்பதவுரை
18. இலக்கணசந்திரிகை என்பனவும் வேறு சில சிறிய செய்யுள் நூல்களுமாம்.

இறுதி

வாழ்நாள் முழுவதையும் பயன்படுத்திய புலவர் 1922 சித்திரைத்திங்கள் 25 ஆம் நாள் தமது 67 ஆம் வயதின் விண்ணுலக வாழ்வை அடைந்தார். (தமிழ்ப்புலவர் வரிசை, ஏழாம் புத்தகம், பகுதி - 3, பக்கங்கள். 33 - 35).

5. அம்பலவாண நாவலரின் கல்விப்பணி

ஆறுமுக நாவலர் வழி வந்த ஞான பரம்பரையினருள் "நாவலர்" என்னும் பட்டம் பெற்று வழங்கப் பெற்ற இருவருள் ஆ.அம்பலவாண நாவலர் (1885 - 1932) என்பவர் குறிப்பிடத்தக்கவர். (கலாநிதி க.கைலாசபதி, ஈழத்து இலக்கிய முன்னோடிகள், பக்கம்.104).

நாவலருடைய ஆற்றல், அறப்பற்று, ஆளுமை இவற்றால் ஈர்க்கப்பட்டு அவரைத் தமது தலைவராகவும், வழிகாட்டியாகவும் ஏற்றுக் கொண்டவர்கள் சிவஞான முனிவருக்குப் பின் படித்தவர் ஒருவர் என்றால் சங்கர பண்டிதரே என்று பாராட்டப் பெற்ற நீர் வேலி சிவசங்கர பண்டிதர் (1829 - 1870) "தமிழ் தந்த தாமோதரம் பிள்ளை" என்று புகழப் பெற்ற சிறப்பிட்டி சி.வை.தாமோதரம் பிள்ளை (1832 - 1901), தலை சிறந்த தமிழ்ப்புலவராக இலங்கையிலும், தமிழ்நாட்டிலும் போற்றப்பட்ட சுன்னாகம் பூ.முருகேசப் பண்டிதர் (1829 - 1900), நாவலர் பாடங் கேட்ட இருபாலைச் சேனாதிராய முதலியாரிடம் கல்வி கற்ற காரைநகர் பிம்மபூரி மு.கார்த்திகேயப்புலவர் (1819 - 1898), நல்லூர் வே.சம்பந்தப்புலவர் முதலியோர் நாவலருக்குச் சம காலத்தவர்களாவர். அவருக்கு ஒத்தாசை புரிந்தவர்கள். அவரைத் தமது தலைவராக வரித்துக் கொண்டவர்கள். (மேலது, பக்கம்.105).

"நாவலர் தனித்தவர் அவருக்கு வாரிசு இல்லை. அவருடைய மாணாக்கர்கள் மகா படித்தவர்கள் என்று சொல்வார்கள். ஆனால் அவரைப் போலத் தருமத்தை நீதியைச் சிந்தித்தவர்களல்லர்" நாவலர் (1968) என்ற பிரசுரத்திலே பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை மேற்கண்டவாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

திரிகரண சுத்தியுடன் நாவலருக்கு இணை நாவலரே என்ற சிறப்புடையோரில் ஒருவர் அம்பலவாண நாவலர். (மேலது, பக்கங்கள். 105 - 106).

ஆறுமுக நாவலரின் ஆசீர்வாதத்தைச் சிறு பிராயத்திலேயே பெற்று அவரது அடிச்சுவட்டிலே சென்ற அம்பலவாணர், தான் செய்ய விரும்பிய பணிகளுக்கு முழுமையாகத் தன்னை அர்ப்பணிக்கு முகமாக பிரமசரிய விரதத்தையும் மேற் கொண்டொழுகினார். வடமொழி, தென்மொழி, ஆங்கிலம் முதலியவற்றிற் புலமை,

பிரசங்க வன்மை, கல்வித்தானத்தில் மிகுந்த ஈடுபாடு, நூலாக்கத்தில் அக்கறை என்பன நாவலர்களிடத்து இவர் கண்டு பின்பற்றிய பண்புகள்.

ஆறுமுகப்பிள்ளைக்கு “நாவலர்” பட்டம் வழங்கிய திருவாவடுதுறை ஆதீனமே அம்பலவாணருக்கும் அதே பட்டத்தை வழங்கியது, இவரின் கல்வித் தொண்டின் சின்னம் ஆக விளங்குவது வட்டுக்கோட்டை இந்துக்கல்லூரி. ஆரம்பத்திலேயே வேதனமின்றியும், சொற்ப வேதனத்திலும் ஆசிரியப்பணிபுரிய முன்வந்த இளைஞர்களை ஈர்த்தது. அம்பலவாண நாவலரின் அப்பழுக்கற்ற சேவை மனப்பான்மையும் அவர் ஆறுமுக நாவலர் பால் காட்டிய அளப்பரிய பக்தியுமே ஆகும். அம்பலவாண நாவலரும், ஆசிரியரும் பாடசாலைப் பணியை ஆறுமுக நாவலரவர்களுக்குச் செய்யும் தொண்டாகவே கருதினார் என்று கூறப்படுகிறது.

அம்பலவாண நாவலர் ஆறுமுக நாவலரவர்களைத் தமது தெய்வமாகவே கொண்டு வாழ்ந்த குரு பக்தியின் அற்புத வெளிப்பாடு “நாவலர் சற்குரு மணி மாலை.”

“ஆறுமுகநாவலன் அடியிணை பரவதும்

தேறுமுகவிற்பம் திகழ்தரற் பொருட்டே”

என்று நூலின் இறுதியில் பாடியிருக்கிறார். நாவலரின் மருகரும், மாணாக்கருமான பொன்னம்பலப்பிள்ளை, பெருமானார் விதேக முக்தியடைந்த வேளையிற் சொல்லிய செய்யுளிலே,

“ஆறுமுக ஐயற்கே ஆட்செய்யப் பெற்றனம்பாம்

வேற்றங்கள் வேண்டா எமக்குமெய்”

எனப் பதிவிட்டுள்ளார். (மேலது, பக்கங்கள். 106 – 107).

இலங்கையிலிருந்து தமிழறிஞர் பலர் இந்தியாவிற்குச் சென்று மொழித் தொண்டும், சமயப்பணியும் ஆற்றி வந்துள்ளனர். நாவலரும் தமிழகத்திற் பல ஆண்டுகள் வாழ்ந்து புராணங்களுக்குப் பயன் நிகழ்த்தியும், பல சமயப் பிரசங்கங்கள் புரிந்தும் சற்பணிகளில் ஈடுபட்டும் வந்தார். மதுரைச் சங்கத்தின் தொடக்க காலத்தில் இலங்கை அறிஞர் சிலர் அதன் வித்துவ உறுப்பினராகத் திகழ்ந்தனர். பாண்டித்துரைத்தேவர் இலங்கைத் தமிழறிஞர் பலரை நன்கு அறிந்தவராகையால் அவர் தம் வரிசை அறிந்து கௌரவித்தனர்.

வி.கனகசபைப்பிள்ளை, ஆ.முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை, அ.குமாரசுவாமிப் புலவர், சி.செந்தில் நாதையர் ஆகியோருடன் அம்பலவாண நாவலரும் மதுரைச் சங்கத்துத் தமிழ் வித்துவான் வரிசையில் வீற்றிருந்தவராவார். (மேலது, பக்கம்.108).

ஆலயத் திருப்பணிகள்

ஆறுமுக நாவலர் பணி போல, சைவத்தையும், தமிழையும் வளர்க்கக் கூடிய நிறுவனங்களை இலங்கையிலும், தென்னிந்தியாவிலும் தாபித்தார். திருநெல்வேலி நெல்லையப்பர் கோயிலுக்கு அணித்தாக அமைக்கப்பட்ட திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் மடாலயம், சிதம்பரத்தில் நிருவிய திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள் கோயில் திருப்பணி முதலியனவும், யாழ்ப்பாணத்திலே சித்தன் கேணியில் சில கோயில் திருப்பணிகளும் இவரது நாமத்தை இன்றும் நினைவூட்டிக் கொண்டிருக்கின்றன.

ஆங்கிலப் பாடசாலை - சித்தன் கேணி ஆங்கிலப் பாடசாலைத் தாபனம் தலையாயது. வண்ணார் பண்ணையில் ஆறுமுக நாவலரது முயற்சி பின்னர் யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியாக வளர்ச்சியுற்றது போல, அம்பலவாண நாவலரது அரும்பணி வட்டுக்கேட்டை இந்துக்கல்லூரியாக மலர்ந்துள்ளது.

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளி வந்த "சண்முகநாதன்" என்னும் பத்திரிகையில் (21.3.1913.) "சமாசாரங்கள்" என்னும் பகுதியில் வரும் செய்தி - அவருக்கு இருந்த மரியாதையைப் புலப்படுத்துகின்றது.

"புநீமத் அம்பலவாணை சுவாமியாரவர்கள் இவர்கள் யாழ்ப்பாணத்துச் சித்தன் கேணியைத் தமது சென்ம பூமியாக உடையவர். தங்கள் வாழ்நாளில் பெரும்பாகத்தைப் பாண்டி நாட்டில் போக்கியவர். நகரத்து வணிகராலும், பிறராலும் பெரிது மதிப்புற்றவர்கள். புநீலபுநீ ஆறுமுக நாவலரவர்களின் சீட வர்க்கத்தவரென்றும் கூறுப. ப்ரம்ம தர்க்கஸ்தவ மொழிபெயர்ப்பு நூலும் சற்குரு மணிமாலை என்னும் பிரபந்தமும் செய்தவர்கள். இப்போ தூத்துக்குடி மார்க்கமாகத் தம்மிரு சீடரோடும் கொழும்பில் புநீ.க.நமசிவாயம் ஜே.பி.அவர்கள். புநீ.க.சுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் முதலிய கனவான்கள் வரவேற்று மாலையிட்டுப் பந்தர் சோடித்து அலங்கார வண்டியிலழைத்து உபசரித்தார்கள். ஆரிய திராவிட ஆங்கில வித்துவானும் சங்கீத சாகித்திய பண்டிதனும் பரம்பரைப் புலவரேறும் தமிழ்ச்சங்க அங்கத்தவரும் இலங்கை இராசவாசல் முதலியாருமாகிய சிநீமான் சிற்.கைலாசபிள்ளையவர்களும் உபசரணையிற் பங்கு பற்றினார்கள். சாமியார் கொழும்பிலே பிரசங்கமாரி பொழிகிறதாகவும் அறிகிறோம். யாழ்ப்பாணத்திற்கெப்போ வருவாரென்றாவலோடு எதிர்பார்க்கிறோம். வந்தாற்

பிரசங்கமாரி பொழிவதாகவும், அநேக ஊர்த் திருத்தங்கள் செய்யப் போவதாகவும் நினைக்கிறோம்.” (மேலது, பக்கங்கள்.109 - 110).

இம்மேற்கோளில் அக்காலத்து உரைநடையின் பண்பு, சில செய்திகளை அறியலாம். அம்பலவாண நாவலர் யாழ்ப்பாணத்தில் இருக்கும் போது “அநேக ஊர்த்திருத்தங்கள் செய்யப் போவதாக” பத்திரிகை குறிப்பிடுவது கவனிக்கத்தக்கது. அவருடைய செல்வாக்கிற்கு உட்பட்ட நவாலியூர்ச் சோமசுந்தரப்புவர் (1880 - 1953), ஆசிரியர் சின்னத்துரை, திரு. நாகலிங்கம் முதலியோர் வட்டுக்கோட்டை சைவ ஆங்கில வித்தியா சாலையிலே கற்பித்த காலத்தில் சமூகச் சீர்திருத்த விவகாரங்களிலும் ஈடுபாடு கொள்ளலாயினர். “இவர்கள் காலத்தில் கோயில்களில் தாசியர் நடனம், உயிர்ப்பலி, வழிபடவரும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களை இம்சித்தல் போன்ற கேடுகள் மலிந்திருந்தன.” வித்தியாதானம் செய்தல், சமூகச் சீர்கேடுகளை நீக்குதல் முதலானவற்றில் அம்பலவாணர் ஆர்வமுடையவராய் இருந்தார். அவரது தார்மிக ஆதரவுடனேயே நவாலியைச் சேர்ந்த இவைத்தியலிங்கம் என்பவர் “சைவ பாலிய சம்போதினி” என்னும் பத்திரிகையையும் ஆரம்பித்துச் சில காலம் நடத்தினர்.

கடிதச்செய்தி

அம்பலவாண நாவலர் யாழ்ப்பாணத்துக்கு ஒரு தடவை வந்திருந்த போது, சிதம்பரத்திலிருந்து ச.பொன்னம்பலப்பிள்ளை, சுன்னாகம் அருமாரசுவாமிப் புவருக்கு எழுதிய கடிதம் ஒன்றிலே குறிப்பிட்ட செய்தி.

“அம்பலவாண நாவலர் உங்கு வந்தது தாங்களும் கைலாய பிள்ளையும் எழுத அறிந்ததேன். விசேட சமஸ்கிருத உணர்ச்சியும், தடைபடாது பேசும் வன்மையும் நமது தேசத்தவர்கள் பலரை வசீகரிக்குமென்று எண்ணுகிறேன். நம்ம தேசத்து இங்கு வந்து நல்லவரென்பது எனது கொள்கை. இங்கே வந்து வித்தியாசாலைக்கு வந்தால் ஏற்ற முறையில் உபசரிப்பது நன்றென்று எண்ணுகிறேன். (7.3.1913) ”

ஆறுமுக நாவலர் சிதம்பரத்திலே தாபித்த வித்தியாசாலைத் தரும் பரிபாலகராக இருந்த பொன்னம்பலப்பிள்ளை அளித்துள்ள சான்றுரை அம்பலவாணரைப் பற்றி சமகாலத்துப் பெரியோர் கொண்டிருந்த மதிப்பை எமக்குக் காட்டுகிறது.

ஆறுமுகநாவலர் பிறந்த யாழ்ப்பாணத்து நல்லூரிலேயே 1856 ஆம் ஆண்டு பிறந்த திருச்சிறிறம்பலம் கைலாசப்பிள்ளை, இளமையிலேயே யாழ்ப்பாணத்தில் தமிழும், ஆங்கிலமும் கற்று விட்டு அரசாங்க சேவையில் இலிகிதராகச் சில ஆண்டுகள் கடமையாற்றினார். பிறரிடம் கற்றவற்றோடு தாமும் தமிழ் இலக்கண,

இலக்கியங்களையும், வட மொழியையும் ஆழமாகக் கற்றறிந்தார். பின்னர் அரசாங்க சேவையிலிருந்து ஓய்வு பெற்றுத் தென்னிந்தியாவிலே தலயாத்திரை மேற்கொண்டு சில ஆண்டுகள் அங்கு வசித்தார். அக்காலத்திலே நூற்பதிப்பிலே ஈடுபட்டிருந்த சி.வை.தாமோதரம் பிள்ளைக்குத் துணை புரிந்தார். தமது யாத்திரையின் போது தமிழகத்துத் தமிழறிஞர் நட்பில் உ.வே.சாமிநாதையர் நெருங்கிய நண்பராயினர்.

திருவாவடுதுறை ஆதீனத்து சுப்பிரமணிய தேசிகர் இவருக்கு “வித்துவான்” என்ற பட்டம் வழங்கிப் பொன்னாடை போர்த்திப் பாராட்டினார். பேரறிஞர்களினதும், பெரு மக்களினதும் மதிப்பைப் பெற்று வாழ்ந்த கைலாச பிள்ளையிடம் சில காலம் பாடங்கேட்டவர்களுள் பிற்காலத்தில் விபுலாநந்த அடிகள் எனப் பெயர் பெற்ற மயில்வாகனனும் ஒருவர். சேர்.பொன். இராமநாதனும் இவரிடம் சமய, தத்துவ நூல்களைக் கற்றுத் தெளிந்தார் எனத் தெரிகிறது. “வடதிருமுல்லை மும்மணிக்கோவை” என்னும் பிரபந்தத்தையும், பல தனிச்செய்யுள்களையும் இயற்றிய இவர் பல சங்கங்களின் உறுப்பினராகவும் இருந்து பணியாற்றினார். கொழும்பில் சில காலம் வாழ்ந்தமையால், அக்காலத்து ஆங்கிலக் கல்வியாளர் சிலரையும் சிங்கள, பௌத்த அறிஞர்களையும் அறிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பு இவருக்குக் கிட்டியது.

இலங்கையை ஆண்ட பிரித்தானிய கவர்னர் இவருக்கு “இராசவால்” என்ற விருது அளித்தார். தமிழ், இசை, வடமொழி, ஆங்கிலம் ஆகியவற்றில் பாண்டித்தியம் பெற்று விளங்கிய இவர் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு ஈழத்தமிழர் அறிஞர்களின் சிறந்த பிரதிநிதியாகக் கொள்ளத்தக்கவர். அத்தகையவர் அம்பலவாண நாவலர் மீது பெரு மதிப்புக் கொண்டிருந்தார்.

பௌஷ்கராகமத்துக்கு உமாபதி சிவாச்சாரியார் வட மொழியில் எழுதிய விருத்தியுரையைப் பவித்திரமாக அச்சிட்டு வெளியிட்டார் அம்பலவாண நாவலர். “பௌஷ்கர விருத்தி சைவ சித்தாந்தப் பொக்கிஷம்” என்பர். “ப்ரம்ம தர்க்க ஸ்தவம்” என்னும் வடமொழி நூலையும் தனக்கே உரிய தமிழ் நடையில் மொழி பெயர்த்தார். அவர் இயற்றிய நூல்கள் பிற்காலத்தில் கவனிப்பார் இன்மையால் கிடைத்தற்கரியவாயின.

இலங்கைத் தமிழிலக்கிய வரலாறு ஆழமாகவும் கூர் நோக்குடனும் ஆராயப்பட்டு வரும் இந்நாட்களில் அம்பலவாண நாவலரது நூல்கள் ஆய்வாளர் கவனத்திற்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டும். வடமொழிப் பயிற்சி காரணமாக

மணிப்பிரவாள நடையில் எழுதினார். இந்நடையினைச் சிலர் கண்டித்தனர். “சண்முகநாதன்” என்ற பத்திரிகையிலே 1914 ஆம் ஆண்டு ஆசிரியருக்குக் கடிதம் என்னும் பகுதியிலே புனைபெயரில் வெளிவந்த சில கடிதங்களிலே நாவலரின் மிதமிஞ்சிய வடமொழிப் பிரயோகம் பற்றிக் கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டது. வடமொழிச் சொற்களைப் பெருமளவிற்கு குறைத்து எழுதுதல் விரும்பத்தக்கது என்றும் அவ்வாறு எழுதுதல் சாலும் என்றும் கடிதங்களிற் கூறப்பட்டது. அக்கட்டுரையினை ச.சரவணமுத்துப்பிள்ளை எழுதியிருத்தல் கூடும். (மேலது, பக்கங்கள்.113 - 114).

காரைக்காலில் இருந்து வெளி வந்த “திராவிடமந்திரி” என்னும் பத்திரிகையின் 17.6.1893 இதழிலே வெளி வந்த செய்தி

திசை, வட சொல் கலவாச் சிறப்புத்தமிழ்

என்னும் தலைப்பின் கீழ் ஓர் உரைப்பகுதி காட்டப்பட்ட பின், “திசை, வடசொற்கள் காணப்படின் தெளிவுடையோர் களைந்து காட்டுக.” என்று கூறி முடிக்கப்பட்ட கடிதத்தில் “தனித்தமிழ் காட்ட விரும்புவோன்” என்று ஆசிரியர் பெயர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இப்பத்திரிகையின் ஆசிரியராக ஈழத்துத் தமிழ்ப் பண்டிதர் ச.விசுவலிங்கப்பிள்ளை என்பார் கடமையாற்றினார் என்பது ஓர் சுவையான தகவல்.

ஒரு இதழில் பத்திராதிபதர் பற்றிச் செய்தி

“..... வித்துவ பிரசித்தி பெற்ற பூர்வீக ஆறுமுக நாவலரவர்கள் மாணாக்கனும், அந்நாவலரவர்கள் காலத்தே சிதம்பர சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலையிலே தலைமைத் தமிழ்ப்புலமை நடத்தினவனும், திருவெண்காட்டுச் சமீப பெருந்தோட்டத்திலே சில மாசங்கள் வசித்துத் தமிழ் பயின்றவனும், நாக பட்டணம் நேட்டிவ் ஹைஸ்கூலிலும் கும்பகோணம் டவுன் ஹைஸ்கூலிலும் தமிழ்ப் பண்டித நடாத்தினவனும் தற்காலம் சேலத்து ஓதரிலே போர்ட் ஹைஸ்கூலில் தமிழ்ப்பண்டிதனாயிருப்பவனுமாகிய நான், இத்திராவிட மந்திரி என்னும் பத்திரிகையை..... இந்த வார முதலாகப் பூரண நிர்வகிப்புடனே நடத்தத் துணிந்தேன்

இங்ஙனம்

ச.விசுவலிங்கப்பிள்ளை

தமிழ்ப்பண்டிதன்.”

அம்பலவாணரின் தனித்துவமான ஒரு நடைப்பாங்கு

“ஒன்றில் ஐயற்று வந்தோரிருவருள் வியகாரத்தில் ஒருவர் மற்றொருவரைப் பார்த்து இது யார் சொல்லியது, யாரெழுதியது?” என்று வினவுவார்க்கு, நாவலர் சொல்லியது, நாவலரெழுதியதென்று விடையிறுக்கப்படுமெனின் அதற்கதுவே சித்தாந்தம். அதில் ஐயமில்லை. இது இந்நாள் நமது தமிழுலக வாய்ப்பாடு. ஆரிய உலகத்தும் சென்றவரை இதுவும் ஓர் வாய்ப்பாடு..... எம்பெருமான் வந்தருளிய புண்ணியந்தான் இந்நாள் நாவலர் யாம், பாவலர் யாம், ஞானிகள் யாம், யோகிகள் யாம் எனப் பல்லோரும் அங்கங்கு ஞானமும் ஆசாரமுடையவர்களாய்ப் பொருளும் புகழும் பூஜ்யதையும் பெற்று வாழும் அவரவர் இன்ப வாழ்வு என்பது யாரறியாதார்!” (மேலது, பக்கம்.115).

இலங்கைத் தமிழறிஞர் பலருக்குத் தமிழ்நாட்டிலே செட்டிகள் ஆதரவளித்து வந்திருக்கின்றனர். தக்க பொருளுதவியின் துணை கொண்டு சிதம்பரத்தில் ஒரு மடத்தை அமைப்பித்தார். அம்மடத்திலேயே தமது அந்திய நாட்களைக் கழித்து இயற்கை எய்தினார். யாழ்பாணத்துச் சைவப் பெரியார்கள் சிலர் சிதம்பரத்தில் மரணமடைந்தனர். சபாபதி நாவலர், சுவாமிநாத பண்டிதர், செப்பறைச் சிதம்பர சுவாமிகள், உரையாசிரியர் வேலுப்பிள்ளை உபாத்தியாயர், இலக்கண சுவாமிகள் எனப்படும் முத்துக்குமாரத் தம்பிரான், அம்பலவாண நாவலர் முதலியோர் இவர்களுள் இயம்பத்தக்கவர்கள் என இந்நூல் பதிவிடுகின்றதால் இவரைப் பற்றி அறியலாம். (மேலது, ப.116).

இவ்விதம் இலங்கைத் தமிழறிஞர்கள் பலர் தமிழ் அறத்தொண்டுகள் பல செய்துள்ளமை போற்றுவதற்கு உரியது.

துணை நின்ற நூல்கள்

1. கலைக்களஞ்சியம்,

பத்தாம் தொகுதி - இணைப்புத் தொகுதி

(பொருட்குறிப்பு அகராதியும் அடங்கியுள்ளது.)

தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம் வெளியீடு, சென்னை. முதல் பதிப்பு 1968.

கலைக்களஞ்சிய அலுவலகம், பல்கலைக்கழகக் கட்டடம், சென்னை - 5.

ஓரியன்ட் லாங்மன்ஸ் லிமிடெட்,

36- ஏ, மவுண்ட் ரோடு, சென்னை - 2.

2. ஈழத்து இலக்கிய முன்னோடிகள்

கலாநிதி க.கைலாசபதி,

குமரன் பப்ளிகேஷன்ஸ், 12(3) மெய்கை விநாயகர் தெரு,

குமரன் காலனி 7 ஆவது தெரு,

வடபழனி, சென்னை - 600 026.

முதல் பதிப்பு அக்டோபர் 1986.

3. தமிழ்ப்புலவர் வரிசை, பகுதி- 3,

திரு.சு.அ.இராமசாமிப்புலவர்,

திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், லிமிடெட்,

சென்னை - 1, மதுரை - 1. திருநெல்வேலி - 6.

முதல் பதிப்பு - 1955. மறுபதிப்பு - 1968.

ஈழத்தவரின் தொடக்ககாலத் தமிழ் ஆய்விதழ் முயற்சிகள்

திரு. ஜெ.கார்த்திக்,
தஞ்சாவூர்.

முன்னுரை

ஈழத்தில் 19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதி மற்றும் 20ஆம் நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் தமிழியல் ஆய்வுகள், விவாத முன்னெடுப்புகள் தோற்றம்பெற்றன. இவை பருவ இலக்கிய இதழ்கள், சமய இதழ்கள், அறிவியல் அடிப்படையிலான ஆய்விதழ்கள் மூலம் கட்டுரையெழுதுகை முறையில் நிகழ்த்தப்பெற்றன. ஈழத்துத் தமிழ் சார் பகுப்புகளின் மீதான ஆராய்ச்சிப் போக்கிற்கு இவை அடித்தளமிட்டன. தமிழ் வளர்ச்சியில் ஆய்வியல் நோக்கில் ஈழத்தவர் பங்கெடுத்தமை பற்றி விவாதிக்கின்றபோது அவர்களின் ஆய்விதழ் முயற்சியானது ஈழத்து அறிவுத்துறை வளர்ச்சி என்ற நிலையில் பார்க்க இயலும். மரபு ரீதியான ஆய்வினை விடுத்து நவீனத்துவ ஆய்விற்கு மடைமாற்றம்பெற உதவியாக ஆய்விதழ்கள் உற்பத்தியானது ஈழப்பரப்பில் தோற்றம்பெற்றன. இதற்கான பின்னணிக் காரணங்கள், அதன்விளைவால் தொடக்கத்தில் உருப்பெற்ற ஆய்விதழ்கள் உள்ளிட்ட செய்திகளை எடுத்துரைப்பது இக்கட்டுரையின் முதன்மை நோக்காகும்.

கட்டுரை எழுதுகையும் ஈழத்துக் களப்பின்னணியும்

ஆய்விதழ்களைப் பார்ப்பதற்கு முன் ஆய்வுக்கட்டுரைகள் எழுதுவதில் ஈழத்தவர் பங்கெடுத்தமை பற்றிப் பார்ப்பதும், அதற்கான அவர்களின் கால, களச்சூழலைப் பார்ப்பதும் இங்கு தவிர்க்க இயலாதது. இன்னும் கூறின் ஆய்வுக்கருத்துருக்களை வெளியிடுவதற்காக அன்று இருந்த சமயத்தை முன்னிறுத்திய ஆய்வுப்போக்கு, வெகுசனக் களத்தின் போதாமை, வணிக நோக்கிலான இதழ்கள், தமிழகத்து இதழ்களின் ஆய்வு அரசியல், குறிப்பாக வாசகர் தெரிவு முதலிய பற்பல காரணங்களால் ஈழத்து ஆய்வாளர்களுக்கு எழுந்த நெருக்கடிகள்தாம் ஈழத்தில் ஆய்விதழ்கள் உருப்பெறக் காரணிகளாக இருந்தன. பேராசிரியர் செ.யோகராசா, ஈழத்தில் தமிழ் ஆய்விதழ்கள் நடத்த ஆய்வாளர்களுக்கு ஏற்பட்ட சிக்கலை உயர்கல்வி நிறுவன அளவுகோளை வைத்து நோக்கியுள்ளார்.

“நவீன ஆய்வு முயற்சி என்பது ஆரம்பத்தில் நான் குறிப்பிட்ட இயல்புகள் வழி நோக்கும்போது பல்கலைக்கழகம் போன்ற உயர்கல்வி நிறுவனங்களையும் அவை வெளியிடுகின்ற ஆய்விதழ்களையும் சார்ந்திருக்க வேண்டியது அவசியமானதும் தவிர்க்கவியலாததென்பதும் வெளிப்படையானது. ஆயினும் ஈழத்து தமிழ் ஆய்வுச் சூழல் அதன் ஆரம்ப நிலையில் - நடைமுறையில் - அதற்கான சாத்தியப்பாடு அற்றதாகவிருந்தது. பல்கலைக்கழகம் போன்ற உயர்கல்வி நிறுவனங்கள் உடனடியாகவோ பரவலாகவோ ஆரம்பிக்கப்பட முடியாத நிலைமை காணப்பட்டமையே அதற்குக் காரணமாக அமைந்தது.” (செ.யோகராசா, 2003:8) என்று குறிப்பிடுகிறார்.

இலங்கையில் 1942 இல்தான் முதல் பல்கலைக்கழகமாக இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் தோற்றம் பெறுகின்றது. தோன்றியவுடன் ஆய்விதழ் உருவாக்குதல் என்பது அந்த நேரத்தில் பல்கலைக்கழகத்துக்கு உகந்த சூழலாக இல்லை என்பதே நிதர்சனம். இந்த இடத்தை மத, சமூக, இலக்கிய அமைப்புகள் கைக்கொண்டிருந்தன.

ஆய்விதழ் பகுப்பு உருவாதற்கு முன் சில பருவ இதழ்களின்வழி தமிழ்சார் ஆய்வு விவாதங்கள், அவற்றின் வெளியீடுகள், மதிப்பீடுகள் ஆகியன ஈழத்துப்பரப்பில் நிகழ்ந்தன. அவற்றில் உதயதாரகை முக்கிய இடம் வகிக்கின்றது. இலங்கையில் வெளியான முதல் தமிழ் இதழான உதயதாரகையானது 1841 முதல் மணிப்பாய் அமெரிக்கன் மிசன் வழியாக வெளிவந்தது.(ஆ.சிவநேசன், 2010:148) வெகுசன இதழாக இருந்தபோதும் ஆய்வுக்கருத்துக்களையும் விமர்சனங்களையும் பிரசுரிக்கும் பணியையும் குறிப்பிட்டளவு செய்தது. இவ்விதழின் நோக்கம் குறித்த பகுதியிலேயே, “உதயதாரகைப் பத்திரத்தில் கற்கை, சாத்திரம், பொதுவான கல்வி, பயிர்ச்செய்கை, அரசாட்சி மார்க்கம் முதலானவையைப் பற்றியும், பிரதான புதினச் சங்கதிகளைப் பற்றியும் அச்சடிக்கப்படும்” (உதயதாரகை, 1841:1) என்று குறிப்பிட்டுள்ளமை இங்கு நோக்கத்தக்கது. பின்னாளில் கிறிஸ்தவச் சார்பான கருத்துகளை அதிகம் வெளியிடுவதில் இது முனைப்பு காட்டியது.

சமயக் கண்டன அறிக்கைகள் வெளியிட்டும் விமர்சனத்தைச் சம்பாதித்துக்கொண்டது. இருப்பினும் - அறிக்கைகள் - மறுப்புரை எனத் தொடர்ந்து செய்ததால் ஆய்விற்கான விவாதப் புள்ளியை உயிர்ப்புடன் வைத்திருந்தது. பலரும் மறுப்புரை வழங்க, குறிப்பாக நாவலர் உள்ளிட்ட சைவ மதத்தினர் மறுப்புரைகள் வழங்க ஏதுவாக சான்றுத்தேடல் பரப்பும் விரிந்தது. இதன் காரணமாகவும் பேராசிரியர் செ.யோகராசாவும் உதயதாரகை இதழை (The Morning Star) ஆய்வுக்கருத்துருக்கள் வழங்கும் தொடக்ககால ஆய்விற்கான இதழாகக் கருதுகிறார். மேலும் அவர் ‘இந்து

சாதனம் (Hindu organ): இதழை முக்கியமான ஆய்வுக்கருத்து தாங்கிய இதழாகக் கருதுகின்றமை இங்கு நோக்கத்தக்கது. (செ.யோகராசா, 2003:10) உதயதாரகை கிறித்தவம் சம்பந்தமான கருத்துகள் தாங்கிய இதழாக வெளிவந்தநேரத்தில் சைவம் தொடர்பான கருத்துப்பரப்புரைக்கு அதிகளவு கட்டுரைகளையும், செய்திகளையும் தாங்கி 'இந்துசாதனம்' இதழ் 1889 முதல் வெளிவந்தது. இவ்விரு இதழ்களின் வழியான கருத்துகள், மறுப்புரைகள், விவாதங்கள் ஆகியன ஈழத்தின் தொடக்ககாலத் தமிழ் ஆய்வு ரீதியான இதழ் வரலாற்றை ஆராய்கின்றபோது தவிர்க்க இயலாத இடமவகிக்கின்றன. இவ்வாறு இவ்விரு சமயப் பின்புலங்களின் வாதங்கள், கண்டனங்கள், மறுப்புகள் தாங்கியதாகவே ஆரம்பகால ஈழத்துத் தமிழ் ஆய்வுச்சூழல் இதழ்களின் வழி உருப்பெற்றது. கா.சிவத்தம்பி, 19ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் ஆறுமுகநாவலருக்கும், கிறித்தவ மினரிகளுக்கும் இடையே அச்சு ஊடகக் கையாளுகையில் பெரிய பலப்பரிட்சையே நடந்துள்ளதெனக் கூறுகின்றார். (சி.பத்மராஜா, 2013:54) 1877 வாக்கில் எச்.எம்.சின்னத்தம்பியால் 'இலங்கை நேசன்' என்னும் இதழ் யாழ்ப்பாணம் லங்காசநகன் அச்சியந்திரச்சாலையில் இருந்து வெளியிடப்பட்டது. இலக்கணம், இலக்கியம், சைவசமயம் ஆகியவற்றினை விவாதிக்கும் சிறுகளமாக இது திகழ்ந்திருந்தது. (ஆ.சிவநேசன், 2010:151) இது முதலான இதழ்களில் ஆய்வு - விவாதங்கள் நடந்ததாக அறிகிறோம். பிற இதழ்கள் பெரும்பாலும் பொதுச்செய்திகள், சமயச்செய்திகள் மட்டுமே தாங்கி வந்த போதிலும் விவாதப்போக்கிலான ஆய்வுச்சூழலைப் பெரிதளவு கட்டமைக்கவில்லை. இந்நிலை 20ஆம் நூற்றாண்டில் ஆய்விற்கு - விவாதத்திற்கு மையப்படுத்தப்பட்ட தமிழ்சார் இதழ்கள் உருவாக அனுபவ வழியிலான வழிகளை ஈழத்தவர்க்கு அமைத்துக்கொடுத்தது.

யாழ்ப்பாண மாணவர் சங்கத் தோற்றமும் அறிவுச்சூழலும்

19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் கிளைவிட்ட நவீனத்துவ ஆய்வுக்கருத்துருவாக்கச் சிந்தனைகளாவன, அச்சு இயந்திரப் பயன்பாட்டின் அதிகரிப்பு, பழம் நூல்கள் பலவும் அச்சாக்கம்பெற்ற பின்னர் சான்றாதாரங்களாக ஏற்கத்தொடங்கியமை போன்ற காரணிகளால் ஆய்வு வெளியீடு அழுத்தம்பெறவும், காத்திரமான விவாதப்போக்குக்கு நகரவும் தொடங்கியது. குறிப்பாக 20ஆம் நூற்றாண்டின் 20, 30களில்தான் ஈழத்து ஆய்வுப்போக்கில் குறிப்பிட்ட மாற்றங்கள் விளைகின்றன. சைவசமயத்தின் தத்துவ விவாதப்போக்கினைக் கைக்கொண்டு நாவலரின் பிரதிவாதப்போக்கு அமைந்திருந்தது. இதனையடுத்து,

“நாவலரின் பாரம்பரியப் பேணுகை முயற்சியின் பின்னர், யாழ்ப்பாணத்துப் புலமைத்துவப் போக்கில் மிகப்பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது யாழ்ப்பாண மாணவ காங்கிரஸ்” (கா.சிவத்தம்பி, 1995:17)

என்ற கா.சிவத்தம்பியின் கூற்று இவ்வாய்வில் முக்கியமானது. 20ஆம் நூற்றாண்டில் ஈழத்தின் முதல் இரண்டு தசாப்தங்கள் நிறைவடைந்த பின்னர் யாழ்ப்பாண மாணவ காங்கிரஸ் அல்லது யாழ்ப்பாண வாலிப காங்கிரஸ் அமைப்பானது, முற்போக்குச் சிந்தனைகளை முன்னிறுத்தி இயங்கத்தொடங்கியது. கல்வியமைப்பில் மறுமலர்ச்சி ஏற்படுத்துவதையே தனது முதன்மைக் குறிக்கோளாக இவ்வமைப்பு கொண்டிருந்தது. சமூகத்தின் அனைத்துப் பிரச்சினைகளையும் கல்வி மலர்ச்சி என்ற கோணத்திலேயே அணுகியது. (அ.கௌரிகாந்தன், 1992:13) மேலும் 1924இல் நடந்த இந்த அமைப்பின் முதலாவது மாநாட்டில் இவ்வமைப்பானது தேசிய கலை, இலக்கியம், இசைத் துறைகளில் சிறந்துவிளங்குவோர்க்கு பரிசு, பதக்கம் போன்ற ஊக்குவிப்பைச் செய்யும் எனவும் விஞ்ஞானம், புனைகதை, சமூகவரலாறு, வாழ்க்கை வரலாறு ஆகிய துறைகளில் தேசிய இலக்கியத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்காக முயற்சிகள் முன்னெடுக்கப்படும் போன்ற புரட்சிகரமான தீர்மானங்களும் (கா.சிவத்தம்பி, 1995:18) அவற்றின் செயலாக்கங்களும் ஈழத்து அறிவுச்சூழலில் நவீனத்துவத்தை அடுத்தச் சூழலுக்கு இட்டுச்செல்ல முயன்றன. குறிப்பாக விளிம்புநிலைமக்கள், பெண்கள்: ஊக்குவிப்பு இதில் முக்கியப்பங்காகும். ஈழத்து ஆய்விதழ் உருவாக்கங்களின் மீதான புறப்பார்வை சைவ - கிறிஸ்தவ - இசுலாமியச் சார்புநிலையிலிருந்து மாறி முற்போக்கு - அறிவியல் ரீதியான கலை இலக்கிய விவாதம் - நவீனத்துவம் என்ற ரீதியில் பார்வைபட யாழ்ப்பாண வாலிப காங்கிரஸின் பணிகள் முக்கியத்துவம் பெற்றன.

ஈழத்தவரின் தொடக்ககாலத்திய சில முக்கிய ஆய்விதழ்கள்

ஈழத்தில் வெளியான இதழ்களுள் ஆய்வுக்கு முழுவதும் இடமளித்த இதழ்கள், பெரும்பான்மையாக ஆய்வுக்கு இடம் அமைத்த இதழ்கள் என இரண்டு வகைப்பாடுகளில் காண இயலும். ஈழத்தில், நவீனத்துவமான தொடக்ககால ஆய்வு இதழ்களுக்குள் ‘ஞாயிறு இதழ்’ முக்கியப்பங்கு வகிக்கின்றது. ஏறக்குறைய ஓர் ஆய்விதழ் வடிவமைப்பில் 1933ஆம் ஆண்டு முதல் யாழ்ப்பாணக் கலாநிலையத்தின் வெளியீடாக வெளியானது. இருதிங்கள் வெளியீடாக அமைந்த இவ்விதழ்க்கு சுவாமி உருத்திரகோடீஸ்வரர் ஆசிரியராகவும், க.தி.நடேசராஜா துணை ஆசிரியராகவும் இருந்து கடைமையாற்றினர். இந்தக் கலாநிலைய அமைப்பின் ஆய்விதழ் நோக்கமாக,

1. இலக்கியம் தத்துவஞானம், பௌதிக சாத்திரம், ஓவியம், நாகரிகம், சரிதம் என்னும் இவற்றில் இந்தியாவும் இலங்கையும் அடைந்த பேறுகளை ஆராய்ந்தறிதல்.
2. இவற்றை இக்கால ஆராய்ச்சியறிவின் முறையில் விளக்குதல்.

(ஞாயிறு, 1933 ஆணி-ஆடி: ப.i)

ஆகியனவற்றைப் பார்க்கலாம். இவ்வமைப்பின் இத்தகு நோக்கம் நிறைவேற்ற, முழுவதும் ஆராய்ச்சிக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கும் வகையில் இவ்விதழ் வெளியாகியிருக்கின்றது. இவ்விதழ்க்குக் கட்டுரை எழுதுவோருக்காக வழங்கப்பட்ட குறிப்பில்,

“கட்டுரைகள் அனுப்பும் அன்பர்கள் தமிழ்மக்கள் வரலாறு, ஏனையோர் வரலாறு, தமிழ் இலக்கிய இலக்கண நூலுரைகள், பக்தி ஞான நூலுரைகள், சம்ஸ்கிருத காவியாலங்கார நாடகங்கள், தத்துவ தருக்க நூலுரைகள், சங்கீத சித்திர சிற்பக் கலைகள், மேற்றிசை நவீன பௌதீக நூல்கள் முதலான பொருள்களைக் குறித்து இஞ்ஞான்றை அறிவொளியால் சரித்திர முறையில் ஆராய்ச்சியுரைகளாக வரைந்தனுப்புவார்களாக.”

(ஞாயிறு, 1933 ஆணி-ஆடி: ப.iii)

என்று, அறிவொளி - சரித்திரமுறைமை என்று மரபுக்கட்டமைப்பிலிருந்து மாறி நவீன ஆய்வுமுறை நோக்கி ஆய்வுத்தடத்தை அமைக்க முயன்றிருக்கின்றது. இந்நோக்கிலிருந்து பின்னாளில் ஞாயிறு இதழ் விலகிய பதிவும் கிடைக்கப்பெறவில்லை. இன்னும் கூறப்போனால் செந்தமிழ்ச்செல்வி முதலிய பழந்தமிழ் இதழ்களில் கட்டுரை எழுதிப்புகழ்பெற்ற காஞ்சிபுரம் சேனாபதி நடேச செட்டியார் உள்ளிட்ட தமிழகத்து அறிஞர்களும் இதில் கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளனர் என்பதிலிருந்து இவ்விதழின் தமிழகச் செல்வாக்கின் அடிப்படையிலான வளர்ச்சியினை அறியலாம்.

தமிழ் - சம்ஸ்கிருதசார் ஆய்வுக்கருத்துகள் தாங்கி யாழ்ப்பாணத்தில் வெளிவந்த மிகமுக்கிய இதழ் 'கலாநிதி' ஆகும். ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கத்தினரின் வெளியீடாக இது வந்தமையால் இவ்விதழ் இவ்வித முக்கியத்துவத்தைப் பெறுகின்றது எனலாம். KALA NIDHI - A Quarterly Journal of The Jaffna oriental studies society என்று இதன் ஆங்கிலப்பதங்களை இவ்விதழின் இறுதிப்பக்கத்தில் மேனாட்டு முறைப்படித் தெளிவாகவே குறிப்பிட்டுள்ளது. மூன்று மாதங்களுக்கு ஒருமுறை என்னும் முறைமையில் 1942ஆம் ஆண்டுமுதல் வெளியானது. (கலாநிதி, ஆடி, 1942) கலை,

இலக்கியம், வரலாறு தொடர்பான கட்டுரைகள், கதை, கவிதை படைப்பாக்கங்கள், புத்தக விமர்சனம் எனப் பகுப்புகளின் கீழ் ஆக்கங்களை நிரல்படுத்தி ஓர் நேர்த்தியை இவ்வாய்விதழ் கடைபிடித்திருக்கின்றது. பெரும்பாலும் ஆய்வுக் கட்டுரைகளுக்காகவே பக்கங்கள் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. விபுலானந்த அடிகள், வியாகரண மகோபாத்தியாய் ஸ்ரீ.வை.இராமசுவாமி சர்மா முதலிய தலைசிறந்த தமிழ்-சமஸ்கிருத அறிஞர்களின் ஆய்வுக்கருத்துகளைத் தாங்கி இவ்விதழ் வெளியானது. ஸ்ரீ.சு.நடேசபிள்ளை, ஞானப்பிரகாசர், சி.கணபதிப்பிள்ளை முதலியோர் இவ்விதழின் ஆசிரியர் குழுவில் இருந்தனர். ஞாயிறு இதழின் ஆசிரியராக இருந்த ஸ்ரீ சுவாமி உருத்திரகோடசுவரர் தான் இதற்கும் தலைமை ஆசிரியராக இருந்துள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

திருகோணமலையில் தையம்மாள் நடத்திய மாதர் ஐக்கிய சங்கமம் 'மாதர்மதி மாலிகை' என்ற இதழை நடத்தியதாக அறிகிறோம். (செ.யோகராசா, 2022 ஜூன்:11) பெண்களின் மத்தியில் பெண்ணிய விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்த 1927ஆம் ஆண்டு வாக்கில் இவ்விதழ் கருத்துரைகள், விவாதங்கள் தாங்கி, மிகக் காத்திரமாக வடக்குப் பிரதேசத்தில் வெளியாயிருந்தது. பெண்கள் முன்னேற்றத்திற்காக, தமிழ், தமிழ்ப்போதினி, கலாவல்லி ஆகிய ஈழத்து இதழ்கள் 1920 வாக்கில் தோன்றி மறைந்தன என்றும், தமிழ்மகள் இதழ் சிறிதுகாலம் தொடர்ந்து பின் நின்றுபோனதென பேராசிரியர் யோகராசா குறிப்பிடுவார். (செ.யோகராசா, 2003:13,14) இந்தக் காலகட்டத்தில் கோ.ந.மீனாட்சியம்மாள் மலையகத் தமிழ்ச்சமூகத்திற்கென இதழியல்வழி பல பங்களிப்புகளை ஆற்றினார். 1930களில் வந்த தேசபந்து இதழின் ஆசிரியராகவும் இருந்து காத்திரமான கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

1948ஆம் ஆண்டுவாக்கில் இலங்கையின் கலாச்சார தகவல் பகுதியானது 1948ஆம் ஆண்டுவாக்கில் 'ஸ்ரீ லங்கா' என்னும் இதழை வெளியிட்டது. இதன் முதல் ஆசிரியராக குலசபாநாதன் இருந்துள்ளார். முக்கியமான ஆய்வுக்கட்டுரைகள் தாங்கி வெளிவந்துள்ளது. (செ.யோகராசா,2003:16) பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் இருந்து வெளியான மாணவர்களுக்கான 'இளங்கதிர் இதழ்' (1948) மற்றும் அகில இலங்கைத் தமிழ் ஆசிரியர் சங்கம் 'ஆசிரியதீபம்' (1945) என்ற இதழைக் கற்கை நெறிகளுக்காக நடத்தியதாக அறிகிறோம். இது முதலிய இதழ்கள் யாவும் ஆய்வுகளுக்கும் விவாதங்களுக்கும் பங்களித்து ஈழத்தில் அறிவுச்சூழலைப் பட்டைத்தீட்ட முனைந்தன.

1950-60ற்குப்பிறகு நவீனத்துவ ஆய்வானது ஆய்விதழ்கள் வழியும் ஏனைய இதழ்கள் வழியும் மார்க்சியப் பின்னணியில் இயங்கத்தொடங்கின. கைலாசபதி, சிவத்தம்பி ஆகியோர் இந்தத் திருப்புமுனையை ஈழத்துப்பரப்பில் செய்ய முனைந்தனர். பல்கலைக்கழகங்கள் அதிகளவிலும், நீண்டகாலத்திலும் ஆய்விற்கு முக்கியத்துவம் தரும் வகையில் ஆய்விதழ்களை நடத்தும் பணியைச் செய்யத்தலைப்பட்டன. அது ஈழத்தவரால் மட்டுமல்லாமல் ஒட்டு மொத்த இலங்கைத் தமிழர்களாலும் முன்னெடுக்கப்பட்டன. இதில் யுத்தகாலத்தில் உருப்பெற்ற தமிழ்த்தேசியக் கருத்துப்பின்னணியிலும் ஆய்விதழ்கள் நடத்தப்பட்டன. இக்கட்டுரை தொடக்ககாலச் சூழலை மட்டும் ஆராய்வதால் மார்க்சியம், தமிழ்த்தேசியம் சார் ஆய்வியல் சூழல் பற்றி இக்கட்டுரை விவாதிக்கவில்லை.

தொகுப்புரை

ஈழத்துத் தமிழ்ச் சூழலில் ஈழத்தவர்கள் மரபுவழிக் கல்வியினை ஏனைய இலங்கைப் பகுதியினரைக் காட்டிலும் அதிகம் பெற்றிருந்தனர். திண்ணைப்பள்ளி, சைவசமய மடங்கள், அமெரிக்க மின் நிறுவனங்கள் எனப் பலவும் இவர்களுக்குக் கல்வி வழங்கியிருந்தன. இவற்றிலிருந்து உருவானோரில் பெரும்பாலானோர் நடத்திய நாளிதழ்களும், வாரஇதழ்களும் மதரீதியில் ஏதோ ஒரு சார்புகளைக் கொண்டே இயங்கினர். ஆய்வுச் செயல்பாட்டிற்கு விவாதம் முக்கியப் பங்காற்றுகின்றது. 'விவாதங்களில் மறுப்புரைத்தலிலும், சான்று முன்வைப்பிலும் ஈழத்துத் தமிழ்ச் சூழலில் உதயதாரகை மற்றும் சைவசமயத்தவரின் செயற்பாடுகள் ஈழத்து ஆய்வுச் செயற்பாட்டின் முக்கியப் பகுதியாகும். உதயதாரகை, இந்துசாதனம் முதலானவை ஆய்விதழ்க் கட்டமைப்பில் இல்லையெனினும் ஆய்விற்கான விவாதங்களை விறுவிறுப்பாக்கியதில் பெரும்பங்கு வகித்தன. இருபதாம் நூற்றாண்டில் தோற்றம்பெற்ற தேசியக் கருத்தியல், மேனாட்டு ஆராய்ச்சி வளர்ச்சி, புரட்சி, அச்சுப்பணிகளின் பரவலாக்கம் முதலானவை ஈழத்துத் தமிழ் ஆய்வுச் சூழலை நவீனப்படுத்தியது. யாழ்ப்பாண மாணவர் காங்கிரஸ் இதில் முக்கியப் பங்கு வகிக்கின்றது. சமயங்களுக்கான ஆய்வுகள் என்ற நிலைமாறி தமிழியலின் அனைத்து அம்சங்களையும் விவாதிக்கும் களமாகத் தோற்றம்பெறத் தொடங்கியது. ஞாயிறு, கலாநிதி, ஆசிரியதீபம், மாதர்மதி மாலிகை உள்ளிட்ட முக்கியமான இதழ்கள் அறிவியல் பூர்வமான தமிழாய்வுப் பரப்பினை விரித்துச் சென்றன. இவற்றைத் தொடக்ககாலமாக மதிப்பிட்டு இவ் ஆய்வு இதழ்கள் இக்கட்டுரையில் எடுத்தாளப்பட்டிருக்கின்றன.

துணைநின்றவை

1. உதயதாரகை சஞ்சிகை, இலங்கை, 7 ஜனவரி 1841, பக்.1-8.
2. ஞாயிறு இருதிங்கள் இதழ், யாழ்ப்பாணக் கலாநிலையம் வெளியீடு, யாழ்ப்பாணம், ஆணி-ஆடி 1933. தொகுதி-1.
3. கலாநிதி காலாண்டு இதழ், ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கம், யாழ்ப்பாணம், ஆடி 1942, கலை 1, கதிர் 2.
4. கௌரிகந்தன், அ. யாழ்ப்பாண சமூக உருவாக்கமும் விபுலானந்தரும், சாளரம் வெளியீடு, யாழ்ப்பாணம், இலங்கை, 1992.
5. சிவத்தம்பி, கா. யாழ்ப்பாணத்தின் புலமைத்துவ மரபு - ஓர் இலக்கிய வரலாற்றுக் கண்ணோட்டம், சுதந்திர இலக்கிய விழா அமைப்புக் குழு வெளியீடு, நுகேகொட, இலங்கை, 1995.
6. சிவநேசச்செல்வன், ஆ. ஈழத்துத் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் ஓர் ஆய்வு-1930ஆம் ஆண்டுவரை, டிசைன் லப், கொழும்பு, இலங்கை, 2010.
7. சிவம், கோப்பாய். இலங்கையில் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் சஞ்சிகைகள் (1841-1984) ஒரு கையேடு, சர்வசக்தி குருகுலம், கிளிநொச்சி, 1985.
8. பதமராஜா, சி. "தமிழ்மொழி, தமிழிலக்கிய வளர்ச்சியில் 19ஆம் நூற்றாண்டுக் கிறிஸ்தவப் பத்திரிகைகள்." தவத்திரு தனிநாயகம் அடிகள் நூற்றாண்டு விழா ஆய்வரங்கக் கட்டுரைகளின் தொகுப்பு, 2003, பக். 50-56.
9. யோகராசா, செ. "ஆய்வுக்குப் பயன்படும் ஆரம்பகாலச் சஞ்சிகை (மண்டிரீ) பாரதி (1948-1949)" ஞானம் கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை, 2022 ஜூன், இதழ் 265, பக். 10-11.
10. யோகராசா, செ. ஈழத்துத் தமிழியல் சார் ஆய்விதழ்கள் ஒரு கண்ணோட்டம், கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம், இலங்கை, 2003.
11. நூலகம் தரவுத்தளம் <https://noolaham.org/>

தனிநாயக அடிகளாரின் தமிழ்ப்பணி

முனைவர் நாகுமாரி

வேலூர்

முன்னுரை

தமிழ் உலகளாவிய மொழி 'யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்' என்ற தேன் தமிழ்த் தொடர் தமிழருக்கு உரியது. தமிழர் பரந்த மனப்பான்மை கொண்டவர்கள் வேற்றுநாட்டிலிருந்து தமிழகத்திற்கு வரும் அனைத்து மக்களையும் அகம் குளிர, முகம் மலர வரவேற்றுப் போற்றுபவர்கள்.

தமிழ்மொழி அனைவரையும் இணைக்கக்கூடியது. தன்னை விரும்பி கற்பவரின் நெஞ்சங்களைப் பிணைக்கக் கூடியது. அதனால் தான் இன்று உலகின் பல மூலைகளில் வாழும் அறிஞர்கள் எல்லாம் ஒன்று படுகின்றனர். தமிழின் உயர்ந்த தன்மையைப் பாராட்டுகின்றனர். உலகத் தமிழ் அறிஞர்கள் எல்லோரும் ஒன்றுபடுவதற்குரிய ஓர் அமைப்பை உருவாக்க பெரும் முயற்சியை எடுத்து அதில் மிகப் பெரிய வெற்றி பெற்றார் ஓர் அறிஞர். அவர்தான் தலைசிறந்த தனிநாயக அடிகளார். அவரால் தொடங்கப்பட்ட நல்ல அமைப்பு தான் உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம்.

அடிகளார் தோற்றம்

இயற்கை அன்னையின் இனிய இருப்பிடம் இலங்கை. இதனை ஈழம் எனவும் சொல்வர். பேச்சு மொழியாகிய தமிழை மூச்சு மொழியாக்கி உள்ளிழுக்கும் தமிழ் மக்கள் அங்குண்டு. யாழ்ப்பாணம் போன்ற இடங்கள் இனிய தமிழின் இருப்பிடங்களாகும். அங்கனம் புகழ்பெற்ற யாழ்ப்பாணத்தில் தனிநாயகர் பிறந்தார். அவருடைய பெற்றோர் இவருக்கு 'சேவியர்தனிநாயகம்' என்று பெயர் சூட்டினர்.

அடிகளாரின் தொடக்கக் கல்வி

இலங்கையில் தமிழர் வாழும் பகுதிகளில் நல்ல தமிழ்ப் பெயர்களே நிலவுகின்றன. அங்கு தமிழர்கள் தாம் வாழும் ஊர்களுக்குத் திருநெல்வேலி, புதுக்கோட்டை என்ற பெயர்களையும் சூட்டி இருக்கிறார்கள்.

அப்படிப்பட்ட ஓர் ஊர் தான் 'ஊர்க்காவல்துறை' என்பது. ஊர்க்காவல் புனித அந்தோனியார் பள்ளி கிறித்துவப் பெரியோர்களால் சிறப்புடன் நடத்தப்படுவது. அப்பள்ளியில் தான் தனிநாயக அடிகளார் தம் தொடக்கக்கல்வியைப் பயின்றார். தொடக்கக் கல்விதான் ஒருவருடைய எதிர்கால வாழ்க்கைக்கு அடிக்கல் போன்றது. எனவே, தனிநாயகர் தொடக்கக் கல்வியை ஆர்வமுடன் கற்றார்.

அடிகளாரின் மேல்நிலைக் கல்வி

தனிநாயகர் தம்முடைய உயர்கல்வியைப் புனித பத்திரீசியார் கல்லூரியில் தொடர்ந்தார். அவருடைய மனம் இறையருளை நாடியது. எனவே அவர் இறையியல் படிக்க விரும்பினார். தம்முடைய 17ஆம் வயதில் கொழும்பிலுள்ள பொரளை இறையியல் கல்லூரியில் சேர்ந்தார்.

கிறித்துவ மத துறையின் மையமாக விளங்குவது உரோம் என்னும் நகரம். அங்கு தான் கிறித்தவ மதத்தின் சமயக் கல்வி கற்பிக்கப்படுகின்றது. அங்கு சிறந்த அறிஞர்களே அனுப்பப்படுவார்கள்.

தனிநாயக அடிகளாருக்கு அவ்வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அடிகளார் 1934ஆம் ஆண்டு உரோம் நகருக்குச் சென்றார்.

உரோம் நகர் சென்று இறையியல் ஆராய்ச்சி செய்பவர்களை 'இறையியல் பேரறிஞர்' என்று கூறுவர். அதற்கு டி.டி. என்னும் பட்டம் வழங்கப்படும். அந்த மேலான பட்டத்தைத் தனிநாயக அடிகளார் தமது 25 ஆம் வயதிலேயே பெற்றுவிட்டார்.

அடிகளார் ஏற்ற பணிகள்

1941ஆம் ஆண்டு தனிநாயக அடிகளார் தமிழகத்திற்கு வந்தார். தமிழகத்தில் வடக்கன்குளம் தெரேசா பள்ளியில் ஆசிரியராக பணிபுரியத் தொடங்கினார். வடக்கன்குளத்தில் வாழ்ந்த உழவர் குருசாமி என்பவரிடத்தில் தமிழ்க் கற்றார். பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை என்னும் சங்க நூல்களில் தம் மனத்தைப்பறி கொடுத்தார். அதன் விளைவாக அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்ப் படிக்க தடைப்பட்டது அவரது இனிய உள்ளம். அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த் துறையில் சேர்ந்து படித்து தமிழில் முதுகலைத் தமிழ் பட்டம் பெற்றார். அப்பொழுது அவருக்கு ஆசிரியராய் இருந்தவர் 'பல்கலைச் செல்வர்' தெ.பொ. மீனாட்சி சுந்தரனார் ஆவார்.

பின்பு தனிநாயகர் மொழியியல் துறையில் ஆய்வு செய்து (எம்.லிட்.) முதுகலை இலக்கியம் பட்டமும் பெற்றார். அவருடைய மனதைக் கவர்ந்த சங்க

இலக்கியங்களையே அடிகளார் தமது எம்.லிட். ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொண்டார். சில ஆண்டுகள் இலங்கை, மலேசியா பல்கலைக்கழகங்களில் பேராசிரியராகப் பணியாற்றினார்.

அடிகளாரின் அருந்தமிழ்த்தொண்டு

"என்னை நன்றாய் இறைவன் படைத்தனன்

தன்னை நன்றாய்த் தமிழ்ச்செய்யுமாறே"

என்பவை திருமூலரின் வைர வரிகள். இவ்வைர வரிகளுக்கு ஏற்பவே அடிகளார் அன்னைத் தமிழுக்கு அரும்பணியாற்றியுள்ளார்.

தமிழ்நாட்டிற்குள்ளேயே தமிழ், தமிழ் என்று முனங்கிக் கொண்டிருக்காமல், தமிழின் பெருமையை உலகளாவிய வகையில் உலவவிட்டவர், தனி நாயக அடிகளே. அடிகளார் சங்க காலத்தின் பெருமையை பல இடங்களிலும் விளக்கிப் பேசினார். தமிழ் அறியாத நெஞ்சங்களில் தமிழை ஊன்றி வைத்தார். பல அறிஞர்கள் தமிழின் பெருமையை மறந்திருப்பதைக் கண்டு வேதனைப்பட்டார்.

சங்க இலக்கியம் பற்றிய சொற்பொழிவு ஒன்றில் தனி நாயகர் கீழ் வருமாறு பேசுகிறார்:

“இந்திய வரலாற்று நூல்களை எடுத்து நோக்கினால் மாக்ஸ் முல்லர், வின்றர்னிட்சு போன்றவர்கள் வடமொழி இலக்கியத்தின் பெருமையை விரித்து கூறுவர். தமிழ் இலக்கியத்தைப் பற்றி, ஒரு சொல்லேனும் ஒரு குறிப்பேனும் காணக் கிடையாது.

"இந்தியப் பண்பு, இந்திய நாகரீகம் என அவர்கள் மொழிவன எல்லாம் திராவிட நாகரீகம், திராவிட மொழிகள் இவற்றையே அடிப்படையாகக் கொண்டவையாயினும், பல்லாண்டுகளாக நடுநிலைமை கடந்தோர் பலர் இவ்வுண்மையை மறைத்துள்ளனர். இன்று இவ்வுண்மையை எடுத்துக் கூறுவதற்குப் பெரிதும் மனத் துணிவு வேண்டியுள்ளது. ஆதலால் உலகம் நம்மை உணராமல், பாமரராய், விலங்குகளாய் உலகனைத்தும் இகழ்ச்சிச் சொல்லப்பான்மை கெட்டு, நாமது தமிழர் எனக் கொண்டு இங்கு உயிர் வாழ்ந்து வந்துள்ளோம்"

மேற்கண்ட பகுதிகளிலிருந்து தனிநாயக அடிகளாரின் அளவற்ற தமிழ்ப் பற்று நன்கு விளங்குகின்ற தன்றோ?

தமிழ் மொழியின் மேன்மையினை நிறுவப் பல சான்றுகளைத் தம் நூல்களில் தந்திருக்கின்றார் தனிநாயக அடிகளார். அவற்றில் சில வருமாறு:

1. போர்த்துக்கல் நாட்டுத் தலைநகரான லிஸ்பன் கண்காட்சியில் 1554ஆம் ஆண்டில் அச்சிடப்பட்ட ரோமன் வரிவடிவில் எழுதப்பட்ட தமிழ் இலக்கண நூல் உள்ளது.
2. மொரிசியஸ் மக்கள் பேசிவரும் "கிரையோஸ்" என்னும் ஆங்கில பிரெஞ்சுக் கலவை மொழியில் தமிழ்ச் சொற்களான கறிவேப்பிலை, கொத்தமல்லி போன்ற சொற்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.
3. ஈராக்கின் பழம்பெரும் மக்களாகிய கல்தேயருடைய நகரின் பெயர் 'ஊர்' என்று வழங்கப்படுகின்றது. அங்குள்ள பெருங்கடவுளரின் பெயரும் ஆண் என்பதாம்.
4. தாய்லாந்து மன்னரின் முடிசூட்டு விழாவில் தொன்று தொட்டுப் பழந்தமிழ் திருவெம்பாவைப் பாடல் பாடப்பட்டு வருகிறது. அங்கு மணிமேகலைத் தெய்வ வழிபாடு இன்றளவும் நடைபெறுகிறது.
5. ஜாவாத் தீவின் பழங்குடியினரிடையே சேரர், சோழர், பாண்டியர் என்னும் குலப்பெயர்கள் இன்றளவும் இருந்து வருகின்றன.
6. 'மா' என்ற சொல் தமிழில் குதிரையை குறிப்பதாகும். கம்போடிய நாட்டுக் கிராம மக்கள் குதிரையை 'மா' என்று அழைத்தனர். இவையெல்லாம் தனிநாயக அடிகளாரின் தமிழ்த் தொண்டினை விளக்குவனவாகும்.

உலகத் தமிழ் மன்றம் உதயம்

ஊருக்குள் உறங்கிய தமிழை உலகெல்லாம் மணக்கும்படி செய்தவர் தனி நாயக அடிகளார்.

அவருடைய ஆர்வ மிக்க சிறிய முயற்சியால் உலகத்துத் தமிழ் அறிஞர்களை எல்லாம் ஒன்று திரட்டினார். 1964ஆம் ஆண்டில் உலகத் தமிழ் மன்றம் உதயமாயிற்று. அம்மன்றம் பல நாட்டவரின் இதயங்களை எல்லாம் ஈர்த்தது. இந்நிலையில் தான் அடிகளார் பல நாடுகளிலும் உள்ள தமிழ் அறிஞர்களை ஒன்று திரட்டி ஓரிடத்தில் அமரச் செய்தார். அதுதான் முதல் உலகத் தமிழ் மாநாடு.

1966ஆம் ஆண்டு 132 தமிழ் அறிஞர்கள் 22 நாடுகளில் இருந்து கோலாலம்பூரில் கூடினார். இந்த மாபெரும் பணிக்குச் செயலாளராக விளங்கியவர் நம் தனிநாயக அடிகளாரே. முதல் உலகத் தமிழ் மாநாடு 1966ஆம் ஆண்டில் கோலாலம்பூரிலும், இரண்டாம் உலகத் தமிழ் மாநாடு 1968ஆம் ஆண்டு சென்னையிலும், மூன்றாம் உலகத் தமிழ் மாநாடு 1971ஆம் ஆண்டு பாரிசிலும் நான்காம் உலகத் தமிழ் மாநாடு

1974ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்திலும் அடிகளாரின் சீரிய முயற்சியால் இனிதே நடைபெற்றன.

தனிநாயக அடிகளார் இயற்றிய நூல்கள்

தனி நாயக அடிகளார் அரிய நூல்கள் பலவற்றைத் தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் இயற்றியுள்ளார். தனி நாயகருக்கு சங்க இலக்கியங்களின் மேல் அளவு கடந்த பற்று உண்டு.

சங்க இலக்கியங்களின் பெருமையை உலகறியச் செய்வதற்காகவே அவர் பிற மொழிகளைக் கற்றுக் கொண்டார். அவர் அறிந்த மொழிகள் மொத்தம் 13.

தமிழ், சமஸ்கிருதம், கிரேக்கம், இலத்தீன், ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு, ஜெர்மன், போர்ச்சுகீஸ், ஸ்பானிஷ், ஹிப்ரு, சிங்களம், இரஷ்யன், இத்தாலி ஆகியனவாகும்.

அடிகளார் தேனினும் இனிய செந்தமிழ் நூல்களை எழுதியுள்ளார். அவையாவன:

சங்க இலக்கிய சிறப்பு இயல்புகள், சங்க இலக்கிய இயற்கைக் கோட்பாடுகள், ஒன்றே உலகம், தமிழ் தூது என்பனவாகும். தனிநாயக அடிகளார் இயற்றிய அனைத்து நூல்களையும் உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் வெளியிட்டுள்ளது.

வாழ்நாளெல்லாம் தமிழ்ப் பணிக்காகவே ஓயாது உழைத்த தனிநாயக அடிகளார் ஐந்தாம் உலகத் தமிழ் மாநாடு நடைபெறுவதற்கு நான்கு மாதங்களுக்கு முன்னால் இவ் உலகை விட்டுப் பிரிந்தார். 1980ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர்த் திங்கள் முதல் நாள் அடிகளார் இறைவனோடு இரண்டறக் கலந்து விட்டார்.

தொகுப்புரை

1981ஆம் ஆண்டு ஐந்தாம் உலக தமிழ் மாநாடு மதுரையில் தொடங்கியது. அப்போது அன்னைத் தமிழறிஞர் தனிநாயக அடிகளாருக்குத் தமிழக அரசு சிலை வடித்து தன் நன்றியைப் புலப்படுத்திக் கொண்டது.

அல்லும் பகலும் தமிழுக்கு அயராது உழைத்த தனிநாயக அடிகளாரை அயல்நாடுகளில் எல்லாம் தமிழின் புகழ் பாடிய அவ்வினிய தமிழ்க் குயிலை தமிழர்கள் தங்கள் உயிரோடு வாழும் நாள் வரையில் மறக்க மாட்டார்கள்.

துணை நூல்கள்

1. ராஜ்குமார் சந்திரசேகரா, பாரதியின் கனவை நனவாக்கிய தனிநாயகம் அடிகள், வீரகேசரி-2011
2. ந.முருகேசபாண்டியன், தமிழாய்வினுக்கு வித்திட்ட தனிநாயகம் அடிகளார், தினமணி, 8 பெப்ரவரி-2011
3. டாக்டர் வே. அந்தணிஜான் அழகரசன், தனிநாயக அடிகளின் வாழ்வும் பணியும், தங்கம் பதிப்பகம், இலங்கை -1984
4. அமுதன் அடிகள், தனிநாயகம் அடிகள், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், 1993.
5. இரபிசிங் ம.பி.தனிநாயகம் அடிகளாரின் ஆய்வுகள், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை-113.

செம்மொழி வளர்த்த இலங்கைச் செம்மல்கள்

த. சங்கீதா

மதுரை

ஆய்வுச் சுருக்கம்

இந்தியாவிலும் பிறநாடுகளிலும் பொதுவாகத் தமிழ் மக்கள், இலங்கைக்கும் தமிழுக்குமுள்ள தொடர்புகளை நன்கு அறியாமல் உள்ளது வேதனை. சிங்களர்களும் அவர்கள் மொழியும் தோன்றுவதற்கு முன்புதோன்றி நிலை பெற்று வாழ்ந்து வரும் நம் தாய்மொழி. இலங்கையில் இன்பத்தமிழ் எவ்வாறு வளர்ந்ததென்பதையும் இப்பகுதியில் அறியலாம்.

கடல் கொண்ட பழந்தமிழ்க் கண்டமாகிய குமரிக்கண்டத்தின் ஒரு பகுதியாகப் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் ஈழம் இலங்கியது. சிங்களப் புலவர்களில் சிலரும் தமிழ் நூல்கள் இயற்றினர்.

கண்டியில் ஆடி மாதத்தில் நடத்தப்படும் "பெரகரா" எனும் விழா முதலியன கண்ணகிக்கு உரியதாகும்.

புராணங்கள் பதினாறாம் நூற்றாண்டுகளில் தக்கிண கைலாச புராணமாகும். சங்கப்பாடல்களில் ஈழத்துப் பூதன்தேவனார் பாடல்கள் பல இயற்றியுள்ளார்.

சி.வை. தாமோதரம் பிள்ளை அறிஞரால் தமிழ் வளர்த்த தாமோதரனார் எனப் போற்றப்பட்டார். இலங்கையில் வாழும் தோகை மக்களும் தமிழரின்வளமும் தமிழ்ப்புலமையும் நிறைந்தவர்கள்.

யாழ்ப்பாண அரசர் காலத்திலும் தமிழ் வளர்ச்சி சிறப்புப் பெற்றது. குணவரசிங்கையரின் காலத்திற் படிராசசேகரம் எனும் வைத்திய நூல் தோன்றியது. சின்னத்தம்பி புலவர் இயற்றிய கல்வளை அந்தாதி, கரவை வேலன், கோவை முதலியன மிகச்சிறந்த நூல்களாகும்.

இலங்கையில் தமிழ்ச் சான்றோர்கள் நாடக நூல்களையும், எழுதியுள்ளனர். இலக்கண நூல்கள், உரைநடை நூல்கள், பத்திரிக்கைகள், தமிழ்க்கல்வெட்டுக்கள், பழமொழிகள் என அவர்கள் தங்களது தமிழ்ப் பணிகளை எல்லாத்துறைகளிலும் வளர்த்தனர். யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ப்பற்றாளர்களின் தமிழ்ப்பணி பற்றி ஆய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

திறனறிச் சொற்கள்

- கதிரைவேற்பிள்ளை
- தமிழ்ப் பற்று
- நூல்கள்
- இலக்கியம்
- தாமோதரனர்

முன்னுரை

ஆறுமுக நாவலர் பெருமானுடைய தந்தையராகிய கந்தப்பிள்ளை இருபது நாடகங்களுக்கு மேல் எழுதியுள்ளார். அவர் இறக்கும்போது கூட இரத்தினவல்லி விலாசம் எனும் நாடகத்தை எழுதிக்கொண்டிருந்தார். தமிழ் வியாகரணம் எனும் நூலை நெவினசு சிதம்பரம்பிள்ளை எழுதினார். தமிழ் “உரைநடையின் தந்தை” எனவும் “வசனநடை கைவந்த வள்ளலார்” எனவும் தமிழறிஞர்களாற் போற்றப்பட்டவர் நாவலர் பெருமானார். அக்காலத்தில் பிலிப்பு சீதமெல்லோ என்பவரும் புதிய ஏற்பாட்டைத் தமிழிலாக்கிப் பதித்தார். தமிழ்ப் பத்திரிக்கைகளில் மிகப் பழமையானது உதய தாரகையேயாகும். தாமோதரம் பிள்ளை, செந்திராதையர், முத்துத் தம்பிப் பிள்ளை முதலியோர் தென்னிந்தியாவில் நடந்த பத்திரிக்கைகளுக்கு ஆசிரியராயிருந்துத் தொண்டாற்றியுள்ளனர். அங்கு தமிழ்க் கல்வெட்டுக்கள் சிலதில் செய்யுட்கள் உள்ளது. அனூராதபுரியில் ஏழுகல்வெட்டுக்கள் கிடைத்துள்ளன. அம்மக்கள் பழமொழிகளைக் கையாள்வது அம்மொழிக்கு உறுதியும் சிறப்பையும் சேர்ப்பதாக அமையும்.

கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்கள் கட்டளைக்கலிப்பா சிறப்பாகப் பாடுவார். அவர் ஆன்றோர்கள் நிறைந்தசபையில் சதாவதானஞ் செய்த மாட்சி போற்றுதலுக்குரியதாகும். பல புலவர்கள் பல்வேறு காலச்சூழ்நிலைகளில் புலம் பெயர்ந்த தமிழர்களாக, வாழ்ந்தாலும் தமிழுக்குச் சிறந்த வகையில் தொண்டு செய்துள்ளார்கள் என்பதை இக்கட்டுரை வாயிலாக அறியலாம்.

தமிழ்க் கல்வெட்டுகள்

ஈழத்திலே தமிழ்க் கல்வெட்டுக்களும்பல உள. தமிழர்களே யன்றிச் சிங்கள மன்னரும் தமிழிலே கல்வெட்டுக்களை ஆக்குவித்துளர். கல்வெட்டுக்கள் சிலவற்றிலே சிறந்த செய்யுள்களுங் காணப்படுகின்றன. பொலனறுவையிற்

பதினொரு கல்வெட்டுக்கள் கிடைத்திருக்கின்றன. அங்குள்ள சிவன் கோயிலிலுள்ள கல்வெட்டுக்களில் இராசேந்திரன், ஆதிராசேந்திரன் முதலிய சோழ அரசர்களுடைய கல்வெட்டுக்களும் உள. விசயபாகு மன்னனின் கல்வெட்டு ஒன்றினாற் பொலனறுவைக்கு விசயராச புரமென்ற பெயருமுண்டு என்றறியப்படுகின்றது. திரிகோணமலைக் கோட்டை வாசலிற் சிதைந்த உருவத்தில் ஒரு வெண்பாக் காணப்படுகிறது. அதனைப் பின்வரும் செய்யுளாகச் சிலர்நிரப்பியுளர்.

“முன்னே குளக்கோட்டன் மூட்டுந் திருப்பணியைப்

பின்னே பறங்கி பிரிக்கவே - மன்னவன்பின்

பொண்ணா ததனை இயற்றஅழித் தேவைத்து

எண்ணாரே பின்னரசர் கள் ”

அநுராதபுரியில் ஏழு கல்வெட்டுக்கள் கிடைத்துள்ளன. இவற்றுள் இரண்டு கி.பி. மூன்றாம் நூற்றாண்டில் ஆண்ட சிறீசங்கபோதி மன்னனுடைய கல்வெட்டுக்களாகும். பல பகுதிகள் அழிந்து போன ஒரு கல்வெட்டிற் பின்வரும் அழகான வெண்பாக் காணப்படுகிறது.

“போதி நிழலமர்ந்த புண்ணியன்போல் எவ்வுயிரிக்கும்

தீதில் அருள்சுரக்கும் சிந்தையான் - ஆதி

வருதன்மம் குன்றாத மாதவன்மாக் கோதை

ஒருதன்மை பால னுளான் ”

பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டில் இலங்கையை ஆண்ட மகாபராக்கிரமவாகுவின்னுடைய தமிழ்க் கல் வெட்டுடொன்று நயினா தீவிலுண்டு. கொழும்பிலுள்ள பல் பொருட்காட்சிச் சாலையிலும், சில கல்வெட்டுக்கள் சேர்த்துக் வைக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றிற் சிலவற்றிலே மாதோட்டத்தினைப் பற்றிய செய்திகள் காணப்படுகின்றன. கொத்தமக் கல்வெட்டு ஒன்றிலே காணப்படும் வெண்பா அறிஞர்க்கு நல்விருந்தளிக்குந் தன்மையது.

“கங்கணம்வேற் கண்ணிணையாற் காட்டினார்காமர்வளைப்

பங்கயக்கை மேற்றிலதம் பாரித்தார் - பொங்கொலி நீர்

சிங்கை நகராரியனைச் சேரா வனுரேசர்

தங்கண் மடமாதர் தாம் ”

இந்தப் பாட்டுக்குப் பலவகையான கருத்துகளைக் கூறுவர். இது பதினாலாம் நூற்றாண்டிலே யாழ்ப்பாணத்தை யாண்ட சயவீரசிங்கையாரியன் சிங்களரை வென்ற செய்தியைக் குறிக்கிறது.

நாடகங்கள்

இந்நூற்றாண்டிலே தென்னிந்தியத் தமிழறிஞர்கள் பலர் நாடக நூல்கள் பலவற்றை எழுதி வெளியிட்டுள்ளனர். எனினும் சென்ற நூற்றாண்டிலும்; அதற்கு முந்திய நூற்றாண்டிலும் ஈழநாட்டுப் புலவர்களே நாடக நூல்கள் இயற்றுவதிலே முன்னணியில் நின்றுளார். நாவலர் பெருமானுடைய தந்தையாராகிய கந்தப்பிள்ளை இருபது நாடகங்களுக்கு மேலே எழுதியுள்ளார். அவர் இறக்கும்பொழுதும் இரத்தினவல்லி விலாசம் எனும் நாடகத்தை எழுதிக் கொண்டிருந்தார். அவர் இறந்த பின்னர், இந்த நாடகத்தை நாவலர் பெருமான் எழுதி முடித்தார். கந்தப்பிள்ளை எழுதிய நாடகங்களிற் சந்திரகாச நாடகம், இராமவிலாசம், கண்டி நாடகம், ஏரோது நாடகம் முதலியன குறிப்பிடத்தக்கன. பின்வரும் விருத்தம் இரத்தினவல்லி விலாசத்திலுள்ளது. 1842ஆம் ஆண்டில் அவராற் பாடப்பட்டது.

“திருவளர் வனஞ்சூழ முயோத்தியம் பதியிற்

றசரத னருள்பெறு ராமன்

றகுகவு சிகற்காய்த் தம்பிலட் சமணன்

றன்னொடுந் தனிவனம் புகுந்து

செருவளர் படைகள் செலுத்துதா டகையைச்

சிதைத்துயா கமுநிறை வேற்றித்”

சுதந்திரமாய் ஒருவருக்குங்கட்டுப்படாது வாழ விரும்பிய பிள்ளையவர்களுக்கு ஆசிரியர் வேலையும் தடையாய் இருந்தமையால் அதனையும் அவர் உதறித்தள்ளிவிட்டு நூல்களுக்கு உரையெழுதிவதிலும் நூல்கள் எழுதுவதிலும் ஈடுபடுவராயினர். சிவசேத்திராலய மகோற்ச விளக்கம், ஏகாதிப் புராண அரும்பதவுரை, திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் வரலாறு முதலிய நூல்கள் அவருக்குப் பெரும் புகழை யீட்டிக்கொடுத்தன. இவற்றை விடப் பழனித்தலபுராணம், திருவருணைக் கலம்பகம், சிவராத்திரிப் புராணம் முதலியவற்றுக்கும் தெளிவான விருத்தியுரையெழுதினார். இவர் அதிவீரராமபாண்டியன் இயற்றிய தமிழ்க் கூர்மபுராணத்துக்கும் அரியதோருரை எழுதியுள்ளார்.

புலவருக்கு ஒளதமெனப் போற்றப்படும் நைதத்துக்குப் ஓர் ஆராய்ச்சியுரை எழுதிய பிள்ளையவர்களின் புலமையைப் பாராட்டாதவர்கள் இல்லை என்பர்.

நாடக நூல்களும் நாடக ஆசிரியர்களும்

இராமநாடகம், தருமபுத்திர நாடகம் என்பனவற்றைச் சுவாமிநாதரும், இந்திரகுமார நாடகத்தைப் புலோலிக் கணபதிப் பிள்ளையும் எழுதினார். இராமலிங்கப் பிள்ளை மாணிக்கவாசக விலாசம், நளச்சக்கரவர்த்தி விலாசனம் என்பனவற்றை ஆக்கினார். அபிமன்யு நாடகம், அலங்கார ரூபன் நாடகம், அதிரூபவதி நாடகம் மலையகந்தினி நாடகம் என்பனவற்றின் ஆசிரியர் கணபதி ஐயராவார். முத்துக்குமார புலவர் பதுமாபதி நாடகம், தேவசகாய நாடகம், சீமந்தின நாடகம் எனும் மூன்றினைத் தந்தார். அருச்சுன நாடகம், சுபத்திரை நாடகம் என்பன நாகேசையாலயம் குருக்கேத்திர நாடகம் முருகேசை நாடகம், சோமகேசரி நாடகம், பரிமளகாச நாடகம் என்பன. மாப்பாண முதலியாராலும் எழுதப்பட்டன. இணுவிற சின்னத்தம்பி, நொண்டி நாடகம், அனிருத்த நாடகம், கோவலன் நாடகம் என்பவற்றையும், உடுப்பிட்டுச் சின்னத்தம்பி மதனவல்லி விலாசம், இராமவிலாசம் என்பனவற்றையும் இயற்றினார். பதிவிரதை விலாச ஆசிரியர் குமரகுலசிங்க முதலியாராவார். சோமசுந்தரப் புலவர், உயிரிளங் குமரன் என்னும் அரியதொரு நாடகத்தை எழுதினார்.

பிள்ளையவர்களின் தமிழ்ப்பணி

பிள்ளையவர்கள் சுப்பிரமணிய பராக்கிரமத்தை எழுதுவதற்கு ஆதாரமாக எண்பது தமிழ் நூல்களையும் எண்பது வடமொழி நூல்களையும் எடுத்தாண்டுள்ளார் என்பதை அவர் அறியும்போது அவருடைய அறிவுத்திறனை என்னவென்பது அவர் எண்பத்தெட்டுத் தலையங்கங்களில் ஐந்நூற்றுக்கு அதிகமான பக்கங்களில் அந்நூலை எழுதினார் என்றால் அவருடைய சமயப் பற்றும், முருகப்பெருமானிடத்து அவர் கொண்ட பக்தியும் எவ்வளவினதென எம்மனோரால் எடுத்தியம்வம்படுமோ?

பிள்ளையவர்கள் தாமெழுதிய சுப்பிரமணிய பராக்கிரமத்தின் உபோற்காதத்திற் கூறிய வாசகம் தருக்கரீதியாகவும் ஆற்றொழுக்குப் போன்றதாயும் இருப்பதால் அந்நடையினை அறிந்தின்புற்றற் பொருட்டு அதில் ஒரு பகுதியை ஈண்டுக்காண்போம்.

தமிழ்க் கடவுள் முருகன் என்பதற்கு சான்றுகள்

“சுப்பிரமணியக் கடவுளின் பிரபாவங்கள் மனவாக்கு கட் கெட்டாதன. அவற்றினிலொரு சிறிதே யான் மாக்களெல்லாம் உய்யும் பொருட்டு வேத சிவாகம

புராணேதிகாச முதலியவற்றிற் கூறப்பட்டவை. தமிழ்ப் பண்டை நூற்கண்மாட்டு முருகனே கடவுளாக அறையப்பட்டுள்ளது. ஐந்திணைகளும் முதற்றிணையாய் கூடலானேயின்ப முறுத்தவல்ல வத்துணைச் சிறப்புடைய குறிஞ்சி நிலத்துக்குத் தெய்வஞ் சுப்பிரமணியனே யென்று அகத்தியம் தொல்காப்பிய முதலிய கூறலால் தமிழ்நாட்டுத் தெய்வம் அவரேயென்பது தெளிவாம். அதனாலன்றோ செந்தமிழ்புரமாசாரியரும், தமிழர் கடவுளும்வரெனத் தெளிந்தொழுகி வழிபட்டார் ஆன்றோர். வடக்கட் சுப்பிரமணியத் தலங்கள் மல்கிக் காணாது தெற்கட் காணப்படுவது இதனை வலியுறுத்துமாயிட்டு.

அம்மகாசங்கர காரணன் யாவனோ என்று ஆயுழி தோற்றக் கேடுகளில்லாநெவனோ வவனே சங்கார காரணனாகிய பரம முதல்வதென்று வேதசிவாகமங்களாகிய அருநூல்கள் கூறாநிற்கும். அவனைப் பரமசிவன் என்னும் விசேடப் பெயரால், அழைப்ப பெரியோர். ஆகவே சிவபெருமான் ஒருவரையே பரமபதி யெனக்கொள்வது சித்தாந்தமாகவும், ஈண்டு சுப்பிரமணியக் கடவுளைப் பரப்பிரமமென்பது முரணாகவோ வெணின் அற்றன்று. சிவபெருமானே தேவியாருக்கு உபதேசிக்குங் காலைத் தாமே குகன் எனவும் குகன் தாமே எனவுங் கூறியருளி யுண்மையை தெளிவாகும்.

பழமொழிகள்

ஒரு மொழிக்கு உறுதியையுங் சிறப்பையும் நல்குவன அம்மொழியிலுள்ள பழமொழிகளாகும். தமிழ் மக்கள் வாழும் நாடுகளில் பழமொழிகள் பலவாகும். இவை யாவற்றையும் திரட்டி வெளியிடுவதற்கு இன்னும் ஒருவரும் முயலவில்லை. ஓரின மக்கள் வழங்கும் பழமொழிகள் தொடக்கத்திற் பெரும்பாலும் ஒருதன்மையினவாயிருப்பினுங் காலஞ் செல்லச் செல்ல அவற்றின் சொற்களிலே சில மாற்றங்கள் ஏற்படுவதும் இயல்பு. சில பழமொழிகள் வழக்கிலிருந்து மறையப் புதியன தோன்றி நிலைபெறுதலுமுண்டு. பழமொழி நானூறு எனும் நூலிலுள்ள பழமொழிகளிற் சில இப்பொழுது வழக்கிலில்லை. சில உருமாறி வழங்குகின்றன.

இலங்கையில் வழங்கும் பழமொழி பலவற்றைப் பார்சிவல் பாதிரியார் சென்ற நூற்றாண்டிலே தொகுத்து வெளியிட்டுள்ளார். இலங்கையிலே நன்கு வழங்குவன என்று கூறத்தக்க சில பழமொழிகளைக் கீழே காண்க:

அஞ்சினவன் கண்ணுக்கு ஆகாயமெல்லாம் பேய்

அஞ்சும் மூன்றும் உண்டானால் அறியாப் பெண்ணும் கறி சமைப்பாள்.

அடம்பன் கொடியும் திரண்டால் மிடுக்கு.

அரசன் அன்றறுப்பான் தெய்வம் நின்றறுக்கும்.

ஆனை செத்தாலும் ஆயிரம் பொன்

இரு தோணியிற் கால் வைக்காதே.

இனம் இனத்தைச் சேரும்.

ஈட்டி எட்டினமட்டும் பாயும் பணம் பாதாளம் மட்டும் பாயும்.

உலையை மூடலாம் ஊரை மூடமுடியாது.

கையில் வெண்ணெயிருக்கு நெய்க்கு அலைவர்

என்பன அம்மக்கள் பேசும் பழமொழிகள் ஆகும்.

சதாவதானஞ் செய்த மாட்சி

அடுத்த ஆதிவாரம் (24.02.07) சென்னை இலக்குமி விலாச மண்டபத்தில் ஆடக மன்றாடிக் குமரனால் குன்றாடித் திருவடிக்கண் இடையறாப் பேரன்பு வாய்ந்த பிள்ளையவர்களாற் சதாவதானஞ் செய்யப்படுமென வேதாகமோகத் சைவசித்தாந்த சபையர்களால் பத்திரிக்கைகள் பரப்பப்பட்டன. அவையிற்றைக் கண்ட அன்பர்கள் 12 மணிக்கே நாடக மண்டபத்திற்கு விஜயஞ் செய்தனர். அம்மகா சபைக்கு அத்தியாச்சிரம பால சரஸ்வதி பூநீலபூநீ ஞானானந்த சுவாமிகள் அக்கிராசனம் வகித்தார். அப்பேரையில் வீற்றிருந்த முத்தமிழ்க் கல்வி நிரம்பப் பெற்ற முதியோர்கள், ஆரியக் கலைகளில் வல்ல ஆரியர்கள், ஆங்கிலப் பாடையிற்றேறி வித்தியா பட்டங்கள் பெற்ற வக்கீல் சிகாமணிகள், கணித சாத்திரிகள், இன்ஸ்பெக்டர்கள், எட்மாஸ்டர்கள் முதலிய பண்டிதர்கள், அவதானப் பரிட்சைக்காக ஏற்பட்டார்கள். அவ்வித்துவ மணிகள் பொறித்த வினாக்கட்கு மாயாவாத தும்ச கோளரியவர்கள் வேலுமயிலுந் துணை, வேலுமயிலுந் துணை என்னுந் திருநாமத்தை முழக்கிக் கொண்டு தகுந்த விடைகள் விளம்பினர். அவ்விடைகளைக் கேட்ட அவதானச் சோதனைக் கர்த்தர்களும், அக்கிராசனரும் அவதானியைப் புகழ்ந்ததை யீண்டு வரையப்புகின் நீண்டுவிமெனக் கருதி விடுக்கின்றோம்.

அவதானப் பரிட்சர்கள், கடானிய வினாக்களையும் அவரவர் அபிதானங்களையும், அவைகட்கு அவதானச் சிங்கம் அளித்த விடைகளையும் இவண் விரிக்கிற் பெருகுமாயினும், அவையிற்றின் ஓர் பாகமாய் கலிபேதங்களை மாத்திரம் புவியுள்ளார் களிக்க ஈங்குக் காட்டுதும்.

பரிட்சகர்: திருமயிலை வித்துவான் வெள்ளியம்மபல வுபாத்தியாயர் குமாரர்
சோமசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள்.

வினா:

காபலிக்குளத்தில் பூ சரஞ்சரமாய் விழக்கொதித்தது சுட்டது எனும் பொருள்
தரக் கலித்துறையிற் பாட வேண்டு.

விடை:

உள்ளத்திற் றுயருறும் வானவா; காமனை வந்தனவன்னான்
களத்திற் கரமுறுங் கபாலி முன்னொரு கன்னல் னில்லா
லுழக்கச் சரஞ்சரமாய்ப்பூ விழப்பதி லாய யத்துக்
குளத்தில் நெருப்புக் கொதித்தது சுட்டது குற்ற மன்றே.

வினா:

சிவபெருமானுக்கும், அவதான சபைக்கும் சமுத்திரத்திற்கும் சிலேடையாய்,
மூன்றாம் அடியில் சைவசித்தாந்தக் கருத்துடையதாய், 'சங்கப்புலவர்' என்றெடுத்து 'ர்'
என முடியும் ஒர்நேரிசை வெண்பாவாகப் பாடவேண்டும்.

விடை:

சங்கப் புலவமணி சார்தலாற் றத்துவத்தால் தங்கக் கலை மதியஞ் சார்தலாற் -
றுங்கமதாற் பேராற் சதசத் தடக்கலாற் மெம்மானும் நேரவையும் வேலையுமே நேர்.
(ப - ர்) காஞ்சிபுரம் பி.செ. முருகேச முதலியாரவர்கள்.

வினா:

முருகனுக்கும், நவவீரர்க்கும் காஞ்சிக்கும் சிலோடையாய்
முனென்றெடுத்துக்குவென முடியும். நேரிசை வெண்பாவாகப் பாடல் வேண்டும்.

விடை:

மூவாத தன்மையினால் மோகத்தை நீக்குதலால் காவார வைத்தலால்
கண்ணுதலிற் - வூவார நின்றலால் வேன்முருகனேரிவைவீரர் சொற்காஞ்சி
நேரெனவே சொல்கு.

(ப - ர்) மயிலை அரங்கசாமி நாயக்கர்

வினா

கோலம் எனத் தொடங்கி, பார் என முடியும் ஓர்நேரிசை வெண்பாவில், சைவ சித்தாந்தத் தாலன்றி முத்திகிடைக்காதென்னும் பொருளையடக்கிப் பாட வேண்டும்.

விடை

கோலஞ்சேர் சைவமெனுங் கொள்கை யரங்கப்பேர்
மேலுமேர் சாயியைச் சேர் மேவலனே - ஞாலமதில்
சித்தாந்த ஞானஞ் சிறந்ததன்றி யெவ்வுயிரிக்கும்
பத்தி முத்தி சேராநீ பார்.

(ப - ர்) யாழ்ப்பாணத்து தெல்லியம்பதி இராசரத்தினம் பிள்ளையவர்கள்

வினா

சபாமண்டபப் பெயரும், மாசி கார்த்திகை யாயிற்றென்றும், பசு புலியைத் தின்ற தென்றும் சொற் பொருட் பின்வரு நிலையணி யமைத்து 'ச' எனத்தொடங்கி 'ஏ' எனமுடியும் ஆசிரியப் பாவாகப் பாட வேண்டும்.

விடை

சந்தமா ரிலக்குமி விலாச மென்னும்
இந்தநன் மண்டபத் திருந்திடும் புலவருள்
நூலறி தகுதிய நுவலுவ கேண்மோ
இறும்பூ தன்ன வியலுறாஉம் பல்கால்
வான்பொய்த் திமங்கடுத் துறலா லிந்த
மாசியென் மதியுங் கார்த்திகை யாமே
புலிப்பூண் டுதைமான் பொதுவிக கரத்தால்
புலிவெளிப் படுத்துப் புலிக்கூட் டடைத்த
புலியைப் புலியால் வாங்கி யோர்பசு
தின்றதோ புதுமைத் தின்றியல்பறிதியே.

(ப - ர்) உரையாசிரியர் கா. ஆலாலசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள்.

இதுகாறும் பிள்ளையவர்களுடைய வசனநடையின் வன்மையைக் கண்டோம். இனி அவர் சுப்பிரமணிய பராக்கிராமத்திற்றானே எழுதியுள்ள பாடல்களிலொன்றைப் பார்ப்போமாக.

இடந்தானு முணராணை யின்முருகை யெல்லாங்
கடந்தாணை அருளாந்தன் கடலாணை வேல்கைக்
கிடந்தாணை யெப்பொருளுங் கிடப்பாணைச் சூர்க்கா
நடந்தாணை யேத்தாத நாவென்ன நாவே
நம்பரணை யேத்தாத நாவென்ன நாவே.

இச்செய்யுளின் சந்தம் ஓசை என்பன அமைந்துள்ள அமைப்பைப் பார்க்கும்போது இளங்கோவடிகள் யாத்த பாடலோ இதுவென ஐயுறத்தக்கதாக இஃது அமைந்துள்ளதைக் காணலாம். பிள்ளையவர்களுடைய கவிதா சக்தியை மேலும் அறிவதற்கு அன்னாரியற்றிய சில வேடித்திராலய மகோற்சவ விளக்கம் என்னும் நூலின் அவையடக்கத்தில் அவர் யாத்துள்ள பாடல்களில் அறியலாம்.

கட்டளைக் கலிப்பா

நல்ல யாழ்ப்பாண மேலைப்பு லோலியி
னாளு மெங்கட் சுருள்செய வந்துறை
செல்வ னாகும் கதிரையில் வேலன்
சீரடித்துணை செய்துணை யாலல
கல்ல லோட லறிவில னீங்கிதை
யாற்றி னேன்குறை யாண்டிட லீங்கிது
மல்கு நந்தர மணிவிளக் காயெழு
மாசிலெந்தை யருடுண்டு முண்மையே

என தனது கவித்திறனை அனைவர் முன்னும் வெளிப்படுத்தியதை அறியலாம்.

பத்திரிக்கைகள்

இப்பொழுதுள்ள தமிழ்ப் பத்திரிக்கைகளுள் மிகப் பழையது, யாழ்ப்பாணத்திலே தோன்றிய 'உதய தாரகையே' ஆகும். இது 1841-இலே தொடங்கியது. இதுதான் இலங்கையில் முதன் முதல்தோன்றிய கீழ்நாட்டு மொழிப் பத்திரிகை. இதன்

பின்னரும் பல பத்திரிக்கைகள் ஈழநாட்டிலே நடத்தப்பட்டன. இப்பொழுதும், வாழ்ந்துவரும் 'சத்திய வேத பாதுகாவலனும்', 'இந்து சாதனமும்' சென்ற நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலே தோன்றியவை. 'சைவாபிமானி', 'இலங்காபிமானி', 'சைவசூக்ருமார்த்த போதினி', 'ஞானாமிர்தம்', 'ஞானப்பிரகாசம்', 'சன்மார்க்க மிர்தம்', 'சன்மார்க்க போதினி', 'ஞானசித்தி', 'பாலியர் நேசன்', 'விஞ்ஞானவர்த்தினி', 'இலங்கை நேசன்' முதலியன ஈழநாட்டுப் புலவர்கள் நடத்திய பத்திரிக்கைகளிற் சிலவாகும். 'உதயபானு' எனும் பத்திரிகை தோன்றுவதற்கு நாவலரும் உதவி செய்தார். 'வைத்திய விசாரிணி', 'சோதிட பரிபாலினி' என்பன முறையே வைத்தியம், சோதிடம் என்பனவற்றை வளர்க்கத் தோன்றியனவாகும்.

தாமோதரம் பிள்ளை, செந்திநாதையர், முத்துத் தம்பிப்பிள்ளை முதலியோர் தென்னிந்தியாவில் நடந்த பத்திரிக்கைகளுக்கு ஆசிரியர்களாயிருந்து தொண்டாற்றியுள்ளனர். ஈழநாட்டுப் புலவர்கள் சிலர் தென்னிந்தியாவிலும் சில பத்திரிக்கைகளை நடத்தியுள்ளனர்.

இலக்கண நூல்கள்

ஈழநாட்டுப் புலவர்கள் பல இலக்கண நூல்களைத் திருத்திப் பதித்தும், உரைஇயற்றியும் பணிபுரிந்தது மாத்திரமின்றிச் சில இலக்கண நூல்களையும் புதுமுறையில் ஆக்கித்தந்துள்ளனர். நாவலருடைய இலக்கண வினா விடையினையும், இலக்கணச் சுருக்கத்தையும் யாவரும் அறிவர். தமிழ் வியாக்கரணம் எனும் நூலை நெவின்சு சிதம்பரப் பிள்ளை எழுதினார். சவுந்தரநாயகம்பிள்ளை மாணவர் கற்பதற்கு இலகுவாக நன்னூற் சுருக்கந் தந்தார். மெல்லோப் பாதிரியார் உவமான விளக்கம் இயற்றினார். நன்னூற் கற்பனையினை ஆக்கியவர் சரவணமுத்துப்புலவர். இலக்கணச் சந்திரிகை, வினைப்பகுபத விளக்கம் என்பன சுன்னைக் குமாரசுவாமிப் புலவர் தமிழ்நாட்டுக்களித்த அரிய நூல்கள். முத்துத்தம்பிப் பிள்ளை அவர்கள் செய்த நன்னூல் உதாரண விளக்கமுங் குறிப்பிடத்தக்கது.

உரைநடை நூல்கள்

தமிழ் "உரைநடையின் தந்தை" எனவும் "வசனநடை கைவந்த வல்லாளர்" எனவும் தமிழறிஞர்களால் போற்றப்பட்டவர். நாவலர் பெருமானாவார். இவரைத் தந்த பெருமை ஈழநாட்டுக்குரியது. நாவலர் எழுதிய உரைநடை நூல்கள் பலவாகும். பெரியபுராண வசனம், திருவிளையாடற் புராண வசனம், சிதம்பர மான்மியம் முதலியன குறிப்பிடத்தக்கன. பாலர்கள் பயிலுவதற்கும் சிறந்த பாடநூல்களை முதன்முதல்

இயற்றியவரும் நாவலரே ஆவர். அவருடைய பாலபாடங்கள் 1872ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தன. யாவரும் இலகுவில் படித்துணரத்தக்க வினாவிடை வடிவத்திலும் நாவலர் சில நூல்களை இயற்றியுள்ளார். இலக்கண வினாவிடை, சைவ வினா விடை முதலாயின இவ்வினத்தைச் சேர்ந்தவை. சைவ சமயச் சார்பாக நாவலர் எழுதிய உரைநடை நூல்களும் பலவாகும். கிறித்தவர்களுடைய விவிலிய நூலையும் நாவலர் மொழிபெயர்த்து உரை நடையில் தந்தார்.

நாவலருக்கு முன்னர் - பதினெட்டாம் நூற்றாண்டிலே வீரமாமுனிவர் எழுதிய உரைநடை நூல்களுக்குப் பின் - ஈழநாட்டிலே ஒரு சிறந்த உரைநடை நூல் தோன்றிற்று. மயில்வாகனப் புலவர் எழுதிய யாழ்ப்பாண வைபவ மாலையே அந்நூலாகும். அக்காலத்திலே பிலிப்புதேமெல்லோ என்பவரும் புதிய ஏற்பாட்டைத் தமிழிலக்கிப் பதிப்பித்தார். நாகநாத பண்டிதர் எழுதிய இதோபதேசம், தாமோதரம் பிள்ளை எழுதிய சூளாமணி வசனம், முத்துத்தம்பிப் பிள்ளை எழுதிய பாரதச் சுருக்கமும் குறிப்பிடத்தக்கன. கனகசுந்தரம் பிள்ளை இல்லாண்மை எனும் ஒரு நூலை எழுதியுள்ளார். சுண்ணைக் குமார சுவாமிப் புலவர் சிசுபால சரிதம், இரகுவமிச சரிதாமிர்தம் முதலிய உரைநடை நூல்களையும் எழுதியுள்ளார். கிறித்துவ சமய நூல்களாகவும், மொழி பெயர்ப்புக்களாகவும் பல உரைநடை நூல்கள் தோன்றியுள்ளன. நன்னெறி கதர் சங்கிரகம் எனும் நூல் சதாசிவம் பிள்ளையால் எழுதப்பட்டது.

ஐரோப்பிய மொழிகளின் தொடர்பால் தமிழிலும் நவீனம் எனும் புது இலக்கியவகை தோன்றிற்று. இக்காலத்திலே நவீனங்களைப் பலர் எழுதுகிறார்கள். இவற்றுள்ளே பிழை மலிந்தன பலவாகும். பிழைகளின்றிச் சிறந்த நவீனங்களைத் தொடக்கத்திலே எழுதிய அறிஞர்களை விரல்விட்டு எண்ணலாம். இவர்களுள்ளே யாழ்ப்பாணத்தறிஞர் சரவணப் பிள்ளையும் ஒருவராவார். இவர் எழுதிய நூல் மோகனாங்கி என்பது.

முடிவுரை

ஒரு காலத்தில் தமிழ்நாட்டில் கோயில்களிலும், மடங்களிலும் கவிராயர் இல்லங்களிலும் ஜமீன்தார் அரண்மனைகள். அதன் பயன் அறியா மக்களிடம் இருந்த பழந்தமிழ்ச் சுவடிகளை இவ்வுலகுக்குக் கொண்டு வந்த பெருமை சி.வை. தாமோதரம் பிள்ளை, ஆறுமுக நாவலர், பேராசிரியர் எனப் பல தமிழ்ப்புலவர்களையே சேரும் திரு.வி.க. பின்வருமாறு கூறுகின்றார்.

பழந்தமிழ் இலக்கிய வெளியீட்டுக்குக் கால் கொண்டவர் ஆறுமுகநாவலர், சுவர் எழுப்பியவர் தாமோதரம்பிள்ளை. கூரை வேய்ந்தது நிலையம் கோலியவர்சாமிநாத ஜயர் என்று தம் வாழ்க்கைக் குறிப்புகளில் கூறுவது இங்கு நினைவுகூரத்தக்கதாகும்.

யாழ்ப்பாணத்தில் புலவர் பெருமக்கள், இலக்கியம், இலக்கணம், கட்டுரை, பழமொழிகள், பத்திரிகை, நாடகம், இசை, கல்வெட்டு என அனைத்துத் துறைகளிலும் அவர்களின் பங்களிப்பு போற்றுதலுக்குரியன. மிகச் சிறந்த முறையில் அவர்களின் தமிழ்ப்பணி உள்ளது என்பது இவ்வாய்வின் மூலம் நாம் உணரமுடியும்.

சான்றெண் விளக்கம்

1. சுவடிப் பதிப்பு முன்னோடிகள், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், முதுமுனைவர் ம.சா. அறிவுடைநம்பி, உலகத்தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், இரண்டாம் முதன்மைச் சாலை, மையத் தொழில்நுட்பம் பயிலக வளாகம், தரமணி, சென்னை - 600 013.
2. நா. கதிரைவேற்பிள்ளை, செந்தமிழ்ச் செம்மல், க.சி. குலவரத்துணம், திரு.வி. கல்யாணசுந்தர முதலியார் வெளியீடு, மேலைப்புலோலி, பருத்தித்துறை, இலங்கை.
3. இலங்கையில் இன்பத்தமிழ் செந்தமிழ்க் கலைமணி வித்துவான் பண்டிதர், கா.பொ.இரத்தினம், பி.ஏ., ஆதை, எம்.ஏ. பி.எல்., சென்னைத் தலைவர், தமிழ்மறைக் கழகம், கலைவாணி புத்தக நிலையம், 130, திருக்கோணமலை வீதி, கண்டி, 1956.

தமிழ் வளர்ச்சியில் ஈழம் ஈன்ற சுவாமி விபுலாநந்தரின் பங்களிப்பு

திருமதி செ.சத்யா
விழுப்புரம்

முன்னுரை

ஈழம் தந்த இணையில்லாப் பேரறிஞர்களுள் முத்தமிழ் வித்தகர் 'சுவாமி விபுலாநந்தரும்' ஒருவர். 'ஈழம் தொட்டு இமயம் மட்டும்' தமிழ் புகழ் பரப்பிய ஒப்பில்லாத் தவமுனிவர் ஆவார். ஆங்கிலேயர் ஆட்சி வீறு கொண்டிருந்த காலத்தில் இலங்கைத் தமிழ் மண்ணின் சமயம், கல்வி, பண்பாடு போன்றவற்றை மேலைநாட்டு மோகத்தில் இருந்து அழிந்தொழியாது பாதுகாத்து புத்துயிரளித்தவர்களுள் சுவாமிகளும் ஒருவர். தமிழ்த் தாயின் தவப் புதல்வருள் ஒருவராய் நல்லிசைப் புலவர் அருண்மிகு விபுலாநந்த சுவாமிகள் தாம் பதினான்கு ஆண்டுகளாய் நிகழ்த்திய இயலிசை ஆராய்ச்சியினால் நுண்ணிதிற் கண்டுணர்ந்த பழந்தமிழிசை நூன் முடிபுகளை ஒரு கோவைப்படுத்தி இசைத் தமிழ் நூலாகிய 'யாழ்நூலினை' இயற்றியருளினார்கள். சங்க இலக்கியங்களுக்கு நிகராக எண்ணப்படுகின்ற 'கங்கையில் விடுத்த ஓலை' என்னும் விபுலாநந்தர் கவிதை மலரும் மற்றைய இனிமையான கவிதைகளும், எண்ணற்ற கட்டுரைகளும் இயற்றமிழுக்கு அவர் ஆற்றிய பணியினை இயம்பிக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதை எடுத்துரைப்பதாக இவ்வாய்வு அமைகின்றது.

விபுலாநந்தரின் இளமைப் பருவம்

சுவாமி விபுலாநந்தர் (மார்ச் 27, 1892 - ஜூலை 19, 1947) கிழக்கிலங்கையில் பிறந்து தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்குப் பெரும் தொண்டாற்றியவர். இலங்கை யாழ்ப்பாணம் மட்டக்களப்புப் பகுதியில் உள்ள காரைத் தீவில் சாமித் தம்பியார், கண்ணம்மையாருக்கு மகனாகப் பிறந்தார். பெற்றோர் இவருக்கு மயில்வாகனன் என்று பெயரிட்டனர்.

தமிழ் இலக்கிய இலக்கணங்களை, வைத்தியலிங்க தேசிகரிடம் தெளிவுறக் கற்ற மயில்வாகனன், செய்யுள் இயற்றும் திறத்தைத் தம் பன்னிரண்டாம் வயதிலேயே பெற்றிருந்ததால்,

“அம்புவியிற் செந்தமிழோ

டாங்கிலமும் எனக்குணர்த்தி அறிவுதீட்டி

வம்பு செறி வெண்கமல

வல்லியருள் எனக்கூட்டி வைத்த குஞ்சுத்

தம்பியென்னும் பெயருடையோன்

தண்டமிழின் கரைகண்ட தகமையோன்றன்

செம்பதும மலர்ப்பதத்தைச்

சிரத்திருத்தி எஞ்ஞான்றும் சிந்திப்பேனே ..¹

என்ற பாடலடிகள் வாயிலாக தனது ஆரம்ப கல்விக்கு வித்திட்ட ஆசிரியர் குஞ்சித்தம்பி அவர்களைத் தனது செய்யுள் திறத்தினால் வாழ்த்தினார்.

1916இல் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப் பண்டிதத் தேர்வினை முடித்தார். 1920இல் இலண்டன் பல்கலைக்கழகத்தாரால் நடத்தப் பெற்ற இளம் அறிவியல் பட்டத் தேர்விலும் வெற்றி பெற்றார். அத்துடன் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் நடத்திய தேர்வில் பங்கேற்றுப்பண்டிதர் பட்டத்தையும் பெற்றார். இலங்கையிலிருந்து இப்பட்டத்தை முதலாவதாகப்பெற்றவர் சுவாமி விபுலாநந்தரே. பிறகு கல்லூரித் தலைமை ஆசிரியர் ஆனார். இராமகிருஷ்ண மடத்தில் சேர்ந்து 1924ஆம் ஆண்டு சித்திரைத் திங்கள் பௌர்ணமியன்று 'சுவாமி விபுலாநந்தர்' ஆனார். தமிழறிஞர்கள் இவரை 'விபுலாநந்த அடிகள்' என்று அழைத்தனர். அடிகளார் 1931ஆம் ஆண்டில் தமிழ் நாடு சென்று, சிதம்பரம் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தின் முதல் தமிழ்ப் பேராசிரியராக மூன்றாண்டுகள் பணி புரிந்தார். பின்னர் ஈழநாடு திரும்பி 1943இல் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் முதல் தமிழ்ப் பேராசிரியராக அமர்ந்தார். பின்பு அப்பணியில் தொடராமல் தமிழிசை ஆய்வில் தோய்ந்து உழைத்து 'யாழ் நூல்' என்ற அரிய இசைத் தமிழ் நூலை 1947இல் எழுதி வெளியிட்டார்.

மகாகவி பாரதியின் தமிழ்ப் பற்றை உலகம் அறியச் செய்தல்

பாரதியைத் தெரியாத தமிழர்கள் எங்கும் இல்லை. ஆனால் பாரதியின் பாடல்களைப்படித்தவர்களையும் பாமரர்களையும் இரசிக்கத் தூண்டியவர் சுவாமி விபுலாநந்தர். "தேசப் பற்றும், தெய்வீகப் பற்றும் கொண்டிருந்த சுவாமிகள், மகாகவி பாரதியிடம் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார். பாரதியின் எழுத்துகள் மனித நேயத்திற்கு வழிகாட்டும் கைகாட்டிகள் என்றும், 'பாரதியின் கருத்துகள், இந்திய நாட்டின் மலர்ச்சிக்கு ஒளியூட்டும் கதிர்ச் சுடர்கள்' என்றும், 'பாரதியின் எண்ணங்கள்',

தமிழ் மொழிக்குப் புதிய வண்ணங்கள் தீட்டிய தூரிகைகள்' என்றும் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய கட்டுரையில் பாரதி பற்றிய தம் கணிப்பை அற்புதமாகச் சித்தரித்துள்ளார்.²

விபுலாநந்தர் தமிழ்நாட்டில் கால் ஊன்றாமல் இருந்திருந்தால் மகாகவி பாரதியாரை உலகம் காணாது இருந்திருக்கும். பாரதியின் தமிழ் வீணாக மடிந்திருக்கும். சுவாமி விபுலாநந்தர் பல்கலைக்கழக மட்டத்திற்குப் பாரதியைக் கொண்டு சென்றதால் பாரதியின் திறமையை யாராலும் அழிக்க முடியவில்லை. விபுலாநந்த அடிகளின் தமிழ்ப் பணிகளிலே இமயமென உயர்ந்து நிற்பவற்றிலே அவர் பாரதியாரின் பாடல்களுக்கு அங்கீகாரத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தமையும் ஒன்றாகும். அன்றைய காலகட்டத்தில் தமிழ்மொழியைச் செம்மொழியாக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்ட அதேவேளையில் சுப்ரமணிய பாரதிக்கு 'மகாகவி' என்ற அங்கீகாரத்தை வழங்க வேண்டும் என்பதிலும் இவர் முனைப்பாக இருந்தார்.

மகாகவி பாரதியின் பாடல்களில் இழையோடும் இனிமையும், எளிமையும் விபுலாநந்தரின் பல செய்யுள்களில் மலர்ச்சி பெற்று, மணங்கமழும் தாக்கத்தைக் காணலாம். எடுத்துக்காட்டாக, கடவுள் வணக்கப் பாடலொன்றைச் சுவாமிகள் இயற்றியுள்ள இயல்பினைப் பார்த்தால், படித்தால் தெளிவு பெறலாம்.

“வெள்ளைநிற மல்லிகையோ?

வேறெந்த மாமலரோ?

வள்ளல் அடியிணைக்கு

வாய்த்த மலரெதுவோ?

வெள்ளைநிறப் பூவுமல்ல!

வேறெந்த மலருமல்ல!

உள்ளக் கமலமடி

உத்தமனார் வேண்டுவது!”³

“ஈசன் உவக்கும் இன்மலர் மூன்று” என்ற தலைப்பில் அடிகளார் பாடிய இப்பாடல் அறிஞர் பெருமக்களால் வியந்து போற்றப்படுகின்றது. அடிகளார் மறைந்தாலும் அவர் முத்தமிழுக்கு ஆற்றிய பணிகள் என்றும் மறையாது.

மகாகவி பாரதியின் பாடல்களை ஈழ நாட்டில் பற்றிப் பரவிடச் செய்த சுவாமிகள், அரசாங்க அடக்கு முறைக்கு அச்சப்படாது, தமிழ்நாட்டில் நிகழ்ந்த பாரதி

விழாக்களுக்குத் தலைமை ஏற்றுச் சிறப்பித்தார். மகாகவி பாரதியார் மீது கொண்ட பற்றினால் அவரை முதன்மைப்படுத்தித் தனது வாழ்வில் வாழ்ந்து காட்டினார்.

“ஆங்கி லத்துக் கவிதை பலப்பல

அருமை யாகத் தமிழ்செய்து தந்தனன்:

நாங்கள் மொண்டு பருகி மகிழவும்

நன்று நன்றென உண்டு புகழவும்,

தீங்க னிச்சுவை கொண்டவை தானுமே

தீட்டினான்: தெய்வ யாழினை ஆய்ந்ததால்

ஓங்கி னானின் உயர்வைப் பருகுவோம்!

உண்மை யோடவன் நூலும் பயிலுவோம்”⁴ - மகாகவி

“உள்ளத்திலே உண்மை ஒளியுண்டாயின் வாக்கினிலே ஒளியுண்டாகும்” என்னும் பாரதியின் வாக்குக்கிணங்க அடிகளாரின் உள்ளத்தெழுந்த உண்மை ஒளி கங்கையில் விடுத்த ஓலையில் நன்கு பிரகாசிக்கின்றது. அடிகளாரின் கவித்திறனை, கற்பனையாற்றலை, தமிழ்ப்பற்றைப் பறைசாற்றும் “கங்கையில் விடுத்த ஓலை” தமிழ் உள்ளவரை அடிகளாரை நினைவூட்டும் என்பது திண்ணம்.

கங்கை விடுத்த ஓலை(யில்) அடிகளாரின் தமிழ்ப் புலமை

நெருங்கிய ஒருவர் இறந்த செய்தியினைக் கேட்டு அவருக்கிரங்கி பாடப்பட்ட கையறு நிலைப்பாடல்கள் பல சங்க இலக்கியங்களில் காணக்கிடைக்கின்றன. அதற்கேற்ப அடிகளாரின் ‘கங்கை விடுத்த ஓலை’ புது மெருகுடன் விளங்குகின்றது. இது முழுமையான கையறுநிலைப் பாடலாக அமையப் பெறாவிட்டாலும் அதன் சாயலில் அமைந்த “தூதிலக்கியமாக” விளங்குவதை அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. முதல் இருபாடல்களிலேயே அடிகளார் தன்னுடைய நண்பனின் குணநலன்களையும், அவனின் முதிர்ந்த தமிழ்ப் புலமையினையும் எண்ணி நினைவு கூர்வதனை,

“எழுத்தறிந்து கலைபயின்றோ நின்றமிழினிய நூல்

எத்தனையோ வந்தனையு மெண்ணியாழங் கண்டோன்

பழுத்த தமிழ்ப் புலமையினோர் பேரவையில் முந்தும்

பணிந்தமொழிப் பெரும் புலவன் கனிந்த குணநலத்தான்”⁵

என்ற இப்பாடலடிகளில், எழுத்து இலக்கண இயல்புகளை நன்கறிந்து கலைகள் பலவற்றையும் கற்றுத் தெளிந்தவன். இனிய தமிழ் மொழியில் உள்ள அனைத்து நூல்களையும் கற்றறிந்து கரைசேர்ந்தவன். முதிர்ந்த தமிழ்ப் புலமை மிக்க ஆன்றோர்கள் மற்றும் பேரறிஞர்கள் கூடிய பெரிய சபைகளிலெல்லாம் முதன்மையளிக்கப்படுபவனாகவும், அடக்கமான பேச்சையும், அனைவரிடமும் பரிவு காட்டும் பண்பையும், இனிய குணநலன்களையும் உடைய பெரிய புலவனாவான் என்று அடிகளார் எடுத்துரைப்பதனை,

“சொல்வகையும் சொற்றொகையுஞ் சொல்நடையுமுணர்ந்தோன்

சொல்லவல்லான் சொற்சோராத் தூய நெறியாளன்

பல்வகைய நூற்கடலுட் படிந்துண்மை மணிகள்

பலவெடுத்துத் திரட்டி வைத்த பண்டாரம் போல்வான்”⁶

என்ற பாடலடிகள் அழகாக எடுத்தியம்புகின்றன. மேலும், சொல்வகைகளையும், அதன் தொகையையும் சொல்நடையையும் நன்கறிந்து, தான் கருதியதைப் பிறருக்குத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லும் சொற்திறன் மிக்கவன் என்றும், அவ்வாறு எடுத்துச் சொல்லும்போது மறதியாற் சொல்ல வேண்டியதை சொல்லாது (சொற்சோர்வினால்) விடுதலாகிய குற்றமில்லாத தூய்மையான ஒழுக்கத்தினையும், நூல்களின் சங்கமத்தில் மூழ்கி உண்மைக் பொருளாகிய மணிகள் (இரத்தினம்) பலவற்றைப் பொறுக்கியெடுத்துத் திரட்டி வைத்த களஞ்சிம் போன்றவன் என்பதனை மேற்கண்ட பாடலடிகள் வழியாக எடுத்துரைக்கின்றார் அடிகளார்.

அன்பினால் பிணைக்கப்பட்ட அவரது உள்ளம் நண்பனை நினைந்து நினைந்து உருகுகின்றது. இத்துயரினை ஆற்ற வழியின்றித் தவிக்கின்றார். இமய மலையிலிருந்து வங்கக் கடலை நோக்கிச் செல்லும் புனிதமான கங்கை நதியின் சாரலையடைந்து அதன் அரவணைப்பில் சோகத்தாற் கொதிக்கும் தம்முளத்தை ஆற்றிக்கொள்ள முற்படுகின்றார் என்பதனை,

“பொங்கியெழுந் துயர்க்கனலைப் போக்குதற்கும் மாயப்

பொய்யுலகி னுண்மையினைப் புலங்கொளற்குங் கருதிக்

கங்கையெனுந் தெய்வநதிக் கரைப்புறத்தை யடைந்து

கல்லென்று சொல்லிவிழும் நீர்த்தரங்கங் கண்டேன்”⁷

என்ற பாடலடிகளில், கங்கையின் நீரலைகள் உலகின் உண்மை நிலையினை 'என்னைப் பார்த்துக் கற்றுக்கொள்' என்று அடிகளாரைப் பார்த்துச் சொல்வது போல் உள்ளதையும், பொங்கிவரும் கங்கை நதியின் நீரலைகள் போன்று அடிகளாரின் உள்ளத்திலிருந்து துயர அலைகள் பொங்கியெழுகின்றன. அவை கட்டுமீறிப் பாய்கின்றன. "உள்ளத்திருந்தெழும் உணர்ச்சிப் பெருக்கே பாட்டுக்கு நிலைக்களன்" என்னும் ஆங்கிலப் புலவர்வேட்ஸ்வொர்த்தின் கூற்றுக்கமைய அடிகளாரின் உள்ளத்துணர்வினைப் பாடல்கள் நன்கு படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றன.

விபுலாநந்தாரின் யாழ்நூலில் தமிழ் மொழியின் சிறப்பு

சங்கம் கண்ட செந்தமிழின் திருநூல்கள் பலவற்றைத் தம் சலியாப் பேருழைப்பால் தந்து மகிழ்ந்த தமிழ்த் தாத்தா உ. வே. சாமிநாதையர், சேர நாட்டு ஞானச் செல்வர் இளங்கோ அடிகள் அருளிய சிலப்பதிகாரத்தை முழு உருவத்துடன் முயன்று பதிப்பித்து வெளியிட்ட விழுமிய ஆண்டு 1892. ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன், நெஞ்சை அள்ளும் சிலம்பின் சிறப்பைத் தமிழர் முழுமையாக அறிந்திலர். முத்தமிழ்த் திறத்தையும் முழுதுணர்த்திய இளங்கோவின் வித்தகக் காப்பியத்தை, முழுமையாகப் பெற்றுச் சுவைத்த தமிழுலகம், பெருமிதம் கொண்டது. பெறற்கரிய பேற்றினை அடைந்ததாய்ப் பெரிதும் மகிழ்ந்தது என்றாலும் தம் காப்பியத்துள் இசைத்தமிழ் நுணுக்கங்களை எடுத்துரைக்கும் பகுதியின் இயல்பினை எளிமையாகவும், முழுமையாகவும் அறியாது சற்றே அயர்ந்து மயங்கவும் செய்தது. பழமையான இசை, நாடகத் தமிழ் நூல்கள் பல, வழக்கற்று மறைந்துபோனது.

இத்தகைய நிலையில், இடர்ப்பாடின்றிச் சிலப்பதிகாரத்தைப் பயில்வோர் அனைவரும், இசைப் பகுதிகளைச் சற்றே கடந்து கற்பது வழக்கமாக இருந்தது. இன்னும் சொல்லப் போனால், பல்கலைக்கழகத்தார் சிலப்பதிகாரத்தைப் பாடமாக அமைக்கும் போது, அரங்கேற்றுக் காதையை அப்பால் நீக்கிப் பாடத்திட்டத்தை வகுத்து வழங்குவது வழக்கமாகவும் இருந்தது.

இந்நிலையினை ஆழ்ந்து எண்ணிப் பார்த்து, அகத்துள் கவலை கொண்டது ஓர் தமிழ் உள்ளம்! "முடிச்சினை" அவிழ்த்து, முடங்கிக் கிடக்கும் பொருளினைத் தெளிவுபடுத்த அந்தத் தமிழுள்ளம் அடிகோலியது. ஆராய்ந்தறியப் பேரார்வம் கொண்டது. புராதனத்தமிழர் இசை பற்றி அவர் ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொண்டார். ஓராண்டா? ஈராண்டா? தொடர்ந்து பதினான்கு ஆண்டுகள்! வேட்கையுடனும், வீறுகொண்ட பேராற்றலுடனும், ஓய்வின்றி, உறக்கமின்றி, மெய்வருத்தம் பாராது, வேறு பணிகளையெல்லாம் ஒதுக்கித் தள்ளி, நாளும் பொழுதும் உழைத்து,

உள்ளாய்ந்து, இசை நூல் பொருள்களை எல்லாம் அறியுமாறும், புரியுமாறும் விளங்கவைக்கும் “யாழ் நூல்” என்ற இசைத்தமிழ் ஞானக்கதிரை ஏற்றி வைத்தார் ‘சுவாமி விபுலாநந்தர்’.

தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் போற்றுகின்ற “யாழ்நூல்” என்னும் அரிய நூலைத் தரணிக்குத் தந்தவர் முத்தமிழ் வித்தகர். தமிழ் ஆய்வின் இக்கால விரிவுக்கு வேண்டிய வித்துக்களை விபுலாநந்தருடைய புலமை ஈடுபாடுகளிலேயே காண முடிகின்றது. குறிப்பாக தமிழ் இலக்கியத்திலே வருகின்ற சிந்தனை மரபு பற்றிய ஒரு சிரத்தை விபுலாநந்தரிடத்தில் வெளிப்பட்டுள்ளது.

சுவாமிகள் சுமார் பதினான்கு ஆண்டுகள் அயராது உழைத்து ‘யாழ் நூலை’ கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் (தஞ்சை) ஆதரவுடன் திருக்கொள்ளம்புதூர் வில்வாரள்யேசுவரர் கோயிலில் திருஞானசம்பந்தரின் சந்நிதானத்தில் இசை விற்பன்னர்கள், கற்றோர்கள், சான்றோர்கள் முன்னிலையில் தேவாரப்பண்களைத் தாமே அமைத்து 1947 ஆண்டு ஆனித் திங்களில் அரங்கேற்றினார். இந்நூலுக்கு சிறப்புப் பாயிரமாக,

“உலகமெலாங் களிசுர ஒளிர்ந்தமிழி னியல்வளர

இலகுதமிழிசைவழக்கே எம்மருங்கும் வளர்ந்தோங்கப்

புலவருள மகிழ்சுர யாழ்நூல்செய புலவர்பிரான்

மலரடியென் சென்னியினு மனத்தகத்தும் மலர்ந்துளவால்”⁸

“வாழி தமிழா வளர்புகழால ஞாலமெலாம்

ஏழிசைதோ யாழ்நூ லிசைபரப்பி - வாழியரோ

வித்தகனார் எங்கள் விபுலாநந் தப்பெயர்கொள்

அத்தனா தாளமெ அரண்”⁹

என பாயிரஞ் செய்தார் ‘யாழ் நூலாசியார்மாணவர்களில் ஒருவராகிய க.வெள்ளைவராணன்’. விபுலாநந்த சுவாமிகளின் திறமையை நன்கறிந்த டாக்டர் உ.வே.சாமிநாதையர் பல வழிகளிலும் இந்நூல் வெளிவரக் காரணமாகவிருந்தார்.

யாழ் நூல் வெளியீட்டின் போது விபுலாநந்தரின் உரை

“ஆயிரம் ஆண்டுகளாக மறைந்து கிடந்த அருங்கலை நிதியத்தின் பெருமையினையும், அதனைத் தேடிக்காணப்புகுந்த எனது சிறுமையினையும்

ஒப்புவைத்து நோக்கும் சான்றோர் என்னை எண்ணி நகையாடுதல் இயல்பேயாம். 'வையமென்னை இகழவும் மாசெனக்கெய்தவும்' இவ்வாராய்ச்சியினை யான் எழுதத்துணிந்தது, 'பொய்யில் காட்சிப் புலமையினோ' ராகிய இளங்கோவடிகள் தமிழ்த் தெய்வத்தின் திருவடிகளுக்கு அணியாகப் புனைந்தளித்த தெய்வமாக்கவியாகிய சிலப்பதிகாரத்தின் மாட்சியினை என்னாலியன்றவரை உலகிற்குத் தெரிவிக்கும் பெருவிருப்பினாலேயாம். இயற்றமிழ் நூல்களிலே பறந்து கிடைக்கும் இசைநூண் முடிபுகளை என்போன்ற தமிழ் மாணவர்கள் ஓரளவிற்கு உணர்ந்து கொள்ள இவ்வாராய்ச்சி உதவுமாயின், எய்தும் பயனும் பெறுதற்குரிய பேறும் அதுவேயெனக் கொண்டு உளமகிழ்வுருவேன்¹⁰ என சுவாமிகள் தன் நிலை விளக்கம் செய்கிறார்.

யாழ் நூலின் எளிமை

சங்கப் பாடல்களில் கூறப்படுகின்ற பல சொற்கள் இன்று நடைமுறையில் இல்லாதவை. அவற்றை இலகுவாக்கி பாடல்களின் பின்புலம் (திணை), அத்திணைகளில் காணப்படும் பறவைகள், விலங்குகள், தாவரங்கள், அவை எழுப்பும் இசை எல்லாவற்றையும் கதை சொல்லும் பாணியில் முன்வைக்கிறார். உதாரணத்திற்கு 'யாழ் நூலில்' வரும் 'யாழ்றுப்பியல் அதிகாரத்தில் வில் யாழ்' என்ற தலைப்பின் கீழ் பின்வருமாறு விவரிக்கின்றார்.

இடையனுடைய வரன்முறை நமது சொந்தக் கனவு அல்ல. தலைச் சங்கத்துக்கு முன் நடந்த இந்நிகழ்ச்சியினைக் கடைச்சங்க காலத்துப் புலவராகிய 'கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார்' கனவு கண்டு 'தொண்டைமான் இளந்திரையனை'ப் பார்த்து பாடிய பெரும்பாணாற்றுப்படைச் செய்யுளாகும்.

“தொடுதோல் மரிஇய வடுஆழ் நோன் அடி
விழுத்தண்டு ஊன்றிய மழுத்தின் வன்கை
உறிக்கா ஊர்ந்த மறுப்படு மயிர்ச்சவல்
மேம்பால் உரைத்தஓர் ஓங்கு மிசைக்
கோட்டவும் கொடியவும் விரைஇ காட்ட
பல்பூ மிடைந்த படலைக் கண்ணி
ஒன்று அமர் உடுக்கை கூழ்ஆர் இடையன்
கன்று அமர் நிரையொடு கானத்து அல்கி
அம்நுண் அவிர்புகை கமழ கைம்முயன்று

ஞெலிகோல் கொண்ட பெருவிறல் ஞெகிழிச்

செந்தீத் தோட்ட கருந்துளைக் குழலின்

இன்தீம் பாலை முனையின் குமிழின்

புழற்கோட்டுத் தொடுத்த மரல்புரி நரம்பின்

விய்யாழ் இசைக்கும் விரல்எறி குறிஞ்சிப்

பல்காற் பறவை கிளைசெத்து ஓர்க்கும்

புல்ஆர் வியன்புலன் போகி”¹¹

இப்பாடலுக்கு விபுலாநந்தர் அவர்கள் பயிலும் அனைவரும் எளிதாக அறிந்து கொள்ளும் விதமாக ‘பழந்தமிழ்நாட்டுப் பஹ்ருளியாற்றங்கரைக்குச் செல்வோமாக. மிக மிகப் பழைய காலம். முல்லை நிலம். மரங்களடர்ந்த சோலையின் பாங்கர் ஒரு பசும்புற்றரை. புற்றரையிலே பசுக்களும் கன்றுகளும் மேய்கின்றன. காரிகாலம் செடி கொடிகளில் பூக்கள் நிரம்பியிருக்கின்றன. இடையனொருவன் வருகிறான். காலிலே செருப்பு அணிந்திருக்கிறான். உறுதியான உடல், மயிரடர்ந்த தோட்கட்டு, பால் மணம் நாறுகின்ற தலை மயிர். அரையிற் கட்டிய ஆடையின் ஒரு தலைப்பினைத் தோளில் போட்டிருக்கிறான். பலநிறமாகிய கோட்டுப்பூக்களையும் கொடிப்பூக்களையும் கலம்பகமாகத் தொடுத்த மாலையொன்று தோளிற்கிடக்கிறது. இடுப்பிலே ஒரு மூங்கிற்குழல் சொருகப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு கையிலே கோல், மற்றொரு கையிலே வில்வடிவமான ஒரு பொருள். ஒரு வில்லல்ல, பல விற்கள் சேர்த்துக் கட்டப்பட்டிருக்கக் காண்கிறோம். நண்பகற் காலமாகிறது இடைச்சி ஒரு குடுவையிலே பாலிட்டுக் காய்ச்சிய கூழ் கொண்டு வருகிறான். இடையன் கூழினையுண்டு நீரருந்துகிறான். பின்பு கையிலே குழலை எடுக்கிறான். சில நாட்களுக்கு முன் அம்மூங்கிற்குழல் இடையனால் இசைக்கருவியாக்கப்பட்டது. தீக்கடை கோலினாலே, புகையெழக் கைமுயன்று தீயைக் கடைந்து கொண்டு, அக்கடைக்கோலிலுள்ள தீயினாலே மூங்கிலிலே துளையிட்டான். குழலிலே பாலைப் பண் வாசிக்கிறான். இடைச்சி கேட்டு மகிழுகிறான்”¹². என்று எடுத்துரைக்கின்றார் எனியோரும் எனிமையாக அறிந்து கொள்ளும் விதமாக.

மாலைக்காலமாய் விட்டது. குழலிலே முல்லைப்பண் வாசித்துக் கொண்டு, பசுக்களையும் கன்றுகளையும் ஓட்டிக்கொண்டு தன் குடிசைக்குச் செல்கின்றான். உணவுக்குப்பின், தான் இசைக் கூட்டி வைத்த விய்யாழினை எடுத்து, இனிய

குறிஞ்சிப்பண் வாசிக்கின்றான். இடைச்சி கேட்டு மகிழ்கிறான் என்று அழகாக எடுத்தியம்புகின்றார்.

விபுலாநந்தரின் ஊடகப் பணி

மொழி மற்றும் சமுதாய மேம்பாட்டிற்கு செய்தி இதழ்கள் பெரும்பங்கு வகிக்க முடியும் என்பதனை விபுலாநந்தர் உணர்ந்து இருந்தார். எனவே செய்தி இதழ்கள் வாயிலாகவும் தமிழ்த்தொண்டைத் தழைக்கச் செய்தார். இந்த அடிப்படையிலே “வேதாந்தகேசரி” என்ற ஆங்கில சஞ்சிகைக்கும், “இராமகிருஷ்ண விஜயம்” மற்றும் “பிரபுத்த பாரதா” ஆகிய தமிழ் இதழ்களின் ஆசிரியராக இருந்து பல அரிய கட்டுரைகளை எழுதியதுடன், தமிழ்ச்சங்க வெளியீடான “செந்தமிழ்” என்ற பத்திரிகைக்கும் இலக்கியக் கட்டுரைகளைத் தொடர்ந்து எழுதி வந்தார். அக்கட்டுரைகளின் வாயிலாகத் தமிழ் மொழியையும், தமிழ்ப் பண்பாட்டையும் தமிழர் மட்டுமன்றிப் பிறமொழியினரும் எளிதாக அறிந்து கொள்ளும் வண்ணம் செய்தமை சிறந்த தமிழ்த் தொண்டாகும்.

விபுலாநந்தரின் மொழிபெயர்ப்புப் பணி

“பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்கள் தமிழ் மொழியில் பெயர்த்தல் வேண்டும்”¹³ என்று அயராது உழைத்த மகாகவி பாரதியாரின் கனவை நனவாக்குதல் போல மொழிபெயர்ப்பிலும் விபுலாநந்தர் தனிக்கவனம் செலுத்தி தமிழ் மக்கள் பயனடையும் வண்ணம் பிறமொழி நூல்களைத் தமிழ் மொழிக்கு மாற்றினார். அதேபோல் தமிழ் மொழி மற்றும் தமிழ்ப் பண்பாட்டுப் பெருமைகளைப் பிறமொழியினர் அறியும் வண்ணம் தமிழ் மொழி நூல்கள் பலவற்றை ஆங்கில மொழியில் அடிகளார் மொழிபெயர்த்தார். ‘மதங்கதூளாமணி’ இதற்குத் தக்கதொரு சான்றாகும். மொழிபெயர்க்கும் பொழுது முதல் நூற்பொருள் நடை மாறுபடாமல் இருப்பதில் மிகவும் கண்ணுங் கருத்துமாக இருந்தார் அடிகளார். ஷேக்ஸ்பியரின் நாடகங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவர் பல திறனாய்வுக் கட்டுரைகளை வெளியிட்டுள்ளார்.

தமிழ், ஆங்கிலம், வடமொழி ஆகியவற்றுடன் இலத்தீன், வங்கம், சிங்களம், அரபி போன்ற பன்மொழிப் புலமை பெற்றிருந்த சுவாமி விபுலாநந்தர், “ஆங்கிலவாணி, விவேகானந்த ஞானதீபம், கர்மயோகம், ஞானயோகம்” முதலிய பல மொழிப் பெயர்ப்பு நூல்களை ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண மடாலயத்தின் வாயிலாக வெளியிட்டுள்ளார்.

விபுலாநந்தரின் நூல்கள்

யாழ்நூல், மதங்கசூளாமணி, கணேச தோத்திரப் பஞ்சகம், குமர வேணவ மணிமாலை, நடராஜ வடிவம் என்பன அடிகளாரின் பிரதான நூல்களாகக் காணப்படுகின்றன. மேலும் இலக்கியம், இசை, சமயம், மொழியியல், கல்வி, அறிவியல் சம்பந்தமாக எண்ணிறைந்த கட்டுரைகளையும் நூல்களையும் வெளியிட்டுத் தமிழுக்கும் கல்விக்கும் தொண்டாற்றியுள்ளார். மேலும் விவேகானந்த ஞானதீபம், சம்பாசனைகள் (1924), கருமயோகம் (1934), ஞான யோகம் (1934), நம்மவர் நாட்டு ஞான வாழ்க்கை (1941), விவேகானந்தரின் பிரசங்கம் (1934), அறிவியல் சம்பந்தமான எந்திரவியல் (1933), கலைச்சொல்லாக்க மாநாட்டுத் தலைமையுரை (1936), கலைச் சொற்கள் வேதிநூல் (1938), மின்சார சாத்தி வரலாறு, விஞ்ஞான தீபம் (1922), விஞ்ஞான தீபம் - மொழிபெயர்ப்பு முறை (1922) போன்ற நூல்களையும் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார்.

விபுலாநந்தர்பெயரில் வழங்கப்படும் படைப்பிலக்கிய விருது

‘விபுலாநந்தர் படைப்பிலக்கிய விருது’ என்பது தமிழ்நாட்டிலுள்ள திரு. இராமசாமி நினைவுப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்கென நிறுவிய பணிப்புலமான தமிழ்ப்பேராயம் என்பதன் வழியாக சுவாமி விபுலாநந்தர்பெயரில் அளிக்கப்படும் தமிழ்ப்பேராய விருதுகளில் ஒன்றாகும். 2013ஆம் ஆண்டில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட இவ்விருது அயல்நாட்டுப் படைப்பாளிகளுக்கு வழங்கப்படுகிறது. கவிதை, புனைகதை, நாடகம், கட்டுரை, இலக்கியம் போன்றவற்றை உள்ளடக்கமாகக் கொண்டு அயல்நாட்டினர் படைத்து வெளியான சிறந்த நூல்களில் ஒன்றைத் தேர்வு செய்து, அந்நூலின் நூலாசிரியர் விருதுக்குரியவராகத் தேர்வு செய்யப்படுகின்றனர். இந்த விருதுக்குத் தேர்வு செய்யப்படுபவருக்கு இந்திய மதிப்பில் ரூபாய் 1,50,000 பரிசுத் தொகையாகவும், பாராட்டுச் சான்றிதழும் அளிக்கப்படுகிறது.

ஆய்வின் முடிவுரை

தமிழகத்தில் முப்பதுகளிலும், நாற்பதுகளிலும் நடைபெற்ற தேசிய தெய்வீக மொழியுணர்வு தழைத்துச் செழிக்கத் தம் உரையாற்றலை உரமாக்கினார் சுவாமிகள். ஆசிரியராக, பண்டிதராக, விஞ்ஞானப் பட்டதாரியாக, பாடசாலைகளின் முகாமையாளராக, பல்கலைக்கழகங்களில் தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியராக, அறிஞராக, ஆராய்ச்சியாளராக, மொழிபெயர்ப்பாளராக, முத்தமிழ் வித்தகராக விளங்கிய விபுலாநந்தர் துறவியாக வாழ்ந்து செய்த தொண்டுகளும், தமிழுக்காற்றிய சேவைகளும் அவரை என்றும் நினைவுகூரச் செய்வனவாகும். அக்காலத்தில்

தமிழகத்தில் எண்ணற்ற தமிழறிஞர்கள் இருந்தும் சங்கத் தமிழில் சிறந்தவர்கள் தமிழகத்தைச் சேர்ந்த பேராசிரியர்சாமிநாதையர் மற்றும் இலங்கையைச் சேர்ந்த விபுலாநந்தர் மட்டுமே என்னும் புகழாரம் அடிகளாருக்கு மட்டுமல்ல இலங்கைத் தமிழருக்கும் பெருமையைத் தேடித் தந்தது. விபுலாநந்த சுவாமி அவர்கள் ஆற்றிய தமிழ்ப் பணி காலத்தால் மறையாது. இயல், இசை, நாடகம் என்ற முத்தமிழ் இருக்கும் வரை முத்தமிழ் வித்தகர் சுவாமி விபுலாநந்தரின் திருநாமமும் வாழ்ந்து கொண்டே இருக்கும். ஈழத்து மக்களுக்கு இவர் ஆற்றிய சேவையினைப் பாராட்டி இலங்கையரசு தேசிய வீரர்வரிசையில் ஒருவராக இவரைச் சேர்த்துள்ளது. இத்துடன் நாட்டில் உள்ள பாடசாலைகளிடையே கொண்டாடப்படும் 'அகில இலங்கை தமிழ் மொழி தினம்' இவரது மறைவு தினமான அன்றே கொண்டாடப்படுகின்றது.

அடிக்குறிப்புகள்

1. விபுலாநந்தர் கவிதை நயம்.
2. குன்றக்குடி பெரியபெருமாள்
3. யாழ் நூல்
4. மஹாகவி கோடை விழா
5. கங்கை விடுத்த ஓலை, பாடல்.1
6. மேலது., பாடல்.2
7. மேலது., பாடல்.11
8. யாழ் நூல், சிறப்புப்பாயிரம்.
9. யாழ் நூல்
10. பெரும்பாணாற்றுப்படை (பா.அடி.170-180)
11. யாழ் நூல், விளக்கவுரை.

துணை நின்ற நூல்கள்

1. விபுலாநந்த சுவாமிகள், யாழ் நூல் (இசைத் தமிழ் நூல்), கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கம், தஞ்சை, 1947.
2. த. துரைசிங்கம் (இலக்கிய வித்தகர்), அருட்டிரு விபுலாநந்த அடிகளார், கங்கையில் விடுத்த ஓலை விளக்கவுரை, ப்ரீசுப்பிரமணிய புத்தகசாலை, காங்கேசன் துறை வீதி, யாழ்பாணம், 1991.
3. குன்றக்குடி பெரியபெருமாள், தமிழ் வளர்த்த நல்லறிஞர்கள், பூபாலசிங்கம் பதிப்பகம், செட்டியார் தெரு, கொழும்பு, 1974.
4. வி.துரைசாமி, (தலைவர் - யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்), தமிழும் தமிழரும், பூபாலசிங்கம் பதிப்பகம், செட்டியார் தெரு, கொழும்பு, 1998.
5. ஈழத்துப் பூராடனார், விபுலாநந்தர் பிள்ளைத் தமிழ், மூலமும் உரையும், நிழல் வெளியீடு, கனடா, (புதுப்பிக்கப்பட்ட மூன்றாம் பதிப்பு) 1991.
6. மரகதா சிவலிங்கம், நாடறிந்த பெரியோர்கள், பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை, யாழ்பாணம், 2002.
7. திருமதி பத்மாசனி உருத்திரமூர்த்தி, மஹாகவியின் கோடை, பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை, யாழ்ப்பாணம், 1970.

தமிழ் வளர்ச்சியில் இலங்கைத் தமிழர்களின் பங்களிப்பு

திருமதி சந்திரகௌரி சிவபாலன் (கௌசி)

ஜெர்மனி

தமிழ் மொழி வளர்ச்சியில்: சங்ககாலம் தொடக்கம் இன்று வரை இலங்கைத் தமிழர்களின் பங்களிப்பு கணிசமான அளவில் காணப்படுகின்றது. இலங்கைத் தமிழர்கள் ஈழத்துப் பூதந்தேவனார் தொடக்கம் 1980களின் பின் உள்நாட்டு யுத்தம் காரணமாகப் புலம்பெயர்ந்த மக்கள் வரை தமிழ் வளர்ச்சியில் தம்முடைய பங்களிப்பைச் செய்து வருகின்றனர்.

தமிழ் வளர்ச்சி என்னும் போது வெறுமனே படைப்பிலக்கியங்களைப் படைப்பது மட்டுமன்றி பிறநாட்டார்நல்லறிஞர் சாத்திரங்கள் தமிழ்மொழியில் பெயர்த்தல், தமிழ்மொழியை பிறநாட்டாரிடம் கொண்டு செல்லுதல், புதிய இலக்கிய வடிவங்களைப் படைத்தல், இலக்கிய வடிவங்களின் திறனாய்வு விமர்சனங்கள் செய்தல், மறுவாசிப்புச் செய்தல், தமிழ்மொழி ஆராய்ச்சிகள் செய்தல், எதிர்காலத் தலைமுறையினரிடம் தமிழின் பெருமையினை விளங்க வைத்தல் என தமிழ்மொழி வளர்ச்சி விரிவடைகின்றது.

தமிழர்கள் இலங்கையின் பல பிரதேசங்களில்: வாழ்ந்தாலும் யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு, திருகோணமலைப் பிரதேசங்களிலேயே கணிசமான அளவில் தமிழர்கள் வாழுகின்றார்கள். யாழ்ப்பாணவைபவமாலை, தட்சணகலையபுராணம், கோணேசர் கல்வெட்டு வையாபாடல், மட்டக்களப்பு மான்மியம் வரலாற்று நூல்கள் தமிழ்மொழியின் தொன்மையை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. ஈழத்துப் பூதந்தேவனார் மதுரை கடைச்சங்கப் புலவர்களுள் ஒருவராக இருந்திருக்கின்றார். இவர் பாடிய பாடல்களாக சங்ககாலத்திலே 7 பாடல்கள் கிடைத்துள்ளன. அவை அகநானூற்றிலே 88,231,307 பாடல்களும் நற்றிணையிலே 366 பாடல்களும் கிடைக்கப்பெற்றுள்ளன. இங்கிருந்து நாம் ஈழத்தின் தமிழ் வளர்ச்சியின் தொன்மையை அறியக்கூடியதாக இருக்கின்றது. அதன் பின் சரசோதிமாலை, ஆரியச் சக்கரவர்த்தி கால நூல்கள், ஜரோப்பியகாலச் சிற்றிலக்கியங்கள், புராணங்கள், தனிப்பாடல்கள், என்றவாறு வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. இக்கட்டமைப்பில் இணைக்கப்பட்ட இலக்கியங்கள் உயர்

இலக்கியங்களாகவும் செந்நெறி இலக்கியங்களாகவும் உள்ளன. அத்துடன் தமிழ் நாட்டார் இலக்கிய வடிவங்களில் இலங்கை மட்டக்களப்பு நாட்டார் பாடல்கள் முதலில் நினைவு கொள்ளப் படவேண்டியதாக உள்ளன. அத்துடன் இலங்கைப் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளும் தமிழின் வளர்ச்சியில் பெரும் பங்காற்றுகின்றன.

தமிழ் வளர்ச்சியில் முக்கியமாக சுவாமி விபுலாநந்தர், தனிநாயகம் அடிகளார் ஆகிய இருவரும் இலங்கைத் தமிழர்களின் பொக்கிசமாக முதன்மையாகப் போற்றப்படுகின்றார்கள். இணையவசதிகள் இல்லாத காலத்தில் போக்குவரத்து இலகுவாக அமையாத காலத்தில் இலங்கை தவிர்ந்த பிற நாடுகளில் தமிழின் சிறப்பை வெளிக்கொண்டு வந்தவர்களில் சுவாமி விபுலாநந்தர், தனிநாயகம் அடிகளார் போன்றோர் தமிழ் மொழியையும்: வரலாற்றுத் தொன்மையையும் நுணுகி ஆராய்ந்தவர்களாகவும் காணப்படுகின்றார்கள். பேராசிரியர் மனோன்மணி சண்முகதாஸ் அவர்கள் சப்பானிய இலக்கியம் கவிதைகள் பற்றிய படைப்புக்களைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்து வழங்கியுள்ளார். சப்பானிய மாணவர்களுக்கு தமிழ்மொழி இலக்கியம், பண்பாடு கற்பித்துள்ளார். இதுபோல் ஆறுமுகநாவலர்(1730-1822) தமிழை அச்சில் ஏற்றிய பெருமைக்குரியவர். இது தமிழின் வளர்ச்சிக்குப் பெருந்துணையாக இருந்தது. அத்துடன் இவர் பல சமய, இலக்கண நூல்களைத் தமிழுக்குத் தந்துள்ளார். இலக்கியங்களை வேறு ஒரு பார்வையில் சிந்தித்தவரும் அரசர்கள், கடவுளர் பற்றியும் உயர்ந்தோர் பற்றியும் பேசப்பட்ட காலகட்டத்திலே மக்களைப் பற்றி ஆய்வுகள் செய்தவர் பேராசிரியர் கைலாசபதி(1933-1982) அவர்கள். இவர் சிறந்த இலக்கிய விமர்சகராகவும், திறனாய்வாளராகவும், பேராசிரியராகவும் விளங்கியவர். இவரால் எழுதப்பட்ட தமிழ் நாவல் இலக்கிய வளர்ச்சி போற்றுதற்குரியது. 1976ஆம் ஆண்டு தமிழ் நாவல் இலக்கியத்தின் 100 ஆவது ஆண்டைத் தமிழகமே மறந்து போனபோது பேராசிரியர் கைலாசபதி அவர்கள் தமிழ் நாவலுக்கு 100 ஆவது ஆண்டுவிழாக் கொண்டாடியவர். இதேபோல் பேராசிரியர் சிவத்தம்பி (1932-2011) சிறந்த இலக்கிய விமர்சகராகவும், திறனாய்வாளரும், சமூகசிந்தனைவாதியாகவும் திகழ்ந்தவர். இவர்கள் இருவரும் அற்புதமான பல நூல்களை தமிழுக்குத் தந்து சிந்தனைவாதிகளை உருவாக்கியுள்ளார்கள். இவருடைய சிறுகதை தோற்றமும் வளர்ச்சியும் என்னும் நூல் ஆய்வு மாணவர்களுக்கு பெரிதும் பயனுடையதாக இருக்கின்றது.

அத்துடன் பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை, சோமசுந்தரம்பிள்ளை, எப்.எக்ஸ்.சி.நடராஜா, ஆறுமுகநாவலர், சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை, பேராசிரியர்

வித்தியானந்தன், பேராசிரியர் சதாசிவம், பேராசிரியர் வேலுப்பிள்ளை, பேராசிரியர் யோகராஜா, பேராசிரியர் பூலோகசிங்கம் (தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் ஈழத்தமிழரின் பங்களிப்பு), அகலங்கன், பேராசிரியர் மௌனகுரு, சித்திரலேகா மௌனகுரு, பேராசிரியர் சண்முகதாஸ், பேராசிரியர் மனோண்மணி சண்முகதாஸ் நவீன இலக்கியங்களிலே கட்டுடைப்புச் செய்யப்பட்ட நவீன இலக்கியக் கர்த்தாக்களாக டானியல், கனக செந்திநாதன் (ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சி) போன்ற பலரும் இனங்காட்டப்படுகின்றனர். இவை பற்றி விரிவாக ஆராயப்பட வேண்டியது அவசியம். கட்டுரைச் சுருக்கம் கருதி அனைவரையும் பற்றி விரிவாக எழுத முடியாமல் இருக்கின்றது. இது போன்ற பலர் தமிழ் வளர்ச்சிக்குத் தம்மாலான பங்களிப்பைச் செய்திருக்கின்றார்கள்.

பத்திரிகை, சஞ்சிகைகளும் தமிழுக்குச் சேவையாற்றியிருக்கின்றன. டொமினிக் ஜீவாவின் மல்லிகை என்னும் சஞ்சிகை 45 ஆண்டுகள் தமிழ்நாட்டுக்கும் இலங்கைக்கும் பாலமாக அமைந்திருந்து, பல படைப்புக்களையும், இலக்கியக் கர்த்தாக்களையும் உருவாக்கியிருக்கின்றது. தற்காலத்தில் ஜீவநதி, ஞானம் போன்ற சஞ்சிகைகள் இப்பணியை ஆற்றுகின்றன. இவ்வாறு வாராந்த பத்திரிகைகள் தமிழ் இலக்கியத்துக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றன.

20ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழ் இலக்கியங்களில் பெண்ணியல் வாத சிந்தனை ஆரம்பமான காலப்பகுதியில் முதன்முதலாக 1936இல் எழுத்தாளர் சங்கரியினால் “சொல்லாத செய்திகள்” என்னும் சிறுகதைத் தொகுப்பு; யாழ்ப்பாணத்தில் வெளிவந்தது. இதுவே பெண்ணிலை வாத சிந்தனை உணர்வில் தங்களைப் பற்றித் தாங்களே எழுதிய தொகுப்பாக முதன்முதலில் வெளிவந்தது.

முச்சந்தி இலக்கியவடிவத்தை பேராசிரியர் யோகராஜா அவர்கள் ஈழத்து முச்சந்தி இலக்கியம் என்னும் பெயரில் எழுதியுள்ள கட்டுரையிலே இலங்கையிலேயே முதன் முதலில் இந்த முச்சந்தி இலக்கியவடிவமும் தோன்றியது என எழுதுகின்றார். இவருடைய படைப்புக்களாக ஈழத்து நாவல் வரலாறும், வளர்ச்சியுமும், ஈழத்து நவீன கவிதை புதிய உள்ளடக்கங்கள் புதிய தகவல்கள், புதிய போக்குகள், ஈழத்து இலக்கியமும் இதழியமும், ஈழத்து சிறுவர் பாடல் களஞ்சியம் தொகுப்பு என்பவை குறிப்பிடத்தக்கவை.

இக்கட்டுரையிலே சிறப்பாக விபுலாநந்த அடிகளாரையும், தனிநாயகம் அடிகளாரையும், புலம்பெயர்ந்த மக்கள் தமிழ் வளர்ச்சிக்கு ஆற்றிய பங்கினையும் குறிப்பாக இலண்டன், ஜெர்மனி பற்றியும் சற்று விரிவாக நோக்கவுள்ளேன்.

விபுலாநந்த அடிகளார்

முத்தமிழ் வித்தகர் சுவாமி விபுலாநந்தர் (1892-1947)சாதி மத பேதமற்ற கல்வி மூலம் தமிழை மேம்படுத்தத் தன் வாழ்நாளை அர்ப்பணித்தார். தமிழ்த் தொன்மங்களான இயல், இசை, நாடகம் என்னும் முப்பெரும் கலைகளைப் பற்றி ஆய்வு செய்து தமிழுலகிற்கு அர்ப்பணித்தார். ஆசிரியராக, பண்டிதராக, விஞ்ஞானப் பட்டதாரியாக, பாடசாலைகளின் முகாமையாளராக, பல்கலைக்கழகங்களின் தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியராக, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தின் முதற்பேராசிரியராக, இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த் துறைக்கு முதற்பேராசிரியராக, அறிஞராக, ஆராய்ச்சியாளராக, மொழிபெயர்ப்பாளராக, சமூகத்துறவியாக, சமூகச் சீர்திருத்தவாதியாக, விமர்சகராக, கவிஞராக, பேச்சாளராக, நவீன இலக்கியத்தின் முன்னோடியாக, யாழ்நூல், மதங்கதூளாமணி என்று காலத்தால் அழியாத நூல்களைத் தந்தவராக, முத்தமிழ் வித்தகராக பன்முகத் திறமை கொண்டவராக இருந்து தமிழ் வளர்ச்சிக்கும் தமிழ் இனத்துக்கும் தன் வாழ்நாளை அர்ப்பணித்துள்ளார்.

இந்தியாவில், பார்ப்பனர்களால், (சூத்ர மதிமம் தத்யா) சூத்திரனுக்கு எதைக் கொடுத்தாலும் கல்வியை மட்டும் கொடுக்காதே என்ற கொள்கை அடிப்படையில் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளாகத் தமிழ் மக்களுக்கு படிப்புரிமை மறுக்கப்பட்டிருந்தது. அப்போது போராட்டங்கள் ஆரம்பித்தன. தமிழர்களுக்கு ஒரு தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் வேண்டும் என்ற கோரிக்கையில் இலங்கையைச் சேர்ந்த விபுலாநந்த அடிகளாரும் முன்னின்று குரல் கொடுத்தார். அதன்படி அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அப்போது அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்து முதலாவது தமிழ்த் துறைத்தலைவராக விபுலாநந்த அடிகளார் 1932இல் பதிவியேற்றார். இலங்கையில் இருந்து இந்தியத் தமிழ் மக்களுக்காகக் குரல் கொடுத்தார்.

முத்தமிழ் வித்தகர்விபுலாநந்த அடிகளார் சேக்ஸ்பியரின் (1564-1616) 12 நாடகங்களை ஆய்வு செய்து மதங்க தூளாமணி என்ற நூலை எழுதினார். இது புராண இதகாசங்களில் இருந்த நாடகப் பண்புகளை மாற்றி நாடகங்கள் இவ்வாறு எழுதப்பட வேண்டும் என்று எடுத்துக்காட்டுவதற்காக மதங்கதூளாமணி என்னும் நூலை மொழிபெயர்த்து எழுதுகின்றார். இதன் மூலம் தொன்மையான தமிழ் நாடகத் துறையை மீளாய்வுக்குத் தூண்டுவதாக இந்நிகழ்வு அமைந்தது. அது மட்டுமன்றி, யாழ்நூல் என்னும் நூலிலே தமிழனின் மிகத் தொன்மையான கி.மு. 3000

ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே மொசப்படோமியா, எகிப்து, ஆசிய மத்தியதரைக்கடல் நாடுகள், ஆப்பிரிக்க நாடுகளில் பாவனையில் இருந்தயாழ் என்னும் கருவியை ஆய்வு செய்து யாழ்நூலைப் படைத்தார். இது தமிழினின் தொன்மையையும் தமிழன் தென்னாசிய நாடுகள், மத்தியதரைக் கடல் நாடுகளில் வணிகத் துறையில் கொடி கட்டிப் பறந்தது மட்டுமல்லாமல், தமிழர் தம்முடைய பன்முகத் திறமைகளை எங்கெங்கெல்லாம் நிலை நிறுத்தியிருக்கிறார்கள் என்ற அற்புத ஆய்வு நூலாக யாழ்நூலைப் படைத்திருக்கிறார். இலங்கையிலே 1925ஆம் ஆண்டிலிருந்து 38 தமிழ்ப் பாடசாலைகளை வடக்கிலும் கிழக்கிலும் ஆரம்பித்துத் தமிழ் மொழியை வளர்த்தார். சுவாமி விபுலாநந்தர் 25 ஆண்டுகள் தமிழ்நாட்டில் முடிசூடா மன்னனாகத் திகழ்ந்து தமிழுக்கும் தமிழ்ச் சமூகத்திற்கும் அரும்பணியாற்றியுள்ளார் என்பதை முனைவர் இளங்கோவன் அவர்களுடைய ஆவணப்படம் தெள்ளத்தெளிவாக விளக்குகின்றது.

தனிநாயகம் அடிகளார்

இலங்கையின் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில், ஊர்க்காவல்துறையில் கரம்பொன் என்ற கிராமத்தில் பிறந்த தமிழ்த் தூதுவன் என்று அழைக்கப்படும் தவத்திரு தனிநாயகம் அடிகளார் (02. 08. 1913 - 01.09.1980) தமிழ் வளர்ச்சிக்கு ஆற்றிய தொண்டு அளப்பரியது. இவர் ஆங்கிலம், இலத்தீன், இத்தாலியம், பிரெஞ்சு, செருமன், ஸ்பானியம், போத்துக்கீயம், உருசியம், கிரேக்கம், ஹீபுரு, சிங்களம், தமிழ் ஆகிய மொழிகளில் ஆற்றல் மிக்கவர்.

மலேசியாவில் உள்ள மலாய் பல்கலைக்கழகத்தில் இந்தியத் துறையின் தலைவராகவும் தமிழ்த் துறையின் பீடாதிபதியாகவும் (1961-1968) தமிழ்ப் பேராசிரியராகவும் பணியாற்றினார். பாரிஸ், நேப்பிள்ஸ் பல்கலைக்கழகங்களில் பேராசிரியராகப் பணியாற்றினார். தூத்துக்குடியில் தமிழ் இலக்கியக் கழகம் என்ற அமைப்பை நிறுவியுள்ளார். இவரால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட Tamil Culture என்னும் ஆங்கிலக் காலாண்டு இதழானது (1951) அமெரிக்க ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டது. இதனால் தமிழ் மொழி கற்ற சுவெலபில், பிளியோசர், அந்திரோனொவ், எமனு, குய்ப்பர், நோல்டென், மார், பொக்சர், பறோ போன்ற வேற்றுமொழி இனத்தவர்கள் இதில் ஆய்வுக்கட்டுரை எழுதியுள்ளார்கள். International Association for Tamil research என்ற அமைப்பை ஆரம்பித்தார். சப்பான், சிலி, பிரேசில், பெரு, மெக்சிக்கோ, எக்குவடோர், அமெரிக்கா ஆகிய நாடுகளுக்குப் பயணம் செய்து ஓர் ஆண்டிலேயே இருநூற்றுக்கும் மேற்பட்ட பேருரைகளை நிகழ்த்தியிருக்கின்றார். இவ்வாறு விரிவுரைகளை நிகழ்த்தும் போது பல நாடுகளிலும் சிறப்பு பேராசிரியராகத்

தமிழ்ப்பாடமும் நடத்தியுள்ளார். என்றீக்கு அடிகளால் 1549இல் எழுதி வெளிவந்த Arte da Lingua Malabar என்ற முதல் இலக்கணக் கையேடு போர்த்துக்கீசிய மொழியிலே எழுதப்பட்டு அக்காலத்துத் தமிழ் மொழியை விளக்குகின்றது. இதனைத் தனிநாயகம் அடிகளார் கண்டு எடுக்கின்றார். உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மன்றத்தை நிறுவி முதன் முதலாக சிங்கப்பூரில் 1966ஆம் ஆண்டு முதல் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டை நடத்தினார். இதன் மூலமாகப் பல தமிழ் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளை தமிழறிஞர்கள் எழுதி ஆய்வு செய்து வாசிக்க முடிந்தது. தொடர்ந்து வரும் மாநாடுகளில் எதிர்வரும் ஆண்டு 11 ஆவது தமிழாராய்ச்சி மாநாடு சிங்கப்பூரில் நடக்கவிருக்கின்றது. இவ்வாறு தனிநாயகம் அடிகளார் தமிழ்மொழியை பிறநாட்டவர்களிடம் கொண்டு சேர்த்த பெருமை மட்டுமல்லாமல் தமிழ் ஆராய்ச்சிகளைச் செய்து தமிழின் பெருமையை உலகறியச் செய்ததுடன் அமைப்புகள், இதழ்கள் வெளியிட்டு அவற்றின் வாயிலாகவும் தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக இருந்திருக்கின்றார்.

புலம்பெயர் இலக்கியம்

புலம்பெயர் இலக்கியம் என்னும் புதிய இலக்கிய வடிவம் புதிய பொருண்மையில் இலங்கைத் தமிழர்களால் மட்டுமே எழுதப்பட்டது. இன்று ஆசியா, ஐரோப்பிய நாடுகள், அவுஸ்திரேலியா, அமெரிக்கா, கனடா போன்ற பல நாடுகளில் தமிழர்கள் பரந்து வாழுகின்றார்கள். அவர்கள் தமிழ் உணர்வு மிக்கவர்களாகத் தாம் வாழுகின்ற பகுதிகளில் எல்லாம் கல்விச்சாலைகள், தமிழ்ச்சங்கங்கள் அமைத்துத் தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்கு அரும்பணியாற்றுகின்றார்கள். உலகத்திலேயே கணினியில் தமிழ் எழுத்துக்கள் வெளிவராத காலப்பகுதியில் 1982இல் கனடாவைச் சேர்ந்த ஈழத்துப் பூராடனார் கணினியில் தமிழை முதன்முதலாக ஏற்றிய பெருமைக்குரியவராவார். முதன் முதலாக நிழல் என்ற பெயரில் கனடாவில் கணினி அச்சில் சஞ்சிகையை வெளியீடு செய்தார்.

1990ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் இலங்கையரின் புலம் பெயர்ந்த இலக்கியம், இந்தியாவின் இலக்கியத் துறையில் கவனிக்கப்பட்டது. இலங்கைத் தமிழரின் புலம் பெயர்ந்த இலக்கியம் ஒட்டு மொத்தமான, தமிழ் இலக்கியத் துறையில் ஒரு மாபெரும் மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்தது. புலம்பெயர் இலக்கியத்தில் காணப்பட்ட பன்முகப் பார்வை இந்தியாவின் பல பத்திரிகையாளர்களைக் கவர்ந்தது. புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் இருந்து தமிழர்கள் இலங்கை, இந்தியா போன்ற நாடுகளுக்குத் தம்முடைய படைப்புக்களைத் தந்து தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்குப் பாரிய பங்களிப்பினை வழங்கினார்கள். புலம்பெயர் இலக்கியம் 21ஆம் நூற்றாண்டில் சர்வதேசத் தமிழ்

இலக்கியத்துக்கு தலைமை தாங்கும் என எழுத்தாளர் எஸ்.பொ அவர்கள் கூறியுள்ளார்.

ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றிலே பெருந்தொகையான இலக்கியப் படைப்பாளிகள் தோன்றினர். தம்முடைய அனுபவங்களையும், உள்ளக்குமுறல்களையும், புலம்பெயர் வாழ்வின் அனுபவங்களையும், அகதிநிலையினையும், பெண்களின் சுதந்திர உணர்வுகளையும், அரசியல் விமர்சனங்களையும் எனப் பல பரிமாணங்களில் படைப்பிலக்கியங்கள் இலக்கணங்களை உடைத்தெறிந்து சுதந்திர உணர்வுடன் எழுதப்பட்டன. புதிய பல கவிஞர்களும், எழுத்தாளர்களும் படையெடுக்கின்றார்கள். புலம்பெயர்நாடுகளில் 170க்கும் மேற்பட்ட சஞ்சிகை பத்திரிகைகள் வெளிவந்தமையே தமிழ் மொழியின் செல்வங்களாகவும் பிரசுரகளமாகவும் புலம்பெயர்ந்த நாடுகள் அமைந்திருந்தமைக்கு எடுத்துக்காட்டுகளாகின்றன. பலநாடுகளிலும் புலம்பெயர்ந்து வாழும் இலங்கைத் தமிழர்களின் அனுபவங்களைத் தாங்கிய 39 எழுத்தாளர்களின் கதைகளை பனியும் பனையும் என்ற பெயரில் எஸ்.பொ அவர்களும் இந்திரா பார்த்த சாரதி அவர்களும் 1994 இல் வெளியீடு செய்தனர்.

இலண்டனில் புலம்பெயர்ந்த மக்களினால் தமிழ் வளர்ச்சி

1948ஆம் ஆண்டு இலங்கை சுதந்திரம் பெற்றதும் ஆங்கிலம் படித்த மேல் மட்டத்தினரில் ஒரு பகுதியினர் இங்கிலாந்துக்கு வந்தார்கள். ஆனால் 1956இல் பண்டாரநாயக்கா அரசு சிங்கள மட்டும் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்ததால் ஆங்கிலம் மட்டும் தெரிந்த கொழும்பில் வசித்த பல தமிழர்கள் இலண்டனுக்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். 1958இல் கௌரவ கொலை பற்றி முதலாவது நாவல் எழுத்தாளர் அகத்தியர் அவர்களால் இலண்டனில் எழுதப்பட்டது. தமிழும் சைவ சமயமும் இலண்டனில் வளர சபாபதிப் பிள்ளை சதானந்தம் அவர்கள் காரணமாக இருந்தார். இவர் 1970ஆம் ஆண்டு முற்பகுதியில் 70ஆம் ஆண்டின் முற்பகுதியில் திரு. ச.சதானந்தம் அவர்கள் இலண்டனில் முதல் முதலாக 'லண்டன் முரசு' என்னும் தமிழ்ப் பத்திரிகையைத் தொடங்கினார். அதில் ஒருவன் விலைப்படுகின்றான் என்னும் சிறுகதை இலண்டனில் வெளிவந்த முதலாவது சிறுகதையாக இராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களால் எழுதப்பட்டது. அதன் பின் அவரே உலகமெல்லாம் வியாபாரிகள்; என்ற பெயரில் முதலாவது தொடர்கதையை லண்டன் முரசில் எழுதினார். இலங்கையில் நடைபெறும் இனத் துவேசத்தால் பாதிக்கப்பட்டு இலண்டன் வந்த மாணவர்களையும் அவர்களின் உணர்வுகளைத்

தங்களின் அரசியல் இலாபத்துக்குப் பாவிக்கும் சந்தர்ப்பவாதத் தலைவர்களையும் அடையாளம் காட்டும் நாவலாக அது இருந்தது. இவர் இலங்கையில் இருந்த போது மல்லிகை. வசந்தம், வீரகேசரி போன்ற பத்திரிகைகளில் எழுதியிருக்கின்றார். இவருடைய எழுத்துக்கள் பெண்ணியம், சமுதாய நோக்குடையனவாக இருந்தன. மருத்துவ மானிடவியலாளரான இவர்தொடர்ந்து தன்னுடைய படைப்புக்களை இலண்டனில் இருந்து எழுதிக் கொண்டு இருக்கின்றார்.

1980ஆம் ஆண்டுக்குப் பின் உள்நாட்டுக் கலவரங்களாலும், இலங்கையில் தமிழ் ஆயுதக் குழுக்களிடையே நடந்த மோதல்களாலும் பல தமிழ் இளைஞர்கள் புலம் பெயர்ந்து இலண்டனுக்கு வந்தார்கள். அவர்கள் தங்கள் எதிர்ப்புக்கள், எதிர்பார்ப்புக்களைப் பிரதிபலித்துப் பல படைப்புக்களைச் செய்தார்கள். இலண்டன் தமிழ் வானொலி என்னும் வானொலி எந்தவித சினிமாப் பாடல்களும் இன்றி எதிர்காலத் தலைமுறையை நோக்கி என்ற வாசகங்களுடன் சிறுவர்களுக்காக ஒரு வானொலியை நடத்தி, அதில் தமிழ் மொழி அறிவை அவர்களுக்கு ஊட்டி வளர்த்ததுடன், பெரியவர்களும் இலங்கையில் இருந்து பெற்றிருந்த தம்முடைய தமிழறிவை வெளிக்கொண்டு வர கதை, கவிதைகள் எழுதி வந்ததுடன் வீட்டிலே இருந்த குடும்பப் பெண்கள் தம்முடைய தமிழறிவைவளர்க்கவும் இலண்டன் தமிழ் வானொலியில் எழுதத் தொடங்கினர். இதன் மூலம் பல எழுத்தாளர்கள் உருவெடுத்தனர். இதைவிட தமிழ்ப் பாடசாலைகளும் தமிழ் அமைப்புக்களும் உருவாக்கினர். தற்போது இலண்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழுக்கு ஒரு இருக்கை பெறுவதற்கான முயற்சியில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். இவ்வாறு தமிழ் வளர்ச்சியில் இலண்டனிலுள்ள இலங்கைத் தமிழர்கள் முயற்சிகளை மேற்கொள்ளுகின்றனர்.

ஜெர்மனியில் புலம்பெயர்ந்த மக்களினால் தமிழ் மொழி வளர்ச்சி

ஜெர்மனியில் அண்ணளவாக 60,000 தமிழர்கள் வாழுகின்றார்கள். இலண்டனில் போல உள்நாட்டு யுத்தம் காரணமாகவும், ஆயுதக் குழுக்களிடையே ஏற்பட்ட சகோதரப் படுகொலை காரணமாகவும் புலம்பெயர்ந்த மக்கள் தமிழ் மொழியைப் பேணவும், தம்முடைய பிள்ளைகளின் எதிர்காலம் கருதியும், தமிழ் மொழியின் அவசியத்தை உணர்ந்தும் தம்முடைய பிள்ளைகளுக்குத் தமிழ் மொழியை வீட்டிலிருந்து கற்பிக்கத் தொடங்கினர். காலப்போக்கில் ஜெர்மனியப் பாடசாலைகளில் வாரத்தில் ஒருநாளை தமக்காக வாடகைக்கு எடுத்தும், ஹரிதாஸ் போன்ற தொண்டு நிறுவனங்களின் கட்டிடங்களிலும் தமிழ்ப் பாடசாலைகளை நடத்தத் தொடங்கினர். அவை தமிழ் கல்விக்கழகம், தமிழாலயம், தமிழ்க் கல்விச்சேவை போன்ற

பெயர்களிலும் அவை தவிர்ந்த தனிப்பட்டவர்களால் நடத்தப்பட்ட பாடசாலைகளும் எனத் தமிழ் மொழியை தம்முடைய எதிர்கால வாரிசுகளுக்குக் கற்பிப்பதற்காக நடத்திக் கொண்டு வருகின்றனர். அதில் ஜெர்மனி தமிழ்க்கல்விச் சேவை 1989ஆம் ஆண்டு 12 பாடசாலைகளுடன் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. பின் 61 பாடசாலைகளாக வளர்ந்து தற்போது 34 பாடசாலைகளாகக் குறைவடைந்துள்ளன. தமிழாலயம் என்ற பெயரிலே 1990ஆம் ஆண்டு 12 பாடசாலையாக ஆரம்பித்த பாடசாலைகள் பின் 110 பாடசாலைகளாக உயர்வடைந்து தற்போது குறைவடைந்திருப்பதை அறியக் கூடியதாக இருக்கின்றது. அதனுடைய தற்போதைய தகவல்களை அவர்களிடமிருந்து பெற முடியாதுள்ளது. இருப்பினும் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் தாய்மொழிப் பாடசாலைகளை ஜெர்மனியில் நடத்தி எதிர்காலத் தலைமுறையினருக்குத் தமிழ்மொழியைப் போதிப்பதற்கு முயற்சிகளை மேற்கொண்டுகொண்டே இருக்கின்றார்கள் என்பது வெள்ளிடைமலை.

இளந்தலைமுறையினருக்கு நடனம், சங்கீதம், மிருதங்கம், வயலின், வீணை போன்ற கலைகள் ஈர்ப்பை ஏற்படுத்துவதனால், அவற்றை வாழிட மொழிகளில் அல்லாமல் தமிழ் மொழி மூலம் கற்பிப்பதனால், கணிசமான ஜெர்மனியப் பிள்ளைகள் தமிழ்மொழியில் தேர்ச்சி பெற்றவர்களாகவும் எழுத, வாசிக்க, பேசக் கூடியவர்களாகவும் காணப்படுகின்றார்கள்.

படைப்பிலக்கியங்கள்

2022 ஜெர்மனியில் வெளிவந்த படைப்பாளர்கள் என்னும் நூலிலே ஜெர்மனியில் கவிதை, கட்டுரை, நாவல், சிறுகதை என எழுதிவந்த, தொடர்ச்சியாக எழுதி வருகின்ற படைப்பாளர்களின் பட்டியலிலே 83 பேர் இனங்காட்டப்பட்டுள்ளனர். இவர்கள் அகதி வாழ்வின் சிக்கல்கள், தாயகத்து நினைவுகள், பேரின் மன உளைச்சல்கள், புலம்பெயர் வாழ்வுச் சிக்கல்கள், கலாச்சார மாற்றங்கள் போன்ற கருப்பொருள்களில் தம்முடைய படைப்புக்களைப் படைத்து வருகின்றனர். படைப்பிலக்கியங்கள் பெருவாரியாக வளர்வதற்கு சமூக வலைத்தளங்களும் காரணமாக இருக்கின்றன. வேற்றுமொழிப் பண்பாட்டில் வாழுகின்ற போது தமிழ் மொழியின் அருமை பெருமைகளை உணர்ந்து பலரும் தமிழின் தொன்மையையும் பெருமையையும் எடுத்துக் காட்டுகின்ற வகையிலே இலக்கியங்களைப் படைப்பதற்காகவே வயதானவர்கள் கூடத் தமிழ் இலக்கியங்களைத் தேடிப் படிப்பதையும் மரபுக் கவிதைகளை இணையவழி ஆசிரியர்கள் மூலம் கற்றுக்

கவிதைகளை எழுதி வருவதையும் இப்போது காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. ஜெர்மனி தமிழ் அகராதி வெளிவந்துள்ளது.

வானொலிகள்

திரு. த.இரவீந்திரன் அவர்களால் ஐரோப்பிய தமிழ் வானொலி 18 ஆண்டு காலமாகத் தொடர்ந்து நடத்தப்படுகின்றது. இரண்டு ஆண்டுகளாகத் தமிழருவி என்னும் வானொலி நயினை விஜயன் அவர்களால் இணையவழியில் நடத்தப்படுகின்றது. இவ்வானொலிகளில் தமிழர்களின் படைப்புக்கள் வெளிவருகின்றன.

தொலைக்காட்சி

ஜெர்மனியிலே 1994ஆம் ஆண்டு செல்வநாயகம் அவர்களால் முதல் தொலைக்காட்சி உருவானது. பேர்லின் நகரில் Media port ஊடக நிறுவனத்துடன் இணைந்து 1994ஆம் ஆண்டு உலகத் தமிழ் தொலைக்காட்சி என்ற பெயரில் ஆரம்பித்தது. ஆனால் 4 மாதங்களே ஒளிபரப்பானது. தற்போது ஜபிரிவி தொழில்நுட்பத்திலே ஜரிஎன், சந்தோரா, தமிழ்எம்ரிவி, எஸ்ரிஎஸ் ஆகிய 4 தொலைக்காட்சிகள் ஒளிபரப்பாகி வருகின்றன. இவற்றில் கவிஞர்கள், கலைஞர்களுக்கு நிகழ்ச்சிகள் வழங்கப்படுகின்றன.

தமிழ் மன்றங்கள்

ஜெர்மனி எழுத்தாளர் சங்கம், புலம்பெயர் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம், தமிழ் மன்றம் போன்றவை தமிழ் வளர்ச்சிக்குப் பெரும் பங்காற்றுகின்றன. தமிழ் வான் அவை என்னும் இணையவழிப் பன்னாட்டு இலக்கியச் சந்திப்பு 2 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக கௌசி அவர்களால் நடத்தப்பட்டு வருகின்றது. இதன் மூலம் உலக நாடுகளிலுள்ள இலக்கிய ஆர்வலர்களினால் தமிழ்மொழி ஆய்வுகள் நடத்தப்படுகின்றன.

சஞ்சிகை, பத்திரிகைகள்

ஆரம்ப காலப்பகுதியில் 48 சஞ்சிகைகள் பத்திரிகைகள் வெளிவந்தன. அவற்றில் 1982இல் சி.சிவராசா அழகலிங்கம், வாசுதேவன் ஆகியோர் வெளியிட்ட எண்ணம் என்ற சஞ்சிகையே முதன்முதலாக வெளிவந்தது. அதனைத் தொடர்ந்து அப்பிள்(1985), தென்றல்(1985), சிந்தனை (1985), கலைவிளக்கு (1986), நமது குரல் (1986), அறுவை (1987), வண்ணத்துப்பூச்சி (1988), உலக விமர்சனம் (1989), ஏலையா (1989) தூண்டில் (1989), நம்நாடு (1989), தேனீ (1990), அக்கினி (1990), மண் (1990), சிறுவர் அமுதம் (1990), கமலம் (1990), தமிழருவி (1991), பூவரசு (1991), ஈழமணி (1993), வெற்றிமணி

(1994), இளைஞன் (1995), அன்றில் (1996), நமது இலக்கு (2004), தளிர், தாகம், பிரவாகம், பணி, புதுயுகம், வசந்தம், வயல், வெகுஜனம், வெளிச்சம், விடுதலைக்குரல், பெண்கள் வட்டம், அ ஆ இ, கடல், அலைகள், நெருப்பு, இளஞ்சூரியன், விடுதலைக்குரல், வளர்பிறை, இந்துநெறி, பாப்பா, சிறுவர் களஞ்சியம், மக்கள் குரல், காண்டபம், ஈழம் பத்திரிகை ஆகியவை வெளிவந்தன. ஆனால், தற்போது மு.க.ச.சிவகுமாரன் அவர்களால் வெளியிடப்படும் வெற்றிமணி பத்திரிகை (1994-2022), செ.தவா அவர்களால் வெளியிடப்படும் தமிழ்ரைம்ஸ் பத்திரிகை (2014-2022), த.இரவீந்திரன் அவர்களால் வெளியிடப்படும் அகரம் பத்திரிகை (2011-2022) பத்திரிகைகளே அச்சில் வெளிவருகின்றன. தற்போது சஞ்சிகைகளாக பிரங்க்பேர்ட் தமிழ்மன்றத்தினால் வெளியிடப்படும் தமிழ்நாதம் சஞ்சிகையும், மு.க.ச.சிவகுமாரன் அவர்களால் வெளியிடப்படும் சிவத்தமிழ் காலாண்டு சஞ்சிகையும், வை.சிவராசா அவர்களால் வெளியிடப்படும் மண் காலாண்டு சஞ்சிகையும், த.இரவீந்திரன் அவர்களால் வெளியிடப்படும் அகரதீபம் காலாண்டு சஞ்சிகையுமே வெளிவருகின்றன.

திருவள்ளுவர் சிலை

தமிழர்களின் அடையாளமும் பெருமையும் திருவள்ளுவரின் திருக்குறள் என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை. தமிழர்கள் ஜெர்மனியில் வாழ்ந்தார்கள் என்னும் அடையாளமாகவும் திருவள்ளுவரைப் போற்றும் நோக்குடனும் ஸ்ருட்கார்ட் நகரத்திலேயுள்ள லிண்டன் அருங்காட்சியகத்தில் 2 ஐம்பொன்னாலான சிலைகள் நிரந்தரக் காட்சியகத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. அத்துடன் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 10 திருக்குறள் செய்யுள்களைப் புதிதாக ஓலையிலே லேசர் கருவியினால் எழுதி வைக்கப்பட்டுள்ளது. ஜெர்மனி மொழியில் திருக்குறள் மொழிபெயர்ப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளது. ஜெர்மனி தமிழ் கல்விச் சேவை ஆண்டுதோறும் மாணவர்களுக்குத் திருக்குறள் போட்டி வைத்துப் பரிசில்கள் வழங்குகின்றது.

முடிவுரை

தமிழர்கள் புலம்பெயர்ந்து 40 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகி விட்டது. தம்முடைய பிள்ளைகளுக்குத் தமிழை இயன்ற வரை போதித்துள்ளனர். தமிழைப் பேச, எழுத, வாசிக்கக் கற்றுக் கொடுத்துள்ளனர். இன்று வரை தமிழுடன் வாழ்ந்து புலம்பெயர் இலக்கியம் என்னும் புதிய வடிவத்தைப் புதிய பொருண்மைகளில் படைத்துத் தமிழ் மொழிக்காக அருந்தொண்டாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

எனவே இலங்கைத் தமிழர்கள் சங்ககாலம் தொடக்கம் இன்று வரை இலங்கை மண்ணிலும் புலம் பெயர்ந்த தேசங்களிலும் தமிழின் தொன்மையையும் தமிழின் சிறப்பையும் வெளிக் கொண்டு வருவதுடன் தமிழின் வளர்ச்சிக்குத் தம்மாலான பங்களிப்பினை அர்ப்பணிப்புடன் தொடர்ந்து செய்து வருகின்றார்கள். இலங்கைத் தமிழர்கள் தாம் கால் பதிக்கும் இடங்களில் எல்லாம் தமிழ் மொழியைக் காவிச் சென்று காலூன்றச் செய்வார்கள். இன்று உலகம் முழுவதிலும் தமிழ் மொழி ஒலிக்கின்றது என்றால், அதற்கு இலங்கைத் தமிழர்களே காரணகர்த்தாக்கள் என்பது உண்மை.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. படைப்பாளர்கள் - சு.பாக்கியநாதன், தமிழ்மணி சி., இராஜகருணா வெளியீடு 2022
2. ஜெர்மனி தமிழ்கல்விச் சேவை 25 ஆவது ஆண்டுவிழா மலர் - யேர்மனி தமிழ் கல்விச் சேவை வெளியீடு - 2014
3. ஈழத்துப் புலம்பெயர் இலக்கியம் சிறப்பிதழ் - ஞானம் வெளியீடு 2014
4. மதங்கதூளாமணி - மறுபதிப்பு பாபு வசந்தகுமார்
5. ஜெர்மனியில் திருவள்ளுவர் விழா மற்றும் ஐரோப்பிய தமிழர்கள் நாள் சிறப்பு மலர் - தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை வெளியீடு 2019
6. வெற்றிமணி கால்நூற்றாண்டு வெற்றிச்சுவடுகள் - வெற்றிமணி வெளியீடு 2019

புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களின் இணையத் தமிழ்ப் பங்களிப்பு

முனைவர் செ. சு. நா. சந்திரசேகரன்,

ஆவடி

“உலகின் பல பகுதிகளில் வாழ்ந்து வரும், கணிப்பொறியில் வல்லமை பெற்ற தமிழர்கள் தமிழைக் கணிப்பொறி மற்றும் இணையப் பயன்பாட்டில் கொண்டு செல்ல முயன்றனர். அம்முயற்சியின் விளைவே இன்று, இணையப் பயன்பாட்டில் தமிழ், தலைசிறந்து வளர்கிறது. தமிழில் இணையதளங்கள் உருவாகப் பிறிதொரு காரணமும் முக்கியமாகும். 1983க்குப் பிறகு இலங்கையில் ஏற்பட்ட உள்நாட்டு அரசியல் கலவரத்தால் தமிழர்கள் உலகம் முழுக்கப் புலம்பெயர வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது. அது போன்று தமிழகத் தமிழர்களின் பணியின் பொருட்டு அயல் நாடுகளுக்குச் சென்றனர். இவ்வாறு சென்ற தமிழர்கள் தாய் நாட்டுடன் தொடர்பு கொள்ளவும், பிற நாடுகளில் வாழும் தமிழர்களோடு தொடர்பு ஏற்படுத்திக் கொள்ளவும், இணையத்தைப் பயன்படுத்தினர். இதில் தங்களை ஒன்றிணைக்கத் தமிழ் வளர்ச்சியில் கவனம் செலுத்தினர்” என்று இலங்கைத் தமிழர்களின் இணையப் பங்களிப்புக் குறித்துத் தமிழ் விகாஸ் பீடியா கூறுகின்றது. இது மிகச் சரியான கூற்றும், வரலாற்றுச் செய்தியும் ஆகும்.

இலங்கைத் தமிழர்கள் உலகம் முழுவதும் புலம்பெயர்ந்து சென்ற நாளிலிருந்து மொழியில் ஏற்பட்டு வரும் இலக்கிய முன்னேற்றம் மிகக் கூர்மையாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டியதும், பதிவு செய்யப்பட வேண்டியதுமான விடயமாகும். இப்பின்னணியில் தான் தமிழ், இணையத்தில் வளர்ந்தது என்று திட்டவாட்டமாகக் கூறலாம். வேறு காரணிகள் இருப்பின் இக்காரணமே மிகுத்திருக்கும் எனலாம். அந்தளவிற்கு இலங்கைத் தமிழர்கள் இணையத்தின் மூலம் தமிழை மேம்படுத்தி உள்ளனர்.

தமிழ் எழுத்துக்களை உருவாக்கிய கட்டற்ற மென்பொருள் உருவாக்கத்தில் ஈடுபட்டும், வாக்கியப்பிழை திருப்திகளை உருவாக்கியும், தமிழ் எழுத்துரு மாற்ற மென்பொருள்களைத் தந்தும், ஆக்கப்பூர்வமான கணினித்தமிழ்க் கருத்தரங்குகளை நடத்தியும், அதில் பங்கு கொண்டு பல முன்னேற்றத் திட்டங்களை வகுத்தும், செயலாற்றியும், உழைத்த அறிஞர்களில் புலம் பெயர்ந்தோரின் பங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாய் அமைந்திருந்தன.

உலகத்தில் எங்கு வாழ்ந்தாலும், தாய் நாட்டையும் தாய் மொழியையும், மறவாத தமிழர்கள் இணையத்தில் செய்த பெரும் புரட்சியை உலக அளவில் மற்ற மொழிகளுக்கு முன் தமிழைப் போட்டி போட்டுக் கொண்டு முன் நிறுத்தி இருக்கிறது. அவ்வாறான இணையப் பங்களிப்பு குறித்தும், மின்னிதழ் மூலமாகத் தமிழ்ப் பங்களிப்பையும் காண்பது இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகிறது.

அடிப்படைக்காரணம்

இலங்கைத் தமிழர்களின் தமிழ்ப் பணியானது, அவர்கள் பட்ட கொடுமைகளின் அடித்தளத்திலிருந்து எழுந்தவையாகும். எனவே, அந்தப் படைப்புகள் தனித்துவமான பின்புலத்தைக் கொண்டு இருந்தன. வெவ்வேறு மொழிப் படைப்புகளிலிருந்து வேறுபட்டும், புதுமைத்துவத்தோடும் இருந்தன. அவற்றை தன் இன மக்களோடு பகிர்ந்து கொண்டு மனமார ஒவ்வொரு புலம்பெயர் படைப்பாளனும் அத்தருணத்தில் விரும்பினார்கள். அதற்குப் பெருந்துணையாய் நின்றது அக்காலத்தில் இணையமே ஆகும். எனவே, புலம்பெயர்ந்தோரின் கவனம் அதில் ஆழமாகப் பதிந்தன. அவ்வாறு கவனத்தோடு கற்றுக் கொண்ட இணைய அறிவியலில் அறிவில் தமிழைப் புகுத்திப் பெரு வெற்றிகாணத் தலைப்பட்டனர்.

முயற்சி ஒவ்வொரு நாட்டிலும் ஒவ்வொரு முறையாக இருந்தன. கூட்டு முயற்சியோடு இது அத்தனையையும் ஒன்றிணைத்து அசாத்தியமான ஒன்றாக மாற்றினர். இதன் மூலம் அவர்கள் மனத்துயரங்களும், தாய்நாட்டின் போராட்டங்களும், பட்ட வேதனைகளும், எடுத்து எழுத்தாக இணையத்தில் படைப்புகளாகவும், செய்திகளாகவும், பதிவு செய்யப்பட்டன. அந்த அடிப்படையில் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களின் இணையப் பங்களிப்பை இரண்டாகப் பிரிக்கலாம் அவையாவன,

1. இணைய மின்னிதழ் தளங்கள்
2. செய்தி இணையதளங்கள்

என்பதாகும்.

இணைய மின்னிதழ் தளங்கள்

“இலக்கியம் தொடர்பான தகவல்களைத் தரும் இதழ்கள், இலக்கிய இதழ்கள் எனப்படும். உலகில் உள்ள எவரும் தமிழ் இலக்கியம் தொடர்பான தகவல்களைப் பெறத் தமிழில் இணைய இதழ்கள் பெரிதும் உதவி புரிகின்றன” என்பர். கி. கண்ணன்.

“இணைய இதழானது கணினியில் தட்டச்சு செய்து அச்செய்திகளுக்குத் தேவையான புகைப்படங்கள், காணொளி அல்லது அசைவூட்டுப் படங்களை இணைத்துப் பதிவேற்றுவர். உடனே இது எந்த விநியோகிப்பாளரும் இன்றி நேரிடையாக நம் கணினி அல்லது செல்பேசி வழியாக வாசகர்களைச் சென்றடைகிறது. சில இணைய இதழ்கள் வானொலியைப் போன்று ஒலி வடிவிலும் செய்திச் சேவையை வழங்குகிறது, இத்தகைய இதழ்களே இணைய இதழ்கள் எனப்படுகின்றன” என்கிறது விகாஸ் பீடியா.

இலங்கை, சிங்கப்பூர், மலேசியா, கனடா, ஆஸ்திரேலியா, ஜெர்மன், பிரான்ஸ், சுவிட்சர்லாந்து, அமெரிக்கா, லண்டன், நார்வே ஆகிய நாடுகளில் வாழும் புலம்பெயர்த் தமிழர்கள், தமிழ் உணர்வுடன் பற்பல இணைய இதழ்களான மின்னிதழ்களைக் கொண்டு வருகின்றனர். இவ்விதழ்கள் இதழியல் துறையில் உலக அளவில் செய்யப்படும் புதுமைகளை எல்லாம் கவனத்தில் கொண்டு தமிழிலும் அதனைக் கொண்டு வந்து தமிழுக்கு மேன்மையைத் தருகின்றன. அவற்றில் ஒரு சில இணைய இதழ்களை உதாரணத்திற்கு அறியலாம்.

பதிவுகள்

எழுத்தாளர் வ.ந.கிரிதரன் குறிப்பிடத்தகுந்த கனேடிய ஈழத்து எழுத்தாளர். இவர் பல சிறுகதைகள், கவிதைகள், கட்டுரைகள், ஆராய்ச்சி நூல்கள், நாவல்கள் ஆகியவற்றை எழுதியுள்ளார். பதிவுகள் என்னும் இணைய இதழை 2000 ஆண்டிலிருந்து கொண்டு வருகிறார். ‘அனைவருடனும் அறிவினைப் பகிர்ந்து கொள்வோம்’ என்பதைத் தாரகமந்திரமாகக் கொண்டு இந்த இணைய மின்னிதழ் வெளிவருகின்றது.

இவ்விதழில் வெளிவரும் படைப்புகள் நூல்களாகத் தொகுக்கப்பட்டு இணையக் காப்பகம், நூலகம் போன்ற எண்ணிமநூலகங்களில் வெளியிடப்படுகின்றன. பல்கலைக்கழகத் தரத்தில் எழுதப்படும் ஆய்வுக் கட்டுரைகள், சிறுகதைகள், கவிதைகள், செய்திகள், மின்னூல்கள் எனப் பல இணைப்புகளில் இலக்கியம் இவ்விதழின் மூலம் வளர்கிறது. வ.ந.கிரிதரனின் பல நூல்கள் மின்னூல்களாக வெளிவந்துள்ளன.

ஞானம்

தி.ஞானசேகரன் அவர்கள் இவ்விதழைத் தொடங்கினார். ஞானம் ஞானசேகரன் இணை ஆசிரியராகவும், ஞா.பாலச்சந்திரன் நிர்வாக ஆசிரியராகவும்

இருக்கின்றனர். சிவா கௌதமன் ஓவியராக இருக்கின்றார். 2000 முதல் தொடர்ந்து வெளிவரும் இதழில் இலங்கையில் உள்ள பல நாடுகளில் உள்ள தமிழர்கள் மிகத் தரமான படைப்புகளை இவ்விதழில் எழுதுகின்றனர்.

நவீனமும் மரபும், இதழ்க் கட்டமைப்பை உருவாக்குகின்றன. ஈழத்துப் போர்க்காலச் சிறப்பிதழாக ஞானத்தின் 150 வது இதழ் வெளியிடப்பட்டது. ஈழத் தமிழ் இலக்கியங்களின் ஒட்டுமொத்தப் பதிவுகளையும் இவ்விதழ்க் கட்டுரைகள் திறனாய்வு செய்து பதிவு செய்திருக்கின்றன. மின்னஞ்சல் மூலமாக மாதம் தோறும் இதழ், ஞானம் வாசகர்களுக்கு அனுப்பி வைக்கப்படுகின்றது. ஓவியங்கள் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டிய நவீன இலக்கியமாக இவ்விதழில் திகழ்கின்றன. இதழ் குறித்த விமர்சனங்களுக்காகத் தனித்தளம் ஒன்றையும் ஆசிரியர் நிருவகிக்கின்றார். 250 இதழ்களுக்கு மேலாகத் தொடர்ந்து இந்த இதழ் வெளிவருகின்றது.

தாய் வீடு

பி.ஜெ.டி.லிப் குமார் பதிப்பாளராகவும், ஆசிரியராகவும் திகழ்கின்றார். இலங்கை மற்றும் உலக அரசியல் குறித்த கட்டுரைகள் மற்றும் இலக்கியக் கட்டுரைகள் அதிகமாக வெளி வருகின்றன. வீடு கட்டுமானத் தொழில் சார்ந்த செய்திகளும் இடம்பெறுகின்றன. ஆழமான அறிவான சமூகத்தை உருவாக்கத் துடிக்கும் இதழாக இந்த இதழ் காணப்படுகிறது. தமிழக மற்றும் உலகத் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் எழுதிக் கொண்டிருக்கும் சிறந்த மின்னிதழ் மற்றும் மாதாந்திர அச்ச இதழ் இது. டிசம்பர் 2022ஆம் ஆண்டு இதழ் தெளிவத்தையார் சிறப்பிதழாக நூற்று எண்பத்து ஆறு பக்கங்களுடன் வெளிவந்துள்ளது.

காற்று வெளி

முல்லை அமுதன் எழுத்தாளராக உலகம் முழுவதும் அறியப்பட்டவர். அவரின் மிகச் சிறப்பான மின்னிதழ் இது. ஆசிரியராக சோபா இருக்கிறார். தொடர் பயணமாகக் காற்றுவெளி இலக்கியத்திற்கான ஒரு பெருவெளியைத் தோற்றுவித்திருக்கிறது. இலண்டனில் இருந்து வெளி வருகிறது. பல முன்னோடி இலக்கிய கருத்தாக்கள் தற்காலப் புதிய எழுத்தாளர்கள் அனைவரும் இதில் எழுதுகின்றனர். இலக்கிய மேம்பாட்டை மட்டும் கருத்தில் கொண்டு இயங்கும் இணைய இதழ் காற்றுவெளியாகும்.

இலக்கிய மேம்பாடு கொண்டுவர அயாரது உழைப்பவர்களாக முல்லை அமுதனும், சோபா, நெகிலன் போன்றோர் உள்ளனர். நவீனப் படைப்புகள் அதிகமாக

இடம்பெறுகின்றன. அவை உலகத் தரத்தைப் பெறுகின்றன. காற்று வெளியில் எழுதப்பட்ட கவிதை, சிறுகதை போன்றவற்றைத் தொகுத்து ஆய்வுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. ஓவியம், படைப்பு இரண்டும் ஒன்றிணைந்து புதுவித வாசிப்புத் தன்மையை வாசகனுக்கு இவ்விதழ் அளிக்கின்றது.

ஜீவநதி

இலங்கை யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து வெளிவரும் மின்னிதழ் ஜீவநதி. இதுவரை 138 இதழ்களைக் கொண்டு வந்து சாதனை செய்திருக்கிறது. காத்திரமான படைப்புகளை இவ்விதழ் முன்னெடுக்கின்றது. இதன் மையம் தமிழர்களின் ஒருமித்த ஒருமைப்பாட்டை நிகழ்த்துவது ஆகும்.

நடு

பிரான்சில் இருந்து வெளிவரும் கலை, இலக்கிய இணைய இதழ். 'கலையில் உண்மை உண்டு. உண்மை எல்லாம் கலை அல்ல' என்னும் தாரக மந்திரத்தைக் கொண்டு அற்புதமான தரமான இலக்கிய இதழாக நடு விளங்குகிறது. மயூரனின் கடும் உழைப்பால் இவ்விதழ் தொடர்ந்து வெளிவருகிறது. 'இவர்களைக் கொண்டாடுவோம்' எனும் பகுதியில், நிவேதா உதயராஜன், ரஞ்சக்குமார், அலெக்ஸ் பரந்தாமன், எஸ்.நளீம், ஆசை ராசையா, யோ.கர்ணன், மல்லிகை சிற்றிதழ் ஆசிரியர் ஜீவா நந்தினி, சேவியர் எஸ்.எல்.எம்.அனிபா போன்ற தமிழ் ஆளுமைகள் குறித்துப் பதிவு செய்து பெருமைப்படுத்தி உள்ளனர். மார்கழி 2021 வரை 49 இதழ்கள் வெளிவந்துள்ளன. ஒவ்வொரு இதழும் வரலாற்றுப் பெட்டகமாக இருக்கின்றன.

புதினப் பலகை

இந்தத் தளம் தொடர் இணைய இதழ் போன்று அமையாவிடினும் தரமான கட்டுரைகள், ஆய்வுக் கட்டுரைகள் புதினப்பார்வை போன்றவற்றை வெளியிடுகின்றது. 2009 ஆம் ஆண்டு நவம்பரில் தொடங்கி இன்று வரை ஆழமான அரசியல் கட்டுரைகள், சமூக மேம்பாட்டுக் கட்டுரைகள் என வெளியிடுகின்றது.

வடு

'சாதிய வடு அகற்றிடத் துணிந்த நெடும் பயணம் இது' எனும் தாரக மந்திரத்துடன் இணைய இதழ் அரசியல், பண்பாடு, இலக்கியம் எனும் முப்பொருள் கலந்த படைப்புகளைத் தாங்கி வருகிறது. பிரான்ஸ் நாட்டிலிருந்து வெளிவருகிறது. 'இலங்கைத் தலித் சமூக மேம்பாட்டு முன்னணி இத்தளத்தை நிருவகிக்கிறது. இதுவரை 23 இதழ்கள் வெளிவந்துள்ளன. விதன்யா விநோ நிருவாக ஆசிரியராக

உள்ளார். விஜி பிரதம ஆசிரியராகவும், தேவதாசன், யோக இரட்சகன், அருந்ததி சுந்தரலிங்கம், அசுரா ஆகியோர் ஆசிரியர் குழுவில் இருந்தும் செயலாற்றுகின்றனர். சமூக மேம்பாட்டை முன் நிறுத்தும் இணையதளமாக மலர்கின்றது வடு.

சூத்திரம்

சாகரன் அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு இயங்கும் இணைய இதழ் இது. கட்டுரைகள், கவிதைகள், செய்திகள், அறிவித்தல்கள் இதழில் உள்ளன. சர்வதேச அரசியல் குறித்த கட்டுரைகள் உலக அறிவை ஒவ்வொருவருக்கும் கொண்டு செல்லும் வீரிய தன்மையுடையனவாக இருக்கின்றன. கவிதைகள் மூன்று பிரிவுகளைக் கொண்டதாக அதாவது, சமூக விழிப்பு, பொது விடயம், போராட்டம் என்பதாக உள்ளன. குறிப்பாக இலங்கைத் தமிழர்கள் நடத்தும் பல இனிய இதழ்கள் மற்றும் இணையதளங்களில் தாம் அறிந்த சிறந்த இணையதள அறிமுகம் இருக்கின்றன.

அவ்வகையில் சூத்திரம் இணைய இதழில், நடேசன் இணையம், பூந்தளிர், தூ, தேனி, தமிழ் நியூஸ் வெப், பத்மநாபா, மலையகம், அதிரடி, அதிரடி ஊடகம், இ ஈபிஆர் எல் எவ், ரெலோ நியூஸ், விடிவெள்ளி, எங்கள் பூமி, சலசலப்பு, இடதுசாரிகள் எனும் இணையதளங்கள் அல்லது வலைப்பூக்கள் அறிமுகம் செய்யப்பட்டுள்ளன.

நோயல் நடேசன்

எழுத்தாளர் நோயல் நடேசன் அவர்கள் பல்வேறு இதழ்களில் எழுதும் படைப்புகள் மற்றும் நூல் விமர்சனங்கள், இவர் குறித்துப் பிறர் எழுதும் விமர்சனங்கள் போன்றவற்றை இந்த இணையதளத்தில் தந்துள்ளார். ஒரு சேர இவரை இவர் படைப்புக்களை அறிந்து கொள்ள இந்த இணையதளம் மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கின்றது.

அ.முத்துலிங்கம்

அ.முத்துலிங்கம் அவர்களின் தளமிது. இவர் சிறுகதைகள், கட்டுரைகள், மொழிபெயர்ப்புகள், நேர்காணல்கள், புத்தக மதிப்புரைகள், நாடகம், திரைத்துறை விமர்சனங்கள் அவர் எழுதும் அனைத்து படைப்புகளையும் ஒரே இடத்தில் ஒரே தளத்தில் காண முடிகின்றது. இவரின் மொத்தத் தமிழ்ப் படைப்பையும் படிக்க விரும்புகிறவர்களுக்கு இத்தளம் பொக்கிசமாக இருக்கின்றது.

வேர்கள்

தமிழ் ஈழ தாய் மண்ணில் விடியலுக்காய் இன்றைய நாளில் தமது இன்னுயிர்களை ஈகம் செய்த மாவீரர்களின் விவரம்' என்னும் தலைப்போடு இத்தளம் உள்ளது. வரலாற்றுச் செய்திகளின் பெட்டகமாக இளைய தலைமுறையினருக்கு இத்தளம் விளங்குகிறது. இதேபோன்று 'வீர வேங்கைகள்' தளமும் இயங்குகின்றது.

தமிழ் அரங்கம்

பி.இரயாகரன் சமர் எழுதிய கட்டுரைகள் உலக நடப்புகளைத் திறனாய்கின்றன. புதிய ஜனநாயக மக்கள் முன்னணி, புதிய ஜனநாயகம், புதிய கலாச்சாரம், ஆகிய இதழ்களின் படைப்புகளை இங்குப் படிக்க உதவும் வகையில் இணைப்பு கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. மார்க்சிய நூல்கள், ஆவணக் களஞ்சியம், ஒலி, ஒளி, சமூகவியலாளர்கள், நூல்கள், பகுதிகள், மிகவும் பயனுள்ள பகுதிகளாக அமைந்திருக்கின்றன.

சோபா சக்தி

உலகம் அறிந்த எழுத்தாளர், நடிகர், விமர்சகர், இவரின் தனிப்பட்ட எழுத்துக்களின் தளமாக இது உள்ளது. இணைய இதழ் போன்று அல்லாமல் தனிப்பட்ட எழுத்தாளரின் இலக்கிய வெளிப்பாட்டை அறிந்து கொள்ள உதவும் தனித் தளமாக இது போன்றவற்றைக் கொள்ளலாம்.

படிப்பகம்

ஒரே இணையதளத்தில் பல தளங்களில் படிக்க வேண்டிய படைப்புகள் மற்றும் செய்திகளை ஒரே இடத்தில் படிக்கும் வசதியை இத்தளம் அமைத்துத் தருகிறது.

நூலகம்

ஒரு இலட்சத்து 26 ஆயிரத்து 546 ஆவணங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. எண்ணற்ற பத்திரிகைகள் நூல்கள் மின் நூல்களாகக் காணப்படுகின்றன இந்த இணையத்தின் சாதனை மிகப் பெரும் சாதனைதான்.

யாழ்

நமக்கும் குடியல்லோம் எனும் தலைப்பில் உலகத் தமிழர்களின் படைப்புகள் அனைத்தையும் அவரவர் உள்ளீடு செய்யும் வகையில் உருவாக்கப்பட்ட மாபெரும் ஆவணக்களஞ்சியம் மற்றும் செய்திக் களஞ்சியம் மற்றும் வரலாற்றுப் பெட்டகம்.

வணக்கம் லண்டன்

செய்திகள், லண்டன், உலகம், கட்டுரை, இலக்கியம், திரைத்துறை மகளிர் ஏனையவை, நிகழ்வுகள் எனும் தலைப்புகளின் கீழ் பல்வேறு படைப்புகள் உள்ளன. உண்மையில் உலகத் தமிழர்கள் அனைவரும் பங்கீடு செய்யும் திறன் கொண்ட அற்புதத் தளமாகத்தான் இது விளங்குகிறது.

இவை போன்ற இன்னும் பல நூறு இணைய இதழ்கள் தொடர்ந்து இலங்கைத் தமிழர்களால் நடத்தப்பட்டு நின்று போயிருக்கின்றன. பதிவுக்கு வராமலும் இருக்கின்றன. இதன் மூலமாகத் தமிழ் வளர்ச்சி தொடர்ந்து இயங்கிக் கொண்டேதான் இருக்கிறது.

கலாநிதி சு.குணேஸ்வரன் அவர்கள் ‘புலம் பெயர்ந்த ஈழத் தமிழர்களின் இதழியல் செயல்பாடுகள்’ எனும் ஆழமான கட்டுரையில் பல நூறு அச்ச இதழ்கள் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களால் உலக அளவில் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள செய்திகளை நாம் அறிகிறோம். எவ்வளவு பெரிய தமிழ்த் தொண்டினை தமிழர்கள் செய்து கொண்டிருக்கின்றனர் என்பதை இக்கட்டுரை மூலம் நாம் உணர்கின்றோம்.

சுந்தர லிங்கம், சண்முகநாதன், வாசுதேவன், கி.லட்சுமணன் ஐயர், வேந்தனார் இளங்கோ, பாக்கியநாதன், எஸ்.பொன்னுத்துரை, அருள், கலாநிதி கந்தையா, பேராசிரியர் பொன்.பூலோகசிங்கம் போன்ற தமிழ்ப்பெரும் ஆளுமைகள் ஆஸ்திரேலியாவில் இருந்து தமிழ்ப் பணி செய்துள்ளனர். இதே போல் ஒவ்வொரு நாட்டிலும் தமிழ் ஆளுமைகள் இருக்கின்றனர். இவற்றையெல்லாம் இணையதளங்கள் தற்பொழுது பதிவு செய்து வைத்திருக்கின்றன.

வலைப் பூக்கள்

இணைய மின்னிதழ் போன்று இலக்கியத்தினை மேம்படுத்தும் வகையில் உள்ள ஒன்றுதான் வலைப்பூக்கள். இலவசமாக இணையதளத்தில் இடம் கிடைக்கின்றது என்கிற வசதியைக் கொண்டு வலைப்பூக்கள். பல நூறு எனும் பெருக்கத்தில் தமிழில் காணக் கிடைக்கின்றன. தமிழ் மணம் பரப்பி இலக்கிய மேம்பாட்டிற்கு அவைகள் உதவுகின்றன.

வலைப் பூக்கள் (blogspot.com) என்னும் முகவரியிலும், (wordpress.com) எனும் முகவரியாலும் இரு தளங்களில் காணக்கிடைக்கின்றன. ஆக்காட்டி, அகஷய பாத்திரம், உள்ளக்கமலம் ஆகிய வலைப்பூக்கள் ஆஸ்திரேலியாவில் இருந்து வரும் இலங்கைத் தமிழரான யசோதா பத்மநாபன் அவர்களின் படைப்புகள் இந்த

வலைப்பூக்களில் நிறைந்து இருக்கின்றன. தரமான படைப்புக்களை இவர் தந்திருக்கின்றார்.

தீபச்செல்வன்

மிகச்சிறந்த தமிழ் எழுத்தாளராக அறியப்பட்டவர். அவரின் கவிதைகள், நூல் திறனாய்வு, நாவல்கள், சார்ந்த கட்டுரைகள், பிறர் எழுதிய இவர் எழுதியவை என்பவற்றைப் பல இணையதளங்களில் காணலாம். அவற்றை இவரது தனிப்பட்ட வலைப்பூக்களில், ஒன்று சேர நம்மால் அறிய முடிகிறது.

தீபச்செல்வன், கீறல் பட்ட முகங்கள், தீபம், வெளிக்களம் ஒலி, ஒளிதீபம் பல்லியறை, நேர்முகம், கீறிய தீபம் எனும் தனித்தனி வலைப்பூக்களில் தீபச்செல்வனின் தமிழ்ப் படைப்புகளைக் காணலாம். இதே போல் எழுத்தாளர் ஹேமா (புலம்பெயர் தமிழர்) அவர்களின் வலைப்பூக்களாகச் சந்தியில் நாம், உப்புமடச் சந்தி, ஈழத்து முற்றம், வானம் எரித்த பின், எனும் வலைப்பூக்களைக் காணலாம். ஈழத்து முற்றம் எனும் வலைப்பூவில் புலம்பெயர் தமிழர்கள் பலரின் படைப்புக்களின் இணைப்புகள் தரப்பட்டுள்ளன என்பது குறிப்பிடத் தகுந்தது.

ஈழச் செய்தி, தமிழ்ச் செய்தி, பத்மநாபா போன்ற வலைப்பூக்கள் தருகின்றன இவை உலக முழுவதும் இருக்கும் இல்லத் தமிழர்களுக்கு உடனுக்குடன் செய்திகளைப் பரப்புவதற்காக உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.

செய்திக்கான இணையதளங்கள்

ஈழத் தமிழர்களின் செய்திகளை அந்தந்த நாட்டின் செய்திகளைப் பரிமாறிக் கொள்ள அதிகமான தமிழ் இணையதளங்களைப் புலம்பெயர் தமிழர்கள் நடத்துகின்றனர். அரசியல், சமூக மாற்றம், தொழில் சார் முன்னேற்றம் போன்றவை இதன் அடிப்படையில் இயங்குகின்றன.

தினக்குரல், செய்தி, பனிப்புலம், சுபிட்சம், ஆலியூர், தமிழ்முரசு ஆஸ்திரேலியா, இனிஒரு, லங்காசிரி, தமிழ்வின், அள்வேட்டி போன்றவை துரிதமாகச் செய்திகளை வெளியிடும் பெரும் நிறுவனமாக இச்செய்தித் தளங்கள் இயங்குகின்றன. சில தளங்களில் தமிழ் இலக்கியங்கள் இடம் பெறுகின்றன. குறிப்பாக மரண அறிவித்தல் பல தளங்களில் முக்கியமானதாக இருக்கின்றது. தமிழர்களின் அறிவுக் கூர்மையை வெளிப்படுத்தும் கட்டுரைகளும் இடம்பெற்றுள்ளன.

தமிழ் மொழிக்கு ஈழத்திலிருந்து புலம்பெயர்ந்து உலகம் முழுவதும் சென்று வாழும் தமிழர்களின் இணையப் பங்களிப்பு தொடர்ந்து கால் நூற்றாண்டுகளுக்கும் மேலாகச் செம்மையாக அமைந்திருக்கின்றது.

இணையத்தில் மின்னிதழ்கள் மூலமாகத் தமிழ் இலக்கியப் படைப்புகளையும் உலக மொழிகளுக்குப் போட்டியாக எழுதிய பங்கும் புலம்பெயர் தமிழர்களுக்கு உரித்தானது. புதுமை மற்றும் மரபு சார்ந்த படைப்புகளாக அவைகள் உள்ளன. எண்ணற்ற அமைப்புகள் மூலமாகவும் தமிழ்ப் பணி செய்து வருகின்றனர். கட்டுரை எனும் வகையில் அரசியல் திறனாய்வுகளைச் செய்வதற்கு இணையச் செய்தித்தளங்களை நடத்துகின்றனர். மொத்தத்தில் அவர்களின் தமிழ் பங்களிப்புக்களினால் தமிழ், பெரும் வளர்ச்சியைக் கண்டுள்ளதாக உறுதிப்படக் கூறலாம்.

சிறுபிட்டி வைரவநாதர் தாமோதரம்பிள்ளையின் தமிழ்ப் பணிகள்

முனைவர் யாழ்.சு.சந்திரா

மதுரை

தமிழ் நூற்பதிப்புப் பணியின் தலைமகன் எனப் போற்றப்படும் சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை அவர்களின் தமிழ்ப்பணிகள் தமிழ் கூறும் நல்லுலகில் போதிய கவனம் பெறவில்லை எனலாம். ஆகவே ஈழத்தமிழறிஞரான அவரது பதிப்பு மற்றும் படைப்புப் பணிகள் இங்கு நோக்கப்படுகின்றன.

பிறப்பும் வளர்ப்பும்

ஈழத்தின் யாழ்ப்பாணத்தில் புத்தூரைச் சார்ந்த சிறுபிட்டியில் 1832ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 12ஆம் நாள் வயிரவநாதபிள்ளை பெருந்தேவி தம்பதியருக்கு மகனாகப் பிறந்தார். ஆசிரியரான தந்தையாரிடம் ஆத்திசூடி, வாக்குண்டாம் முதலிய நீதி நூல்களையும் சூடாமணி நிகண்டு முதலியவற்றையும் கற்றார். சுன்னாகம் முத்துக்குமாரக் கவிராயரிடம் தமிழ் இலக்கிய இலக்கணங்களில் பயிற்சி பெற்றார். நெல்லிப்பேழையில் அமெரிக்க மிஷனரி பள்ளியில் ஆங்கிலம் கற்றார். பின்னர் வட்டுக்கோட்டையில் உள்ள சர்வசாஸ்திரக் கலாசாலையில் 1844ஆம் ஆண்டு சேர்ந்து எட்டு ஆண்டுகள் பயின்றார்.

1857ஆம் ஆண்டு சென்னையில் தொடங்கப்பட்ட பல்கலைக்கழகத்தின் முதல் மாணவர் என்ற பெருமையும் சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளையைச் சேரும். இதனை 'சென்னைச் சர்வகலா சங்கத்தாரால் முதன்முதல் நடத்தப்பட்ட இளங்கலைத் தமிழ்த் தேர்வில்(பி.ஏ) சித்தியடைந்தவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தவர் இருவரே. அவர்களுள் ஒருவர் பிள்ளை அவர்கள். 1871ஆம் ஆண்டில் நியாய சாஸ்திர (பி.எல்.) தேர்விலும் சித்தியடைந்தார்கள்' என்று ஈழத்து அறிஞர் பண்டிதர் சி.கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார். இளங்கலைத் தமிழ்ப்(பி.ஏ.) பட்டம் பெறுமுன்பு 1853ஆம் ஆண்டிலேயே கோப்பாய் போதனாப் பள்ளியில் ஆசிரியராகச் சிலகாலம் பணியாற்றினார்.

ஆறுமுக நாவலர் உதவியுடன் விவிலியத்தை மொழிபெயர்த்த பர்சிவல் பாதிரியார், சென்னையில் 1855ஆம் ஆண்டு 'தினவர்த்தமானி' என்ற வார இதழைத் தொடங்கியபோது சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை அந்த இதழின் துணைஆசிரியராகப் பொறுப்பேற்றார்.

சென்னை மாநிலக் கல்லூரியிலும் பின்னர் கள்ளிக்கோட்டை அரசுக்கல்லூரியிலும் தமிழ் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தார். பணியில் இருந்துகொண்டே 1872ஆம் ஆண்டு சென்னைப் பல்கலையில் சட்டக்கல்வியில் தேர்ச்சி பெற்றார். கும்பகோணத்தில் சில காலம் வழக்கறிஞராகப் பணியாற்றினார். 1877ஆம் ஆண்டு முதல் புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் வழக்கறிஞராகத் தொழில் புரிந்தார்; புதுக்கோட்டை அரசின் உயர்நீதிமன்றத்தில் நீதிபதியாகவும் பணிபுரிந்தார். தமது ஐம்பதாவது வயதில் பணி ஓய்வு பெற்றார்.

ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய தாமோதனார் இதழாசிரியராக, கணக்காளராக, வழக்கறிஞராக, நீதிபதியாக எனப் பல்வேறுபட்ட பணிகளை ஆற்றினார்; இதற்கிடையில் தமிழின்மீது பற்றுக்கொண்டு அவர் ஆற்றிய தமிழ்ப்பணிகள் ஏராளம். தனது இருபதாவது வயதிலேயே தாமோதரனார் நீதிநெறி விளக்கம் நூலைப் பதிப்பித்தார். அந்த வகையில் தமிழ் நூற்பதிப்புப் பணியின் தலைமகனாகச் சிறந்து நின்றார். தமிழ்நூல்கள் பலவற்றைப் படைத்துத் தமிழ்ப் படைப்பாளியாகவும் விளங்கினார்.

சைவ மரபிலே பிறந்த சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை கிறித்துவராக மதம் மாறினார் என்பது பலராலும் சுட்டப்படுகிறது. சி.வை.தா.வுடன் நேரடியாகப் பழக்கம் கொண்டிருந்த வையாபுரிப்பிள்ளை அவர்கள், 'அந்நாட்டிலேயுள்ள கிறித்துவ சங்கம், கல்வி நிலையங்கள் நிறுவிக் கல்வியைப் பரப்பி வந்தது, ஆங்கிலங் கற்க விரும்பினோருக்கு இச்சங்கத்தைத் தவிர வேறு கதியில்லாதிருந்தது, சங்கத்தினரின் விருப்பத்தை நிறைவேற்றியாவது கல்வி கற்க வேண்டுமென்று தாமோதரனாருக்குத் தோன்றியது. 'பிச்சை புகினும் கற்கை நன்றே' என்பது நமது முன்னோர்களது கொள்கையல்லவா? சிலகாலம் கிருத்துவர்களோடு கூடித் தங்கித் தமது கருத்தை முற்றுவித்துக் கொண்டனர். தாமும் கிறிஸ்துவ மதச் சார்பினராய்ச் சிலகாலம் இருந்தார். இவ்வனுபவம் ஒரு சோதனையாய் முடிந்தது. இதனால் புடமிட்ட பொன்போல அறிவொளி மிகுந்து, சைவ சமயத்தில், பேரன்பு பூண்டவராய்ப் பின்பு விளங்கினார். ஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலர் இவரது சைவ சமயப் பற்றுக்குக் காரணமாய்

இருந்தார்' எனக் குறிப்பிடுவது எண்ணத்தக்கது. (வையாபுரிப்பிள்ளை.எஸ்., தமிழ்ச் சுடர்மணிகள். முதற்கோவை, பக்.183-184)

இளமையிலேயே தந்தையை இழந்த தாமோதரனார் தமது சகோதரர்களைத் தந்தைநிலையில் இருந்து காத்தார் என்பர். (சற்குணவதி.மு., சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை வாழ்வும் பணியும், பக்.2-3) நெல்லியம்பதி காலிங்கராயர் வழிவந்த வள்ளியம்மையை மணம் புரிந்தார். அம்மையாரும் அவர் பெற்ற இரு ஆண்மக்களும் இறந்தனர்; வள்ளியம்மையின் சகோதரியான நாகமுத்தம்மாளை மணந்து ஆறு பிள்ளைகளைப் பெற்றார். அம்மனைவியும் மறைந்தார்; ஆறு பிள்ளைகளில் ஐந்தாவது மகனாகிய அழகுசுந்தரம் தவிர ஏனையோர் சிறுவயதிலும், வளர்ந்தும், மணமாகியும் மறைந்தனர். மூன்றாவதாக அவர் மணம்புரிந்து சிங்காரவேல், வெற்றிவேல் என இரு பிள்ளைகளைப் பெற்றார்.

அவரது ஐந்தாவது மகன் 1893ஆம் ஆண்டு கிறித்துவராக மதம் மாறியபோது மணம் கலங்கிய தாமோதரனார், அவரைக் குடும்பத்திலிருந்து விலக்கினார். பல்வேறு ஏற்றத்தாழ்வுகளைத் தமது வாழ்வில் சந்தித்த தாமோதரனார் தமிழ்ப்பணியில் ஏற்றம் ஒன்றையே பெற்றார் என்பது குறிப்பிடத்தகுந்தது.

தமது அன்னை பெருந்தேவி பிறந்த ஏழாலை என்னும் ஊரில், தர்மவித்யாசாலை ஒன்றைத் தொடங்கினார். சுன்னாகம் முருகேச பண்டிதர், குமாரசாமிப் புலவர் முதலியவர்கள் அங்கு ஆசிரியர்களாகப் பணிபுரிந்தனர். அக்கல்விச்சாலையில் கற்றுச் சிறந்த மாணவர்களில் குறிப்பிடத் தகுந்தவர்கள் மகாவித்வான் சிவானந்தையர், மகாவித்வான் கணேசய்யர் ஆவார்.

பழந்தமிழ் நூலான அகநானூறு நூலைப் பதிப்பிக்க முயற்சி மேற்கொண்டிருந்த தாமோதரனார் தமது 69ஆம் வயதில் 1901ஆம் ஆண்டு ஜனவரி முதல்நாள் மறைந்தார்.

தாமோதரனாரின் தமிழ்ப்பணிகள்

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த தமிழறிஞர்களில் குறிப்பிடத் தகுந்தவர் சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை அவர்கள். இதனை, 'இவர் உயர்ந்த உத்தியோகங்களில் அமர்ந்தனராயினும் தமிழ்நூற் பயிற்சியையும் விடாது அரிய தமிழ் நூல்களை எல்லாம் தேடிக் கற்று வந்தவர். செல்லரித்தும் இராமபாணத்தின்றும் எழுத்துக்களின் உருத்தெரியாது கிடந்த ஏட்டுப் பிரதிகளில் உள்ள நூல்களுட் சிலவற்றை மிக அரிதாக ஆராய்ந்து அச்சிட்டு தமிழ்நாட்டார்க்கு உதவி மகிழ்ச்சி செய்தவர். தாமும் புதிதாகச் சில நூல்கள் இயற்றினார். சிறப்புக் கவியும் துதிக்கவியும் சீட்டுக் கவியும் பிற கவியுமாகத்

தனிநிலைக் கவிகள் பல பாடினார் எனக் கலைக்களஞ்சியம் புலப்படுத்துகிறது. (சைவசமயக் கலைக்களஞ்சியம் - தொகுதி 2, ப.530)

சி.வை.தாமோதரனாரின் தமிழ்ப்பணிகளைப் பதிப்புப் பணிகள், படைப்புப் பணிகள் என இரண்டாகப் பகுத்துக் காணலாம்.

பதிப்புப் பணிகள்

ஓலைச் சுவடிகளில் ஒளிந்து கிடந்த தமிழை அச்ச வாகனமேற்றிய அருந்திறல் தொண்டர் சி.வை.தாமோதரனார். ஆகவேதான், பதிப்புத் துறைக்கு ஆறுமுக நாவலர் கால்கோள் நாட்டினார்; தாமோதரம்பிள்ளை சுவர் எழுப்பினார்; உ.வே.சா. மேற்கூரை இட்டார் (திரு.வி.க. வாழ்க்கைக் குறிப்புகள், ப.160) என்றார் போலும். நாவலரால் ஈர்க்கப்பட்ட தாமோதரனார், பதிப்புலகில் நுழைந்தார் எனலாம்.

தொல்காப்பியம் உள்ளிட்ட இலக்கண, இலக்கியம் எனப் பல நூல்கள் தாமோதரனாரால் பதிப்பிக்கப்பட்டன. இந்த நூல்கள் அனைத்தும் முதன்முறை பதிப்பிக்கப்பட்ட சிறப்புடையன ஆகும். தாமோதரனார் பதிப்பித்த நூல்கள் மொத்தம் பன்னிரண்டு ஆகும். அவற்றுள் இலக்கண நூல்கள் ஏழு; இலக்கிய நூல்கள் ஐந்து ஆகும்.

இலக்கண நூல்கள்

1. தொல்காப்பியம் - சொல்லதிகாரம் சேனாவரையம் 1868
2. வீரசோழியம் (உரையுடன்) 1881
3. இறையனார் அகப்பொருள் (உரையுடன்) 1883
4. தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் நச்சினார்க்கினியர், 3 பகுதிகள் 1885
5. இலக்கணவிளக்கம் (உரையுடன்), 1889
6. தொல்காப்பியம். எழுத்ததிகாரம், நச்சினார்க்கினியம் 1891
7. தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம் நச்சினார்க்கினியம் 1892

இலக்கிய நூல்கள்

1. நீதிநெறி விளக்கம் 1854
2. தணிகைப் புராணம் 1883
3. கலித்தொகை நச்சினார்க்கினியர் உரை 1887

4. சூளாமணி (மூலம் மட்டும்) 1889
5. அகநானூறு மணிமிடைபவளம் 1897

இவை தவிரப் பல நூல்களையும் அவர் படைத்துள்ளார்.

தொல்காப்பியப் பதிப்புகள்

தொல்காப்பியப் பதிப்புகள் தொடர்பாகப் பல நிலைகளில் முதல் நிலையில் நினைக்கத் தக்கவர் சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை என்பர் அறிஞர் (சுப்பிரமணியன்.ச.வே., ஆராய்ச்சி நெறிமுறைகள், பக்.68-70) அவ்வகையில் சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளையின் தொல்காப்பியப் பதிப்புகள் பலவும் முதலில் அச்சு வடிவம் பெற்றன என்பது எண்ணத்தக்கது.

தொல்காப்பியத்தின் மூன்று அதிகாரங்களையும் தனித்தனியே வெளியிட்டவர் சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை. தொல்காப்பியச் சுவடிகள் உ.வே.சா. நூலகத்தில் 31 சுவடிகள் இருந்தும், பதிப்புலகச் சக்கரவர்த்தி உ.வே.சாமிநாதய்யர் அவர்கள் தொல்காப்பியத்தைப் பதிப்பிக்க முயலவில்லை. தொல்காப்பியத்தின் பெருமையை உலகிற்கு உணர்த்த வேண்டும் என்ற ஒரே நோக்கத்துடன், இலங்கை யாழ்ப்பாணம் சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை அவர்கள் சாமிநாதையர் அவர்களிடம் ஏடுகளைப் பெற்று தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரத்தை 1885இல் வெளியிட்டுள்ளார் என்பர் (சுப்பிரமணியன்.ச.வே., தொல்காப்பியச் சுவடிகள், பதிப்புகள், பாடவேறுபாடுகளுடன் மூலமும் உரையும் பாடவேறுபாட்டு வகைகள், முன்னுரை,ப.7) சி.வை.தா. முதன்முதலில் தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம் சேனாவரையருரையை 1868-ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டார். ஆறுமுக நாவலரின் உதவியோடு பல ஏட்டுச்சுவடிகளை ஒப்புநோக்கிப் பரிசோதித்து இத்தொல்காப்பிய நூல் வெளியிடப்பட்டது. சென்னப்பட்டனம் உ.புஷ்பரதச் செட்டியாரது கலாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்தில் பதிக்கப் பெற்றன - விபவ புரட்டாதி 1868 என்ற குறிப்பு இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ளது.

சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளையின் இப்பதிப்பினைச் சற்றே மாற்றி கோமளபுரம் இராசகோபாலப்பிள்ளை வர்த்தமான தரங்கினி சாகை அச்சுக்கூடத்தில் இந்நூலைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டார். இந்த சர்ச்சை பற்றி சி.கணபதிப்பிள்ளை ஈழகேசரியில் கண்டித்து எழுதினார். இந்த முறையற்ற பதிப்புப்பணி பற்றியும் இக்கட்டுரை தாமோதரம் நூலில் பின்னிணைப்பாக இணைக்கப்பட்டுள்ளமை குறித்தும் திறனாய்வாளர் குறிப்பிடுகின்றனர். (சதாசிவம்.மு, 'தாமோதரம்பிள்ளையின் தமிழ்ப்பணிகள்', இருபதில் தமிழ்த் தடம் பதித்தோர் - தொகுதி - 3, பக்.117-118)

தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரத்திற்கு நச்சினார்க்கினியர் எழுதிய உரையைப் பல்வேறு பிரதிகளோடு முதலில் வெளியிட்டவர் தாமோதரம்பிள்ளையே ஆவார். 1885-ஆம் ஆண்டு கும்பகோணம் சென்று வழக்கறிஞர் பணியைச் செய்தமைக்குக் காரணம் அப்பகுதியில் ஏடுகள் அதிகமாகக் கிடைக்கும் என்பதனாலேயே என ஆய்வாளர் குறிப்பிடுகிறார். இந்நூல் சென்னை ஸ்காடிஷ் அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரத்திற்கு நச்சினார்க்கினியர் உரையோடு முதலில் 1847ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டவர் மழவை மகாலிங்கையர் ஆவார். இப்பதிப்பு அருகியதால், இந்நூலை 1891ஆம் ஆண்டு சி.வை.தா. பதிப்பித்தார். இப்பதிப்பை மட்டுமே சி.வை.தா. அவர்கள் பிறர் பதிப்பித்த நூலை மறுபடியும் பதிப்பித்தது. மற்ற எல்லாப் பதிப்புகளும் சி.வை.தா. பதிப்பித்த முதல் புதிய பதிப்புகளே என்பர். (சற்குணவதி.மு., மு.நா., ப.12)

1892ஆம் ஆண்டு தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரத்திற்கான நச்சினார்க்கினியர் உரையைப் பதிப்பித்தார் தாமோதரனார். சென்னப்பட்டணம் விக்டோரியா ஜூபிலி யந்திரசாலையில் பதிப்பிக்கப் பெற்றன என்ற குறிப்பு உள்ளது. இந்த நூல் பதிப்பித்ததன் வழி தொல்காப்பியம் எழுத்து, சொல், பொருள் ஆகிய மூன்று பகுதிகளுக்குமான நச்சினார்க்கினியர் உரையை முதலில் பதித்த பெருமை சி.வை.தா.வையே சாரும். இவற்றோடு சொல்லதிகாரச் சேனாவரையர் உரையை முதலில் பதிப்பித்த பெருமையும் இவருக்கு உரியது எனலாம்.

தமது பதிப்புரையில் தாம் தேடித் தொகுத்த தொல்காப்பியப் பொருளதிகார ஏடுகள் பற்றிப் பட்டியலிடுகிறார். தாமோதரர் தேடித் தொகுத்த ஏடுகள் பன்னிரண்டாகும். திருநெல்வேலிப்படி 2; மதுரைப்படி 2; தஞ்சைப்படி 3; சென்னைப்பட்டினப்படி 3; யாழ்ப்பாணப்படி 2 என்பனவாகும். இந்த ஓலைச் சுவடிகளை யாரிடம் இருந்து பெறப்பட்டன என்பதனையும் தமது பதிப்புரையில் குறிப்பிடுகிறார், பதிப்புச்செம்மல். தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம் நச்சினார்க்கினிய உரையுடன் சி.வை.தா. பதிப்பித்த நூலுக்கு தி இந்து இதழாசிரியர் ஜி.சுப்பிரமணிய ஐயர் மற்றும் எம்.வீரராகவாச்சாரியர் முதலியோர் பணஉதவி செய்தமையை அறியமுடிகிறது. (சுந்தரம்.வி., தமிழ்ப் பேரறிஞர்களும் ஆராய்ச்சியாளர்களும், ப.112)

தாமோதரனாரின் தொல்காப்பியப் பதிப்புகள் பின்னர் வந்த பதிப்பாசிரியர்கள் பலராலும் பாராட்டப்பட்டன. தொல்காப்பிய எழுத்ததிகார இளம்பூரணர் உரையை 1928இல் பதிப்பித்த வ.உ.சிதம்பரனார், தமது பதிப்புரையில் பன்னீராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் இந்நூல் (தொல்காப்பியம்) இயற்றப் பெற்றதென

சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை நிலைநாட்டியுள்ளதைச் சுட்டுகிறார். (சிதம்பரம்பிள்ளை.வ.உ., 'பதிப்புரை' தொல்காப்பியம் இளம்பூரணம் எழுத்ததிசாரம், ப.6) இவ்வாறு தமிழ்ப் பதிப்புலகின் முன்னத்தி ஏராகத் தாமோதரனார் உள்ளமையை உணர முடிகிறது.

வீரசோழியம் பதிப்பு

1881ஆம் ஆண்டு பொன்பற்றி புத்தமித்தரனார் எழுதிய வீரசோழியம் நூலைப் பெருந்தேவனார் உரையுடன் பதிப்பித்தார். தஞ்சாவூர் சதாவதானம் சுப்பிரமணிய ஐயரது சென்னை வித்தியாவர்த்தனி அச்சுக்கூடத்தில், யாழ்ப்பாணம் திருகுமாரசாமிச் செட்டியார் பொருள் உதவியுடன் அச்சிட்டு வெளியிட்டார். இந்நூலின் பதிப்புரையில், நல்ல வித்துவான்களுள்ளும் அநேகர் தாம் வீரசோழியம் என்னும் பெயரைக் கேட்டதன்றி நூலைப் பார்த்தறியோமெனப் பலப்பல சமயங்களில் நமக்கு நேரே சொல்லினர். ஆதலால் அழிந்திறந்து போன நூல்களுட்டானுமொன்றாகி இன்னுஞ் சில காலத்தில் மருந்துக்கும் அகப்படாமற் போய்விடுமென்றஞ்சி, அதன் பாலிய யவ்வன செருபங்கிட்டாதாயினுங் கிடைத்த வரைக்கும் அதனைக் காப்பாற்றுதலே இதனை இப்போது அச்சிடுவித்த நோக்கம் என்றுணர்க! எனக் குறிப்பிடுவது (தாமோதரம், ப.30) தமிழ் நூல்களைக் காக்க வேண்டிய கடப்பாடு உடையவராகத் தாமோதரனார் இருந்தமையை அறிய முடிகிறது.

இறையனாரகப் பொருள் உரைப்பதிப்பு

1883ஆம் ஆண்டு இறையனார் அகப்பொருள் எனும் இலக்கண நூலை நக்கீரர் உரையுடன் பதிப்பித்தார். பதிப்புரை இன்றி வெளியான இந்த இலக்கணநூல் ஸ்காட்டிஷ் அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

பவானந்தர் கழகம் வழி இந்நூலைப் பதிப்பித்த கோவிந்தராஜ முதலியார், 'உரையொடு கூடிய இறையனார் அகப்பொருள் தமிழ் நூல் வளர்ச்சியின் பொருட்டுப் பெரிதும் உழைத்தவரும் அரும்புலச் செல்வருமாகிய யாழ்ப்பாணம் ராவ்பகதூர் சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை அவர்களால் இருமுறை பதிப்பிக்கப் பெற்றது' எனத் தமது முகவுரையில் குறிப்பிடுகிறார். (கோவிந்தராஜ முதலியார், கா.ஏ, 'முகவுரை' கலித்தொகை, ப.1)

இலக்கண விளக்கம் பதிப்பு

குட்டித் தொல்காப்பியம் எனப்படும் இலக்கண விளக்கம் எனும் இலக்கண விளக்கத்தை 1889ஆம் ஆண்டு பதிப்பித்து வெளியிட்டார். வைத்தியநாத தேசிகர்

எழுதிய இந்த நூல் ஐந்திலக்கண நூலாகும். இந்நூலின் பதிப்புரையில் தம்மை ஆதரித்து அச்சிடும்படி பொருள் உதவி செய்து தம்மைப் போற்றிய போடிநாயக்கனார் ஜமீன்தார் ஸ்ரீ திருமலை போடயகாமரச பாண்டிய நாயக்கர் துரையவர்களுக்குப் பெரும் கடமைப்பட்டுள்ளேன். எடுத்த முயற்சியில் யான் தளர்வடையாவண்ணம் என்னை உற்சாகப்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் தொண்டமான் புதுக்கோட்டை இளவரசு இராஜா ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய ரகுநாத தொண்டமான் துரையவர்கள் பிரதிகாவலர் கௌரவ அ.சேஷைய சாஸ்திரிகள், மைசூர் நியாயாபதி கௌரவ அ.இராமச்சந்திர அய்யரவர்கள் முதலிய கணவான்களுக்கு, தென்தேசப் பிரதிகள் தேடி அழைப்பித்துத் தருவதில் அதிக அக்கறைக் கொண்ட மாஜி திருநெல்வேலி நீதிபதி மகாமகா ஸ்ரீ திரு.கணகசபை முதலியார் அவர்களுக்கு இவ்வேலை விரைவில் நடைபெறும்படி வேண்டிய ஒத்தாசைகள் செய்யும் ஸ்ரீமத் ந.க.சதாசிவம் பிள்ளையவர்கள், கோமகா ஸ்ரீ.திரு.த.கணகசந்தரம் பிள்ளையவர்கள் அனைவர்க்கும் என் நன்றியைச் சொல்கிறேன்' என்று குறிப்பிடுகிறார்.

இவ்வாறு தான் ஏடுதேடிய முறைகள், அதில் அடைந்த இடர்ப்பாடுகள், தமிழர்தம் எதிர்காலக் கடமை, தமக்கு உதவியோர் எனத் தாமோதரம்பிள்ளை தமது பதிப்புரையில் குறிப்பிடுவது எண்ணத்தக்கதாகும்.

இலக்கிய நூல்கள் - பதிப்புப்பணி

தாமோதரனாரின் பதிப்புப்பணி இலக்கிய நூலாகிய நீதிநெறி விளக்கப் பதிப்பில் தொடங்கியது எனலாம். இலங்கையில் கற்றுத் தேர்ந்த தாமோதரனார், கோப்பாய்ப் பள்ளியில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றியபோதே, 1854ஆம் ஆண்டு மானிப்பாய் அமெரிக்கன் மிசன் அச்சுக்கூடத்தில் அச்சிட்டுப் பதிப்பித்து வெளியிட்டுள்ளார்.

தமது இருபத்திரெண்டாம் வயதில் குமரகுருபரரின் நீதிநெறி விளக்கம் நூலை உரைக்குறிப்புடன் வெளியிட்டார். ஆக, சாமிநாதய்யருக்கு முன்பு - கிட்டத்தட்ட முப்பத்து மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தாமோதரனாரின் பதிப்புப் பணி தொடங்கி உள்ளமை எண்ணற்குரியது ஆகும். 1883ஆம் ஆண்டு தணிகைப் புராணத்தைப் பதிப்பித்தார்.

கலித்தொகைப் பதிப்பு

1887ஆம் ஆண்டு நச்சினார்க்கினியர் உரையுடன் கலித்தொகையைப் பதிப்பித்தார் தாமோதரம்பிள்ளை. ஆறுமுக நாவலரின் கலித்தொகைப் பிரதியொன்றை அடிப்படையாக வைத்து, இப்பழந்தமிழ் நூலை சி.வை.தா. பதிப்பித்தார்.

இந்து நாளேட்டிலும் மற்றொரு விண்ணப்பப் பத்திரத்திலும் அவர் ஆங்கிலத்தில் அவர் வெளியிட்டமையால், பலர் அவருக்கு உதவ முன்வந்திருந்தனர். எல்லாவற்றையும் தமது பதிப்புரையில் தாமோதரம்பிள்ளை குறிப்பிடுகிறார்.

கலித்தொகைப் பிரதிகள் தேட யான்பட்ட துன்பம் வாயினால் கூறும் அளவுரையதன்று. முதன்முதலில் யான் பார்த்தது புதுவை நயனப்ப முதலியாரது மூலபாடப் பிரதியாகும். அது தலையும் கடையுமின்றி இருந்த குறைப்பிரதி. மேலும் பெரும்பாலும் எழுத்துக்கள் சிதைந்து ஒரு பாட்டின் ஓர் உறுப்பாவது முற்றும் வாசிக்க முடியாமல் கிடந்ததால் படிப்பதற்கே வெறுப்பு உண்டானது. பின்னர் தொல்காப்பியப் பரிசோதனைக்காகத் தேடிய போது ஆறுமுக நாவலரவர்கள் பிரதி சேர்க்கப்பட்டது. அதுகொண்டு கலித்தொகை அருமையுணர்ந்து அதனை எப்படியும் உலகிற்குப் பயன்பட ஆக்கிட வேண்டுமென்னும் விருப்பத்தினால் ஸ்ரீ ஆதீன மடாதிபதிகளுக்கு விண்ணப்பம் செய்து கொண்டேன். கருணையும் அன்புமே விதமாகக் கொண்டு விளங்கிய திருவாவடுதுறை சற்குருநாத சாமிகள் உடனே தங்கள் மடத்துப் பிரதியுடன் மேலும் இரண்டு பிரதிகளைத் தென்தேசத்திலிருந்து விடுவித்து அனுப்பியதோடு, அச்சிட்டபின் 20 பிரதிகளையும் எடுத்துக் கொள்வதாக ஒப்புக் கொண்டார்கள். இப்பெரிய உதவிக்கு யானே அங்கு அடிமையாவதன்றி வேறுயாது செய்தால் கைம்மாறாக முடியும் என்று கலித்தொகை பதிப்புரையில் குறிப்பிடுகிறார். (தாமோதரம், ப.72) மேலும் தமக்கு உதவியவர்களாக ஸ்ரீமத் ந.க.சதாசிவப் பிள்ளை, சிந்தாமணி உபத்தியாயர் வேலுப்பிள்ளை ஸ்ரீ நல்லூர் சிற்செலாசபிள்ளை, ஸ்ரீ திருகோணமலை ந.க.கனகசுந்தரம்பிள்ளை முதலியவர்களையும் குறிப்பிடுகிறார். பின்னர் கலித்தொகை நூல் பதிப்புக்கும் சி.வை.தா.வின் பதிப்பே முன்னோடியாக இருந்தது எனலாம். பாகனேரி காசி விசுவநாதன் செட்டியார் பதிப்பித்த கலித்தொகை நூலில் சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளையின் புகைப்படம் இடம்பெற்றுள்ளமை நமக்கு இதனைப் புலப்படுத்துகிறது.

சூளாமணிப் பதிப்பு

ஐஞ்சிறுங்காப்பியங்களில் ஒன்றான சூளாமணி தோலாமொழித் தேவரால் எழுதப்பட்டது. சமணக் காப்பியமான இதனை 1889-ஆம் ஆண்டு பதிப்பித்து வெளியிட்ட தாமோதரனார், இந்நூலின் பதிப்புரையில் யான் ஸ்ரீசெலாச பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை யாதீனத்துக்குச் சற்குருநாத சுவாமிகள் ஸ்ரீலஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிக மூர்த்திகளைத் தரிசிக்கப் போயிருந்தபோது சுவாமிகள் சூளாமணி ஓர் அருமையான நூலென்றும் அஃது இப்பொழுது மரணதசை அடைந்திருப்பதால், அதனை அச்சிட்டுக்

காப்பாற்றுதல் தக்கதென்றும், தமிழ்ப் புராதன நூல்களை என்னால் இயன்றமட்டும் தேடிப் பரிசோதித்து வெளியிடும் முயற்சியிற் கையிட்டிருப்பதால் யானே அதனைச் செய்தல் வேண்டுமென்றுங் கட்டளையிட்டதுமன்றிச் சென்னை மகாலிங்கையர் பிரதியொன்று தமது ஆதீனத்திலிருந்ததை எடுத்து என் வசம் அனுப்பியும் அருளியது. அதனை வாங்கி வாசித்துப் பார்த்தபோது காரிகையில் இலக்கியமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளதை சொற்சுவை பொருட்சுவைகளிற் சிறந்தவையாயினும் யாது நூலகத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்டனவென இக்காலத்து அதனை ஒதுவார்க்குத் தெரியாதனவுமாகிய விருத்தங்கள் ஆங்காங்குக் கிடத்தல் கண்டு, அஃதோர் அரிய இலக்கியமெனத் தேறிச் சுவாமிகள் கட்டளையைச் சிரமேல் தாங்கி... (தாமோதரம், ப.97) என உரைக்கிறார். சூளாமணியும் தாமோதரனாரால் முதலில் பதிப்பிக்கப்பட்டது என்பதும் குறிப்பிடத்தகுந்தது.

அகநானூறு பதிப்பு முயற்சி

சொந்த வாழ்வில் எத்தனையோ இழப்புகள் வந்தபோதிலும் பதிப்புப் பணியில் இடையறாது பணியாற்றியவர் சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை அவர்கள். 1897ஆம் ஆண்டு பண்டிதர் இருவர் உதவியுடன் அகநானூற்றைப் பரிசோதித்து வந்தார். அகநானூறு நூலின் மணிமிடைபவளம் வரை அதாவது 300 செய்யுட்கள் வரை பதிப்பித்துள்ளார்.

படைப்புப் பணி

தமிழ் இலக்கண, இலக்கிய நூல்களைப் பதிப்பித்ததோடு மட்டுமின்றித் தாமே ஒன்பது நூல்களையும் அவர் படைத்துள்ளார். அவை கட்டளைக் கலித்துறை, சைவ மகத்துவம், ஆறாம் வாசகப் புத்தகம், ஏழாம் வாசகப் புத்தகம், நட்சத்திரமாலை, ஆதியாகம கீர்த்தனம், வசனசூளாமணி, விவிலிய விரோதம், காந்தமலர் அல்லது கற்பின் மாட்சி என்பனவாகும். இப்படைப்பு நூல்களுள் கட்டளைக் கலித்துறை மட்டும் தற்போது மீட்டுருவாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. பிறபடைப்புகள் தேடலில் காணக் கிடைத்தல் வேண்டும்.

அவ்வப்போது தாமோதரனார் எழுதிய தனிப்பாடல்கள் பலவும் உண்டு. தாமோதரரது செய்யுள்திறத்தில் மணம் பறிகொடுத்த வேதநாயகப்பிள்ளை,

“நீடிய சீர்பெறு தாமோ

தரமன்ன நீள்புவியில்

வாடிய கூழ்கள் மழை முகங்

கண்டென மாண்புற நீ

பாடிய செய்யுளைப் பார்த்தின்ப

வாரி படிந்தனன் யான்

கோடிப் புலவர்கள் கூடினும்

நின்புகழ் கூறலரிதே”

எனப் பாடுவது எண்ணற்குரியது ஆகும். (வையாபுரிப்பிள்ளை.எஸ்., மு.நூ., ப.192)
ஆனால், அவரது படைப்பு நூல்களில் எதுவும் கிடைக்காத நிலையில் அவருடன்
நட்புப்பூண்ட வையாபுரியின் எழுத்துரையில் ஒரு பாடல் கிடைத்துள்ளது.

தனது ஆசிரியர் சுன்னாகம் முத்துக்குமாரக் கவிராசர் அவர்களைப் போற்றி,

“தெள்ளுதமிழ்க் கடல் கடந்து

செழிய கலைத் துறைபடிந்து

திரிபில் ஞானக்

கொள்ளைக் கொண்டு நுகர்ந்தமுத்துக்

குமாரகவி மேகமிதைக்

கொடிய சுன்னாக

வள்ளலென துள்ளமகி

கொள்ள நறை விள்ளுதமிழ்

மணஞ்சற் றேறி

வெள்ளறிவின் முடைநாற்றம்

வீவித்தான் விரைமலர்த்தாள்

மிலைவன் மாதோ”

எனப் போற்றுகிறார். (மேலது. பக்.184-185)

முடிவுரை

ஈழத் தமிழறிஞர் சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை அவர்கள் தமிழ்நூல் பதிப்பு
வரலாற்றில் முதன்மைப்பட்டியலில் இடம்பெற்ற சிறப்புடையவர். அவரது படைப்பு
நூல்கள் தேடிக் கிடைக்கப் பெற்றால், கிறித்துவ மற்றும் சைவ சமய இலக்கியச்
செழுமையின் அடையாளம் முழுமை பெறும். ஆகவேதான், அவரது மறைவின்போது,

“காமோதி வண்டர் கடிமலர்த்தேன் கூட்டுதல்போல்

நாமோது செந்தமிழின் நன்னூல் பல தொகுத்த

தாமோ தரம்பிள்ளை சால்பெடுத்துச் சாற்றாவர்

தாமோ தரமுடையார் தண்டமிழ்ச்செந் நாப்புலவீர்”

எனப் பரிதிமாற்கலைஞர் மனம் வருந்திப் பாடினார் போலும்!

துணைநூற்பட்டியல்

1. அரசேந்திரன்.கு., தமிழீழம் தந்த தாமோதரனார், காவிரி நூலகம், 2000.
2. கலியாணசுந்தரனார்.திரு.வி., வாழ்க்கைக் குறிப்புகள், 1982.
3. கோவிந்தராஜ முதலியார்.கா.ர. ரு வேணுகோபாலப்பிள்ளை.மே.வ. (ப.ஆ-ள்) களவியல் என்னும் இறையனார் அகப்பொருள் மூலமும் நக்கீரனார் உரையும், பவானந்தர் கழகம், 1939.
4. சதாசிவம்.மு., 'தாமோதரம் பிள்ளையின் தமிழ்ப் பணிகள்', இருபதில் தமிழ்த் தடம் பதித்தோர் - தொகுதி -3, இராம.குருமூர்த்தி (ப.ஆ.) மணிவாசகர் பதிப்பகம், 2011.
5. சற்குணவதி.மு., சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை வாழ்வும் பணியும், உலகத்தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், 2010.
6. சாமிநாதையரவர்கள்.உ.வே., என் சரித்திரம், டாக்டர்உ.வே.சாமிநாதையர் நூல்நிலையம், 2013.
7. சிதம்பரம்பிள்ளை.வ.உ.(ப.ஆ.), தொல்காப்பியம், இளம்பூரணம் எழுத்ததிகாரம், 1936.
8. சுந்தரம்.வி., (ஆங்கில மூலம்) தமிழ்ப் பேரறிஞர்களும் ஆராய்ச்சியாளர்களும், வானதி பதிப்பகம், 2013.
9. சுப்பிரமணியன்.ச.வே., தொல்காப்பியச் சுவடிகள், பதிப்புகள், பாடவேறுபாடுகள், மூலமும் உரையும், பாடவேறுபாட்டு வகைகள், மெய்யப்பன் பதிப்பகம், 2012.
10. செல்வகணபதி.இரா., (ப.ஆ.), சைவசமயக் கலைக்களஞ்சியம் - தொகுதி 2, 2013.
11. தாமோரம்பிள்ளை.சி.வை., தாமோதரம், யாழ் கூட்டுறவுத் தமிழ் நூற்பதிப்பு விற்பனைக் கழகம், 2004.
12. வையாபுரிப்பிள்ளை.எஸ்., தமிழ்ச்சுடர்மணிகள் - முதற்கோவை, குமரி மலர்க் காரியாலயம், 1949.

சுமேரிய நாகரிகம் பற்றி இலங்கை ஆய்வாளர்களின் கருத்துகள்

முனைவர் மெய்.சித்ரா

ஆங்காங்.

நாகரிகத்தின் ஒரு கூறாகக் கருதப்படும் எழுத்து முறைமைகளின் ஓர் அங்கம், மொழி. இன்று உலகின் முதல் மொழி என்று ஆய்வாளர்கள் கூறும் சுமேரிய மொழி எப்படிப் பிறந்தது? பல ஆய்வுகளுக்குப் பிறகு 5000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சுமேரிய மண்ணில் குடியேறிய கரிய தலையர்கள் (Black Heads) தான் இம்மொழியைக் கொணர்ந்திருக்க வேண்டும் என்று பல ஆய்வாளர்கள் கூறியுள்ளார்கள். அம்மொழியை செமிட்டிக் மொழி என்று அழைக்கிறார்கள். அங்குக் குடியேறியவர்கள் யார்? அவர்கள் பேசிய மொழி என்ன? அவர்கள் ஏன் தென் இந்தியாவின் தமிழர்களாக இருக்கக்கூடாது? தமிழ் மொழியை ஏன் பேசி இருக்கக் கூடாது? இத்தனை கேள்விகளை நாம் எழுப்பலாம்.

ஒரு மொழி எப்படி உருவாகிறது? முதலில் சைகைகளால் பேசிய மனிதன், குகைகளில் படங்களாய் வரைந்து தன் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தினான். குறியீடுகளை பயன்படுத்தி எழுதினான். சொற்களும் வாக்கியங்களும் உருவானபோது கதைகளும்பாடல்களும் உருப்பெற்றன. முதலில் பேச்சு மொழியாய் இருந்து, பின்னர் எழுத்து வடிவம் பெற்ற போது, வரி வடிவம் பெற்றபோது, அதை மண் ஏடுகளில் சுமேரியர்கள் பதித்தனர்.

மனிதனின் அறிவை நிலையாக்கியது எழுத்து. மனித அறிவில் தோன்றிய வளர்ச்சியை எடுத்துரைப்பது எழுத்து. காலத்தையும் தேசத்தையும் கடந்து நிற்பது எழுத்து என்று தொல்லெழுத்து வல்லுநர் கூறுவர் (நாகசாமி, 2010).

மெசபடோமியாவில் கிடைத்த மிகத் தொன்மையான மண் ஓடுகளில் கணக்குகளை பதிக்கக் குறியீடுகளாக சித்திர எழுத்துக்களே முதலில் கிடைத்தன (நாகசாமி, 2010).

சிரியாவிலும், பாலஸ்தீனத்திலும் வாழ்ந்த வட செமிடிக் மக்களே அகர எழுத்துக்களை (தமிழில் இருக்கும் உயிர், மெய் மற்றும் உயிர்மெய் போன்றது) தோற்றுவித்தனர் என்பது ஆராய்ச்சியாளர்களில் பெரும்பாலும் ஏற்ற முடிவாகும்.

இவர்கள் மெய்யெழுத்துக்களைத் தோற்றுவித்தது சுமார் பொ.ஆ.மு 1500 எனலாம். இவற்றிலிருந்து தான் பிறமொழியினர் தங்கள் அகர எழுத்தைத் (alphabetical characters) தோற்றுவித்தனர் என்று வல்லுநர் கூறுவர் (நாகசாமி, 2010).

சுமேரிய மொழிக்கும் திராவிட மொழிக்கும் உள்ள தொடர்பு, குறிப்பாய் தமிழுக்கு இடையே உள்ள தொடர்பு எங்கிருந்தோ வந்ததல்ல. சுமேரிய மொழியைத் திராவிட மொழியுடன் இணைக்க 1912ஆம் ஆண்டிலேயே சில முயற்சிகள் நடந்திருப்பதைக் காணலாம். பிரிட்டிஷ் அருங்காட்சியகத்தின் எச்.ஆர் ஹால், சுமேரியத்திற்கும் திராவிடத்துக்கும் உள்ள தொடர்பைப் பற்றி தனது 'அருகிலுள்ள கிழக்கின் பண்டைய வரலாறு' (The Ancient History of the Near East) என்ற நூலில் பின்வருமாறு கூறுகிறார்:

“சுமேரியர்களின் இன வகை, அவர்களின் சிலைகள் மற்றும் புதைபடிவங்களில் மிகவும் வலுவாகக் குறிக்கப்பட்டது, அவர்களைச் சுற்றியுள்ள இனங்களிலிருந்து வேறுபட்டது. செமிட்டியர்கள், ஆரியர்கள் மற்றும் பிற மொழிகளிலிருந்து அவர்களின் மொழி வேறுபட்டது; அவர்கள் இந்திய வகைகளில் உறுதியாய் இருந்தனர். இன்றைய சராசரி இந்தியனின் முகபாவம், பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்த திராவிட இன மூதாதையர்களின் முகபாவனையைப் போன்றது என்பதில் ஐயமில்லை... மேலும் இந்த திராவிட இன வகை இந்தியாவிற்கும், பண்டைய சுமேரிய இன வகைக்கும் கூடுதல் ஒற்றுமை உள்ளது என்பதை அவர்களது நினைவுச்சின்னங்களிலிருந்து தீர்மானிக்க முடியும்.”

இந்த ஆய்விற்குப் பிறகு, 50 ஆண்டுகளுக்கு பிறகே, தமிழ் சுமேரியர் தொடர்புகளைப் பற்றிய ஆய்வுகளைச் சிலர் மேற்கொண்டனர்.

சுமேரிய மொழியைப் பற்றி பலரும் ஆய்வு செய்துள்ளார்கள். அதில் தமிழகத்தின் தேவநேயப் பாவாணர், ஸ்பெயின் நாட்டின் ஹிராஸ் பாதிரியார், முனைவர் அரசேந்திரன், விக்டர் மசோ மற்றும் இலங்கையைச் சேர்ந்த நல்லூர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர், விபுலானந்த அடிகளார், பாதிரியார் முனைவர் ஹயாசின்த் சிங்கராயர் டேவிட், பேராசிரியர் சதாசிவம், பாலிநஸ் தம்பிமுத்து மற்றும் மலேசியாவைச் சேர்ந்த பேராசிரியர் லோகநாதன் முத்தரையர் என்று பலரும் ஆய்வுகளைச் செய்துள்ளனர். அவர்களில் இலங்கையைச் சேர்ந்த ஆய்வாளர்களை இக்கட்டுரை அறிமுகப்படுத்தவுள்ளது.

நல்லூர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர்

நல்லூர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் 1875ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் ஆறாவது பரராசசேகரனின் வழித்தோன்றலான இராசலிங்கம் சாமிநாதப் பிள்ளை, தங்கமுத்து இணையரின் வைத்தியலிங்கம் என்ற பெயர் கொண்ட மகன் ஆவார். இவர் பன்மொழிப் புலமை கொண்டவர். தமிழின் தொன்மையை உலகிற்கு எடுத்துக்காட்டியவர்.

1938ஆம் ஆண்டு, இலங்கையில் அவர் வெளியிட்ட சொற்பிறப்பு ஒப்பியல் தமிழ் அகராதியில் (An etymological and comparative lexicon of the Tamil Language) சுமேரிய மொழியுடன் ஒப்பிட்டு ஆய்வுகளை வெளியிட்டவர். அதில் அவர் குறிப்பிடுவதாவது.

“This new comprehensive Tamil-English-Tamil Lexicon is compiled on a philological basis. ...morphological elements are, as much as possible, traced to their roots or most elementary linguistic forms, ... Another new feature is that parallels from the more important Indo- European languages and the newly discovered Sumerian, Hittite ... are shown, for the first time, with the aid of the clues obtained from Dravidian Etymology, shedding a flood of light on the true origin of a large percentage of their words.”

இந்த அகராதியில், சுமேரியன் மற்றும் ஹீட்லைட் மொழிகளுடன் ஒப்பிட்டுத் தமிழ் வேர்ச் சொற்களை அவர்கள் ஆய்ந்து வெளியிட்டுள்ளார்கள்.

அவர் திராவிடர்கள் மற்றும் இந்தோ-ஐரோப்பியர்களின் பொதுவான தோற்றத்திற்கான மொழியியல் சான்றுகள்(Linguistic evidences for the common origin of the Dravidians and Indo-Europeans) என்ற நூலிலும், சுமேரிய மொழித் தொடர்புகளைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சுவாமி விபுலாநந்த அடிகளார்

சுவாமி விபுலாநந்தர் 1892ஆம் ஆண்டுகிழக்கு இலங்கையின் காரைத்தீவில் சாமித்தம்பி, கண்ணம்மா தம்பதிகளுக்குப் பிறந்தவர். மயில்வாகனன் என்பது இவரது இயற்பெயராகும். ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணா இயக்கத்தில் துறவறம் மேற்கொண்டு, பண்டையதமிழ் இசை தொடர்பான ஆய்வுகளைத்தொடங்கினார்.

அவரது ஆர்வம், 1942இல் மதுரையில் நடந்த தமிழ் மாநாட்டுக்கு அவரைத்

தலைமைதாங்க வைத்தது. 1947ஆம் ஆண்டு ஆய்வுகளின் முடிவுகளை 'யாழ் நூல்' என்ற நூல் வழியாய் கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் ஆதரவுடன் வெளியிட்டார்.

இதன் மூலம் பழைய அசிரிய, சுமேரிய, பாபிலோனிய மக்களுடன் தமிழ் மக்களையும் இணைத்து சுமேரியர் - தமிழர் ஒற்றுமையைத் தொட்டுக் காட்டுவதன் மூலம் தமிழரின் பண்டைய பாரம்பரியத்தைத் தமிழருக்கு உணர்த்த முயன்றார்.

"நமது நாட்டைப் போலவே வேறு பல நாடுகளிலும் யாழ் தெய்வமாய் போற்றப் பட்டது. பண்டை நாளிலே சீறும் சிறப்பும் மெய்தியிருந்தமிசிரம் என்னும் எகிப்து நாட்டிலும், பாரசீகக் கடற்கரையிலிருந்து அழிந்துபோன சுமேரு நாட்டிலும், சோழர்குடியேறினமையினாலே சோழ தேசம் என்னும் பெயரினை எய்தி, பிற்காலத்திலே மொழிச் சிதைவினால் சால்தெயா (Chaldea) என வழங்கப்பட்ட தொல்பதியிலும்... பிற இடங்களிலும் தமிழ் குலத்தார் வாழ்ந்து நாகரிகம் பரப்பினார்கள் என மேற்றிசை அறிஞர் ஆராய்ச்சியால் கண்டு வெளியிட்டிருக்கின்றனர். இந்நாடுகளிலெல்லாம் யாழ் கருவியும் போற்றப்பட்டது."

என்று நூல் அறிமுகப் பகுதியில் தமிழ்ச் சுமேரியத் தொடர்பைப் பற்றிக்குறிப்பிடுகிறார்.

மேலும் "நாகரிகம் பழையதும் புதியதும்" (Civilizations, New and Old) என்ற கட்டுரையில் அவர் குறிப்பிடுவதாவது:

"Giving a brief outline of the history of world civilisations, he concludes that the Christian civilization of the West has been molded into its present shape by many and varied influences including Hellenism and Hebraism, to the making of which the Sumerians, the Cretans, the Hittites, the Assyrians, the Babylonians, the Phoenicians and the Egyptians, all of whom owe much to the ancient Tamils."

'உலக நாகரிகங்களின் வரலாற்றின் சுருக்கமான விளக்கத்தை அளித்து, மேற்கின் கிறிஸ்தவ நாகரிகம் ஹெலனிசம் மற்றும் ஹீப்ராயிசம் உட்பட பல மற்றும் மாறுபட்ட தாக்கங்களால் அதன் தற்போதைய வடிவத்திற்கு வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது என்று அவர் முடிக்கிறார். ஹிட்டியர்கள், அசிரியர்கள், பாபிலோனியர்கள், ஃபீனீசியர்கள் மற்றும் எகிப்தியர்கள் அனைவரும் பண்டைய தமிழர்களுக்கு மிகவும் கடன்பட்டிருக்கிறார்கள்."

மேற்கத்திய நாகரிகங்கள் அனைத்தும் தமிழின் பண்டைய நாகரிகத்தின் தாக்கத்தைக் கொண்டது என்று கூறுகிறார். இதை மருதநாயகம் என்பவர் விபுலாநந்தர் பற்றி எழுதியுள்ள கட்டுரையில் குறிப்பிடுகிறார்.

தெற்காசியாவின் திராவிட மொழிகள் போல் பாபிலோனியாவின் பண்டைய சுமேரிய மொழி ஒரு பொதுவான அடி மூலக்கூறு மொழியிலிருந்து வந்தது என்றும், இந்த வாதத்தின் வலிமையில் அவர் சுமேரிய மொழி திராவிட மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தது என்றும் கருதினார். சுமேரிய மொழியைப் பல்வேறு திராவிட மொழிகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பேசுவதற்காக 501 அறிவுத் (cognate) தொகுப்புகளைக் கொண்டு வந்துள்ளார். சுமேரிய மொழி மற்றும் திராவிட மொழி ஆகிய இரு மொழிகளையும் ஒருங்கிணைக்கும் மொழிகளாகக் குறிப்பிட்ட சதாசிவம், இரண்டுக்கும் மரபியல் தொடர்பு உண்டு என்கிறார். தொன்மையான (பொ.ஆ.மு. 3500-3000) சுமேரிய மொழி மற்றும் ஊர் வம்ச (பொ.ஆ.மு. 3000-2400) காலங்கள் அதன் மூல-திராவிடக் கூறுகளை நன்கு பாதுகாத்து வந்தன என்று சதாசிவம் கவனிக்கிறார். சுமேரியர்கள் மற்றும் திராவிடர்கள் இருவரும் ஒரே மொழியைப் பேசினர் மற்றும் அவர்கள் ஒருவரையொருவர் பிரிவதற்கு முன்பு நீண்ட காலமாக ஏதோ ஒரு மலைப்பகுதியில் வாழ்ந்திருக்கலாம் என்று அவர் மேலும் கணிக்கிறார்.

அவரும் இந்தியத் திராவிட மொழி சுமேரிய மொழியுடன் தொடர்பு கொண்டது என்று நான்கு கட்டுரைகளை வெளியிட்டுள்ளார்.

அவை யாவன:

1. சுமேரிய மொழி: ஒரு திராவிட மொழி (Sumerian: A Dravidian Language, 1965), சொல்லகராதி மற்றும் பொருளின் அடிப்படையில் சுமேரியன் மற்றும் திராவிட மொழிகளுக்கு இடையே உள்ள ஒற்றுமையைக் காட்டுகிறது.
2. சுமேரிய எழுத்தின் திராவிடத் தோற்றம் (The Dravidian Origin of Sumerian Writing, 1966), மலேசியாவின் கோலாலம்பூரில் நடைபெற்ற முதல் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்வுக் கருத்தரங்கில் வழங்கப்பட்டது.
3. திராவிட மொழிக்கும் சுமேரிய மொழிக்கும் இடையே உள்ள தொடர்புகள் (Affinities Between Dravidian and Sumerian, 1969), அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகம், தமிழ்நாடு, திராவிட மொழியியல் கருத்தரங்கில் வழங்கப்பட்டது.
4. சுமேரிய-திராவிட ஒலியியலில் ஆய்வுகள் (Studies in Sumero-Dravidian Phonology, 1987), மலேசியாவின் கோலாலம்பூரில் நடைபெற்ற ஆறாவது சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்வுக் கருத்தரங்கில் வழங்கப்பட்டது.

பாலிநஸ் தம்பிமுத்து

தம்பிமுத்து அவர்கள் பிரெஞ்சு மொழியில் தேர்ச்சி பெற்றவர். அவர் பிரெஞ்சு மொழியை வானொலியில் கற்றுத் தந்தவர். அவர் ஒரு வரலாற்றாளர் ஆக போற்றப்படுபவர். அவர் இலங்கையில் ஒரு சொந்த நூலகத்தை வைத்திருந்தார்.

தம்பிமுத்து அவர்கள் 1949 வரை இலண்டனில் வாழ்ந்தார். பிறகு இலங்கையில் சில ஆண்டுகள் தங்கிய பின், 1952ஆம் ஆண்டு அமெரிக்காவில் நியூயார்க் நகரில் வசிக்கத் தொடங்கினார். அங்கு வாழ்ந்த பின், தன்னுடைய கடைசிக் காலங்களில், இந்தியாவில் பயணம் செய்து, பல கட்டுரைகளை வெளியிட்டுள்ளார்.

அவர் 1979 ஆய்வில், ஐரோப்பாவில் வாழும் மக்கள் பலரும் சுமேரியாவிலிருந்து இடம்பெயர்ந்து சென்ற மக்களே என்று குறிப்பிடும்போது சுமேரியர்கள் பேசிய மொழி தமிழ் மொழியே என்பதை எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். மேலும் 1981இல் ஐரோப்பா மற்றும் திராவிடர்கள் (Europe and the Dravidians) என்ற நூலை எழுதி, எப்படி ஐரோப்பியாவில் வாழும் மக்கள் திராவிடத் தாக்கத்தைக் கொண்டுள்ளனர் என்பதை விளக்கியுள்ளார்.

அவர் கூறுவதாவது,

“There is evidence to show that the Dravidians and the Harappans had closeaffinities with the Sumerians. It would appear that they all had a common origin in the

remote past. The Dravidian languages are related to ancient Sumerian and the language of the Indus Valley script.

It has been claimed that Sumerian is the twentieth member of the Dravidian family of languages. The origins and spread of the Dravidians have to be analysed Systematically and Scientifically on a chronological basis by correlating anthropological, archaeological, and linguistic evidence. The Dravidians had migrated to Europe in neolithic times. Similarities between Basque and some other European languages on the one hand, and those of the Dravido Sumerian group on the other are unmistakable.

Alain Danielou says Sumerian and Hurrian seem to be the languages most directlyrelated to Dravidian..... The skulls found in the dolmens Of Spain are dolichOcephalic andpre-Celtic and of the same type as Dravidian Skulls ...”

“திராவிடர்களும் ஹரப்பா மக்களும் சுமேரியர்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தனர் என்பதற்குச் சான்றுகள் உள்ளன. அவர்கள் அனைவரும் கடந்த காலத்தில் பொதுவான தோற்றம் கொண்டவர்கள் என்று தோன்றும். திராவிட மொழிகள் பண்டைய சுமேரிய மொழி மற்றும் சிந்துச் சமவெளி எழுத்து மொழியுடன் தொடர்புடையவை.

திராவிட மொழிக் குடும்பத்தின் இருபதாவது உறுப்பினர் சுமேரிய மொழி என்று கூறப்படுகிறது. மானுடவியல், தொல்லியல் மற்றும் மொழியியல் சான்றுகளை இணைத்து, திராவிடர்களின் தோற்றம் மற்றும் பரவலை முறையாகவும் அறிவியல் ரீதியாகவும் காலவரிசை அடிப்படையில் பகுப்பாய்வு செய்ய வேண்டும். புதிய கற்காலத்தில் திராவிடர்கள் ஐரோப்பாவிற்குக்குடிபெயர்ந்தனர். பாஸ்க் மற்றும் வேறு சில ஐரோப்பிய மொழிகளுக்கு இடையே உள்ள ஒற்றுமைகள் ஒருபுறம், மற்றும் திராவிட சுமேரியக் குழுவின் ஒற்றுமைகள் மறுபுறம்.

சுமேரிய மொழி மற்றும் ஹூரிய (Hurrian) மொழி ஆகியவை திராவிடத்துடன் நேரடியாய் தொடர்புடைய மொழிகள் என்று அலைன் டேனிலோ கூறுகிறார்... ஸ்பெயினின் டால்மன்களில் காணப்படும் மண்டை ஓடுகள் டோலிச் ஓசெபாலிக் மற்றும் செல்டிக் காலத்திற்கு முந்தையவை மற்றும் திராவிட மண்டை ஓடுகளைப் போலவே உள்ளன ...”

முடிவுரை

இக்கட்டுரை வழியாய், சுமேரிய நாகரிகம் பற்றிய ஆய்வுகள் செய்த ஆய்வாளர்கள் பலர் இருந்த போதும், அதில் சில இலங்கை அறிஞர்களான நல்லூர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர், சுவாமி விபுலாநந்த அடிகளார், பாதிரியார்முனைவர் ஹயாசின்த் சிங்கராயர் டேவிட், பேராசிரியர் சதாசிவம், பாலிநஸ் தம்பிமுத்து போன்றோரை அறிமுகப்படுத்தும் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இதன் வழி சுமேரிய நாகரிகம் பற்றிய அவர்களின் கருத்துகளும் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன.

உசாத்துணை

1. சுவாமி விபுலாநந்தர், 1947, யாழ் நூல் என்னும் இசைத் தமிழ் நூல், கரந்தை தமிழ்ச் சங்கம், தஞ்சை.
2. நாகசாமி, 2010, கல்வெட்டியல், தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் துறை.
3. Daniélou, A, 2003. A brief history of India. Simon and Schuster.
4. Gnana Prakasar, 1935. Root-words of the Dravidian group of Language, Anthropos, pp.140-141.
5. Gnana Prakasar, 1938. An etymological and comparative lexicon of the Tamil Language, Sri Lanka.
6. Gnana Prakasar, 1953. Linguistic evidences for the common origin of the Dravidians and Indo-Europeans”, Tamil Culture, 2(1), pp. 88-112.
7. Marudanayagam, P, 2018. The Intellectual Eminence of Swami Vipulananda, Journal of Tamil Studies, pg 11-31.

8. David, H.S, 1955. Some contacts and affinities between the Egypto-Minoan and the Indo (Dravido) Sumerian culture. Tamil Culture, 4(2), pp.169-175.
9. David, H.S, 1956. Some further contacts and affinities between the Egypto-Minoan and the Indo (Dravida) Sumerian culture. Tamil Culture, 5(1).
10. David, H.S, 1956. The exact connexions between the Harappan and Sumerian cultures and their probable date: could either of them have been Aryan? Tamil Culture, 5(4).
11. Hall, H.R, 1913. The Ancient History of the Near East, Journal of Hellenic Studies, London, pp. 172-173.
12. Sathasivam, A. 2017, Proto-Sumero-Dravidian: The Common Origin of Sumerian and Dravidian Languages, History and Heritage Unit Tamil Information Center, London.
13. Tambimuttu, P, 1981. Europe and the Dravidians, Colombo, Sri Lanka.

ஈழத்தமிழர்களின் தமிழ் இலக்கியப் பங்களிப்பு

முனைவர் மு.சித்ரா தேவி

தூத்துக்குடி

முன்னுரை

இலங்கையில் தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டு வாழ்கின்ற மக்களின் வாழ்விலும், இப்புதிய அரசியலுணர்வு, சமூக விழிப்பு, பொருளாதார மாற்றம் ஆகியன ஏற்பட ஏற்பட அவைகளைப் பற்றிய “எழுத்து”க்கள் தோன்றலாயின. இந்த வளர்ச்சி நாட்டின் அரசியல் வரலாற்றிலும், இலக்கிய வரலாற்றிலும் முக்கியமான இடம் பெற வேண்டிய ஒன்றாகும்.

தேசிய வளர்ச்சியில் இவ்விலக்கிய முன்னேற்றங்கள் பெறுமிடம் ஒருபுறமிருந்தாலும், தமிழ் பயிலப்படும் நாடுகளில் தமிழ் இலக்கியம் அடைந்த முன்னேற்றத்திலும் இது மிக முக்கியமான இடத்தைப் பெறுகின்றது. உண்மையைக் கூறினால், முந்தையக் காலத்தைவிட 1948க்குப் பின்னரே, ஈழத்தின் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி, பொதுப் படையான தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி, பொதுப்படையான தமிழ் இலக்கிய முன்னேற்றத்தில் தனித்துவமான இடத்தைப் பெற்றது.

சுதந்திர காலத்துக்கு முன்னர் ஈழத்தில் ஏற்பட்ட தமிழ் இலக்கிய இயக்கங்கள் தமிழின் பொதுப்படையான முன்னேற்றத்துக்கும் பாரம்பரியமான தூய்மைக்காகவும் (மதம் சார்ந்த) போராடினவேயன்றி அவை ஈழத்துத்தமிழ் மக்களின் வாழ்க்கை வெளிப்பாட்டைத் தமிழ் இலக்கியத்தின் ஒரு தனி அம்சமாக நிலைநிறுத்தவில்லை. சுருக்கமாகக் கூறினால், சுதந்திரத்திற்குப் பின்னர் ஈழத்தில் ஏற்பட்ட இலக்கிய வளர்ச்சி, தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் விரிவு வட்டத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

ஈழத்தமிழர்களின் இலக்கிய ஆக்கங்கள்

இலங்கையில் வாழ்ந்து வருகின்ற இந்தியத் தமிழர்களைப் பொறுத்தவரையில் இவர்களது முக்கிய இலக்கிய முயற்சிகள் 1930க்குப் பின்னரே மலரத்தொடங்குகின்றது. 1954க்கு பின்னரே இவர்களது இலக்கிய ஆக்கங்கள் ஈழத்துப் பொது இலக்கிய வளர்ச்சியுடன் இணையத் தொடங்குகின்றது. இந்தியத் தமிழர்கள் என முன்னர் குறிப்பிடப்பெற்று வந்த இவர்கள் இக்கால கட்டத்தின் பின்னர், இலங்கையின் தமிழ் பேசும் இனத்தினருள் ஒரு பிரிவினராகக் கருதப்

பெற்று, அவர்கள் வசிக்கும் பிரதேசத்தைச் சுட்டும் வகையில் “மலையகத் தமிழர்கள்” என இன்று குறிப்பிடப்படுகின்றனர்.

கே.கணேஷ் மலையகத் தமிழர் ஆவார். சி.வி.வேலுப்பிள்ளையின் இலக்கிய முயற்சிகளும், ஆக்கங்களுமே, சிதம்பரநாத பாவலர், என்.எஸ். எம்.ராமையா ஜோசப் ஆகியோர் மலையக வாழ்க்கை முறைகளை ஈழத்துத் தேசிய தமிழ் இலக்கியத்தில் இடம் பெறச் செய்தனர்.

இவ்வாறாக ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியம் தனித்துவமும், பொது ஒருமைப்பாடும் கொண்ட ஒரு இலக்கியத் தொகுதியாக இன்று மலர்ந்துள்ளது.

இலங்கையில் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம்

1946இல் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் தொடங்கப்பட்டது. 1946 முதல் 1956 வரையிலான காலகட்டத்துக்குள் சில முக்கிய வளர்ச்சிப்படிக்களை இச்சங்கம் செய்துள்ளது. இச்சங்கமானது இராமநாதன் கணேஷ் ஆகிய இருவரால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. 1946இல் தொடங்கப்பெற்ற இ.மு.எ.ச 1954 முதல் காரிய வேகத்துடன் பணியாற்றத் தொடங்கியது. இ.மு.எ.ச தனது குறிக்கோள்களையும், அமைப்பு விதிகளையும், சிறு நூலாக (25-10-1954) அன்று வெளியிட்டது.

இலங்கையில் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் நோக்கம்

இ.மு.எ.ச முற்போக்கு எண்ணம் கொண்ட சகல எழுத்தாளர்களையும் ஒரு அணியில் திரட்டி மக்கள் கலாச்சாரம் உயர்ந்த மனித வர்க்கத்துக்குமான இலக்கியம் படைப்பதும், சம அடிப்படையில் சகல தேசிய இனங்களின் மொழி கலாச்சார முன்னேற்றத்திற்காக உழைப்பதும், எழுத்தாளர்களின் நலன்களுக்காகவும், உரிமைகளுக்காகவும், பாடுபடுவதும் சங்கத்தின் நோக்கமாக இருந்திருக்கிறது.

பத்திரிக்கைகளின் பங்களிப்பு

இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் மூலம் இலக்கிய இயக்கம் வலுவடைந்து வந்த நாட்களில் க.கைலாசபதி தினகரன் பத்திரிகையில் சேர்ந்தார். சேர்ந்த சில நாட்களுள் அவர் தினகரன் வாரப் பதிப்பின் ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார். அவ்வாறு நியமனம் பெற்றதும் அவர் ஈழத்தினைக் களமாக, ஈழத்து வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளை இலக்கியப் பொருளாகக் கொண்ட சிறுகதைகள் பிரசுரமாகின. அவ்வாறு வெளியிடப்பெற்ற சிறுகதைகள் “மண்வாசனை”. இதனைத் தொடர்ந்து இ.மு.எ.ச பின் ஆக்க இலக்கியக் கோட்பாடுகளை எடுத்து விளக்கும் வகையில் “மரகதம்” என்னும் பத்திரிக்கை அமைந்தது. மரகதம் என்றும் பத்திரிக்கையை

ஈழத்தின் பிரபல நாவலாசிரியர் இளங்கீரன் பதிப்பித்தார். “சிற்பி” என்னும் சிறுகதையை வெளியிட “சரவணபவன்” அவர்களால் “கலைச்செல்வி” என்னும் சஞ்சிகையும் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஈழத்தமிழர்கள் நாவலருக்கு விழா எடுத்தல்

ஈழத்தமிழர்கள் இலக்கியத்தின் பாரம்பரியத்தினை நிறுவும் முயற்சிகளில் ஒன்றாக ஈழத்தமிழர்கள் கடந்தகால இலக்கியக்காரர்களுக்கு விழாக்கள் பல எடுத்துள்ளனர். அத்தகைய விழாக்களில் முக்கியமானது “ஆறுமுகநாவலர்” நினைவாக எடுக்கப்பட்ட விழாக்களாகும். இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர்சங்கத்தினர் 1960 முதல் நாவலருக்கு விழா எடுக்கத் தொடங்கினர். இவ்விழாக்களில் ஆறுமுக நாவலரைத் தேசிய விடுதலை இயக்கத்தின் வீரராகப் போற்றும் பண்பு காணப்பட்டது. நாவலருடைய தமிழ்ப் பணியும், நாவலரது இலக்கியப் பணியினைத் தற்கால இலக்கிய விமர்சனப் பின்னணியில் வைத்து நோக்கும் பண்பும் இவ்விழாக்களில் காணப்பட்டது.

நாடக வளர்ச்சி

நாடக வளர்ச்சியைப் பற்றி ஆராய்வதற்கு முன்னர் நவீன நெறிகள் ஈழத்துத்தமிழ் நாடகத்துறையில் வந்தடைந்த வரலாற்றுப் போக்கினை அறிந்து கொள்வது அவசியமாகும். ஈழத்தில் நவீனத் தமிழ்நாடக மரபு “கலையரசு சொர்ணலிங்கத்தின்” மூலமே ஆரம்பமாகின்றது. ஸ்பெஷல் நாடக மரபு என்னும் பார்சிச் செல்வாக்கு வழி வந்த நாடகங்களே தனது நாடக ஆர்வத்தினை வளர்த்ததாகக் கலையரசு அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவர் தமது குருவான பம்மல் சம்பந்த முதலியார் வழிச் சென்று இலங்கையில், அக்காலத்தில் பெருமதிப்புப் பெற்றிருந்த ஆங்கில நாடகக் கோட்பாடுகளுக்கிடையே குறைந்த நேரத்தில் பொருத்தமான அரங்க அமைப்பும், வேடப் புனைவும், நடிப்புத் துரிதமும் கொண்ட நாடகங்களை மேடையேற்றினார். தமிழ்நாட்டில் வழிவழியாக வந்த பௌராணிக இதிகாசக் கதைகளும், ஆங்கில நாடகங்களின் தமிழாக்கமுமே இவர்களது நாடகங்களின் கதைப் பொருளாக அமைந்தன. சம்பந்த முதலியாரும் இத்தகைய நாடகங்களையே மேடையேற்றினார். இவ்வாறாக நவீனத் தமிழ் நாடகம் பன்முகப்பட்டு வளர்ந்தது.

புனைகதை வளர்ச்சி

புனைகதை வளர்ச்சியின் முக்கிய அம்சம் மொழி பெயர்ப்புக்கள் அதிகம் இல்லாமையாகும். இது தமிழகத்துப் புனைகதை வளர்ச்சிக்கும் ஈழத்துத் தமிழ்ப்

புனைகதை வளர்ச்சிக்கும் காணப்படும் முக்கிய வேறுபாடாகும்.இங்கு பல மேனாட்டுப் புனைகதைகளும், பிற இந்திய மொழிகளிலுள்ள புனைகதைகளும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. இதற்கு முக்கியக் காரணம் தமிழகத்தின் பிரசுரத்துறை முன்னேற்றமேயாகும். அரசாங்கமே, இந்திய மொழிகளில் வரும் புனைகதைகளின் மொழி பெயர்ப்பை ஊக்குவிக்கின்றது. தமிழகத்தில் வெளியாகும் மொழிபெயர்ப்பு நூல்களை ஈழத்தமிழர்களும் வாங்கி வாசிப்பதற்கான விநியோக வாய்ப்புக்கள் இருந்ததனால் ஓரளவுக்கு பிறமொழிக் கதைகளை அறிவதற்கான வசதிகள் இருந்திருக்கின்றன.

கவிதை வளர்ச்சியில் ஈழத்துப் பெண்கள்

ஈழத்தில் முதன் முதலாக 1986இல் பெண்கள் ஆய்வு வட்டம் என்னும் பெயரில் பெண்கள் ஒன்றுசூடி “சொல்லாத சேதிகள்” எனும் தலைப்பில் தங்கள் கவிதைகளைப் பதிவு செய்தனர். இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியில் ஆண் படைப்பாளர்களுக்கு நிகராகவே பெண் படைப்பாளர்களும் இருப்பது கவனத்திற்குரியது. வளர்ந்து வரும் இலக்கிய உலகில் கவிதை, சிறுகதை, நாவல், விமர்சனம் ஆய்வு, இதழ் என்று விரிந்து செல்லும் இலக்கியப் பாதையில் பெண்கள் தங்களுக்கான ஒரு பாதையையும் பயணத்தையும் வகுத்துக் கொண்டிருப்பதை நாம் காணமுடிகின்றது.தங்களுடைய முழு எண்ணங்களையும், உள்ளக் குமுறல்களையும் கவிதைகளின் இலக்கியப் பங்களிப்பாக கவிதைப் பங்களிப்பை பத்மாவதி அம்மா அவர்களின் புலோலி பசுபதீஸ்வரர் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி 1925ஆம் ஆண்டும், மீனாட்சியம்மாள் நடேசையரின் இந்தியர்களது இலங்கை வாழ்க்கையின் நிலைமை 1940ஆம் ஆண்டிலும் வெளிவந்தன. மேலும் சிறுகதையில் 1940களில் மறுமலர்ச்சி சஞ்சிகை மூலம் பொ.கதிராயத்தேவி, பத்மாதுரைராஜா என்று பெண்களின் பங்களிப்பு ஆரம்பமாகின்றது.

பெண்கள் பதுமைகளாகவும், பொம்மைகளாகவும், சுயசிந்தனையற்ற அடிமைகளாகவும் இருப்பது கண்டு அடி மனத்தின் வலியாக இக்கவிதையைப் படைக்கிறார்.

“உங்களது அண்டப் புரட்டல்கள் மூலம்

சிட்டிகை சிட்டிகையாய்ப்

போதையூட்டப்படுகிறேன்.

பலநூறு ஆண்டுகளாய்

எனக்குத் தரப்பட்டதும், கிடைத்ததும்
 இந்த கெராயின் உணர்வு தான்
 முதலில் ஒரு சிட்டிகை
 நீங்கள் அனைவரும் ஒட்டு மொத்தமாய்
 ஆமோதித்தீர்கள் நான்
 புதுமை பேரழகுப் புதுமை என
 என் சார்வ முயல்தல்களையும்
 குறுக்கினீர்கள்
 அடுத்தடுத்த சிட்டிகைகளில்
 தெய்வம் என நிலையுயர்த்தப்பட்டதால்
 மெளனமாய் ஊமையானேன் ”

(ஆழியாள், உரத்துப் பேசு, பக்-25,26)

மறுக்கப்பட்ட உரிமைகள், உயிருக்கு உத்திரவாதமற்ற நிலை பெண்களுக்குப் பாதுகாப்பின்மை, அடக்குமுறைகள் தொடர்குண்டு வெடிப்புகள் இவையே நாட்டின் நிலை என்று துயரத்தை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

விடுதலை என்று சொல்லும் போது நாம் விரும்புவது எல்லாத் தளைகளிலிருந்தும் விடுபடும் விடுதலையை அல்ல. நாம் விரும்பாத விலங்குகளில் இருந்து விடுபடும் விடுதலை தான் விடுதலை என்பதைப் பெண் கவிஞர் அர்ச்சனா “ஒரு அகதி விண்ணப்பம்” கவிதையில்,

“துளிர்்பு காலத்தை
 எதிர் நோக்கித் தவமிருக்கும்
 பணிப்புலத்து
 இலையுதிர் மரங்களைப் போல்
 மெளனமாய்
 எங்கள் இருத்தல்
 ஓர்துளிர்்பு காலத்தின் வருகைக்காக ”

(புலம் பெயர்ந்தோர் கவிதைகள், ப-53)

அகதிகளாக வாழும் ஈழத்தமிழர்களின் நிலைமையையும் விடியலுக்காக ஏங்கும் மனித மனங்களையும் ஒடுக்கப்பட்ட உணர்ச்சிகளையும் வடித்துக் காட்டுகிறார்.

பெண் படைப்பாளர்கள் கசப்பான உண்மையை உலகிற்குச் சொல்ல வந்தவர்கள். இவர்களது கவிதையில் கற்பனைக்கு இடமே இல்லை என்பதை இவர்களின் கவிதையில் இருந்து நம்மால் உணர முடிகிறது. பெண்ணிய உணர்வுகளின் இருப்பிடமாய் இவர்களது கவிதைகள் பேசுகின்றது. இனக் கலவரங்கள், மோதல்கள் நடைபெறும் பொழுது அங்கு பிணையாகவும், பொருளாகவும் இருப்பவள் பெண்ணே என்று,

“ஒடுக்கு முறைகள் என்

குரல்வளையை நெரிக்கின்றன

செந்தணல்

நம்பிக்கை ஒளி

எழுதாத உன் கவிதை”

(என் அகத்தின் பாடலிது ப-12)

எனப் பதிவு செய்கிறார்.

இவ்வாறாக பெண்களுக்கு ஏற்படும் பிரச்சனைகளுக்குத் தங்களின் படைப்புகளைச் சிறந்த கருவியாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டனர் ஈழத்துப் பெண் கவிஞர்கள். காலப் புயலில் கலையாமல் நிற்கும் கூடாரங்கள் இவர்களது கவிதைகள்.

தொகுப்புரை

இலங்கையில் தமிழ் இலக்கியம் வளர்ந்துள்ள வரலாறு பொதுமையையும் தனித்துவத்தையும் நிலைநாட்டுவதாக அமைந்துள்ளது. ஈழத்திலக்கியப் பாரம்பரியத்தினை நிறுவிய இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் ஈழத்து இலக்கியங்களை வெளியிடும் முயற்சியிலும் முன்னின்று உழைத்ததை அறிய முடிகின்றது.

இலக்கிய ஆக்கங்கள் நாட்டு வளர்ச்சியின் உந்து சக்தி வரலாற்றின் கண்ணாடி என்பதை அறிவுறுத்துகிறது.

ஒரு மொழி அழகாய் இருப்பது கதை, நாடகம், கவிதையில் தான் என்பதை நன்கு உணர்ந்து தமிழ்மொழியின் மீது பற்றுதலை, தமிழை அழியவிடாமல் காக்க

வேண்டிய பொறுப்பு இன்றைய தலைமுறையாகிய அனைவருக்கும் வந்து விட்டது என்கிற கடமை உணர்வை நினைவூட்ட வேண்டும்.

மேலும் உழைக்க வேண்டும் என்ற உணர்வும், பணிவான சிந்தையும், தாய்மை நிகர்த்த பரிவும், ஒரு மனிதனைப் பார்போற்ற வாழ வைக்கும் என்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை என்பதைக் கவிமாலை முழுமையாக உணர்த்துகிறது.

‘தோன்றிற் புகழோடு தோன்றுக அஃதிலார்

தோன்றலின் தோன்றாமை நன்று”

என்று நமது பாட்டன் பாட்டுக்குத் தகுதியான கவிதையை முழுமையாகப் படைத்து அக்கவிதைக்கான சிறப்பையும், வளர்ச்சியையும் இன்றும் அல்ல என்றும் கவிமாலை பெற்றுத் தரும் என்பதை மேற்கொண்ட செய்திகளின் வழி அறிய முடிகிறது.

ஈழத்து நாடகவியலுக்குக் கலையரசு சொர்ணலிங்கத்தின் பங்களிப்பு

கோ.சிவசங்கர்

தஞ்சாவூர்

நாடகக்கலை பல்வேறு படிநிலைகளைக் கடந்து பல நிலைகளை எட்டியிருக்கிறது. தற்போதைய காலம்வரையிலும் நாடகக்கலையில் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. தமிழ் நாடகக்கலையிலும் இம்மாற்றங்களைக் காணலாம். கூத்து முறையில் நிகழ்த்தப்பட்ட நாடகமானது நவீனம் புகுந்து டிராமா முறையாக மாற்றம் பெற்றது. தமிழ் நாடகத்தில் மாற்றம் உருப்பெறுவதற்குப் பல கலைஞர்களின் பங்களிப்புகள்காரணமாக இருந்திருக்கின்றன. ஈழத்தில், கூத்து வடிவிலிருந்து நவீன நாடகமாக நிகழ்த்தியவர்களில் முதன்மையானவராகத் திகழ்ந்தவர் கலையரசு சொர்ணலிங்கம்.

நோக்கம்

ஈழத்துத் தமிழ் நாடக உலகில் கலையரசு சொர்ணலிங்கம் அவர்கள் எவ்வாறு தடம் பதித்தார் என்பதனையும், அவருடைய காலகட்டத்தில் நாடகத்துறையில் என்னென்ன மாற்றங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன என்பனவற்றையும் கலையரசு சொர்ணலிங்கத்தின் தன்வரலாற்று நூலினை முதன்மையாக வைத்து ஆராய்வது இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

கலையரசு சொர்ணலிங்கம்

ஈழத்து நாடகத் துறையின் தற்போதைய வளர்ச்சி நிலைகளுக்கு முந்தைய கால வரலாற்றினை ஆய்வது இன்றைய தேவையாக உள்ளது. ஈழத்தில் நவீன நாடக வரலாற்றை அறியும் வகையில் நாடக வரலாறு பற்றிய தகவல்களையும், தம் நாடக அனுபவங்களையும் 'ஈழத்தில் நாடகமும் நானும்' என்னும் தன் வரலாற்று நூலின் வழிபடைத்தவர் 'கலையரசு சொர்ணலிங்கம்'.

1880ஆம் ஆண்டில் ஈழத்து நாடகத்துறையில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டது. இம்மாற்றம் பம்பாயைச் சேர்ந்த எல்பின்ஸ்டன் நாடகக் கம்பெனியார் பார்ஸி இசை வடிவ நாடகத்தினை நிகழ்த்தியமையால் ஏற்பட்டது. இதன் தாக்கம் தமிழர்களைவிட சிங்களர்களிடத்தில் முதலில் தாக்கத்தைக்கொடுத்தது. சிங்கள நாடக மேடையின்

முன்னோடியாகத் திகழ்ந்த ஜோன் டீ சில்வா, பார்ஸி நாடகத் தாக்கத்தினால் டவர் மண்டப சகாப்தம் என்ற நாடக சபாவினை உருவாக்கினார். மக்களுக்கு விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தும் வகையில் தம் சபாவின் மூலம் நாடகங்கள் நிகழ்த்தி மக்களிடத்தில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியவர். இவருடைய பெயரில் நவீன நாடக அரங்கு ஒன்றினை ஈழத்தின் தலைநகரில் நிறுவியிருக்கின்றார்.

ஈழத்தில் 1911ஆம் ஆண்டினைத்தமிழ் நவீன நாடக உலகின் புதிய வரலாற்றின் தொடக்கமாகக் கொள்ளலாம். பார்ஸி கம்பெனியின் தாக்கமும் இரண்டு முறை சுகுண விலாச சபையாரின் வருகையும் இம்மாற்றத்தைத் தந்தது.

சிங்கள நவீன நாடகத்தின் முன்னோடி-ஜோன் டீ சில்வா.

ஈழத்தின் தமிழ் நவீன நாடகத்தின் முன்னோடி- கலையரசு சொர்ணலிங்கம்.

ஈழத்தில் நவீன நாடகம் உருவெடுப்பதற்கு முன்பு நாடகமானது கூத்து வடிவத்தில் இருந்தன. வடமோடி, தென்மோடி எனக் கூத்துக்கள் இரண்டு பிரிவுகளாக இருந்தன. இந்த இரண்டு வகை கூத்துகளுக்கும் இடையில் அதிக வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன.

தமிழ் நாடகத்தின் தந்தை என அறியப்படுபவர் பம்மல் சம்பந்த முதலியார். அது போன்று ஈழத்து நவீன நாடகத்தின் தந்தை என அறியப்படுபவர் கலையரசு சொர்ணலிங்கம். இவர் 1889ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 30ஆம் தியதியில் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள ஆனைக்கோட்டை என்னும் கிராமத்தில் பிறந்தார். கலையரசு சொர்ணலிங்கத்திற்கு நடிப்புத்துறையில் அதிக ஆர்வம் வருவதற்கு முக்கியக் காரணம் அவரது தந்தையும், அவர் வளர்ந்த சூழலுமாகும். இவரது தந்தையின் பெயர் சுகனகரத்தினம் (லோட்டன்). இவர் யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள புகைப்படக் கலைஞர்களில் முன்னோடியாகத் திகழ்ந்தவர். கலையரசு சொர்ணலிங்கம் சில காலம் பள்ளி ஆசிரியராகப் பணியாற்றி பிறகு காப்புறுதித் தொழிலை மேற்கொண்டார்.

தமிழகத்தில் நவீன நாடகமானது உடலசைவை முதன்மைப்படுத்தி நடிப்பதை முதன்மையாகக் கொண்டிருக்கின்றது. ஈழத்தில் வசனம் பேசி நடிப்பதை முதன்மையாகக் கொண்டு நவீன நாடகம் அமைந்திருக்கிறது. இக்கருத்தினை மெய்ப்பிக்கும் வகையில் நவஜோதி ஜோகரட்னம் அவர்கள் கலையரசு சொர்ணலிங்கத்தின் நினைவுக் குறிப்புகள் என்ற கட்டுரையில் "1950களில் கூத்தாகப் பாடி நடிப்பதை விடுத்து வசனம் பேசி நடிப்பதில் முன்னோடியாகத் திகழ்ந்தவர்கள் சொர்ணலிங்கமும், பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளையும்" என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கலையரசு சொர்ணலிங்கம்நடிப்பு உலகிற்கு வருவதற்குக் காரணமாக இருந்தவை யாழ்ப்பாணக் கிராமங்களில் தஞ்சாவூரிலிருந்து நாடகக் குழுக்களை வரவழைத்து நாடகங்களை நடத்தியிருக்கின்றனர். நாடகம் நடத்திட வந்தபோதெல்லாம் கலையரசுவின் தந்தைக்குச் சொந்தமாக உள்ள காலி வீட்டில் தங்குவதற்கு இடம் கொடுப்பர். அவ்வாறு சிறுவயதில் கலையரசு பார்த்த, மிகப்புகழ் பெற்ற கூத்துக்காரர்களில் ஒருவர் இராஜகோவிந்தன். கலையரசுவின் வீட்டில் இரண்டு மூன்று நாட்கள் நாடகங்களை நடத்தியிருக்கின்றனர். அப்படி நாடகம் நடத்துவதற்குக் கூலியாக ஒவ்வொரு நாடகத்திற்கும் 5 ரூபாயும், ஓர் ஆட்டுக்கிடாவும் பெற்றிருக்கின்றனர். அதனோடு ஏதேனும் ஒரு காரணம் சொல்லிக் கூட்டத்தில் இருக்கும் மக்களிடத்தில் பணத்தினையும் பெற்றிருக்கின்றனர். இவை அனைத்தும் சொர்ணலிங்கம் சிறுவயதில் இருக்கும் போது நிகழ்ந்தவை.

இவர் வாழ்ந்த கிராமமான நவாலி ஆனைக்கோட்டை ஒரு கலைக் கிராமமாக உருவெடுத்தது. மாணிப்பாய், நவாலி ஆனைக்கோட்டை, தாவடி போன்ற இடங்களில் பல கலைஞர்கள் உருவாகுவதற்குக் காரணமாக இருந்தவரும் இவரே. சிறுவனாக இருந்த காலத்தில் இரண்டு நிபந்தனைகளுடன் நாடகம் பார்க்க அவரது தந்தை அழைத்துச் செல்வார். ஒன்று பள்ளிக்கூட வகுப்பில் முதல் பிள்ளையாக இருக்க வேண்டும், மற்றொன்று அங்கு மேடையில் நான் காண்பதையெல்லாம் வீட்டிலுள்ளவர்களுக்கும் என்னைப் பார்க்கவரும் பெரியவர்களுக்கும் நடத்துக்காட்ட வேண்டும். இதுவே அவர் தந்தையாரினுடைய இரண்டு கட்டளையாக இருந்தது.

அந்தனிலீவா என்பவரது 'இவர்கள் வித்தியாசமானவர்கள்' என்னும் நூலில், கலையரசு சொர்ணலிங்கத்திடம் நடப்பு என்றால் என்ன என்பது பற்றிய கேள்விக்கு அவரது பதிலையும் பதிவுசெய்திருக்கிறார். "நடிப்பு எடுத்தாற்போல் எல்லோருக்கும் வரமாட்டாது. ஓர் எழுத்தாளரைப் போலே நடிகனும் சமுதாயத்தை ஊன்றி நோக்க வேண்டும். ஒவ்வொருவரின் பழக்க வழக்கங்களையும் கூர்ந்து கவனித்து மனதில் பதிய வைத்து அவற்றை நாடகத்தில் பொருத்தமானப் பாத்திரங்களுள் புகுத்தி, மேடையில் ஏற்றிவிட வேண்டும். இதற்கும் கலையுள்ளமும், முயற்சியும் அத்தியாவசியம்" என்பதே அவர் கூறியது. நாடகம் நடப்பது சாதாரண நிகழ்வு கிடையாது என்பதனைக் கலையரசுவின் நாடக முயற்சியில் நம்மால் அறிய இயலும்.

தமிழகத்திலிருந்து தமயந்திபாய், சரஸ்வதிபாய், சும்பகோணம் தாய் ஆகிய புகழ்பெற்ற பெண்மணிகள் கொழும்புவிற்குச் சென்று கச்சேரிகளை நிகழ்த்தியதும்,

சுகுணவிலாச சபையார் இரண்டாம் முறை வந்து 'பப்ளிக்ஹோல்' மண்டபத்தில் நாடகங்கள் நடத்தியதும், சிறந்த பார்சிக் கம்பெனி நடிகர்கள் ஈழம் வந்து நாடகம் நடத்ததும், கொழும்புவில் வங்கா சுபோத விலாச சபாவும், யாழ்ப்பாணத்தில் சரஸ்வதி விலாச சபையும் உருவாக்கப்பட்டது. இவை அனைத்தும் 1913ஆம் ஆண்டு நடைபெற்றமையால், ஈழத்தில் கலைத்துறையில் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்த ஆண்டாக 1913-ஐ குறிப்பிடலாம். கலையரசு சொர்ணலிங்கம் அவர்களுக்கு நாடகம் நிரந்தரம் என்று அவர் மனதில் வேரூன்றியதும் இந்த வருடமே.

பம்மல் சம்பந்த முதலியார் - சொர்ணலிங்கம்

1911ஆம் ஆண்டு பம்மல் சம்பந்த முதலியாரின், சென்னை சுகுணவிலாச சபையார் கொழும்புவிலும், யாழ்ப்பாணத்திலும் நாடகங்கள் நடத்தினார். இதனால் புதிய தாக்கங்கள் ஏற்பட்டன. 1911ஆம் ஆண்டு சூன் மாதம் 10ஆம் தியதியில் முதன் முதலாக சம்பந்தரின் நாடகத்தினைக் கலையரசு சொர்ணலிங்கம் காண்கின்றார். நாடகம் என்றால் எப்படி அமைய வேண்டும், நடிப்பு எவ்வாறிருக்க வேண்டும், பாட்டு பாடுவதன் நோக்கம் என்ன இவற்றையெல்லாம் அவரது நாடகங்கள் பார்த்து அறிந்து கொண்டார். சம்பந்தரின் மனோகரா, காதலர்கண்கள், ஹாம்லெற் போன்ற நாடகங்களைப் பார்த்ததும் இவர்களைப் போல் தானும் ஒரு நாடக நடிகராக வேண்டும் என்ற ஆசை உருவெடுத்தது.

1913இல் இரண்டாவது முறை சுகுணவிலாச சபையார் ஈழத்திற்கு வருகின்றனர் என்ற செய்தியை அறிந்து, அவரைநேரில் சந்திக்க பலகட்டமுயற்சிகளை மேற்கொண்டு தோல்வியடைகிறார் சொர்ணலிங்கம். இருப்பினும் தன் விடா முயற்சியின் பயனாய் நேரில் சந்திக்கும் வாய்ப்புக் கிடைக்கிறது. அந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக்கொண்ட கலையரசு சொர்ணலிங்கம் நாடகம் பற்றிய தனது ஐயங்களைஎல்லாம் கேட்டறிந்தார். சம்பந்தர் நடிப்புப் பற்றிய சில அறிவுரைகளையும் கூறினார். சம்பந்தர் தமது சுகுணவிலாச சபையில் உள்ள முக்கியமான கலைஞர்களையும் கலையரசு சொர்ணலிங்கத்திற்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தார். அவர்களோடு நட்புக்கொள்ளும் வாய்ப்பு கலையரசுக்கு கிடைத்தது. அன்று முதல் தனக்குக் குருவாக சம்பந்தரை ஏற்றுக்கொண்டார். நாரணதுரைக்கண்ணு என்பவர் 'தமிழ் நாடகம்' என்னும் நூலில் "இலங்கை யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள கலையரசு சொர்ணலிங்கம் அவர்கள் தாம் சம்பந்த முதலியாருடைய மாணவர் எனப் பெருமையாகச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறார்" என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கலையரசு சொர்ணலிங்கத்தின் நடிப்பு அனுபவம்

1901ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 31ஆம் நாளில் தம் பன்னிரண்டாம் வயதில் மாணை இந்துவிநோத சபாவை உருவாக்கி, மயான காண்டம் நாடகத்தில் தேவதாசன் பாத்திரத்தினை ஏற்று நடித்தது அவரது முதல் நடிப்பு. இலங்கையில் 'டிர்ராமா' முறையில் நடிக்கப்பட்ட முதல் நாடகம். நாடகம் நடிக்க ஆரம்பித்த பிறகு சில காரணங்களால் நாடகம் நடிப்பது நின்று போனது. மீண்டும் நடிக்கப் பல ஆண்டுகள் ஆகின. தான் படிக்கும் காலங்களில் நாடகங்களைப் பார்ப்பதும் அதனைப் பற்றி அறியவும் முற்படுவார்.

கலையரசு தான் பார்த்த, கேட்டறிந்த அனுபவங்களைக் கொண்டு 1913ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் ஏழாம் தியதியில் ஆனந்தாக் கல்லூரி மண்டபத்தில் லங்கா சுபோதன விலாச சபாவை உருவாக்கினார். அச்சபையில் பெரியவர் முதல் பலரும் உறுப்பினராக இருந்தனர். நாடகம் நடிப்பது என்றால் இன்றைய காலத்திலும், அன்றைய காலத்திலும் மக்களின் பார்வைகள் வெவ்வேறாக இருக்கும். ஆரம்பத்தில் கூத்துக் கலைஞர்களைக் கூத்தாடிகள் என்று அழைத்தனர். ஆனால், தற்போது கூத்தாடிகள் என்பது இழிவான சொல்லாகப் பார்க்கப்படுகிறது. தற்காலத்தில் சின்னத்திரையில் நடிக்கும் நடிகர்களைத் தவிர்த்து மேடை நாடகங்கள், கூத்துக்கள் போன்றவற்றில் நடிப்பவர்களைப் பார்க்கும் நிலை வெவ்வேறாக உள்ளது.

ஆரம்பநிலையில் நடிப்புத் துறையில் கலையரசு சொர்ணலிங்கம் நுழையும் போது, தமது நெருங்கிய சுற்றத்தாரிடமிருந்து மிகுந்த எதிர்ப்புகள் ஏற்பட்டது. இதனால் மன வேதனையில் தமது தந்தையிடம் நாடகம் நடிப்பது பற்றியும் சுற்றத்தாரின் எதிர்ப்பலைகளைப் பற்றியும் தமது தந்தைக்குக் கடிதமெழுதினார். மறுபுறம் அவரது தந்தை எழுதிய கடிதத்தில் "நீ இப்படியான பொழுது போக்கில் ஈடுபடுவது எனக்கு மிகப் பிரியம். சாயங்காலங்களில் பிறர் வீடுகளுக்குச் சென்று சீட்டாடுவதாலும் பார்க்க நடிக்கப் பழகுவது மிக நன்று. ஆனால் நீ ஒரு நடிகனாகவோ அல்லது வேறு யாரையும் கொண்டு நாடகம் நடத்தியோ அல்லது வேறெந்த விதத்திலோ இந்தக் கலையைக் கொண்டு ஒரு சதமாவது சம்பாதிக்கப்படாது. அப்படி செய்வதில்லையென்று நீ எனக்கு வாக்குறுதி செய்ய வேண்டும்" என்று எழுதியிருந்தார். இதன் மூலம் கலையரசுவுக்கும் அவரது தந்தைக்கும் கலை ஆர்வம் மிகுதி என்பதை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

தந்தையின் ஊக்குவிப்பால் நாடகம் தயாரிக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட ஆரம்பித்தார். அம்முயற்சியிலும் பல தடங்கல்கள் வந்தன. அன்றைய

நூற்றாண்டுகளில் நடத்தப்படும் நாடகங்களில் பெண்கள் நடிப்பது கிடையாது. அதனை ஈடு செய்யும் வகையில் ஆண்கள் பெண்களின் வேடம் பூண்டு நடித்தனர். ஆண்களைப் பெண்வேடங்களில் நடிக்க வைப்பது அன்றைய காலத்தில் மிகவும் சிரமமாகவே இருந்திருக்கிறது. இதனால் பெண் வேடத்தில் நடிக்க சரியான நபர் கிடைக்காமையும், நடிப்பு ஒத்திகை நேரங்களில் அக்குழுவில் உள்ளவர்களின் சரியான ஒத்துழைப்பு இல்லாமையாலும் நாடகம் தயாரிப்பதில் தொய்வு ஏற்பட்டது. கலையரசு துவங்கிய சபாவினை மூடும் நிலைக்கு வந்துவிட்டார். அச்சூழலில் தமது குருவின் அறிவுரையை மதிக்காது செயல்பட்டதை நினைந்து வருந்தினார். “தம்மொத்த வயதினரான நண்பர்கள் எழுவருடன் சேர்ந்து 1891 - ஆம் ஆண்டில் சுருணவிலாச சபையினைத் துவங்கினார்”. இச்செய்தியினை நாரணதுரைக்கண்ணன் தமது ‘தமிழ் நாடகம்’ நூலில் பதிவு செய்திருக்கிறார். தனது நிலையினைக் கடிதத்தின் மூலம் தனது குருவான சம்பந்தருக்கு எழுதியனுப்பினார். சம்பந்தரும் மறுகணம் பதில் கடிதம் எழுதிவிடுவார். சம்பந்தர் எழுதக்கூடிய நாடக நூல்களையும் கலையரசுவிற்கு அனுப்பிவிடுவதனை அவரது வழக்கமாக கொண்டிருந்தார். பதினாறு ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக இருவருக்கும் இடையில் இருந்த கடிதப்போக்குவரத்தானது தொடர்ந்தது.

குருவின் அறிவுரைப்படி திட்டமிட்டு ஒவ்வொன்றாக செயல்படுத்தினார். தமது குரு அனுப்பிய சிம்ஹளநாதன் என்ற நாடகத்தினை நடிக்கத் தீர்மானித்து மேடையேற்றி வெற்றி பெற்றார். இந்நாடகம் மேடையில் ஐந்தரை மணி நேரம் நடிக்கப்பட்டது. இரண்டு இடைவேளைகளுடன் 12 பாடல்களும் இடம் பெற்றிருந்தது. இந்நாடகத்தின் மூலம் மிகவும் புகழ் பெற்றார் கலையரசு சொர்ணலிங்கம்.

கலையரசு நாடகத்தில் சமூக நாடகங்கள் மீது அதிக நாட்டம் செலுத்தவில்லை என்பது அவருடைய பிற நாடகங்கள் உணரலாம். இலக்கிய நாடகங்கள், சரித்திர நாடகங்கள், புராணக்கதைகள், இதிகாசங்கள், வடமொழி நாடகங்கள், ஆங்கிலம் தழுவிய நாடகங்கள் இவற்றைத் தழுவி நாடகங்களை நடத்தியிருக்கின்றார். இவருடைய நாடகங்களில் பொதுவாக நடிப்பிற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்திருப்பார். அவற்றோடு மேடையமைப்புக்கும், வடிவமைக்கப்பட்ட ஆடைகளுக்கும் மிகவும் முக்கியத்துவம் கொடுத்திருப்பார். தொழில்முறை நாடகக்கலைஞர்கள் மத்தியில் நடிப்பில் நேர்த்தியுடன் செயலாற்ற வேண்டும் என்பதனை தம்முக்கியக் கொள்கையாகக் கையாண்டார்.

கலாநிதி காசிவத்தம்பி அவர்கள் கலையரசு பற்றி குறிப்பிடும்போது, “ஷேக்ஸ்பியர் நாடகங்களைத் தமிழ்ப்படுத்தி தமிழில் நடிப்பதில் பெருமையுற்றனரேயன்றி, தமிழ் நாடகத்தைச் சமூக சக்தியாக்க முயலவில்லை” என்று தமது கருத்தினையும் கட்டுரை ஒன்றில் குறிப்பிடுகின்றார். நவஜோதி ஜோகரட்னம் என்பவர் சொர்ணலிங்கம் பற்றிய கட்டுரையில் “மத்தியதர வர்க்கப் பார்வையாளர்களுக்காக கலையரசு சொர்ணலிங்கம் முன்னெடுத்த நவீன நாடகங்கள் ஈழத்துத் தமிழ் நாடக வளர்ச்சியில் தோற்றுவாயாகத் திகழ்கிறது” என்று எழுதியிருக்கின்றார்.

கலையரசு சொர்ணலிங்கத்தின் நடிப்பு ‘உண்மைத் தன்மைக் கொண்டதாக இருக்கும். கதாபாத்திரங்களுக்கு ஏற்றாற்போல் தன்னை மாற்றிக்கொள்வார். உதாரணமாக, கூனியின் கதாபாத்திரத்தினை நடிக்கும் போது அதன் ஒத்திகைக்காக பன்னிரண்டு கிழவிகளின் பாவனைகளை நன்றாக உற்றுக் கவனித்துக் கொண்டு மேடையில் நடிப்பார். கூனியின் கதாபாத்திரத்தினைப் பார்த்து அனைவரும் பாராட்டுவர்.

பம்மல் சம்பந்த முதலியார் ‘நான் கண்ட நாடகக் கலைஞர்கள்’ என்ற நூலில் “இவரது நடிக்கும் திறமையில் முக்கிய குணம் என்னவென்றால், வெவ்வேறு விதமான பாத்திரங்களை நடித்ததேயாகும். இது மட்டுமின்றி தான் எந்த வேடம் பூண்டாலும் தானே மற்றொருவர் உதவியின்றி தக்கவாறுவேடம் பூணுவதில் மிகவும் நிபுணர்” என்று கலையரசு பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

டி.எஸ்.சண்முகம் - ‘கலையரசு’ என்று சொன்னாலே போதும் அது ஈழநாட்டில் திரு சொர்ணலிங்கம் ஒருவரைத்தான் குறிக்கும் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஈழத்தில் நாடகமும் நானும் என்னும் தன் வரலாற்று நூலில் பதிவுசெய்யப்பட்ட நாடக வரலாற்றுச் செய்திகள்

- ❖ யாழ்ப்பாணத்தில் 1896 ஆம் ஆண்டில் முதன் முதலாக நாடகங்கள் மேடையில் திரைகளுடன் நடத்தப்பட்டன. இலங்கையில் முதன் முதலாக தமிழ் டிராமாக்களை நடத்தியவர்கள் சுந்தரராவ் குழுவினர்.
- ❖ 1900 ஆம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணம் புத்துவாட்டியார் வளவில் ஒரு கொட்டகையை அமைத்து நாடகக்குழுக்களை இந்தியாவிலிருந்து வரவழைத்து நாடகங்களை நிகழ்த்தியிருக்கின்றனர். நாடக்குழுவுடன் சங்கரதாஸ் சுவாமியும் ஈழத்திற்கு வருகை புரிந்தார்.

- ❖ அன்றைய காலத்தில் பெண்களுக்கு நாடகம் பார்ப்பதற்கு என மறைவான பகுதி அமைக்கப்பட்டிருக்கும்.
- ❖ இந்திய நாடகக் குழுக்கள் யாழ்ப்பாணத்திலும் பல கிராமங்களிலும் நாடகம் நிகழ்த்தினர். இவ்வாறு நாடகங்களுக்குப் புகழ்பெற்ற கிராமங்கள், நெல்லியடி, இணுவில், ஆனைக்கோட்டை, மாணிப்பாய், அளவெட்டி, வட்டுக்கோட்டை. (வட்டுக்கோட்டையானது தற்போது நாடகத்திற்கு மிகவும் பிரபலமாக விளங்குகிறது. ச.தில்லைநடேசன் என்பவர் வட்டுக்கோட்டை அரங்க மரபு என்னும் நாடக வரலாற்று நூலைப் படைத்திருக்கிறார்).
- ❖ இன்றைய காலகட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய வசதிகள் அப்போதைய காலத்தில் இருந்திருக்காது. நாடகம் இரவுப் பொழுதில் நிகழ்த்தப்படுகிறது. அத்தகைய சூழல்களில் வெளிச்சத்திற்காக “வாழைக் குற்றிகளில் தேங்காய்ப்பாதிகளை வைத்து அதனுள் துணியைப் பந்துபோல் திரட்டிவைத்து எண்ணெய்விட்டுக் கொளுத்தி விடுவார்கள். சில சமயங்களில் ஒருவர் ஒருகைத் ‘தீவட்டி’யைக் கையில் கொண்டு பிரதானமாக ஆடும் நடிகர் முன் செல்வார்” இச்செய்திகளையும் தமது தன்வரலாற்று நூலில் பதிவு செய்திருக்கிறார் சொர்ணலிங்கம்.
- ❖ கிடங்குக் கொட்டகைகள்:கொட்டகையைக் கட்டிவிட்டு ஒரு பக்கத்தில் மேடையை அமைப்பார்கள். மேடைக்குரிய இடத்திற்கு முன்னால் ஏற்ற அளவாக நிலத்திலுள்ள மண்ணை இரண்டரை அடி ஆழத்தில் தோண்டியெடுத்து அதைப் போட்டு மேடை உயர்த்துவார்கள். தோண்டிய நிலத்திலேதான் முதலாம், இரண்டாம் வகுப்புகளுக்கென கதிரை வாங்குகளை அடுக்கி வைப்பார்கள். இந்தப் பள்ளத்திற்குப் பின்புறமாகவும், அக்கம் பக்கத்திலுள்ள நிலத்தில் பாய்களைப் போட்டு வைப்பார்கள். இதுதான் மூன்றாம் வகுப்பு. இத்தகைய கொட்டகைகளைக் கிடங்குக் கொட்டகைகள் என்கின்றனர்.
- ❖ சங்கரதாஸ் சுவாமிகள் 1901இல் புத்துவாட்டியர் வளவில் ஒரு கொட்டகையில் மணிமாளிகை, பூதத்தம்பி என்னும் நாடகங்களைப் புதிதாக இயற்றி ஸ்ரீனிவாச ஆழ்வாரைக் கொண்டு நடக்கச்செய்தார். பூதத்தம்பி சரிதம் முதன் முதலாக “டிராமா” முறையில் நடக்கப்பெற்றது. இந்தக் குழுவின் நாடகங்களிலேயே ஈழத்தில் முதன் முதலாக ஆர்மோனியம் வாசிக்கப்பட்டது. வாசித்தவர் மொகிதீன் என்ற இஸ்லாமியர். யாழ்ப்பாணத்தில் புத்துவாட்டியர் வளவு என்பது நாடகம் நடத்தும் முக்கியப் பகுதியாக அன்றைக்குத் திகழ்ந்திருக்கிறது.

- ❖ 1913 இல் சாமா ஐயர் கம்பெனியார் கொழும்பு ஜிந்துப்பிட்டி மண்டபத்தில் தொடர்ந்து நாடகங்களை நிகழ்த்தியிருக்கின்றனர். கோவலன் சரித்திரத்தை இலங்கையில் முதன் முதலாக நடித்தது இக்குழுவினரே.
- ❖ உடுக்கையடித்துப் பாடும் மக்களைக்குறித்தும் பதிவு செய்திருக்கிறார். காரணம், நாட்டுக்கூத்து நடிப்பவர்களில் பண்டார சமூகத்தைச் சார்ந்தவர்களும் இருந்தனர். இவர்கள் வேளாண்மைக் காலத்திலே உடுக்கையடித்துக் கொண்டு வீதிகளிலே பெரியவர்களின் வீடுகளுக்கு முன்பு பாடுவார்கள். அதனை அமர்ந்து கேட்பதற்கு நாடகம் பார்ப்பது போன்று இருந்ததாக சொர்ணலிங்கம் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

கலையரசுப் பட்டம்

நாடகத்துறையில் ஐம்பது ஆண்டுகளைக் கடந்து பணியாற்றியமைக்காகவும், அவரது நடிப்பிற்குக் கிடைத்த அங்கீகாரமாக 1953ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 7 ஆம் தியதியில் கொழும்புவில் மக்கள் கூடி விழா எடுத்தனர். அவ்விழாவில் பல அறிஞர்களின் முன்னிலையில் ஒரு தங்கப்பதக்கத்தை அணிவித்து கலையரசு என்ற பட்டத்தைச் சூட்டினர். அன்றிலிருந்து கலையரசு சொர்ணலிங்கம் என்று அனைவராலும் அழைக்கப்பட்டார். இவருடைய வாழ்நாளில் அதிக அளவில் நாடகம் நடிப்பதில் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்டவர். கலையரசு சொர்ணலிங்கம் 1982 ஆம் ஆண்டு தூலை மாதம் 26 ஆம் தியதியில் காலமானார். கலையரசு சொர்ணலிங்கத்தின் நினைவாக 2005 ஆம் ஆண்டு முதல் “கலையரசு விருது” என்ற பெயரில் விருதினை ஈழவர் திரைக் கலை மன்றம் கொடுத்து வருகிறது.

நிறைவாக

ஈழத்தில் நவீன நாடகத்தினை இந்தியாவின் தமிழகத்திலிருந்து வந்து மட்டுமே நாடகங்கள் நிகழ்த்தப்பட்ட காலத்தில் ஈழத்துத் தமிழர்களாக நாடகம் நாடகத்தை இங்கிருந்து தயார்செய்து நடிக்க வேண்டும் என்று முயற்சி செய்து அதனை நிரூபித்துக் காட்டியவர் கலையரசு சொர்ணலிங்கம். தமிழ் நவீன நாடகம் ஈழத்தில் நிகழ்ந்திட மிகுந்த பங்களிப்பு ஆற்றிய பெருமை கலையரசுவைச் சாரும். இவர் ஆற்றிய நாடகப் பங்களிப்பு நாடகம் சார்ந்தும், தமிழ் சார்ந்தும், வரலாறு அறிய முற்படுவோருக்கும் வரலாற்று ஆவணமாகத் திகழ்கிறது.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. அந்தனி ஜீவா. (2000), இவர்கள் வித்தியாசமானவர்கள், கொழும்பு: பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை.
2. சொர்ணலிங்கம்,க.(2008), ஈழத்தில் நாடகமும் நானும், சென்னை: ஈழவர் திரைக் கலைமன்றம்.
3. துரைக்கண்ணன். (2012), தமிழ் நாடகம், சென்னை: சாரதா பதிப்பகம்.
4. சம்பந்த முதலியார்,ப. (2019), நான் கண்ட நாடகக் கலைஞர்கள், சென்னை: தமிழ் வளர்ச்சி இயக்ககம்.
5. வண்ணதெய்வம். (2000). யாழ்ப்பாணத்து மண் வாசனை, சென்னை: மணிமேகலைப் பதிப்பகம்.

தமிழ் வளர்ச்சியில் நுணாவிலூர் கா.விசயரத்தினம் அவர்களின் இலக்கியப் பங்களிப்பு

ப.சிவாஜி

திருச்சிராப்பள்ளி

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தமிழ் மொழி சுமார் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய இலக்கிய, இலக்கணங்களைக் கொண்ட உலகின் ஒப்பற்ற மொழியாகத் திகழ்கின்றது. வெளிநாடுகளில் வளர்ந்துவரும் தமிழ் மொழியில் இலங்கைத் தமிழரின் பங்களிப்பு கண்ணும் இமையுமாக அமைந்துள்ளது. இலங்கையின் தமிழறிஞர்கள் பல துறைகளில் தமிழ் மொழியை வளர்த்து வருகின்றனர். இலங்கைத் தமிழறிஞரான நுணாவிலூர் கா.விசயரத்தினம் அவர்களின் இலக்கியப் பங்களிப்பினை ஆராய்வது தமிழ் மொழியின் வளத்தை ஆராய்வதாக அமைகிறது. இவர் பல இதழ்களில் கட்டுரைகளையும் பத்து நூல்களையும் படைத்துள்ளார். தமிழ் இலக்கிய, இலக்கணங்களின் மீது தீராத பற்றுடைய இவர் பண்டைத் தமிழர்களின் வாழ்க்கை, வரலாறு, பண்பாடு, கலை, அறிவியல் நுட்பங்களை இலக்கிய, இலக்கணங்களின் மூலம் விளக்குகிறார். சங்க இலக்கியங்களை நுணுகி ஆராயும் திறனையும் அவர்தம் புலமையையும் வெளிக்கொணரும் நோக்கில் இக்கட்டுரை அமைகிறது.

கலைச்சொற்கள்

இகல் ஸ்ரீ பகமை: புல்லறிவாண்மை ஸ்ரீ கொடிய இல்லாமை: கௌவை ஸ்ரீ பழிமொழி: தூங்கு எயில் ஸ்ரீ ஆகாயத்து மதில்: அமுங்கல் ஸ்ரீ ஆரவாரம், துன்பம், கேடு, இரக்கம்.

முன்னுரை

தமிழ் வளர்ச்சிக்குப் பாடுபடும் இலங்கைத் தமிழறிஞர்களுள் குறிப்பிடத்தக்க ஒருவர் நுணாவிலூர் கா.விசயரத்தினம் அவர்கள். தமிழ் கூறும் நல்லுலகிற்கு இலக்கிய, இலக்கண நூல்களை எளிதில் புரிந்து கொள்ளவும், அவற்றை ஆய்வு செய்வதற்கும் இவர்தம் படைப்புகள் சிறந்த வழிகாட்டி நூல்களாக அமைகின்றன. ஆசிரியரின் தன் விவரக்குறிப்பும், இவரின் பத்தாவது நூலான 'சங்ககாலத் தமிழர் பண்பாடு' என்ற நூலின் தன்மையும் குறித்து இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது. இவரின் நூல்

சங்க இலக்கியங்களோடு சமகால வாழ்வியலைப் பிணைக்கும் முயற்சியாக அமைகிறது.

வாழ்வும் பணியும்

ஆசிரியர் கா.விசயரத்தினம் ஈழத் திருநாட்டின் வடமாகாணத்தின் தென்மராட்சியில் நவீன நகரான சாவகச்சேரியில் நுணாவிலூர் கிராமத்தில் பிறந்து வளர்ந்தார். தந்தை நுணாவிலூர் வேலுப்பிள்ளை கார்த்திகேயன் சகோதரன் திரு.வே.கா.தேவதாசன். "நான் பிறந்த புகழ்பூத்த நுணாவில் ஊரை என் பெயர் முன் என்றும் நிறுத்தி வைத்துள்ளேன்" என்று தனது ஊர் குறித்துக் குறிப்பிடுகின்றார்.

கல்வி

நுணாவிலூர் திரு.கா.விசயரத்தினம் அவர்கள் தமிழ்க் கல்வியை இலங்கையின் மட்டுவில் தெற்கு சரசுவதி வித்தியாசாலையிலும், ஆங்கில மேற்படிப்பைச் சாவகச்சேரி டி.ஹிபேர்க் கல்லூரியிலும் கற்றுத் தேர்ச்சியடைந்தார்.

பணி

இலங்கை அரசின் கணக்காய்வுச் சேவைத் தேர்வில் தேர்ச்சியடைந்து கொழும்புக் கணக்காய்வு அதிபதித் திணைக்களத்தில் கணக்காய்வு அத்தியாட்சகராகக் கடமையாற்றி ஓய்வு பெற்றார்.

இல்லற வாழ்க்கை

நுணாவிலூரில் 1958ஆம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் செல்வி.சிவபாக்கியம் (கல்லூரி ஆசிரியை) என்பவருடன் திருமணம் நடைபெற்றது. இரு மகன்களும், ஒரு பெண்ணும் என மூன்று குழந்தைகள். மூவருக்கும் நல்ல கல்வி புகட்டி மூவரையும் இலண்டன் மாநகரில் மேற்படிப்புகளையும் படிக்கவைத்தார்.

இலக்கியப் பணியும் படைப்புகளும்

இதழ்களின் பங்களிப்பு

நுணாவிலூர் திரு.கா.விசயரத்தினம் அவர்கள் வீரகேசரி, லண்டன் தமிழர் தகவல், லண்டன் சுடரொளி, சுடர் ஒளி, தமிழ் இலெமூரியா, காற்றுவெளி, பூங்காவனம், பதிவுகள் முதலிய பத்திரிகைகளில் எண்ணற்ற இலக்கியக் கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். பிரித்தானிய ஈழவர் இலக்கியச் சங்கம் (ELAB) தொகுப்பு நூல்களில் கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார். உலகத் தமிழியல் ஆய்வு 2013 மாநாட்டிலும் ஆய்வுக் கட்டுரையினை எழுதியுள்ளார்.

நூல் படைப்புகள்

2005ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்த 'கணினியை விஞ்சும் மனித மூளை', 2007ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்த 'Essentials of English Grammar', 2008ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்த 'தொல்காப்பியத் தேன் துளிகள்', 2010ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்த 'பண்டைத் தமிழரும் சமுதாயச் சீர்கேடும்', 2012ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்த 'இலக்கிய அறிவியல் நுகர்வுகள்', 2013ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்த 'வியக்கவைக்கும் பிரபஞ்சம்', 2014ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்த 'பல்வேறு பயன்தரும் பனைமரம்', 2015ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்த 'காலத்தை வென்ற காவிய மகளிர்', 2016ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்த 'சங்ககாலத் தமிழர் வாழ்வியல்', 2017ஆம் ஆண்டில் 'சங்ககாலத் தமிழர் பண்பாடு' என்னும் திரு.கா.விசயரத்தினம் அவர்கள் பத்து நூல்களைப் படைத்துள்ளார்.

“திறமான புலமையெனில் வெளி நாட்டோர்

அதை வணங்கஞ் செய்தல் வேண்டும்” (பாரதியார் கவிதைகள், ப.152)

என்ற பாரதியாரின் வரிகளுக்கு ஏற்ப இலக்கியப் பணியாற்றிய இலங்கைத் தமிழறிஞர் ஆவார்.

விருதுகள்

இலக்கிய ஆய்வு நூலுக்கான எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையத்தின் 'தமிழியல் விருது-2011'; தமிழ் இலக்கிய மேம்பாட்டுக்கான 'தமிழியல் விருது-2014'; இலங்கைத் தமிழிலக்கிய நிறுவனமும் இலண்டன் தமிழிலக்கிய நிறுவனமும் இணைந்து வழங்கிய 'இரா.உதயணன்' இலக்கிய விருது-2016 முதலிய சிறந்த விருதுகளைப் பெற்றுள்ளார்.

தொல்காப்பியர் காட்டும் ஐந்திணைகளின் அமைப்பும் அவற்றின் எழிலும் தமிழின் முழு முதன்மையான இலக்கண நூல் தொல்காப்பியம். மக்களின் அக வாழ்க்கை ஐந்திணை நிலத்திற்கு உரியது என்பதை,

“மக்கள் நுதலிய அகன் ஐந்திணையும்” (தொல்.பொருள்.அக.நூ.1000)

என்று தொல்காப்பியர் குறிப்பிடுகிறார்.

பண்டைத் தமிழரின் அகவாழ்வினை நிலத்தின் அடிப்படையில் வரையறுத்துக் கூறப்படுகிறது. அத்திணைகள் ஐந்திற்கும் நிலமும், பொழுதும் முதற்பொருளாகும். தெய்வம், உயர்ந்தோர், அல்லோர், புள், விலங்கு, ஊர், நீர், பூ, மரம், உணவு, பறை, யாழ், பண், தொழில் ஆகியவை கருப்பொருள்களாகும். புணர்தல், இருத்தல், பிரிதல், ஊடல்,

இரங்கல் இவற்றின் நிமித்தங்கள் பத்தும் ஐவகை நிலங்களில் வாழும் மக்களின் உள்ள குறிப்பே உரிப்பொருளாகும். ஐந்திணைகளின் அமைப்பையும், அவற்றின் எழிலையும், ஆராய்ந்த விதம் படிப்பவர்களுக்கு எளிமையாகப் பொருள்புரியும் வகையில் ஆராய்ந்துள்ளார். தொல்காப்பியத்தின் தொன்மையும் தன்மையையும் தமிழர்கள் காக்கவேண்டுமென்று தன் உள்ளுணர்வை வெளிப்படுத்துகிறார். இதனை,

“தொல்காப்பியர் மக்களின் வாழ்வியலை மனத்தில் இருத்திச் செயற்பட்டார் என்பது தெள்ளத் தெளிவாகின்றது. இதனால் அவர் இன்றும் தமிழ் மக்களின் மனத்தில் பதிவாகியுள்ளார்” (சங்ககாலத் தமிழர் பண்பாடு, ப-9) என்று கூறுவதின் மூலம் ஆசிரியருக்குத் தொல்காப்பியத்தின் மீதான ஈடுவாடும் ஆர்வமும் எந்த அளவிற்கு இருந்தது என்பதைத் தெளிவாக உணரமுடிகிறது.

சங்ககால இலக்கியங்களில் அறிவியல் சார்ந்த பதிவுகள்

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வாழ்ந்த தமிழர்கள் அறிவியல் சிந்தனையிலும், வானியல் அறிவிலும், மேலோங்கி இருந்தனர் என்பதை சங்க இலக்கியங்களின் வாயிலாக அறியமுடிகிறது. உயிர்களின் பாகுபாட்டை ஓரறிவிலிருந்து ஆறறிவுவரை வகைப்படுத்தி ஒரு சிறந்த விஞ்ஞானியை விஞ்சும் முறையில் நிரல்படுத்திய பாங்கிணைக் கட்டுரை ஆசிரியர்குறிப்பிடுகிறார். ஐம்பெரும் பூதங்களை நிலம், தீ, நீர், காற்று, விண் என்கிறது தொல்காப்பியம். நிலம், விசம்பு, வளி, தீ, நீர் என்கிறது புறநானூறு. நீர், நிலம், தீ, வளி, விசம்பு என்கிறது பதிற்றுப்பத்து. தீ, காற்று, வான், நிலம், நீர் என்கிறது பரிபாடல் போன்ற இலக்கிய, இலக்கண நூல்களின் மூலம் தமிழர்களின் வானியல் அறிவு பற்றிய கருத்துகளை விளக்குகின்றார். இலக்கியங்களில் உள்ள அறிவியல்தான் விஞ்ஞானிகளின் ஆய்வுக்கும் உறுதுணையாகின்றன என்பதை வலியுறுத்துகின்றார்.

நீதிநெறியான நட்பியல் கூறும் திருக்குறள்

திருக்குறளில் கூறப்பட்ட நீதி நெறிமுறைகள் அனைத்தும் மனித வாழ்வியலை மேம்படுத்துகின்றன. திருக்குறள் பொருட்பாலில் வரும் நட்பியலை மையமாக வைத்துக் கட்டுரையை விரிவுபடுத்துகின்றார். திருக்குறள் குறித்த நுட்பமான செய்திகளை வெளிப்படுத்தும் பாங்கு சிந்தனைக்குரியதாகும்.

இகல்: (இகல் என்பது வெளியில் பகைமை காட்டாமல் மனத்தில் வைத்திருக்கும் மனத்தாபமாகிய பகைமைக் குணமாகும்.) ஒருவன் தன்னோடு

பொருந்தாமல் வேறுபடுதலைக் கருதி அன்பில்லாதவற்றைச் செய்தாலும், தான் இகல் கொண்டு அவனுக்குத் துன்பம் செய்யாதிருக்கும் குணம் சிறந்தது.

“பகல்கருதிப் பற்றா செயினும் இகல்கருதி

இன்னாசெய் யாமை தலை.” (குறள், 852)

என்று (சங்காலத் தமிழர் பண்பாடு, ப.53) விளக்கம் தருகிறார். பேதைமை, புல்லறிவாண்மை (கொடிய இல்லாமை) உட்பகை போன்றவற்றிற்குத் தரும் விளக்கம் பெரிதும் சிந்தனையைத் தூண்டுகிறது. நட்பியலில் கூறப்பட்டுள்ள நற்செய்திகளை மக்கள் சிந்தைக்கு எடுத்தால் ஒற்றுமை, பண்பாடு, சமுதாய முன்னேற்றம் ஆகியவற்றில் சீர்பெற்று வாழலாமென்பதை ஆசிரியர் உறுதிப்படுத்துகின்றார்.

சங்ககாலத்தில் நாட்டை ஆண்ட மன்னர்களின் அரண் அமைப்பின் மாண்பு

நாட்டை ஆளும் மன்னன் மக்களுக்கு உயிர் போன்றவன் ஆவான். மன்னனின் சிந்தனையையும் செயலையும் ஒட்டியே உலகத்தின் நன்மையும், தீமையும் அமைந்திருக்கிறது. மன்னனாகிய உயிரைச் சார்ந்து இப்பரந்துபட்ட உலகம் இயங்குகிறது. இதனை,

“மன்னன் உயிர்த்தே மலர்தலையுலகம்” (புறம், 186 : 2)

என்ற புறநானூறு குறிப்பிடுகிறது.

சேர, சோழ, பாண்டிய நாட்டை அரசாண்டு வந்த மன்னர்களின் அரண் அமைப்புகளின் சிறப்பினையும் இலக்கியங்கள் பேசும் திறன் பற்றியும் விரிவுபடுத்துகிறார். தொல்காப்பியம் முதல் திருக்குறள் வரையான பல இலக்கியங்களில் கூறப்பட்ட அரண் அமைப்பை சுட்டிக் காட்டுகிறார்.

“தூங்கெயில் எறிந்தநின் ஊங்கணோர் நினைப்பின்” (புறம், 39 : 6)

என்ற புறநானூற்று அடியை விளக்கும் பொழுது, ‘தூங்கு எயில்’ - ஆகாயத்து மதில் என்பது தற்காலத்தை குண்டுவிச்சில் விமானங்களைப் போன்ற ஒரு சாதனமாய் இருக்கலாம் என்று ஊகிக்க முடிகின்றது. அன்று ஆகாயத்து மதில் படைத்து அரண் அமைத்தனர் எனபது தெளிவாகின்றது என்று (சங்காலத் தமிழர் பண்பாடு, ப.73) குறிப்பிடுகின்றார். மக்கள் நலம் சுதந்திரமான வாழ்க்கை அனைத்தும் மன்னன் தன் நாட்டைக் காப்பதில் உள்ளது. மன்னன் மக்களைப் பாதுகாக்க எப்படி எல்லாம் அரண்களை அமைத்திருந்தான் என்பதையும் அதன் சிறப்பையும் மாண்பையும்

உரைக்கும் விதத்தில் சிறந்த ஆய்வுக் கட்டுரையாகவும் இவர்தம் கட்டுரை அமைந்துள்ளது.

பண்டைத் தமிழர் ஆடிப் பாடிக் களித்த துணங்கையும் குரவையும்

சங்க காலத் தமிழர்கள் ஆடியும், பாடியும் மகிழ்ந்திருந்தனர். ஆர்வத்துடன் ஆடிப்பாடிக் களிப்புற்றிருக்க கூத்துக்களை நிகழ்த்தினார்கள். சங்க காலத்தில் துணங்கைக் கூத்தும், குரவைக் கூத்தும் இலக்கியங்களில் மிகுதியாகக் காணப்படுகிறது. புறநானூறு, குறுந்தொகை, கலித்தொகை, பதிற்றுப்பத்து, நற்றிணை, சிலப்பதிகாரம், கலிங்கத்துப் பரணி போன்ற இலக்கியங்களில் இடம் பெற்றிருந்த இருவகைக் கூத்துகளையும் மிக விரிவாகத் தனது கட்டுரையில் ஆசிரியர் கூறியுள்ளார். இதனை,

“காவல் பூதத்து வாயிலிலே அமைந்த பலிபீடுகையில் புழுக்கலும் நிணச்சோறு, பூவும், புகையும், பொங்களும் படைத்து மறக்குடி மகளிர் துணங்கக் கூத்தும் குரவைக் கூத்தும் ஆடுவர்.”

‘காவல் பூதத்துக் கடைகெழு பீடிகைப்,

புழுக்கலும், நோலையும், விழுக்குடை மடையும்,

பூவும், புகையும், பொங்கலும். செரிந்து

துணங்கையர், குரவையர், அணங்கு எழுந்து ஆடி” (சிலம்பு, 5: 67-70)

என்று (சங்ககாலத் தமிழர் பண்பாடு, ப.89) குறிப்பிடுகிறார். சிலப்பதிகாரத்தில் துணங்கைக் கூத்தும், குரவைக் கூத்தும் ஒரே இடத்தில் நிகழ்ந்துள்ளதையும் தெள்ளிதின் எடுத்துரைக்கின்றார். துணங்கை, குரவைக் கூத்துக்கள் நம் பண்டைத் தமிழர்கள் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து ஆடி வந்துள்ளார்கள். கலை, பண்பாடு, நாகரிகம், வாழ்வியலின் தொன்மையையும், பெருமையையும் க.விசயரத்தினம் தனது கட்டுரைகளில் எடுத்துரைத்து அவற்றை மீட்டுருவாக்கம் செய்கிறார்.

பரிபாடல் காட்டும் தெய்வத்துவம்

எட்டுத்தொகை நூல்களில் ஒன்றான பரிபாடல் அகமும், புறமும் கலந்த நூல். ஓங்கு பரிபாடல் என்ற பெரும்புகழையுடைய நூல். நூல் அமைப்பு, பரிபாடல் பற்றித் தொல்காப்பியம், மதுரையின் சிறப்பு, அறிவியல், எண்ணியல், வல்லது புணல், வையையின் இயல், முழுவும் பறையும், கோதையும் தாரும், பூப்பெய்தினாள் என்ற

பத்துத் தலைப்பில் பரிபாடல் குறித்து ஆய்வு செய்து மெய்மைகளை வெளிப்படுத்துகிறார்.

‘வையையே! ஆரவாரமும் பழமைச் சிறப்பும் கொண்ட மதுரைப் பேரூர் மக்களுக்கு இன்பமும் அழகுமாகிய நன்மைகள் பலவற்றைத் தருகின்றன. அதனால் பரந்த இடத்தையுடைய இவ்வுலகம் நின் புகழின் பரப்புக்கு அடங்காததாகும்.’ இதனை

‘... இன்பமும் கவினும் அழுங்கல் மூதூர்

நன்பல நன்பல நன்பல வையை

நின்புகழ் கொள்ளாதிம் மலர்தலை உலகே!’ (பரிபாடல்:12:100-102)

என்று (சங்காலத் தமிழர் பண்பாடு, ப.95) கருத்தை வெளிப்படுத்துகின்றார்.

பாண்டிய நாட்டுக்கு வளத்தையும், இன்பத்தையும் தருகின்ற புகழை உடையது வையை நதி என்று சிறப்பிக்கின்றார். பரிபாடலை ஒரு சிறந்த வாழ்வியல் நூலாக மிளிக்கிறது என்று சிறப்பிக்கின்றார்.

தொல்காப்பியம் காட்டும் மெய்ப்பாட்டியல்

உலகிலுள்ள ஓரறிவு உயிராகிய தாவரங்கள் முதல் ஆற்றிவு படைத்த மனிதர்கள் வரை எல்லா உயிர்களுக்கும் இன்ப உணர்வு என்பது பொருந்தி வருகிறது. என்பதை,

“எல்லா உயிர்க்கும் இன்பம் என்பது

தானமர்ந்து வருஉம் மேவற்றாகும்” ; (தொல்.பொருள்.பொருளி, நூ.1168)

என்று தொல்காப்பியம் குறிப்பிடுகின்றது.

இன்பத்திலும் துன்பத்திலும் உடலில் தோன்றும் மாறுபாடுகளை மிக நுட்பமாக தொல்காப்பியர்வரையறை செய்துள்ளார். இதனை மெய்ப்பாடுகளின் வகை, எண்வகை மெய்ப்பாடுகள், ஐந்திணைக்குரிய மெய்ப்பாடுகள், ஏனைத்திணைக்குரிய மெய்ப்பாடுகள், புறனடை என ஐவகையாகப் பகுத்து ஆய்ந்துள்ளார். இலக்கியங்களைச் சுவைபட உணர்வதற்கு மெய்ப்பாட்டியல் இலக்கணம் பகர்கிறது. மெய்ப்பாடுகள் குறித்த அறிவும், புரிதலும் ஒவ்வொரு தமிழனுக்கும் இருக்க வேண்டும் என்று கட்டுரையாசிரியர் வலியுறுத்துகிறார்.

மெய்ப்பாட்டின் நுட்பத்தைச் சொல்லும் போது கண்ணினாலும் செவியானாலும் நன்றாக அறிந்து கொள்ளும் அறிவுடைய மக்கட்கல்லாது, மெய்ப்பாட்டுப் பொருள்

கொள்ளுதலும் ஆராய்வதற்கும் அருமையுடையதாகும் என்கிறார்கட்டுரையாளர். இதனை,

“கண்ணிலும் செவியினும் நுண்ணிதின் உணரும்

உணர்வுடை மாந்தர்க் கல்லது தெரியின்

நன்னயப் பொருள்கோள் எண்ணருங் குரைத்தே”

(தொல்.பொருள்.மெய்ப்பு.நா.1221)

என்றுரைக்கிறது தொல்காப்பியம். தொல்காப்பியர் கூறிய மெய்ப்பாட்டியல் மனித வாழ்வியலையும் உள்ள உணர்வினையும் தெளிவாக ஆராய்ந்து அறிந்து கொள்ளும் வகையில் அமைந்துள்ளதையும், அதன் தனிச்சிறப்பையும் கட்டுரை தெளிவுப்படுத்துகிறது.

கீழ்க்கணக்கின் அகநூல்கள் கூறும் அகவாழ்வியல்

சங்கம் மருவிய காலத்தில் தோன்றிய நூல்களைச் சேர்ந்த தொகுதியைப் பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் என வழங்கலாயிற்று. ஐந்திணை ஐம்பது, திணைமொழி ஐம்பது, ஐந்திணை எழுபது, திணைமாலை நூற்றைம்பது, கைந்நிலை, கார்நாற்பது என்ற ஆறும் அகநூல்கள். ஐவகை நிலங்களிலும் வாழ்ந்த மக்கள் இயற்கையோடு இயைந்து வாழ்ந்தார்கள் என்பதைக்கட்டுரையாளர் விரிவாக ஆய்ந்துள்ளார்.

‘தலைவன் இரவுக்குறியில் வந்து தலைவியைக் கூட்டிச் சென்றான். தோழி தலைவனை நோக்கி ஐயனே! யாழ், குழல், முழவு ஆகியவற்றின் ஓசைகள் ஒன்று சேர்ந்து ஒலிக்கும் அருவிகளுடைய மலைநாடனே! நீ இனி இரவில் வரின் தலைவியானவள் உனக்கு வழியில் வரும் இடையூற்றை நினைத்து வருந்துவாள். ஊரில் பழிமொழிகளும் பரவும். அதனால் இரவுக் குறியைத் தவிர்த்து: அவளை வரைந்து கொள்வாயாக!’ என்று கேட்டுக் கொண்டாள். இதனை,

‘யாழும் குழலு முழவும் இயைந்தன

வீழும் அருவி விறன்மலை நன்னாட

மாழைமான் நோக்கியு மாற்றா ளிரவின்

ஊரறி கெளவை தரும்” (பாடல்-07)

என்று (சங்ககாலத் தமிழர் பண்பாடு ப.119) குறிப்பிடுகின்றார். ஆறு நூல்களில் சொல்லப்பட்ட அகவாழ்வை விரித்துரைப்பதுடன் பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களின் ஆசிரியர்கள் அகவாழ்வியலிலும் ஆழ்ந்த புலமையுடையவர்கள் என்பதையும் ஆசிரியர் நிறுவுகின்றார்.

சேர மன்னர் போர் மறம் பேசும் பதிற்றுப்பத்து

எட்டுத்தொகை நூல்களில் ஒன்று பதிற்றுப்பத்து நூலாகும். சேர மன்னர்களின் வரலாற்றை அறிந்திடப்பெரிதும் துணைநிற்கின்றது. இரண்டாம் பத்து முதல் ஒன்பதாம் பத்து வரையான எட்டு பத்திலும் எண்பது பாடல்கள் உள்ளன. ஒவ்வொரு பத்தின் சுருக்கத்தையும் சேர மன்னர்களின் வரலாற்றையும் ஒருகட்டுரைக்குள் சொல்லியிருப்பது வியப்புக்குரியதாக உள்ளது. சேர மன்னர்களின் போர்மறத்தினையும் வரலாற்றையும் அறிந்து கொள்ள இந்த ஒரு கட்டுரையே போதுமானது என்றால் அது மிகையல்ல. ஆசிரியர்தமிழர்களுக்குத் தங்கள் வரலாற்று மீட்டுருவாக்கத்தை அறிந்துகொள்வதின் இன்றியமையாமை பற்றி விரிவாக வெளிப்படுத்துக்கின்றார்.

மரபியல் செப்பும் தொல்காப்பியம்

தொல்காப்பியம் தமிழின் முதன்மையான இலக்கண நூல். முன்னைப் பழமைக்கும் பழமையாய் பின்னைப் புதுமைக்கும் புதுமையாய் விளங்குகிறது. தொல்காப்பியர் மரபியலில் வகுத்துத் தொகுத்துத் தந்த அரும்பெரும் கருத்துகளான இளமைப் பெயர்கள், உயிர்களின் பகுப்பும் சிறப்பும் மரபும், ஆண்பாற் பெயர்கள், பெண்பாற் பெயர்கள். மருவிய சில வழக்குகள் என்று பிரித்துக் கொண்டு ஆசிரியர் முழுமையான விளக்கம் தருகின்றார். இதன் அடிப்படையில் மக்கள் வாழும் பகுதிகள் மற்றும் சமூக நிலைகளுக்கு ஏற்பப் பிறக்கும் வட்டார வழக்குகள் இலக்கணநிலை பெறுகின்றன என்பதனை விளக்குகிறார். தொல்காப்பியர் தொகுத்து வகுத்துத் தந்த கருத்துகள் அனைத்தும் மக்கள் மத்தியில் மயக்கமின்றி இன்றளவும் ஒரே சீராகச் செயற்பட உதவி நிற்கின்ற தன்மையைக் கட்டுரையாளர் வியந்துரைக்கின்றார்.

‘இரண்டாயிரத்து எழுநூறு (2700) ஆண்டின்முன் தோன்றிய தொல்காப்பிய விதிகள், மரபுகள் இன்றும் தமிழன் மத்தியில் நிலவி நின்று அவர்கள் வாழ்வியலை மேம்படுத்தும் சிறப்பு வியத்தற்குரியதாகும். எனவே தொல்காப்பியரை ஒல்காப் பெரும்புகழ்த் தொல்காப்பியன் எனப் போற்றுவோம்.’(சங்ககாலத் தமிழர் பண்பாடு ப.174)என்று கட்டுரையாளர் குறிப்பிடுகின்றார். மேலும் தொல்காப்பிய மரபியல்

மயக்கமின்றி தமிழ் பேசவும் எழுதவும் பெரிதும் உதவுகின்றன என்பதை கட்டுரையில் நிறுவுகின்றார்.

முடிவுரை

பண்டைத் தமிழர்களின் வரலாறு, பண்பாடு, வாழ்க்கை முறையினை சமகால வாழ்வியலோடு பிணைத்துக் கூறுவது அறம் சார்ந்த வாழ்க்கையை வாழ்வதற்கு வழிகோலுகிறது. வாழ்வியல் நெறிகளை இலக்கண இலக்கியங்களின் மூலம் விரிவாகவும் நுட்பமாகவும் எடுத்துரைக்கின்றார். சங்ககாலத் தமிழர் பண்பாடு என்னும் நூலில் இடம் பெற்றுள்ள பதினைந்து கட்டுரைகளும் சங்ககாலத் தமிழர்தம் அகவாழ்வையும் புறவாழ்வையும் தெள்ளிதின் உணர்த்தி நிற்கின்றன. சங்ககாலத் தமிழர் பண்பாட்டினை மேலும் துலக்கித் தந்திருக்கும் நுணாவிலூர் கா.விசயரத்தினம் தமிழ் வளர்ச்சிக்குத்துணைபுரிகின்றார். இலக்கியங்களைப் படித்து உணர ஆர்வாளர்களுக்கும் ஆய்வாளர்களுக்கும் இவரின் கட்டுரைகள் பெரும் துணைபுரிகின்றன. சான்றோர் பெருமக்கள் கட்டுரை ஆசிரியரையும் அவர்தம் இலக்கியப் பணிகளையும் என்றும் போற்றுவார்கள் என்று உறுதியாக நம்பமுடிகின்றது.

துணைநூற் பட்டியல்

1. இளங்குமரன், இரா. (உ. ஆ): சங்க இலக்கியம் தொகுதி-10 புறநானூறு, வர்த்தமானன் பதிப்பகம், 21, இராமகிருஷ்ணா தெரு, தியாகராய நகர், சென்னை-17. ஜனவரி-2022.
2. சுப்புராசு, வீ.வீ.கே.: பாரதியார் கவிதைகள், சுரா பதிப்பகம், சென்னை. ஜூலை-2021.
3. தமிழண்ணல், (உ. ஆ): தொல்காப்பியம் மூலமும் கருத்துரையும், மீனாட்சி புத்தக நிலையம், மயூரா வளாகம்-18, தானப்பமுதலி தெரு, மதுரை-625001. ஜூன்-2014.
4. புலியூர்க்கேசிகன், (உ. ஆ): பரிபாடல், பாரி நிலையம், சென்னை. ஐந்தாம் பதிப்பு-2002.
5. வரதராசனார்.மு. (உ. ஆ): திருக்குறள் தெளிவுரை, சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிட், 522, டி.டி.கே.சாலை, சென்னை-600018. 216 ஆவது பதிப்பு-2014.
6. விசயரத்தினம். கா: சங்ககாலத் தமிழர் பண்பாடு, மணிமேகலைப் பிரசுரம், தியாகராய நகர், சென்னை-600017, முதல் பதிப்பு-2017.

ஈழக்கவிஞர் இனியவனின் கவிதைகளில் காதல் சிந்தனைகள்

முனைவர் மு.செந்தில்குமார்

மதுரை.

இலங்கை யாழ்ப்பாணத்தில் நவம்பர் 16-1965இல் பிறந்த இனியவன் பொருளாதார வல்லுநராக 30 ஆண்டுகள் மாணவர்களுக்குப் பாடம் பயிற்றுவித்து வருகிறார்.

கவிதை நூல்கள்

மரணங்கள் உயிர்ப்பிக்கின்றன, குருதியின் நிறம் கருப்பு, யாமங்கள், யுத்தத்தின் இரண்டாம் பாகம், உயிர் கொல்லும் வார்த்தைகள், மரணம் சொல்லும் கதைகள், போரும் காதலும், ஒரு அகதியின் பாடல், கண்ணீரின் மொழி பெயர்ப்பு, மானங்கெட்ட மரணம், நெருப்பின் நிழலில், உயிருள்ள மொழிகள்,காதலும் காமமும், ஒரு அகதி மறைந்த இடங்களும், மரணத்தை எதிர் கொண்டவனின் சிரிப்பும்-இவை ஈழத்தில் கையெழுத்துப் படிக்களாக வெளிவந்தன.

மரணம் என் தேசத்தின் உயிர் இந்தியாவில் வெளி வந்தது. எரிந்துகொண்டிருக்கும் நிலம் இலண்டனில் வெளிவந்தது.

கட்டுரைகள்

சாதியத்தின் வேர்கள், கடலின் முகவரிகள் ஈழத்தின் கையெழுத்துப் பிரதிகள்.

நாடகம்

சாதியம், யமன் இவை ஈழத்தில் நிகழ்த்தப்பட்டவை.

இவர் வலைத்தளத்தில் 2012ஆம் ஆண்டு இணைந்து ஆயிரக்கணக்கான கவிதைகளைப் படைத்து வருகிறார். வலைத்தளத்தில் வெளிவந்த இவரது காதல் கவிதைகளை ஆய்வது இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

காதல்

உலகம் தோன்றிய காலம் முதல் இன்றைய நாள் வரை காதல் உயிர்ப்போடு இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. சங்க இலக்கியங்கள் எனப் போற்றப்படுகின்ற எட்டுத் தொகை, பத்துப்பாட்டு நூல்களுள் அகஇலக்கிய நூல்கள் தனித்துவமிக்கவை.

பெரும்பாலான அக நூல்கள் (அகநானூறு, ஐங்குறுநூறு, கலித்தொகை, குறுந்தொகை, நற்றிணை) காதலையே முதன்மைப்படுத்திப் பேசுகின்றன. களவும், கற்பும் அக இலக்கியங்களின் இரு கூறுகளாகும். களவில் தொடங்கும் காதல் கற்பில் நிறைவுற வேண்டும்.

களவின் நான்கு நிலைகள்

இயற்கைப் புணர்ச்சி

தலைவனும் தலைவியும் ஊழ்வினை காரணமாகத் தங்களாகவே இயற்கையாகச் சந்தித்து காதல் வயப்படுவது.

இடந்தலைப்பாடு

இயற்கைப் புணர்ச்சிக்குப் பின் தலைவனும், தலைவியும் மீண்டும் சந்திக்கும் ஆவலில் இயற்கைப் புணர்ச்சி நிகழ்ந்த இடத்திலேயே சந்தித்தல்.

தோழர் கூட்டம்

தலைவனின் காதலுக்கு நண்பர்களின் உதவியைக் குறிப்பிடுதல்.

தோழியர் கூட்டம்

தலைவியின் காதலுக்கு தோழியர்களின் உதவியைக் குறிப்பிடுதல்.

கற்பின் மூன்று நிலைகள்

மறை வெளிப்படுதல்

காதல் கொண்ட தலைவனும் தலைவியும் பெற்றோருக்கும், மற்றோருக்கும் தெரியாமல் தாங்களாகவே மணம்செய்து கொள்ளும் முறை. படிப்படியாக ஊராருக்குத் தெரிய வரும்.

தமரிற் பெறுதல்

தலைவன், தலைவியின் காதல் சிலருக்கு மட்டும் தெரிந்தால் அது “அம்பல்” எனப்படும். பலருக்கும் தெரிந்தால் அது “அலர்” எனப்படும். இரண்டும் வெளிப்பட்ட பின் திருமணம் நடைபெறும்.

அம்பல், அலர் இடம்பெறாமல் பெற்றோர்கள் நடத்தி வைக்கும் திருமணமும் உண்டு.

உடன்படுதல்

பெற்றோர்கள் அனுமதி இல்லாமல் ஒத்த அன்புடைய தலைவனும் தலைவியும் சடங்குகளோடு தாங்களாகவே திருமணம் முடித்தல்.

கைக்கிளை

தலைவன், தலைவி, இருவரும் மனமொத்து விரும்பாமல் தலைவன் தன்னை தலைவி விரும்புவதாகவும், தலைவி தலைவன் தன்னை விரும்புவதாகவும் நினைத்துக் கொள்வதாகும். இதனை “ஒருதலைக் காதல்” என்பர்.

பெருந்திணை

தன்னை விடவும் வயதில் மூத்தவரை (அ) இளையவரை விரும்புவது(அ) உறவு முறையில் சிக்கலை ஏற்படுத்தும் காதல். (சகோதரர்). இதனைப் “பொருந்தாக் காதல்” என்பர்.

சங்க இலக்கியங்களில் குறிப்பிடப்படும் மேற்கண்ட நிகழ்வுகள் இன்றளவும் வேறுபட்ட வடிவங்களில் தொடர்கின்றன. ஈழக் கவிஞர் இனியவனின் கவிதைகளிலும் சங்க இலக்கியக் காதலின் பல்வேறு கூறுகள் வெளிப்பட்டுள்ளன.

காதல் சித்தன்

“காதலுக்கு கிடைக்கும்

மிகப் பெரிய பரிசு

கவிதை ...

சோகத்துக்கும் கவிதை

சுகத்துக்கும் கவிதை

நினைவுகளாலும் கவிதை

காதல் பித்தனாவேன்

இல்லையேல்

காதல் சித்தனாவேன்”. (செப்டம்பர் 08-2015-8-11)

வாழ்வியல் சூழல்கள் தனி மனிதனின் முன்னேற்றத்திலும், பின்னடைவிலும் முக்கியப் பங்காற்றுகின்றன. இயற்கையாகவே சிலருக்கு நற் சூழல்களும், அல்லாத சூழல்களும் அமைந்து விடுவதுண்டு. சிலர் மட்டும் தான் நற்சூழலை அமைத்துக் கொள்கிறார்கள், தேடிச் செல்கிறார்கள். கவிஞர் சுவர் மேல் பூனையாக நிற்கிறார்.

காதலிக்கத் தொடங்கி இருக்கிறார். அதன் பலனாக கவிதை கிடைத்திருக்கிறது. அக்கவிதை எவ்வாறு உருமாறும் எனப் பரிதவிக்கிறார். காதல் தோல்வி அடைந்தாலும் கவிதை எழுதுவேன்: வெற்றி அடைந்தாலும் கவிதை எழுதுவேன்: நினைவுகளைச் சுமந்தும் கவிதை எழுதுவேன். ஒரு வேளை காதல் தோல்வி அடைந்தால் பித்தனாவேன். இல்லையெனில் சித்தனாவேன் என்று அறிவிக்கின்றார். சித்தனாக மாறினால் காதலுக்கான புதிய தத்துவம் கிடைக்கும். பித்தனாக மாறினால் புதிய பாடம் கிடைக்கும்.

காதல் மோகம்

“ஓவியம் வரைந்தேன்

உன் முகமே வந்தது

காவியம் எழுதினேன்

நம் காதலே வந்தது...!!!

கவிதை எழுதினேன்

உன் நினைவுகளே

வந்து கொண்டிருக்கிறது” (செப்டம்பர் 08-2015-8-20)

பஞ்ச பூதங்களான நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம் அனைத்திலும் இறைவன் நிறைந்திருப்பதாக பக்தி இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன. உலகின் வேறுபட்ட மதக் கொள்கை உடையவர்களும் இக்கருத்தினை ஆமோதிக்கின்றனர். இறைவன் "தூணிலும் இருப்பான். துரும்பிலும் இருப்பான்" என்பதனைப் பிரகலாதன் கதை உறுதிப்படுத்துகிறது. தீவிரக் காதலில் மூழ்கிப்போன கவிஞர் நேர்மாறாக, ஓவியம் வரையும் போதும், காவியம் எழுதும் போதும், கவிதை எழுதும் போதும், காதலியின் முகம், காதலியின் கதை, காதலியைப் பற்றிய நினைவுகளே வருவதாகக் காட்சிப்படுத்துகிறார்.

என்னுள் இருந்து விடு

“என்

விழிகள் திறந்திருக்கும்

நேரமே என் இதயத்தில்

வந்தாய்...

என் விழிகள் மூடும் வரை

என்னோடு இருந்து விடு" - (செப்டம்பர் 08-2015-8-29)

"விழியில் விழுந்து இதயம் நுழைந்து

உயிரில் கலந்த உறவே"

என்பார் வைரமுத்து. அகத்தில் எழும் மாற்றங்களுக்கு அடிப்படையாக புறக் காட்சிகளே காரணமாக அமையும். கவிஞர், விழித்திருந்த நேரத்தில் எதிரில் கண்ட பெண்ணிடம் மனதைப் பறிகொடுத்து காதலில் வீழ்கிறார். இருபொருள்படுமாறு கவிதையை நிறைவு செய்கிறார். என் விழிகள் மூடும் வரையாவது என்னோடு இரு(அ) என் விழிகள் நிரந்தரமாக மூடும் வரை (இறக்கும் வரை) என்னோடு இரு என வேண்டிதல் விடுக்கிறார்.

புனிதக் காதல்

காதலிக்கும் பலரும் தங்கள் காதல் புனிதமானதென்று கூறுகின்றனர். உடல் ஈர்ப்பினால் பிறந்த காதல் நிறைவேறாவிட்டால் தீய நடத்தையை நோக்கிச் செல்லும். மனதில் பிறந்த காதல் தூய அன்பிற்காக ஏங்கித் தவிக்கும். கவிஞர் தனது வார்த்தைகளில் இதனை வெளிப்படுத்துகிறார்.

"என் சுவாசத்தை

நிறுத்துவது ...

எனக்கொன்றும் கடினமில்லை

உன் நினைவுகளை

நிறுத்துவதை

காட்டிலும் அது இலகு ...!!!

மரணத்தில் கூட

புனிதமாகும் நம் காதல்

மனதால் தோன்றிய காதல்

மரணத்திலும் புனிதம்". (செப்டம்பர் 08-2015-8-39)

தன்சுவாசத்தை நிறுத்தி உயிர் விடுவது எளிதென்றும், காதல் நினைவுகளை நிறுத்துவது கடினமென்கிறார். தனது காதல் உடற்பசிக்காகப் பிறந்ததல்ல. உள்ளன்பால் தோன்றியது எனவே மரணத்திலும் அது புனிதமடையும் என்கிறார்.

பிரிவு

அனைவரது காதலும் நிறைவேறிவிடுவதில்லை. சிலரது காதல் வெற்றியில் முடிகிறது. சிலரது காதல் தோல்வியில் முடிகிறது. சிலரது காதல் தற்கொலையில் முடிகிறது. சிலர் நாகரிகமாக பிரிந்து விடுவோம் என வார்த்தைகளில் பேசிவிட்டு மனதளவில் பிரிய முடியாமல் தவிக்கிறார்கள்.

“என்ன கொடுமை

பார்த்தாயா..?

உனக்குள் நானும்

எனக்குள் நீயும்

இருந்து கொண்டு

பிரிந்துவிட்டோம்

என்கிறோம்...!” - (மே -28-2017-8.39)

உண்மையான காதலின் நினைவுகளை எந்நாளும் அழிக்க முடியாது. வார்த்தைகளால், பார்வையால் மட்டும் பிரிய முடியும். ஒருவருக்கு ஒருவர் உள்ளத்தால் நுழைந்து விட்டு பிரிந்து விட்டதாகச் சொன்னதை ஏற்க இயலாது என்கிறார்.

காதல் புரிதல்

பலரது காதல் ஒருதலைக் காதலாகவே முடிந்து விடுகிறது. தனது காதலை வெளிப்படுத்துவதற்காக மேற்கொண்ட முயற்சிகள் தோல்வியில் முடியும் போது நம்பிக்கை தளர்கிறது. நம்பிக்கைத் தளர்வு தவறான முடிவுகளைத் தந்து விடுகிறது.

“என் காதலை உனக்கு

புரிய வைக்காமல் நான்

இறக்கப்போவதுமில்லை

இன்னொன்றும் புரிகிறது

என் காதல் உனக்கு

புரியும் போது நான்

இறக்கப் போவதுமில்லை” (ஜூலை 2013 -02-6)

தனது காதலை எப்படியாவது வெளிப்படுத்துவேன், எனது காதலை புரிய வைக்காமல் மரணமில்லை என உறுதி கொள்கிறார். அதே நேரத்தில் ஒருதலைக் காதல் காதலிக்கு புரியும் போது நான் இருக்க மாட்டேன் என்பது அவ நம்பிக்கையாகும்.

தன்னை மறந்த நிலை

கண்ணன் மீது தீவிர பக்தி கொண்ட பாரதி காக்கையின் சிறகினில், மரங்களில், கேட்கும் ஒலிகளில், நெருப்பில் கண்ணனைக் காண்பதாக அறிவிப்பார்.

“காக்கை சிறகினிலே நந்தலாலா

நிந்தன் கரிய நிறம் தோன்றுதடா நந்தலாலா

பார்க்கும் மரங்களெல்லாம் நந்தலாலா

நிந்தன் பச்சை நிறம் தோன்றுதடா நந்தலாலா

கேட்கும் ஒளியில் எல்லாம் நந்தலாலா

நிந்தன் கீதம் இசைக்குதடா நந்தலாலா

தீக்குள் விரலை வைத்தால் நந்தலாலா

நின்னை தீண்டும் இன்பம் தோன்றுதடா நந்தலாலா”

- (பாரதியார் கவிதைகள்)

தனது காதலியின் மீது தீராக் காதல் கொண்ட கவிஞர் தன் காதலின் தீவிரத்தை வெளிப்படுத்துகிறார்.

“நீ குனிந்து நடந்தால் தெரியும்

உன் நிழல் நான் தான்

நீ நிமிர்ந்து நடந்தால்

நீ பார்க்கும் பொருள்

எல்லாம் நான் தான்”. (ஜூலை 2013 -02-6)

காதலிக்குள் முழுவதுமாகத் தான் புகுந்து விட்டதாகக் கற்பனையில் மிதக்கிறார். காதலி குனிந்து நடந்தால் நிழலாக, நிமிர்ந்து நடந்தால் பார்க்கும் திசையெல்லாம் தானே அவளுக்குத் தெரிவதாக அறிவிக்கின்றார். பொதுவாக பார்க்கும்பொழுதுமெல்லாம் தன் காதலி இருப்பதாகத் தான் பெரும்பாலான கவிஞர்கள் கவிதை படைப்பர் . இவர் மாறுபடுகிறார்.

முடிவுரை

கவிஞர் கே.இனியவன் ஈழத்துக் கவிதை உலகில் பல பட்டங்களைப் பெற்று நூலாக்கத்தை விட வலைத்தளங்களில் பல்வேறு தலைப்புக்களில் கவிதைகளை விதைத்து எண்ணற்ற இரசிகர்களைத் தக்க வைத்துள்ளார்.எளிய நடை, வார்த்தை, வாசித்த உடன் கவிதையின் பொருள் உணரும்படி எழுதுவதும், எழுதிக் கொண்டிருப்பதும் சிறப்பாகும்.

சான்றுகள்

- <https://chenaitamilulaa.forumta.net/>
- <https://usetamil.forumta.net/>
- பாரதியார் கவிதைகள்
- திருக்குறள்
- அகஇலக்கியங்கள்

தனிநாயக அடிகளும் தென்கிழக்காசிய நாடுகளும்

மா.செந்தில்முருகன்

தஞ்சாவூர்

முன்னுரை

கடல்கடந்து பல்வேறு நாடுகளுக்குப் பயணம் மேற்கொண்ட தனிநாயக அடிகளார் தென்கிழக்காசிய நாடுகளான தாய்லாந்து, கம்போதியா, வியட்நாம், பர்மா, இந்தோனேசியா ஆகிய நாடுகளின் பயணத்தின் போது பெற்ற அனுபவங்களையும் தமிழும் தமிழர் பற்றிய தரவுகளான, கலை, இலக்கியம், வாணிபம்- சமய உறவுகள், தமிழ்ச்சொற்கள் ஆகியவை இந்நாடுகளில் உள்ளனவா எனத் தேடி ஆராய்ந்து பெற்ற முடிகளை, தமிழ் உலகிற்கு அறிமுகப்படுத்திய தனிநாயக அடிகளாரின் பங்களிப்பை எடுத்துரைப்பது இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

தென்கிழக்காசிய நாடுகளுடனான தொடர்பு

உலகின் சுமார் 50க்கும் மேற்பட்ட நாடுகளுக்குப் பயணம் மேற்கொண்டு தமிழ்மொழி, தமிழர் வரலாறு, தமிழ்ப் பண்பாடு குறித்து உரைகள் ஆற்றியும் ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டும் தமிழ்ப்பணி நிகழ்த்தியும் உள்ளார். தென்கிழக்காசிய நாடுகளுக்குப் பலமுறை பயணம் மேற்கொண்ட தனிநாயக அடிகளார், தமிழகத்திற்கும் தென்கிழக்காசிய நாடுகளான தாய்லாந்து, கம்போதியா, வியட்நாம், பர்மா, இந்தோனேசியா முதலிய நாடுகளுக்கு இடையேயான தொடர்பைத் தமிழ் உலகிற்கு அறிமுகம் செய்து பல்வேறு ஆய்வுகளை மேற்கொண்டார். நேரில் கண்ட காட்சியும், அனுபவங்களையும், மேலை நாட்டவர் கருத்துகளுடன் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தி ஒன்றே உலகம் என்ற பயணநூலில் பதிவுசெய்து உள்ளார். அயலகம்-தமிழகம் இடையே உள்ள தமிழ்ப் பண்பாட்டை தமிழ்த்தூது என்ற நூலில் உள்ள தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் என்ற கட்டுரையிலும் குறிப்பிட்டுள்ளார். இந்தியாவுக்கும்- தென்கிழக்காசியாவுக்கும் இடையேயுள்ள பொதுப்பண்பாட்டுக் கூறுகள் என்ற தலைப்பில் கீழைத்தேச அறிஞர்களின் மலேசியா மாநாட்டில் கட்டுரையும் அளித்துள்ளார். அதுமட்டுமல்லாமல் அவர் நடத்திய தமிழ்ப்பண்பாடு என்ற ஆங்கில இதழில் தென்கிழக்கு ஆசியாவில் தமிழ்ப் பண்பாட்டின் தாக்கங்கள் என்ற தலைப்பில் கட்டுரை எழுதியுள்ளார். தனிநாயகம் அடிகள் தமிழ் மீதும் தமிழ்ப் பண்பாட்டின் மீதும்

வைத்திருந்த தீராத பற்றுதல் காரணமாக அயல்நாடுகளில் யாரும் அறியா வண்ணம் கிடந்த தமிழ்ப் பண்பாட்டு எச்சங்களை ஆராய்ந்து, சான்றுகளுடன் நிறுவி அறியாத பல செய்திகளை எடுத்து இயம்பிய பெருமைஅடிகளார் அவரையே சாரும். தென்கிழக்காசியப் பகுதியில் தமிழ் உலகம் அறியாத சமயப் பண்பாடு, இலக்கியம், சிற்பம், கட்டடக் கலை, வாணிப உறவு, தமிழ்ச்சொற்கள் ஆய்வு என பல தகவல்களையும் தென்கிழக்காசியா நாட்டிற்கும் தமிழகத்திற்கும் உள்ள தொடர்பினை முதன் முதலில் அறிந்து தெரிவித்தவர் தனிநாயகம் அடிகளார் ஆவார்.

இலக்கிய ஆய்வு

தாய்லாந்து மன்னரின் முடிதூட்டு விழாவில் பாடும் பாடல்கள் மாணிக்கவாசகரின் திருவெம்பாவையின் முதல் இரண்டு பாடல்கள், திருப்பாவையின் முதல் பாடல் என்பதை அரச குரு தாய்மொழியிலும் கிரந்தத்திலும் எழுதிய பாடல்களின் ஒலிப்பு முறையை நேரில் கண்டு அது, தமிழ்ச் சமயப்பாடல் தான் என்பதை உணர்ந்து, தனிநாயகம் அடிகள் முதன்முதலில் தமிழ் உலகுக்கு அறிவித்தார்.

“ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அருட்பெருஞ்

சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும்

மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான் (திருவெம்பாவை-1)

.....

பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பாய் இராப்பகல்நாம்

பேசும்போ தென்போதி போதார் அமளிக்கே

நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்”

- (திருவெம்பாவை-2)

என்ற மாணிக்கவாசகரின் திருவெம்பாவை முதல் இரண்டு பாடல்கள் திருப்பாவை பாடல் என தாய்லாந்தில் சோழர் காலந்தொடங்கி வழக்கில் இருந்துள்ளதைக் குறிப்பிடுகிறார். தாய்லாந்து பண்பாட்டில் திருப்பாவை, திருவெம்பாவை திருவிழா தைத்திங்கள் தோறும் நடைபெறுகிறது என்பதும் கூற்றாயினவாறு என்று தொடங்கும் அப்பர் பாடலைப் பாடி வருகின்றனர் என்பதையும் தெரிவித்துள்ளார்.

தாய் மொழியில் உள்ள இராமாயணத்தின் பெரும்பகுதிகள் கம்பராமாயணத்தையே தழுவி அமையப்பெற்றுள்ளது என்பதை, தாய்மொழி அறிஞர்

பீயா அனுமான் என்பவரிடம் கேட்டு அறிந்து வெளிப்படுத்தியுள்ளார். அதனை மெய்ப்பிக்கும் வகையில் தாய் மொழியில் உள்ள இராமயணத்தில் குபேரன், சுமந்தன், மாயன், தெவன், சீவன் என தமிழ்ப் பெயர்கள் கொண்டு கதாபாத்திரங்கள் அமையப்பெற்று இருக்கும் தரவுகளையும் கூறுகிறார். தாய்லாந்து நாட்டிற்கும் தமிழகத்திற்கும் உள்ள இலக்கியத் தொடர்பினை முதன் முதலில் அறிந்து தெரிவித்தவர் தனிநாயகம் அடிகளாரே ஆவார்.

வாணிபம் மற்றும் சமய உறவு

கி.பி.ஒன்றாம் நூற்றாண்டு முதலே தென்கிழக்காசிய நாடுகள் அனைத்துடன் தொடர்பும், வாணிபம்- சமய உறவு இருந்து இருக்கக்கூடும் என்பதைப் பல்வேறு சான்றாதாரங்களுடன் தனிநாயக அடிகளார் விளக்கியுள்ளார்.

சிலப்பதிகாரத்தில் குறிப்பிடப்படும் தக்கோலம் என்பது தாய்லாந்தில் உள்ள 'தாக்குவப்பா' என்ற இடம்தான் என்பதைக் கண்டுபிடித்து, தக்கோலத்திற்கும் தமிழ்நாட்டிற்கும் இடையே இருந்த வணிகத் தொடர்பை வெளிகாட்டினார்.

தமிழகத்தில் இருந்த சமயங்கள் தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் பரவிய முறையினை,

“கிறித்துவ சகாப்தத்தின் முதல் நூற்றாண்டிலேயே பொதுவாக இந்தியாவுடனும் சிறப்பாகத் தென்னிந்தியாவுடனும் தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகள் யாவும் தொடர்பு கொண்டிருந்தன. இந்திய மக்களுள் சிறப்பாகத் தமிழ் வணிகரும் கப்பலோட்டிகளும் இந்நாடுகளுக்குச் சென்று பண்டமாற்று வாணிகம் செய்து வந்தன. இவ்வணிகர் தாம் சென்ற துறைமுகங்களில் குடியேறித் தம் இல்லங்களையும் கோவில்களையும் நிறுவினர். இந்நாடுகளின் மாந்தரும் வெளிநாட்டுத் தொடர்பினை வரவேற்றனர். எனவே இந்தியாவின் சமயங்களாகிய சைவத்தையும் வைணவத்தையும் புத்த மதத்தையும் போதிக்கும் பெரியாரையும் வரவேற்றனர். இந்திய வானநூல், கணிதம், சிற்பம், இலக்கியம் முதலிய கலைகளைக் கற்றறிந்தனர்.”(தனிநாயகம்,2012:248)

கிமேரர் அரச குடும்பங்களில் சைவமும் வைணவமும் தழுவப்பெற்று வந்தனர் என்றும், இந்தியாவில் இருந்து சமயத்தையும், அரசியல் அறிவையும், கலைக் கொள்கைகளையும் பெற்று வாழ்ந்து வந்தனர் என்ற செய்தியையும் குறிப்பிடுகிறார்.

சுமத்திரா தீவில் வாழும் காரோபட்டக் என்னும் இனத்தவர், தம் இனத்தின் உட்பிரிவுகளுக்குச் சேரர், சோழர், பாண்டியர், கலிங்கர், மலையாளியர் என்ற பெயர்களை வழங்கி வருகிறார்கள் என்ற வரலாற்றுச் செய்தியைக் காண்பிக்கின்றார்.

கலைகள்

தென்கிழக்காசியாவில் உள்ள நடனம், சிற்பம், கட்டடம் முதலிய கலைகள் பெரும்பாலும் தமிழ்நாட்டுக் கலைகளுடன் ஒத்தவைகள் என தனிநாயகம் அடிகள் தெரிவிக்கிறார். அந்நாட்டில் இருந்த சிலைகளும், சிற்ப முறைகளும் கண்ட அடிகளார், பல்லவர் சோழர் காலத்தில் சிற்ப முறைகளும் கட்டட அமைப்புகளும் இந்நாடுகளில் பரவியிருக்கும் என்பதைக் கூறுகிறார்.

அங்கோர்வாட் கோவிலில் உள்ள சிற்பங்களையும், கட்டடக்கலை அமைப்புகளையும் ஆராய்ந்தார். இராமாயண, மஹாபாரதம் முதலிய காப்பியங்களிலுள்ள

1. திருமால் பாற்கடலைக் கடைந்தது
2. இராமாயண, மஹாபாரத போர்க்காட்சிகள்
3. திருமாலின் வரலாறு

முதலிய கதைகள் சிற்பங்களாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளதையும் கட்டடக் கலையும் கண்ட அடிகளார் அந்நாட்டு மன்னர்கள் வெவ்வேறு காலங்களில் சைவத்தையும் வைணவத்தையும் தழுவப்பெற்றதால் இக்கலைகள் இங்கு வந்து இருக்கலாம் எனவும் கூறுகிறார். கம்போதியாவில் உள்ள கட்டடக் கலைகள் பெரும்பாலும் மேருமலையின் தத்துவத்தை உணர்த்தும் விதமாக அமைந்துள்ளது என்பதையும் தெளிவுபடுத்துகிறார்.

அதே போல் சாவகத்தில் எழுந்துள்ள 'பிரம்பானான்' என்னும் கோவில் சைவசித்தாந்தத் தத்துவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டே அமையப்பெற்றுள்ளது என்பதையும் தெரிவிக்கிறார்.

கம்போதியாவின் கட்டட, சிற்பக் கலைகள் யாவும் பல்லவ, சோழர் காலத்தைச் சேர்ந்தவை எனவும், அந்நாட்டவர் மாமல்லபுரம், காஞ்சிபுரம் ஆகிய இடங்களின் கட்டடச் சிற்பக் கலையை அறிந்து இருக்க வேண்டுமென்ற நம்பிக்கை உறுதியாக உண்டாகிறது என்பதையும் கூறுகிறார். வியட்நாம் போநகரில் உள்ள கட்டடக் கலையைக் கண்டு அவை மாமல்லபுரத்தின் சிற்பக்கலை வழியாகத் தோன்றல் தான் என்பதை உறுதிபடத் தெரிவிக்கிறார்.

வியட்நாமில் உள்ள நாத்திராங், சைகோன், துராண் முதலிய அருங்காட்சியகத்தில் உள்ள சிலைகளை ஆராய்ந்தால் இந்திய நடனக்கலை, சமயம், சிற்பம், கட்டடம் ஆகியவை எந்த அளவிற்கு இவ்விடத்தில் பரவியிருந்திருக்கும் என்பதையும் தெரிவிக்கிறார்.

தமிழ்ச்சொற்கள் ஆய்வு

அயல்நாடுகளில் உள்ள தமிழ்மொழிச் சொற்கள் ஆராய்ச்சியிலும் ஈடுபட்டுள்ளார் அடிகளார். 'அங்கோர்' என்னும் சொல் நகர், நகரா என்னும் சொல்லின் திரிபு என்றும், நகர் என்னும் சொல் திராவிட மொழிக்கே உரிய சொல் எனவும் ஆதாரங்களுடன் விளக்குகிறார். தாய்லாந்தில் கப்பல் என்னும் சொல்லுக்கு 'கப்பால்' என்று தாய்மொழியில் கூறுவதாக அறிந்து உணர்த்தினார். இச்சொல்லானது தென்கிழக்காசிய நாடுகள் முழுவதும் இடம் பெற்றுள்ளது என்று குறிப்பிடுகிறார்.

இந்தோனேசியா மொழியில் தமிழ்ச்சொற்கள் பல வழக்கில் உள்ளதைக் காப்பாளரைக் காவலர் என்றும், கவியைத் தோழன் என்றும், மதிப்பை நிலை என்றும், சுங்க வரியை சுங்கே என்றும், கொடியைத் தாலி என்றும் வழங்குவதையும், வாடை, சுக்கு, இஞ்சி, குதிரை, பெட்டி போன்ற சொற்களையும் கூறுகின்றனர் எனப் பதிவு செய்துள்ளார். அம்மா, அக்கா, தம்பி, மாமா போன்ற உறவு முறைச் சொற்கள் இன்றும் வழக்கில் இருப்பதைத் தெரிவிக்கிறார்.

நிறைவாக

தமிழ் ஆய்விற்குரிய மூலங்களையும் அவை தொடர்பான தகவல்களையும், வாயில்களையும், களங்களையும் அடையாளங்காட்டும் ஒரு கருவியாகத் திகழ்ந்து, இத்தகைய ஆய்வுகளை அறிமுகப்படுத்துவதன் மூலம் தமிழ் ஆய்வை நவீனப்படுத்தித் தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் மறைந்து கிடந்த தமிழ்ப் பண்பாட்டுப் பரவியிருத்தலைக் கண்டு உலகமெங்கும் உணர்த்தி, தனிநாயக அடிகளார் தமிழ் வளர்ச்சிக்கு ஆற்றிய பங்களிப்பு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

துணைநின்ற நூல்கள்

1. அந்தனிஜான் அழகரசன்.வே,தனிநாயக அடிகளின் வாழ்வும் பணியும்,தங்கம் பதிப்பகம், முதற் பதிப்பு-1984.
2. இரபிசிங். ம.பி. தனிநாயகம் அடிகளாரின் ஆய்வுகள், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை,முதற் பதிப்பு-1999.

3. தனிநாயகம் அடிகள், ஒன்றே உலகம், தமிழ்ப்பேராயம் வெளியீடு, பதிப்பு-2012.
4. தனிநாயகம் அடிகள், தமிழ்த்தூது, பாரி நிலையம், சென்னை, மூன்றாம் பதிப்பு-1961.
5. துரை சிங்கம், த, ஈழத்துத் தமிழ் அறிஞர்கள் (தொகுதி-1), உமா பதிப்பகம், கொழும்பு, முதற் பதிப்பு-2013.
6. தொண்டன் (தனிநாயக அடிகள் சிறப்பிதழ்), ஐப்பசி-கார்த்திகை-1980.

தமிழ் வளர்ச்சியில் இலங்கை இதழ்களின் பங்கு

முனைவர் அதமிழ்ச்செல்வன்

கடலூர்

முன்னுரை

பத்திரிகை என்ற சொல்லை நாம் இதழ்கள் என்கிறோம். பத்திரிகா என்கிற வடமொழிச் சொல் இலையைக் குறிப்பிட்டு மலர், இதழ் என அழைக்கப்பட்டு இன்று பத்திரிகையியல், பத்திரிகை ஆய்வியல் என்று இலங்கையில் குறிப்பிடப்பட்டு, இதழியல் (Journalism) என்று தமிழில் கூறுகிறோம். 'Journal' என்ற பிரெஞ்சுச் சொல் நாளின் பகலைக் குறிக்கும் சொல். இது பதிகை (பதிவு) பற்றிக் குறிக்கும் சொல்லானது.

'Journalism' என்பதற்கு ஆக்சுபோர்டு (oxford Dictionary) அகராதி பின்வரும் விளக்கம் தருகிறது. "பத்திரிகைகளை எழுதுவது தயாரிப்பது பற்றிய வியாபாரம் அல்லது பயில்வு ஆகும். இதழியலாளரானது Journalist-யை A person employed to write for edit or report for a Newspaper, Journal, or News cast பத்திரிகைத் தொழிலை ஒரு ஊதியத் தொழிலாகவே குறிப்பிடுகிறது." ஆனால் தமிழ் இதழியல் வரலாறு, இப்பணியை ஊதியமாகக் கொள்ளாது, தங்கள் உயிர்ப் பணியாகக் கொண்டு செயல்படுகின்றனர்.

பத்திரிகைக்கு ஹரல்ட் லஸ்வெல் (Harold Lasswell) பின்வருமாறு விளக்கம் தருகிறார். "யார், எதை, யாருக்கு அல்லது எவருக்கு, எந்த ஊடகம் மூலம், எத்தகைய தாக்கத்துடன் சொல்கிறார் அல்லது ஏற்படுத்துகிறார்", என்று கூறியுள்ளார். மேலும் விடுப்போர் (sender) செய்தி (message) பெறுவோர் (Receiver) என்றும் அதனைச் சுருக்கமாக 'SMR' என அழைப்பார்.

இதழ்கள் என்பது மண்ணையும், மக்களையும், அவர்களின் கலாச்சாரம் பண்பாடு, கலை இலக்கியம், சிந்தனைவளம் ஆகியவற்றுடன், காலத்தின் கண்ணாடியாக இருந்து மொழி வளர்ச்சிக்கு முக்கியப் பங்காற்றுகின்றது. உலகில் தோன்றிய மொழிகளில் மூத்த மொழியாகத் தமிழ் மொழி விளங்கி வருகின்றது. உலகில் பல நாடுகளில் தமிழர்களும், தமிழ் மொழியும் பரவி வளர்ந்துள்ளனர். கனடா, சிங்கப்பூர், மலேசியா இலங்கை, மொரிசியஸ், அமீரகம் போன்ற நாடுகளைக்

குறிப்பிட்டுக் கூறலாம். தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்கு இலங்கை இதழ்கள் பங்கிணையும், அவற்றின் பெயர்களையும், தொண்டினையும், மக்கள் மத்தியில் ஏற்படுத்தியுள்ள தாக்கம், மற்றும் மாற்றம் ஆகியவற்றைப் பற்றி இக்கட்டுரையில் காணலாம்.

தமிழ் இதழ்கள்

தமிழில் அச்சுத் தொழில் நுட்பம் 1578இல் அறிமுகம் ஆகியது. முதல் நூல் மோ. நேவிஸ் விக்டோரியாவின் 'தம்பிரான் வணக்கம்' ஆகும். 1802இல் முதல் இதழான சிலோன் கெஜட் (The Ceylon Gazette) தொடங்கப்பட்டு, தமிழ், சிங்களம், ஆங்கிலம் என மூன்று பகுதிகளைக் கொண்டு வெளிவந்தது. இலங்கையில் முதன்முதலில் அச்சான இதழாகும். வர்த்தமானி முதல் தமிழ் இதழாக அ.மா.சாமி கருதுகிறார். இந்திய இதழாளர்கள் 1831ஆம் ஆண்டு வெளியான தமிழ் மேகசின் என்பதையே முதல் தமிழ் இதழாகக் கருதுகின்றனர். 1856ஆம் ஆண்டு அறிவியல் செய்திகளும் சேர்ந்து தமிழ் மேகசினில் வெளியிடப்பட்டன. மேலும் நூல், புத்தகம், கிரந்தம், இதழ்கள், சஞ்சிகை, பிரசுரம், பத்ரம், பத்திரிகை, மடல், இதழ், மலர், ஏடு, மாசிகை, வாரிகை என அழைத்துள்ளனர்.

நூல்: ஏட்டுச்சுவடிகளை நூலால் சேர்த்துக் கட்டுவது என்னும் பொருள்.

புத்தகம்: புஸ்தகம் என்னும் சமஸ்கிருதச் சொல், பொஸ்தகம் - பொத்தகம் - புத்தகம்.

கிரந்தம்: நூல்களைக் குறிக்கும் சமஸ்கிருதச் சொல்.

ஏடு: ஓலைச் சுவடிகளைக் குறிக்கும் சொல், புத்தகம், இதழ் ஆகியவற்றைக் குறிக்கவும் பயன்படுகிறது. ஏடு என்னும் சொல்லை இதழ்களுக்குப் பயன்படுத்தினர். நாளேடு, வாரஏடு, மாதஏடு, கல்வி ஏடு போன்ற சொற்கள் நடைமுறையில் உள்ளன.

சஞ்சிகை: சமஸ்கிருதச்சொல் - தொகுக்கப்பட்டது. சேர்த்துக் கட்டப்பட்டது என்ற பொருளில் இதழ்கள் வெளிவந்த போது பயன்படுத்திய சொல். இப்போது இல்லை.

பிரசுரம்: சமஸ்கிருதச் சொல் பொதுவாக வெளியிடுதல், பரப்புதல் என்னும் பொருள் கொண்டது. இப்போது வெளியீடு என்னும் சொல் உள்ளது.

பத்ரம்: இலை, ஓலையைக் குறிப்பது, அது இதழ்களைக் குறிக்கப் பயன்பட்டது.

பத்திரிகை: பத்ரம் என்னும் சொல்லில் இருந்து பத்ரிகை என உருவாகி பத்திரிகையானது.

மடல்: பூவின் இதழ், சிலப்பதிகாரம் கடிதத்தை மடல் என்றும்; தாழை மடலில் மாதவி கடிதம் எழுதியதைக் குறிப்பிடலாம். சில சமயம் ஓர் இதழின் ஒரு இலக்கத்தைக் குறிக்கும் சொல்லாகவும் உள்ளது.

இதழ்: பூவின் இதழ், மற்றும் உதடுகளையும் குறிக்கும் சொல், பத்திரிகைகள் தொடராக வெளிவந்த போது ஒவ்வொரு இலக்கமும் ஓர் இதழ் எனப்பட்டது. நாளடைவில் பத்திரிகைகளே இதழ்கள் எனப்பட்டன. வார இதழ், மாத இதழ், பருவ இதழ், சிறப்பிதழ் என பலவகையான சொற்கள் புழக்கத்தில் உள்ளன.

மலர்: இதழ் என்னும் சொல்லில் இருந்து உருவானது மலர்: ஓர் இதழ் பல இதழ்களைத் தொகுத்து வெளியிடும் தொகுப்பு மலர் எனப்பட்டது. சிறப்பிதழ் மலர், ஆண்டு மலர், தீபாவளி மலர், பொங்கல் மலர், சிறப்பு மலர் போன்ற சொற்கள் நடைமுறையில் உள்ளது.

மாசிகை: மாதம் தோறும் வரும் இதழை மாசம் என்னும் சொல்லில் இருந்து உருவானது. மாசிகை என்ற சமஸ்கிருதச் சொல் நடைமுறையில் இல்லை.

வாரிகை: வாரம் தோறும் வரும் இதழை வாரிகை என்னும் சமஸ்கிருதச் சொல்லால் அழைத்தனர் இப்போது அழைக்கவில்லை.

காலம் சார்ந்த பகுப்புகள்

19ஆம் நூற்றாண்டுக் காலம்: 1831 முதல் 1900 ஆண்டுவரை வெளியான இதழ்களை 19ஆம் நூற்றாண்டு இதழ்கள் என்பர். மனிதர்களே காலால் மிதித்து இயக்கி அச்சிடும் டிரெடில் என்னும் இயந்திரத்தில் அச்சிடப்பட்டவை. ஆகவே, குறைவான பக்கங்கள் கொண்டவை. இரயில் பேருந்து வசதிகள் உருவாகாத காரணத்தால் இக்கால இதழ்கள் பரவலாகச் சென்றடையவில்லை. குறைவான பிரதிகள், அட்டைகள் இல்லை, வண்ண அச்சு முறையும் இருக்கவில்லை.

20ஆம் நூற்றாண்டுக் காலம்: 1900ஆம் ஆண்டு முதல் வெளியான இதழ்களைக் குறிக்கலாம். அச்சுத் தொழில் நுட்பம் பரவலால் முன்னேறிய இதழ்கள், வணிக அடிப்படையில் வெளியாகத் தொடங்கி பெருந்தொழிலாக உருமாறி, மிகப்பெரிய செய்தி நிறுவனங்களாக வளர்ந்துள்ளன.

21ஆம் நூற்றாண்டுக் காலம்: 2000 ஆண்டு முதல் வெளியான இதழ்களை 21ஆம் நூற்றாண்டு இதழ்கள் என்று அழைக்கலாம். கணிப்பொறி, இணையம் ஆகியவை உருவான பின் வந்த இதழ்களை, தாளிதழ்கள் மற்றும் இணையத்தில் வெளியான இதழ்களை மின்னிதழ்கள் எனலாம்.

வெளியீட்டு முறை சார்ந்த பகுப்புகள்

இதழ்களை வெளியீட்டு முறை சார்ந்து நாளிதழ்கள், மாத இதழ்கள், வார இதழ்கள், பருவ இதழ்கள் எனப் பிரிக்கலாம். அவை,

நாளிதழ்கள்: நாள்தோறும் செய்திகளை வெளியிடும் இதழ்கள் இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் அச்சு, போக்குவரத்து ஆகியவற்றுடன் நன்கு வளர்ச்சியடைந்தன.

மும்மாத இதழ்கள்: இலக்கிய இதழ்கள், வெவ்வேறு துறை சார் இதழ்கள் ஏராளமான உள்ளடக்கத்துடன் மலர் போன்று மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை வெளியிடப்பட்டன. சிறிய அளவிலும் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

மாத இதழ்கள்: தொடக்க காலத்தில் இதழ்கள் பெரும்பாலும் மாத இதழ்களாக வெளிவந்தன. பின்னர் இலக்கிய இதழ்கள், துறை சார் இதழ்கள், மாத இதழ்களாக வெளிவந்தன.

மாதமிரு முறை இதழ்கள்: பிற்கால வாரஇதழ்கள் தொடக்கத்தில் மாதமிரு முறை வெளிவந்தன.

வார இதழ்கள்: பொதுவாக பல்சுவை இதழ்களே வார இதழாக வெளிவந்தன. தொடக்க காலத்தில் செய்தியிதழ்களும் வார இதழ்களாக வெளிவந்து இப்போது நாளிதழாக வருகின்றது.

வார இருமுறை இதழ்கள்: தொடக்க கால நாளிதழ்கள் வாரம் இருமுறை வெளிவந்தன. இதனை வாரம் இருமுறை இதழ்கள் என்பர்.

பருவ இதழ்கள்: ஆண்டில் சில முறை தொகுப்பிதழாக வெளிவருவது பருவ இதழ்கள் ஆகும்.

ஆண்டு இதழ்கள்: ஆண்டிற்கு ஒருமுறை மட்டும் வெளியிடப்படும் இதழ்கள் ஆகும்.

உள்ளடக்கம் சார்ந்த பகுப்புகள்

பல்சுவை இதழ்: வாசகர்களை மகிழ்விக்கும் நோக்கத்துடன் எல்லா வகையான உள்ளடக்கங்களையும் கொண்டு வெளி வருபவை. வணிக நோக்கம் கொண்டவை. சினிமா, வணிகம், அரசியல் போன்ற துறைகளைச் சார்ந்த செய்திகள், கதைகள், கவிதைகள் எனப் பல வகையான செய்திகள் கொண்டவை.

செய்தியிதழ்: செய்திகள், மதிப்பீடுகளை வெளியிடும்போது வாசிப்பிற்குரிய இதழாகும். இவை அரசியல் அமைப்புகளைச் சார்ந்தவை, பொதுவானவை என இருவகைகளில் உள்ளன.

சிறுவர் இதழ்: இளம்சிறார்களுக்கு உரியவை, அவர்களுக்குரிய மொழிநடையும் பேசு பொருளும் கொண்டவை. தமிழில் ஆரம்பக் கல்வி பரவலான போது ஏராளமான இதழ்கள் உருவாயின.

பெண்கள் இதழ்: 20ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கம் முதல் பெண்கள் பொதுக்கல்வி கற்கவும், வாசிக்கவும் தொடங்கினர். அதையொட்டி பெண்களுக்கான இதழ்கள் வெளிவந்தன.

இலங்கை தமிழ் இதழை ஐந்து பிரிவுகளாகப் பிரித்துள்ளனர். அவை இசுலாமியத் தமிழ் இதழ்கள், தமிழ் இதழ்கள், தமிழ் நாளிதழ்கள், சிற்றிதழ்கள், மின்னிதழ்கள் ஆகும்.

1. இசுலாமியத் தமிழ் இதழ்கள்

(அ) அபியுத்தன் (சிற்றிதழ்) அல்பிக். (இதழ்)

அல் மதினா (சிற்றிதழ்) அல் முஸ்லிம் (இதழ்)

அல் ஹிலால் (சிற்றிதழ்) அல் ஹிலால்

அலாமத் லங்காபுரி அஷ்ஷா பாப்

(இ) இக்ரஃ (சிற்றிதழ்) இசா அத்துல் இஸ்லாம் (சிற்றிதழ்)

இலங்கா மித்திரன் இலங்கா ஜோதி (சிற்றிதழ்)

இலங்கை சோனகர் (இதழ்) இளம்பிறை (இதழ்)

இஸ்லாம் மித்திரன் (இதழ்) இஸ்லாமிகர்: செய்லானிகா

இஸ்லாமிய தாரகை (சிற்றிதழ்)

(உ) உம்மத் (இலங்கை சிற்றிதழ்) (எ) எழுச்சிக்குரல் (இலங்கை இதழ்)

(க) கடல் (சிற்றிதழ்) கலைச்சுடர் (சிற்றிதழ்)

கலை மலர் (சிற்றிதழ்) கலை முரசு (சிற்றிதழ்)

கவிஞன் (சிற்றிதழ்) கவிதை (சிற்றிதழ்)

கஸ்புர்ரான் அன் கல்பில்ஜான்

(ச) சம்சல் இஸ்லாம் (சிற்றிதழ்) சமுதாயம் (இதழ்)

சர்வஜன நேசன் சரந்தீப் (சிற்றிதழ்)

சவ்துல் ஹக் (சிற்றிதழ்) சுஹ்னுல் இஸ்லாம் (சிற்றிதழ்)
சௌத்துல் உலமா (சிற்றிதழ்)

(சு) ஞானக்கடல் (சிற்றிதழ்) ஞானச் சுரங்கம் (சிற்றிதழ்)
ஞானதீப சங்காரம் (சிற்றிதழ்) ஞானதீபம் (இதழ்)

(த) தடாகம் (சிற்றிதழ்) தமிழ் அமிழ்தம் (சிற்றிதழ்)
தாமரை (இலங்கை இதழ்) தாரகை (இதழ்)
தியாகத் தென்றல் (சிற்றிதழ்) தினத் தபால் (இதழ்)
தீனுல் இஸ்லாம் (சிற்றிதழ்) தூதன் (சிற்றிதழ்)
தூது (இதழ்) தூது (சிற்றிதழ்)

(ந) நவயுகம் (சிற்றிதழ்) நிதா உல் இஸ்லாம் (சிற்றிதழ்)
நிலா (சிற்றிதழ்)

(ப) பார்வை (இதழ்) பிரிய நிலா (சிற்றிதழ்)
புதினலங்காரி புதுமைக் குரல் (சிற்றிதழ்)
புதுவை மலர் (சிற்றிதழ்) புள்ளி (சிற்றிதழ்)
பூபாளம் (சிற்றிதழ்)

(ம) மணிக் குரல் (இலங்கை) மாணவ முரசு (சிற்றிதழ்)
மிஸ்பாகுல் இஸ்லாம் (இதழ்) மிஸ்பாகுல் இஸ்லாம் (சிற்றிதழ்)
முன்னேற்ற முழக்கம் (சிற்றிதழ்) முன்னோடி (சிற்றிதழ்)
முஸ்லிம் (இலங்கை சிற்றிதழ்) முஸ்லிம் இலங்கா (சிற்றிதழ்)
முஸ்லிம் காங்கிரசு (இதழ்) முஸ்லிம் செய்தி (இதழ்)
முஸ்லிம் டைம்ஸ் (இதழ்) முஸ்லிம் நேசன்
முஸ்லிம் நோக்கு (சிற்றிதழ்) முஸ்லிம் பாதுகாவலன்

(ர) ரோஜா (சிற்றிதழ்)

(வ) வழிகாட்டி (இலங்கை சிற்றிதழ்) விடிவு (சிற்றிதழ்)

(ஐ) ஜிஹாத் (கொழும்பு சிற்றிதழ்) ஜீம் ஆ (சிற்றிதழ்)

(ஸ) ஸைபல் இஸ்லாம்

(ஹ) ஹிதாயத்துல் இஸ்லாம் ஹிதாயத்துல் இஸ்லாம் (சிற்றிதழ்)

ஹிஜ்ரா (சிற்றிதழ்)

2. தமிழ் இதழ்கள்

(அ) அக்னி (இதழ்) அரசாங்க பாசைகள் (இதழ்)

(ஆ) ஆதவன் (இதழ்) (இ) இதயம் (இதழ்)

(த) தமிழ்வாணன் (சிற்றிதழ்) (ந)நங்கூரம் (பொலன்னுவை சிற்றிதழ்)

(ம) மலர் (இதழ்)

3. பத்திரிகைகள்

(ஈ) ஈழநாடு ஈழநாதம் ஈழமுரசு

(த) தமிழ் மிரர் தினக்குரல் தினகரன் (இலங்கை)

(ம) மட்டக்களப்பு ஈழநாதம் முரசொலி (இலங்கை)

மெட்ரோ நியூஸ்

(வ) வலம்புரி (நாளிதழ்) வீர கேசரி (இதழ்)

(உ) உதயன் (யாழ்ப்பாணம்) (சு) சுடர் ஒளி.

4. இணைய இதழ்கள் (மின்னிதழ்கள்)

வீரகேசரி, அததெரண, இருக்கிறம்.

வீரகேசரி: தமிழகத்திற்கு அடுத்து அதிக தமிழர்கள் வாழும் நாடு இலங்கை. இங்கு வீரகேசரி முக்கிய இணையப் பத்திரிகை ஆகும். இந்தியச் செய்திகள், வெளிநாட்டுச் செய்திகள், காணொளிகள், வானொலிச் செய்திகள், வணிகச் செய்திகள், விஞ்ஞானம், தொழில்நுட்பம், சினிமா, பொழுது போக்கு அம்சம் எனப் பல தகவல்களைக் கொண்டு இலங்கையின் வடக்கு, கிழக்கு, மலையகச் செய்திகள் என வெளியிடுகிறது.

அததெரண: கொழும்பிலிருந்து தமிழ், ஆங்கிலம், சிங்களம் என மும்மொழிகளில் வெளிவரும் மின்னிதழாகும். நாள் முழுவதும் செய்திகளைப் புதுப்பித்து வெளியிடப்படுகின்றது. மேலும் ராசிபலன், கேலிச்சித்திரம், மக்கள் குரல், சினிமா, விளையாட்டு, தமிழகச் செய்திகள் என பல்வேறு அம்சங்கள் இடம் பெறுகின்றது.

இருக்கிறம்: கொழும்பிலிருந்து மாதம் இரு இதழாக வெளிவந்தது. தற்போது மின் நாளிதழாக யாழ்ப்பாணம், வன்னி, மட்டக்களப்பு, அம்பரை, திருகோணமலை, மலையகம் ஆகிய இடங்களிலிருந்து தமிழ், ஆங்கிலம், சிங்களம் என மும்மொழிகளில் வெளியிடப் படுகின்றது.

இலங்கையில் சிற்றிதழ்கள்

இலங்கை சிற்றிதழ்கள் தமிழகத்தின் சிற்றிதழ்கள் போன்று தனித்துவமாக இங்கு காணப்படுவதில்லை. அதாவது பத்திரிகை சிற்றிதழ் என்ற வேறுபாடுகள் இல்லை.

1945ஆம் ஆண்டு முதல் 1955ஆம் ஆண்டு வரையிலான கால கட்டத்தை இலங்கையின் இலக்கியச் சிற்றிதழ்கள் தோற்றம் பெற்ற காலமாகும். இலங்கை சுதந்திரம் அடைவதற்கு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், சுதந்திரம் கிடைத்த ஏழாண்டுக்கு பின்னர் உள்ள காலமாகும். இலங்கையில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தோற்றம் நிகழ்கின்ற போது அரசியலில் சோல்பரி குழுவினரின் முயற்சியால், கல்வி முறையில் நவீன முறையும் இலவசக் கல்வியும் ஏற்பட்டன. இதன் விளைவாக நவீன இலக்கிய நாட்டமும் மார்க்சியச் சிந்தனையின் ஈடுபாட்டுடன் சிற்றிதழ் தோற்றம் பெற்றன.

1930ஆம் ஆண்டு முதல் வெளிவந்து கொண்டிருந்த வீரகேசரி, தினகரன் ஈழகேசரி ஆகிய பத்திரிகைகள் சிற்றிதழ்களுக்குத் தங்களின் பங்களிப்பை வழங்கின. இவைகள் தமிழக எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளை வெளியிட்டு வந்தன. மாறாக ஈழகேசரி இவ்வகையை மையப்படுத்திச் சிற்றிதழ்களில் முக்கியத்துவம் கொடுத்து, அரசியல், சமூகச்சீர்திருத்தம் ஆகியவற்றுடன் பல்துறை நாட்டத்துடன் செயல்பட்டது. இதன் தொடர்ச்சியாக 1943இல் மறுமலர்ச்சிச் சங்கம் யாழ்ப்பாணம், 1946இல் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் கொழும்பு ஆகியவை தோன்றின. மறுமலர்ச்சி, பாரதி மற்றும் எமது ஆகிய சிற்றிதழ்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை.

மறுமலர்ச்சி: இலக்கியத்தில் மறுமலர்ச்சி ஏற்படுத்தியது. மரபு இலக்கியம், நவீன இலக்கியம், விமர்சனம், ஈழத்து இலக்கியம் ஆகியவைகள் குறித்து ஒரு தெளிவை ஏற்படுத்தியது. 1946 முதல் 1948 வரை 24 இதழ்களை மட்டுமே வெளியிட்டன. மறுமலர்ச்சி இதழ் உண்மையாகவே நல்ல முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. நவீனக் கவிதைகளையும் புதுக்கவிஞர்களையும் உருவாக்கியது. 1930இல் சிறுகதை தோற்றம்

பெற்றாலும் 1940களில் வளர்ச்சி பெற்றன எனலாம். மண்ணும், மக்களும் பாடுபொருளாக வளர்ந்தன.

பாரதி: பாரதியார் போல பாரதி இதழும் நவீனச் சிந்தனையுடன் அறிவியல், விஞ்ஞானம், காதல், கதை, கவிதை என புதிய வழியைக் காட்டியதுடன், மொழியைச் சிறைப்படுத்திக் கொண்டிருந்த பண்டிதர்களின் இரும்புப் பிடியிலிருந்து விடுவித்து, மக்களின் கைகளில் தவழச்செய்தது. ஆறு இதழ்கள் மட்டுமே வெளிவந்தன என்றாலும், பொதுவுடமைச் சித்தாந்தம், சமூக அரசியல் நோக்கு, புதுமை நோக்கம், எளிமை, பழமைவாத எதிர்ப்பு எனப் பாரதியாரின் நோக்கத்தை பாரதி இதழும் கொண்டிருந்தது. முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் உருவாகக் காரணமானது. இலங்கை எழுத்தாளர்கள், வாசகர்கள் மத்தியில் இதழ்களின் படைப்பில் சர்வதேசப் பார்வையைப் பதியச் செய்தது.

எரிமலை: திருகோண மலையிலிருந்து வெளிவந்த இதழாகும். ஈழத்தில் நவீன இலக்கிய வளர்ச்சியில் பங்காற்றியுள்ளது.

1956 முதல் 1975 வரை: இக்கால கட்டத்தில் தேசிய உணர்வு முகிழ்த்தது. தமிழன் என்ற உணர்வு எழுந்து, இலங்கைத்தமிழர் எனவும், ஒரு சாரர் தமிழ்நாட்டுடன் தொடர்பு பட்டாலும், இன்னொரு நிலையில் நாம் இலங்கையர் என்ற உணர்வுக்கு ஆட்படத் தொடங்கினார். இச்சூழலில் இலங்கை இலக்கிய உலகில் ஈழத்து இலக்கியம், ஈழத்து எழுத்தாளர் என்னும் உணர்வு நிலை தோன்றி வளர்ந்தது. இதன் விளைவாக கலைச்செல்வி, புதுமை இலக்கியம், மரகதம், வசந்தம், மல்லிகை, குமரன், களனி, தாயகம், சமர் ஆகிய சிற்றிதழ்கள் வெளிவந்தன.

கலைச்செல்வி: இந்தியப் பத்திரிகைகளை நம்பி இருக்க முடியாது. நமக்கான பத்திரிகையை நாமே ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமெனவும், திறமையான எழுத்தாளர்கள் நம்மில் பலர் உள்ளனர் என்றும், அவர்களின் திறமைகளை வெளிக்காட்டவும் வெளிநாட்டினரும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமெனத் தொடங்கியது தான் கலைச்செல்வி இதழாகும். எட்டாண்டுகள் தொடர்ந்து வெளிவந்தது. எல்லோருக்கும் மகிழ்வூட்டக் கூடியதாக இருந்தது. மேலும் சிறந்த எழுத்தாளர்களான செங்கை ஆழியான், மு.பொன்னம்பலம், செ.யோகநாதன், பா.சத்தியசீலன், தீ.ஞானசேகரன், செம்பியன் செல்வன், தெணியான், சாந்தன், முனியப்பதாசன், யோ.பெனடிக் பாலன் ஆகியோர்களை உருவாக்கியதோடு, பெண் எழுத்தாளர்களையும் ஊக்குவித்தது.

மரகதம்: பாரதி இதழுக்குப்பின்னர் இந்த இதழ் பொதுவுடமை சார்ந்து, முற்போக்கு இதழாக வெளிவந்து. புதுமை இலக்கியம், கட்டுரைகளைப் படைத்து,ஈழத்து இலக்கியம், தேசிய இலக்கியம் ஆகியவற்றையும் வெளியிட்டன.

மல்லிகை: நீண்ட காலமாக மல்லிகை இதழ் வெளிவந்து பிரதேச எழுத்தாளர்களை ஒன்றிணைத்தது. புதிய எழுத்தாளர்களை அடையாளம் காணச் செய்தது. முசுலிம் எழுத்தாளர்களை உருவாக்கியது. ஆய்வுத் தளத்தில் க.கைலாசபதி, கா.சிவத்தம்பி, நு.மான், மு.பொன்னம்பலம் ஆகியோரின் பங்களிப்பு போற்றத்தக்கது.

குமரன்: ஈழத்தில் முற்போக்குச் சார்ந்த மார்க்சியக் கோட்பாடுகளுடன் வெளிவந்த இதழாகும்.

தாயகம்: மலையகப் பிரதேசத்தில் இலக்கியப் பணியைச் செய்து வருகின்றது.

பூரணி: கலை, இலக்கியம் சார்ந்து வெளிவந்த இதழாகும்.

சிரித்திரன்: தமிழிலேயே நீண்டகாலமாக வெளிவரும் நகைச்சுவை இதழாகவும், இலங்கையின் சமூக, அரசியல், கலை இலக்கியம் ஆகியவற்றை விமர்சித்து வெளிவந்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

மலர்: மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தில் இருந்து வெளிவந்து கிழக்கு மாகாண எழுத்தாளர்களிடம் புத்துணர்ச்சி ஏற்படுத்தியது. இலங்கைத் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளின் போக்கில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. இதன் விளைவாக தினகரன், வீரகேசரி பத்திரிகையிலும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன.

இலங்கைத் தமிழர் அரசியலில் தமிழ்த் தேசிய உணர்ச்சி வலிமை பெறத் தொடங்கிய ஆரம்ப காலம். தேசிய உணர்வை முதன்மைப்படுத்தி வெளிவந்து கொண்டிருந்த இலக்கியச் சிற்றிதழ்கள் தடுமாற்றம் கண்டன. அதனால் புதிய இதழாக சுடர், அலை, புதிசு, தீர்த்தக்கரை ஆகியவை வெளிவந்தன.

சுடர்: மக்கள் விருமும் அம்சமும் கலை இலக்கியமும், மக்களின் பிரச்சினைகளில் தன்னுடைய கருத்தையும் பதிவு செய்து வெளிவந்த இதழாகும். தமிழரசுக் கட்சியின் ஏடாகவும் செயல்பட்டது.

அலை: அரசியல் இலக்கியச் சூழலில் தீவிர இலக்கிய வாசிப்பும், தமிழ்நாட்டு சம காலக் கலை இலக்கியம் கொண்டதாகவும் இலங்கையின் கலை இலக்கியம், ஓவியம், சினிமா விமர்சனம், புதிய நூல் வெளியீடுகளில் கவனம் செலுத்தியது.

புதிசு: இளந்தலைமுறையினரால் தொடங்கப்பட்ட இவ்விதழ், பல சாதனை எழுத்தாளர்களை இனம் காண செய்தது. (எ.கா) சேரன், ஒளவை, ஊர்வசி.

தீர்த்தக்கரை: மலையகத்தில் இளந்தலைமுறை எழுத்தாளர்கள் மத்தியில் புத்தெழுச்சி பெற்றத்துடன், சிறு கதைகளைத் தொகுப்பாக வெளியிட்டது சிறப்பான பணியாகும்.

இலங்கையில் இக்காலகட்ட அரசியல் ஒரு புறத்தில் தமிழ் தேசிய உணர்ச்சி, தனிநாட்டுக் கோரிக்கையாக ஆயுதமேந்தி, பல்வேறு விடுதலை இயக்கங்களின் போராட்டச் செயற்பாடுகள், இன்னொரு புறத்தில் சிங்களப் பேரினவாதம் முனைப்புற்று இனக் கலவரத்தால், தமிழர்கள் அகதிகளாக ஐரோப்பா, கனடா, ஆசுதிரேலியா, இந்தியா, போன்ற நாடுகளுக்கு இடம் பெயர்ந்தனர். அவர்களின் வாழ்நிலையை விளக்க புதிய இலக்கியச் சிற்றிதழ்கள் தோற்றம் பெறுவது தவிர்க்க முடியாதது.

புகலிட இலக்கியச் சிற்றிதழ்கள்: இலங்கையிலிருந்து புலம் பெயர்ந்து பிறநாடுகள் சென்ற இளந்தலைமுறையினரால் தூண்டில் தொடங்கி உயிர்நிழல் வரை இலக்கியச் சிற்றிதழ்கள் பல வெளிவந்துள்ளன. அவற்றில் நவீனக் கலையில் ஈடுபாடு, முன்பு இருந்த அசைவுகள்: யுத்த வாழ்க்கை, புகலிட அனுபவம் என எழுத்தாளர்களின் மன ஓட்டம், பெண்ணின் புது இடம், புதிய வாழ்க்கை அனுபவம் ஆகியவற்றைத் தாங்கி வந்த இதழ்கள் தோழி, பெண், சக்தி, பெண்கள் சந்திப்பு மலர்கள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

விடுதலை இயக்க வெளியீடுகள்: பாலம், வெளிச்சம் ஆகியவை இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு உதவின. இதில்லாமல் திசை, சரிநிகர் இதழ்களையும் ஆங்கில இதழான (Third Eye) முன்றாவது கண் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு உதவியுள்ளது போற்றத்தக்கது. அண்மைக் கால இதழான மனிதன், ஞானம், முன்றாவது மனிதன் சிறப்பாக இலக்கியப் பணியை செய்து வருகின்றன.

முடிவுரை

இலங்கைத் தீவாகிப் போனாலும், தமிழ் இலக்கியத்தில் தீவாகாமல் அனைத்து நாடுகளின் தமிழ் மக்களின் எண்ணங்களை அறிந்து கொள்ள இதழ்கள் துணை புரிந்துள்ளன. ஆனால் தமிழகத்தில் உள்ளது போன்று நன்கு வளர்ச்சி அடையவில்லை எனக் கூறினாலும்: இலக்கியத்தை காலந்தோறும் வளர்த்து வந்துள்ளனர். தங்களின் வாழ்வைச் செம்மைப்படுத்தி வந்தபோது இனக்கலவரம், சொந்த நாட்டையும், வீட்டையும் விட்டுப் புலம் பெயர்ந்த வாழ்வு, உறவுகளை இழந்தும்,

உற்றார்களைப் பிரிந்தும், உருக்குழைந்த வாழ்வோடும் மொழியை மறக்காமல் தம் வாழ்வையும், மனக்குமுறல்களையும் பதிவு செய்து, தமிழ் இலக்கியத்திற்குப்புத்துயிர் ஊட்டியுள்ளனர். விஞ்ஞான வளர்ச்சியாலும் இளைஞர்களின் எழுச்சியாலும் தமிழ் இலக்கியத்தில் புதிய பாதையைக் காட்டி இலங்கை இதழ்கள் பங்காற்றி வந்துள்ளதையும் நாம் காணமுடிகின்றது.

துணை நூற்கள்

1. பேரா.கா.சிவத்தம்பி - தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் இதழ்கள்.
2. பேரா.இ.சுந்தரமூர்த்தி - தமிழில் இதழியல்.

சங்க வாழ்த்து

பொன்னும் துக்கும் முத்தும் மணியும்
மாமலை பயந்த காமரு மணியும்
ஓடையச் சேய வாயினும் தொடையுணர்ந்து
அருவிலை நன்கலம் அமைக்குங் காலை
ஒருவழித் தோன்றியாங்கு உலகவாழ் தமிழர்
தண்ணிய உறவால் தழைத்தனர்
உலகத் தமிழ்ச் சங்கம் உண்மை யானே...!

– உலகத் தமிழ்ச் சங்கம், மதுரை